

ὅτι ἐμερίσαντο σώμα, καὶ τελευτήσαντες τὰ ἄγια,
ἐταῖς Αἰγυπτίοις καὶ ταῖς λοιποῖς ἐκοινώνησαν,
πρὶν τὸ ἐπιγῆναι τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας ἐν τοῖς δι-
στούχοις, βιβλίῳ πέμπτῳ. καὶ αὐτὸς ὁ Χρυσόστομος
5 πρὸς τὰς Ἐπισκόπους Μακεδονίας γράφει, ἔπαινε
αὐτὸν πῶς ὑπερὲς αὐτὴν ἀνδρείαν, ἐπιστολῇ ἐπιστῇ
ἐβδόμῃ. καὶ Ἀνταλίῳ Κωνσταντίνῳ γράφει, ὅτι
πόνοι πολλοὶ καὶ ἰδρώματα ὑπὲρ τῆς κατὰ τὴν Οἰ-
κουμενικῆς Ἐκκλησίαν ἐλόμην, μεγίστοις ἐαυτῷ
10 ὡς τῇ φιλανθρωπῳ θεῷ προσάψας τὰς σφα-
λας, καὶ σε ὡς καλὸν μάρτυρα τὸν καλὸν τῆς
ἀγῶνι ἀγωνιζόμενον, καὶ τὸ ἐξῆς, ἐπιστολῇ τελευτῇ
ἐβδόμῃ. καὶ Εὐλογίῳ Ἐπισκόπῳ, ὡς καλὸν τὸν
αὐτὸν ὡς καλὸν ζῆλον ὀρθοδόξου καὶ μὲν
15 ἀκλίνοιο, τὰς ὁπσις φορέοντος μετὰ τῆς πρεσ-
βυτείας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

Ὁ ἱερός Ἰννοκέντιος πρὸς τὴν μητρὸν ἰαχῆς ὑπὲρ τῆς Χρυσόστομου, μακροτέρως ἐξορίας αἰτία αὐ-
τῇ καθέστηκεν ἐν τῇ ἱκεσίᾳ ὑπὲρ αὐτῆς.

Ὅτι ὡς ἐδωθήθη ὁ Ἰννοκέντιος ποτὶ καπνίσας,
ἔπε ὑπὲρ τῆς ὁμοεπιστολῆς τῷ Χρυσόστομῳ,
ἔτι ὑπὲρ ἀφροσύνης Οἰκουμένης Σιωδῆς, καὶ τοῖς
2 ἔχων βοήθον τὸν Βασίλεα τῆς Δύσεως Οὐάριον,
καὶ μάλιστα ἐπὶ τρεῖς ἔτη ἐν ὧς ὁ Χρυσόστομος
ἦν ἐν τῇ ἐξορίᾳ συνεδάζων ὡς φαίνεται ὑπὸ τῆς δευ-
τέρας ἐπιστολῆς τῷ Χρυσόστομῳ πρὸς αὐτὸν τὸν Ἰννο-
κέντιον, ἡτις ἐστὶν ἐπιστολὴ ἐκδοτὴ ἀποστολῇ τρίτῃ
30 καὶ ὁ Σωζομένης Φρίν, Ἰννοκέντιος δὲ ὁ ἱερός Ἐ-
πίσκοπος καθὼς ὡς πρὶν ἔγραψεν, ἐπαυλῆσεν
αὐτὸν συνεδάζων σὺν τοῖς ἐκ τῆς ἑω πρὸς τὰς πρε-
σβυτέρους Ἐπισκόπους, πέποιθετο Ἐπισκόπος πόν-
τι, καὶ Πρεσβύτερος δύο τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλη-
35 σίας πρὸς Οὐάριον καὶ Ἀρκαδίον τὸν Βασίλεα Σιω-
δῶν αἰτήσαντας καὶ καθεῖν ταύτας καὶ τόπον, οἱ

κάσπε ἀνδρείας, ὅτι αὐτὸς τῆς σῆς ἑυλαβείας ἐς
τὴν ἀποκρίσιν, πάντες οἱ κατὰ τὴν Παλαιστίναν
κύριοιμα Ἐπίσκοποι ἐψοντάσιν τοῖς ἰαχῆς, ὅτι
5 εὐλογίᾳ ἐπιστολῇ πρῶτῃ. καὶ Ἡσυχίῳ Ἐπισκόπῳ,
καὶ σε ὡς καλὸν μάρτυρα πῶς προσήκουσαν ὑπὲρ τῶν
Ἐκκλησιῶν τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ποιήσασθαι συ-
δῶν, εἰδὼς γὰρ ἡλικίαν ἐστὶν ὁμοῦς Ἐκκλησίας
ποιεῖν καὶ χρεὴ ὀρέγειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν παλαιῶν
ἐν γαλήνῃ μεταθεῖναι, καὶ πόλεμον ἔτι σφο-
δρὸν καταλύσαι, ἐπιστολῇ ἐννοητικῇ πέμπτῃ. τὰ
αὐτὰ καὶ Θεοδοσίῳ Σκυθοπόλειος, ἐπιστολῇ ἐννο-
ητικῇ ἐκδοτῇ. Ἰωάννῃ δὲ τῇ ἱεροσολύμων ἑυχα-
10 ριστῇ, ὡς πρεσβυτέρῳ τὸς ἐμπλήσαντας σκανδάλων
τὰς Ἐκκλησίας, καὶ ἀσφαλίσαντες τὰς ἐ-
κδοτὰς τὴν μὴ κοινωρεῖν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

40 Ὁ ἱερός πρὸς ἀφορισθῆναι τὸν Βασίλεα Ἀρκαδίον πρὸς τὸν Ἰννοκέντιον Ῥώμης καὶ τὸν Βασίλειον, καὶ καθαιρε-
θῆναι τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀρκαδίον, καὶ τοῖς πλάσματι αὐτοῦ καὶ παρὰ τὴν Γεωργίαν Ἀλεξανδρείαν, ὅτι
παρέχοντες ὅμως τῇ Ῥώμῃ μοναρχικὸν ἀξίωμα, ὡς ἐστὶν ἀνάγκη.

45 Ἀλλὰ αὐτοποφύρεται οἱ λαοὶ λεγόντες, ὅτι ὁ
Πάπας Ἰννοκέντιος ἀφάρσεν τὸν Βασίλεα Ἀρ-
κάδιον καὶ τὸν Βασίλειον, τὸν Κωνσταντινουπόλεως
Ἀρκαδίον καθαιρέσει ὑπέβαλον, ὅτι ἐν τῇ
ἀμὴ ἢ καθόλου ἔγνων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀλλὰ
ῥητέον ὅτι ταῦτα πάντα πλάσματά εἰσι, καθότι
50 ὡς τὸ ἀρχαῖον ἱστορικὸν Σωκράτης, Θεόδωρος,
Σωζόμενος, Θεοφάνης καὶ Ζωναράς, ἔτι τις τῶν
ἀρχαίων πατέρων ἔπαινε αὐτὸν, οἷον ἡ μόνον Γεωρ-
γίος ὁ Ἀλεξανδρινός πρῶτος, καὶ παρ' αὐτῶν λα-
βόντες ἔπαινε ὁ Ἀνώνυμος ἐν τῇ βίᾳ τῷ Χρυσόστομῳ
καὶ οἱ ἀσκήσιος ἀπολαύσαντες αὐτῇ καθήκοντες,

γλυκαὶ καὶ κάλλει, ὡς ἡκολούθησαν οἱ αὐτοὶ,
καὶ αὐτὸν πρὸς τὴν βασιλείαν καὶ τὴν θεοπρίστειαν
τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ. ἡμεῖς ὅμως τοῖς ἀρχαίοις
ἱστορικοῖς προσανέχομεν, καὶ αὐτοῖς ἡπατημένοις. ὁ δὲ
60 τερν, οἱ ἀρχαῖοι ἱστορικοὶ καὶ τὰ φανερά
γεγνημένα Ἰννοκέντιος πρὸς Χρυσόστομον καὶ Χρυσόστο-
μον πρὸς τὸν Ἰννοκέντιον ὅσον πρὸς τὸν ἀντιπάλιν
ἔτι σωπεπλεγμένως ἀπολαύσαντες. τρεῖς, ὁ δὲ ὡς
λίγη περὶ τῆς Γεωργίας ὅτι τινὰ παρὰ τὸν ὅτι καὶ
τῇ παρὰ τὴν Γεωργίαν γινώσκοντες ἀπὸ τῶν
70 τέταρτον, ὅτι καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἀπόστο-
λων λαμπρῶς ἀσκήσιος ὅτι ἐκ τῶν ὁ Πάπας
μονάρχ-

μονάρχης, ἀλλ' ἰσότητος ταῖς λοιπαῖς Πρεσβυτε-
ριῶν Ἐκκλησίαις, λέγει γὰρ, οἷδε σωθότες ἕκο-
σιπότες Ἐπίσκοποι γράμματα ἔγραψαν εἰς Ἰννο-
κέντιον Ρώμης. Ἀλλ' Θεοτέκνης Πρεσβυτέρης Κων-
σταντινουπόλεως, ὡς τινι δίδωσιν ὁ Πάπας κοινω-
νικά γράμματα πρὸς Ἰωάννην καὶ πρὸς τὰς αὐτῆς κοινω-
νείας, ὡς καλῶς μετὰ δακρύων μακροθυμῶν·
βοηθῆν τότε ὡς ἐδωκέναι. Ἀλλ' ὁ ἀντιπρὸς τὴν
τινάς τῶν κακῶν, δουραδίων ὡς Κωνσταντινουπόλεως.
καὶ κατωτέρως, καὶ περὶ τῆς δούτεως ἐξαρίας μα-
κρῶν ὁ Ἰννοκέντιος, καὶ λυπηθῆς σφόδρα, ἀναφί-
ξει τῇ Βασιλεῖ Ὀνώριῳ, λυπηθῆς δὲ ὁ Βασιλεὺς ὅτι

τῆτο, ἐχρήσατο ἐλεγκτικοῖς γράμμασι πρὸς
τὸν Ἀρκάδιον. καὶ, Ἰννοκέντιος συλλαγὼν τὰς
Ἐπισκόπους καὶ κληρικούς, οἷτε Ἐπίσκοποι τῆς Ἰτα-
λίας καὶ αὐτὸς ὡς καλῶς τὴν Βασιλείαν γράψας
πρὸς Ἀρκάδιον ὡς Θεσσαλονίκῃ γυνέσθαι Σωθόν, 5
ὡς δυνάστηται δυνάμεις σωθῆναι τὰ μέρη Ἀ-
νατολῆς καὶ Δύσεως πρὸς τὴν περὶ Σωθόν γυνέ-
σθαι. καὶ, ὁ δὲ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας Ρωμῶν
ἔπερ ἦν ἕως τέλους μὴ κοινηθῇ ταῖς Ἀνατολικαῖς
Ἐπισκόποις, καὶ μάλιστα Θεοφίλῳ, ἕως ὅτου οὐκ ἔ-
μνησεν Σωθὸς γυνέσθαι ἱεραρχεῖσθαι πρὸς ἀπὸ μόνῃ
τῶν ταῦτα ἐργασαμένων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Ὅτι ὅκ τῶν αὐτέρων ἐρητύων, καὶ οἱ ὡς δίδωσιν πύτων ὁμοίων πρὸς γενότων, ἐπὶ αἷς δέκνυται
ἔτε μοιᾶς, ἔτε ὅτι τῶν Βασιλέων ἔστιν τὸν Ρώμης, ἔτε Σωθὸς οὐκ ἐμνησεν μόνῃ τῇ μέρει τῆς
Δύσεως, ἀλλὰ μερικῶν δυνάμεων ποιεῖν.

Εἰς τῆτοις σημῶσαι πρῶτον, ὅτι ὁ μόνος ὁ Ρώμης
ἐκ κοινῶν τοῖς ἐχθροῖς τῶ Χρυσόσομῳ, ἀλλὰ καὶ
ἑτέροις πολλοῖς ὡς ἔρηται αὐτέρων. δούτερος, ὅτι πα-
ρεκλήσθη ὁ Πάπας τὸν Χρυσόσομον, καὶ τὰς περὶ αὐτὸν
μακροθυμῶν, ἐπεὶ ἐκ ἐδωκεν βοηθῆν αὐτοῖς. καὶ ἔπειτα
ἐδωκεν βοηθῆν, πῶς ἦν μονάρχης; καὶ πῶς ἦν καὶ
ἐστὶν ὅτι τῶν Βασιλέων; τρίτον, ὡς οἱ ἐλπίσιν πολλὰ
ἀπαρξάμενοι καὶ μὴ δυνατοὶ βοηθῆσαι ἐδ' ὅπως
τοῖς περὶ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἀνέφερε τὰ κατὰ αὐτὸς
τῇ Βασιλεῖ τῆς Δύσεως Κωνσταντίνῳ, ἔτις ὁ Ἰννο-
κέντιος μὴ δυνάμενος, ἀνέφερε τὰ κατὰ τῶ Χρυ-
σόσομῳ τῇ Βασιλεῖ τῆς Δύσεως Ὀνώριῳ. τέτατον,
ὡς οἱ ἐλπίσιν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐδεδίχσαν τῶ Κων-
σταντίνῳ ἵνα γράψῃ πρὸς τὸν Κωνσταντίνον Σωθὸν γυ-
νέσθαι οὐκ ἐμνησεν. ἔτις ὡς ἐδεδίχθη ὁ Ἰννοκέντιος
καὶ οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἰταλίας τῇ Ὀνώριῳ γράψας
πρὸς τὸν Ἀρκάδιον Σωθὸν οὐκ ἐμνησεν γυνέσθαι
ὡς Θεσσαλονίκῃ. ἀλλ' ὁ Κωνσταντίνος τῆτο ἀποκατίεσε
φοβήσας τὸν Κωνσταντίνον, ὁ δὲ Ὀνώριος Ἀλλ' τῶ

συνῆσαν αὐτῇ μαλακότητι καὶ ἐδωκέναι τῆτο 20
ποιεῖσαι. πέμπτον, ὅτι τὰ μέρη τῆς Ανατολῆς καὶ
Δύσεως Σωθὸς τέλει ποιῶσι, ὅθεν ὅτι τὰ
μέρη τῆς Δύσεως ὡς ἡγεμὼν ὁ Γάβριος μερικῶν Σω-
θόν ποιῶσι καὶ τῆτο, ἡτοι οὐκ ἐμνησεν. ἔκ-
τον, ὅτι κόμπος ἐπὶ τὸ, ὅτι ἀφώρσεν ὁ Ἰννοκέντιος 25
τὸν Ἀρκάδιον, ὅτι μὴ γὰρ ἐκ κοινῶν ἡ Ἐκκλησία
Ρωμῶν Ἀρκάδιῳ, Θεοφίλῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐχ-
θροῖς τῶ Χρυσόσομῳ, ὅθεν, ἀλλ' ὁ μόνος ὡς ἔ-
ρηται. ἑξῆς, ὅτι ἐκαστὸς ἐκ τῶν Ἀρκάδιον
ὁ Ἰννοκέντιος, ἐχρηστονέθη ὡς ἑτέροις Κωνσταντίνῳ 30
κατωτέρως Πατριάρχῃς, ὅτι ὁ μονάρχης, καὶ ἑτέ-
ρου ὡς τὸν Θεοφίλον, καὶ ἐποίησαν ἄλλον Ἀλέξαν-
δρον, ἀλλ' ὡς ἐδωκέναι καὶ ἑτέροις, ἐπειδὴ ἐκ
τῶν μοιᾶς, ἀκοινωνήσαντες δὲ μέντοι ἐποίησαν, καὶ
ὡς ἐδωκέναι τὰ ὁνόματος τῶ Χρυσόσομῳ τοῖς δι' 35
πύχαις, ἀνέμνησε μετὰ Θεοφίλῳ καὶ τῇ μετὰ Ἀρ-
κάδιον Ἀπὸ τῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ φίλοι τῶ Χρυσόσομῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Ὅτι τὸ τὰς ὁμῆρας τῆς Βασιλείας ἀφελόμενος ὅτι τῶν παρ' Ὀνώριον καὶ Ἰννοκέντιον κομισμάτων τὰ ὑπὲρ
τῶ Χρυσόσομῳ γράμματα σφοδρῶς τιμωρηθῆναι, δέκνυται ἐκ τῶν ὡς τῶτα λεγομένων ψεύδους.

Λέων ὁ Γαβριὸς ὡς τῇ εἰς τὸν Χρυσόσομον Ἐγκυλίῳ
λέγει, ὅτι ὁ Ἰννοκέντιος τῇ Ὀνώριῳ ἀνέφερε τὰ
κατὰ τῶ Ἰωάννη, ὁ δὲ Ὀνώριος πρὸς τὸν ἀδελφὸν
ἔγραψε περὶ ἀποκαταστάσεως Ἰωάννη, ἡ δὲ Βα-
σιλεὺς ἀφῆκε τὸν κομίζοντα βία τὰ γράμματα.
καὶ ὁ μετὰ φρασὴς φησὶν, ὁ Ἀρκάδιος ἔγραψε ὁ-
νώριῳ καὶ Ἰννοκέντιῳ περὶ Σωθὸς ἀφῆκε δεικνύ-
ναι ὡς ἐξήγησαν, καὶ ὅτι ἔγραψεν ἡτοι Ὀνώριος
καὶ Ἰννοκέντιος Σωθὸν ὡς Θεσσαλονίκῃ γυνέσθαι καὶ
ἀνακλήσθαι τὰ κατὰ τῶ Χρυσόσομῳ, τὰ δὲ γράμ-

ματα ἔλαβον οἱ ἀπὸ Εὐδοξίας καὶ Ἀπὸ τῆς. ἔτις 45
ὁ Λέων γράφει, ὅτι ὁ Ὀνώριος μαθὼν ὡς τῶ
Πρεσβυτέρῳ, ἡτοι τῶ Ἰννοκέντιῳ τὰ κατὰ τῶ Χρυσό-
σομῳ, γράφει τῇ Ἀρκάδιῳ φρονίμως αὐτὸν ἐλέγ-
χει καὶ αὐτὸν ὡς. καὶ, ὅτι τῶ μετὰ, παρὰ τὴν καὶ
συμβεβῆκε ἀνακληθῆναι τὸν ἄγιον. ἔτις δὲ 50
ἔπειτα αὐτὸς, ὅτι ὁ μετὰ φρασὴς ἔκαστος ἀπὸ
περὶ Γεωργίου τὸν Ἀλέξανδρον φασὶν, ἡτοι ὅτι
τὰς κομίζοντας τὰ γράμματα οἱ λαβόντες ταῦτα
εἶπε ὅκ μέρους τῆς Βασιλείας ἐπαυδῶνθαι ἰσχυρῶς.

ἔδ' ἐποτρυνόει ταχέως ἐγείναι. ὁ δὲ ὁμῶς βασι-
 λεὺς μέμφεται πῶν Δυτικῶν πῶν βροχούτητα, καὶ
 ἡδούτερον Οἰκουμενικὴν ἡγεῖμα ἐλέγχει αὐτὸς ὅτι
 βραδέως ἐπεσκέψαντο τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατο-
 λῆς. ἔπειτα μετὰ τῶν δούτερον ἐξορίαν αἱ γραφαὶ
 περὶ τῆς Χρυσοστόμου καὶ τῆς Οὐωνίας περὶ τῶν διελιπ-
 φον ἀνωτέρω λέων ὁ σοφός, καὶ αὐτῶν Ἰννοκεν-
 τίου περὶ τῶν ἰσορῶν ὁ Σωζόμενος καὶ ἔφθασαν εἰς
 Βυζάντιον πῶν περὶ, ἀλλὰ μετὰ δύο ἔτη ὡς μαρ-
 τυρεῖ ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Παλάδιος, καὶ γὰρ ὡς
 φησὶν ὁ Παλάδιος καὶ λέων ὁ σοφός, ὁ Ἀπικὸς ἦν
 ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχης ὅτε οἱ Δεράται πε-
 Ἰννοκεντίου ἦλθον εἰς Ἀθήνας, μετὰ γὰρ τῶν κοι-
 μησιν τῶν Χρυσοστόμου ἐκείνους καὶ ἐκείνους ἐπατριάρ-
 χουσι ὁ Ἀρσάκιος, ἀπέθανε γὰρ τὸ δεύτερον ἔτος
 τῆς χειρῶν αὐτῆς τῆς δέκατης τῆς Νοεμβρίου,
 Σωκράτης βιβλίῳ ἐκτῶ κεφαλῇ εἰκοστῇ. μετὰ
 δὲ πέντε μηνῶν τῆς θανάτου αὐτοῦ ἐκνεκρώθη
 ὁ Ἀπικὸς, Σωζόμενος βιβλίῳ ἀγδῶ κεφαλῇ
 εἰκοστῇ ἐβδόμῃ. καὶ ὅτι Ἀπικὸς ἦλθον εἰς ἐρέσθεις
 τῶν Ἰννοκεντίου εἰς Ἀθήνας, ὡς παρερρέναι τὰ δύο
 ἔτη μετὰ τῶν δούτερον ἐξορίαν, καὶ λοιπὸν οἱ
 δύο Πρεσβύτεροι καὶ ὁ Διάκονος οἱ ποιήσαντες το-
 σάγην ὁδοπορίαν, καὶ μετὰ τούτων περιπα-
 τήσαν, μόλις μετὰ δύο ἔτη διήνυσαν. πῶν τέ-
 ταις, τῶν ἐρημίων ὁδοπορίαν ὡς ἐρημὴ ἀνωτέρω
 ἐμνημονύσαν οἱ ἀρχαῖοι Σωκράτης, Θεοδώριτος,
 Σωζόμενος, Φώτιος, Λέων, Ζωιτάρχης, Μεταφρα-
 στής, Παλάδιος, ἀλλὰ μεταγενέστεροι ἱερεῖς, καὶ
 ἄλλοι ἐχέοντες, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης διαφορᾶς,
 ἄλλως γὰρ ταῦτα ὁ Γεώργιος λέγει, ὁ γλυκὺς καὶ
 ὁ κτηφόρος, καὶ ἄλλως ὁ Ἀνώνυμος, καὶ ἄλλος.
 εἴτα εἶδε τοῖς καλαιότεροις γνωριμώτερον τὸ πρᾶγ-
 μα εἶναι, ἥτοι τῶν Παλαδίων, ὅστις ἐν Ρώμῃ πολὺν
 χρόνον διέτριψε κατ' ἐκείνους τὸν καιρὸν, καὶ τῶν
 Σωζόμενων, ὅς φέρεται πάσας τὰς Ἐκκλησίας
 ἀκριβῶς ἠδυνήκοναι, καὶ τέλει πάντων αὐτῶν
 ἄλλος ἀρχαῖος, ἐν οἷς ἕδεκα μνήμη τοῦτων τερά-
 των, ἔδ' ἐπὶ τὸ πρᾶγμα μικρὸν ἦν, ὡς καὶ
 καταφρονεῖται, καὶ πλεονότι τὰς ἀντιφάσεις τῆς
 Ἀνατολῆς ὑπὸ τῶν Πάπα ἀφορίζεται, εἰ γὰρ τῶν
 κλήρων τῶν πυλῶν τῶν Ναῶν, ἢ ἐποίησαν ὁ Ἀμβρό-
 σιος τῶν Θεοδοσίων συνέγραψαν, πολλὰ μάλιστα τὰ
 εἶδη γραφῆναι εἶπερ ἐγείρετο. εἴτι αἱ ὑποστάσεις
 ἔπεμψεν ὁ Ἰννοκεντίος εἰς τῶν Ἀνατολῶν εἰς γλῶ-
 σσαν λατινικὴν ἔγραψαν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σωζό-
 μος, ἀπαρᾶσαι δὲ ὅτι ἐλληνικῶς ἔγραψαν, καὶ
 ἀναμφίβολόν ἐστιν, ὅθεν καὶ ψευδῆς ἐστίν. ἀλλὰ καὶ
 τὸ, ὅτι ὁ Πέγκλος ἔλαβε τῶν ὑποστάσεων Κωνσταν-
 τινουπόλεως πλάσμα, καὶ γὰρ εἰκοστὴ ἔτη ἐπα-
 τριάρχουσι ὁ Ἀπικὸς, καὶ μετ' αὐτὸν ἐγένετο Σι-
 σίνιος, Νεστέριος, Μαξιμιανός, εἴτα ὁ Πέγκλος,
 ὅτι δὲ ὁ Γεώργιος καὶ ἄλλα τινὰ περιστορῶν φαίνεται,
 δῆλον, ὑποτίθεται γὰρ ἀποπνεύσας τὸν Ἰννοκεν-
 τιον τῶν Θεοφίλων, ὅπερ ψευδὲς ἐστίν, ὁ γὰρ Θεοφι-

λος, ὡς σημειοῖ ὁ Σωκράτης βιβλίῳ ἐβδόμῃ κεφα-
 λαῖᾳ ἐβδόμῃ, τεθνήκον ἐν ὑπατάτῃ Οὐωνίᾳ τὸ ἔνα-
 πον καὶ Θεοφίλου τὰ πέμπτον, ὅπερ ἐστὶν ἔτος τετρακο-
 σιοστὸν. ἀλλὰ καὶ τὸν. ὁ δὲ Ἰννοκεντίος ἐκοιμήθη ὡς
 φαίνεται ἐκ τῶν ἀρχιερατικῶν σημειώσεων, τῶν ἔτι 5
 τετρακοσιοστῶν δεκάτῃ στήλῃ. καὶ ἐκεῖνο, ὅτι ὁ Ἰννο-
 κέντιος ἀπεστέλλει ἵνα γένηται βιβλῖος ἡ Σινωδὸς
 ἐν Θεσσαλονίκῃ κλητῇ τῶν Θεοφίλων, πῶν δὲ καὶ
 ὁ Ἀρσάκιος ἔγραψε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, Πάν-
 τα τὰ κλήματα τῆς Οἰκουμενικῆς ἐτάραξας, ὁ θάνα- 10
 τος ὁμοῦ ὁ ταχὺς τῶν Ἀρσάκιδος, καὶ ἡ αἰχμαλωσία
 τῆς Ρώμης ὑπὸ τῶν Γότθων, γεγονόν ἐμπά-
 διον, ψευδὲς ἐστίν, ὁ γὰρ Ἰννοκεντίος τοῦτον ἡ
 ποιῆσαι ἐκ ἐδωκότων ὡς μαρτυρεῖ ὁ Σωζόμενος βι-
 βλίῳ ἐκτῶ κεφαλῇ εἰκοστῇ. εἴτα δεύτερον ὁ Ρώ- 15
 μης καὶ ὁ Θεοφίλος ἐμάχοντο πῶν ἔτη, ἀλλ'
 ὡς τότε ἐκ ἐδωκότων ποιῆσαι καὶ τῶν Θεοφίλων ὁ
 Πάπας, εἴτως καὶ ἄρτι ἐδωκότων. ἔπειτα ὁ Θεο-
 φίλος ἀδέποτε κατεκρίθη, ὡς γὰρ οἱ ἐρημί-
 οὶ ἀπεσχεῖως ἀνωτέρω πάντες ἰσορῶντες τὰ κατ' 20
 αὐτὸν καὶ τὸν λέγουσι, μάλιστα ὁ ἐκείνους
 καὶ ἡ ἐκτὴ Οἰκουμενικὴ σύνοδος αὐτῶν μέμνηται,
 καὶ μαρτυρεῖ ἀναλαμβάνοντι ἐν τοῖς περὶ τῆς ὁρ-
 θοδόξου πίστεως συμπεράσμασιν. εἴτι ὁ Θεοδώριτος
 φησὶν, ὅτι οἱ Δυτικοὶ καὶ ἄλλοι πολλῶν ἐθνῶν ἐτ' 25
 πίστευον τὸν Ἀρσάκιον ἐδὲ ἀπεστρέφοντο ἡξίωσαν,
 Ἀπικὸν δὲ πολὺν χρόνον πρεσβυτάτην, πολεμῶν
 δὲ καὶ ἐρήνης τυχεῖν ἡξίωσαν, καὶ γὰρ ὑστερον
 ἐδέξαντο, τῶν ἀποστολῶν ἐγγράφοντα, ἥτοι τὰ
 ὄνομα τῶν Χρυσοστόμου εἰς τὰ Δίπτυχα, λόγῳ πέμ- 30
 πτῳ κεφαλῇ τετρακοστῇ τετάρτῃ. εἴτι ὁ Ἀπικὸς
 καὶ Σωκράτης, Θεοδώριτος καὶ Σωζόμενος λίαν ἐ-
 παίνετον, καὶ ὁ Πάπας Κελεσίος ἐν τῇ πρὸς Κων-
 σταντινουπόλεως καὶ Νεστέριον ὑποστάσει ἐπαίνει αὐ-
 τὸν, ὡς ἀδέποτε ἐκρίθη κατεκρίθη, καὶ λοι- 35
 πόν ὅτι ὁ Πέγκλος ἔλαβε τῶν ὑποστάσεων Κωνσταν-
 τινουπόλεως εἰς ἡμέρας καὶ ὁ Ἀπικὸς, ἀπεφάνε-
 σαν ἐπὶ ψεύδῃ. καὶ γὰρ δὲ τῶν παρεσθῆς ὑπο-
 στάσεως ῥητόν, ὅτι περὶ τῶν κοινωσιμῶν Θεο-
 φίλος καὶ Ἀρσάκιος καὶ Πορφύριος Ἀντιοχείας ἐνε- 40
 κεν τῶν Χρυσοστόμου, πῶν τῶν ὁμοίων Βασιλείας
 διωκτικῶν νόμος ἐτέθη τῶν ὁρθοδόξων δοξάζαν-
 τας ἐκ τῶν τῶν Ἐκκλησιῶν μὴ σιωπῆσαι, τὰς δὲ μὴ
 κοινωσιμῶν αὐτοῖς ἐλάνθαναι, Σωζόμενος βι-
 βλίῳ ὁγδῶ κεφαλῇ ὁγδῶ. καὶ εἰ μὴ κοινωσιμῶν 45
 πῶν τοῖς ἄλλοις καὶ Θεοφίλῳ ὑπὲρ τῶν Χρυσοστόμου
 καὶ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας ἐτιμωρῶντο, πῶς
 ὁ Θεοφίλος ὑπὸ τῶν Πάπα κατεκρίνεται, καὶ ὁ Βα-
 σιλύς αὐτὸν ἡθέλει κατακρίναι; πῶς τότε οἱ Θεο-
 δώριτος ἰσορῶν, ὅτι ὁ Θεοδόσιος κομίσας τὸ λεί- 50
 ψανον τῶν Χρυσοστόμου καὶ Κομάνων εἰς Κωνσταντι-
 νουπόλιν, ὑπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τὰς ὁρθοδόξους
 καὶ τὸ μέτωπον ἡμετέραν ὑπὲρ τῶν γενομένων
 ἀποσπένεκε, συγγνώμῃ τοῖς ἐξ ἀγνοίας ἡδυνήκον
 ἀντιβολήσας, λόγῳ πέμπτῳ κεφαλῇ τετρακοστῇ στήλῃ.
 οὐδὲ

ἐν οἷς σημείωσαι ἃ ὁ Ἀρχιδιότις καὶ ἡ Εὐδοξία ἐλάμβανον πῶς συγχώρησιν ὡς τὰ ἱννοκοντίς τὰ ἄκρα Ἀρχιερέως καὶ πάντα μόνον διωκόμενα καὶ ἐπὶ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῇ γῇ, πῶς πάλιν ὁ Θεοδόσιος ἐξέτα ὡς τὰ Χρυσόμοι πῶς συγχώρησιν; δούπερι, ὅτι τὰ Γεωργία καὶ πῶς λοιπῶν τιμῶν τὰ αὐτῶν ἀρρηθρὰ ἐλάμβανον καὶ διόλου

ἀνύπαρκτα, ἐπειδὴ καὶ δέποτε γεγονόσι. σημείωσαι ὅτι καὶ ὁ Ἀρχιδιότις πολλὰς ἔχει τὰς ἐπαύτας ἐν τῇ τείλει οἰκωμένη, καὶ ἐς Ῥώμην ἀπῆλθε ῥῆς, ἀλλὰ πρεσβυτέρους τὸ Θεοφίλου, ἔδοξε δὲ εἰδέσθαι καὶ ἄλλα πολλὰ ἀχρηστὰ ἅπαν, ἀλλὰ ἄρκον τὰ ἀρρηθρὰ μόνον ἐς βεβαίωσιν, τὰ ἀρρηθρὰ ἡμῶν σκοπεῖ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

10

ὅτι εἰδόμεν ὑποθέμενος ἀληθῆς τὸ πᾶν ἱννοκόντιον ἀφείσαι τὰς Αὐτοκράτορας, καὶ ὅσα τοῖς ἡπατημένοις ἄρρητα, ἕτε τὰ τῇ τῷ Ῥώμης μοναρχίᾳ βοηθῶν, ὡς ἐκ ὡς ἀδίστικος ἐνταῦθα πικρῶν Πατριάρχων καὶ μητροπολιτῶν τοιαῦτα ἐνεργησάντων δάκνυται.

15 **Ε**ἰ καὶ κατ' ὑπόθεσιν ἀληθῆς ἐσιν ὅτι ὁ ἱννοκόντιος ἀφείρει τὰς Αὐτοκράτορας τὰς Ἀνατολῆς, καὶ τὰ λοιπὰ ἅπερ ἔρηται αὐτῶν τοῖς ἡπατημένοις, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι καὶ τὰ βοηθῶν τῇ μοναρχίᾳ τὰ Ῥώμης, καὶ ἐπερι γὰρ ἡλεῶσαν ἑμὸν Πατριάρχην καὶ ἄλλα καὶ μητροπολίτας καὶ ἐπίσκοποι καὶ πρεσβύτεροι καὶ μοναχοὶ Αὐτοκράτορας, καὶ ἰδὲ Βιβλίον τετάρτον κεφάλαιον δέκατον τέταρτον. εἰ δὲ ἡ πῶν οἱ παπῆσαι ὅτι ἡλεῶσαν οἱ τοῦτο βασιλεὺς καὶ ἔκριναν ἐπίσκοπος, ἀλλὰ ἐπὶ ἰδίᾳ Ἐπαρχίᾳ.
20 **Ἐ**ἰ δὲ Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἀφείρει καὶ κατήρηκεν ἐς ἀποστείαν Ἐπαρχίαν, ῥητέον ὅτι καὶ ἄλλοι τοιαῦτα πεποιήκασι, καὶ ἰδὲ αὐτῶν βιβλίον πρῶτον κεφάλαιον ἔχατον πόσοι ἀπ' ἄλλων Ἐπαρχίῶν ἀνταποῖν καὶ ἔκριναν τὰς Πάπας τῆς Ῥώμης, καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν τετάρτον κεφάλαιον δέκατον πόσοι παρ' ὁνομασίαν ἑμὸν Πατριάρχην, ἀλλὰ καὶ ἐπίσκοποι καὶ ἀποστείαν τὴν Ἀντιοχείας Πέτρον τὴν Κναφίαν, καὶ βιβλίον τὸ αὐτὸ κεφάλαιον δέκατον τρίτον ὡς γενοῖν τέταρτον πῶς μόνον δύο ἐπίσκοποι κατήρησαν.
30 **Κ**αὶ τὴν Ἀντιοχείας Σεβήρον, ὃν καὶ ὁ Ἱερουσολύμων ἡλῆται ἀντιθέμεναι, καὶ ἰδὲ βιβλίον τὸ αὐτὸ κεφάλαιον δέκατον τρίτον. καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννης ὁ Καππάδοξ κατέβαλε τὴν αὐτὴν Ἀντιοχείας Σεβήρον, καὶ Πέτρον μητροπολίτην Ἀπαμίας, ὅς
40 **καὶ** ὁ Ἱερουσολύμων Ἰωάννης καὶ ὁ Τύρος Ἐπιφάνιος συνοδικῶς κατήρησαν, καὶ ἀντιθέμεναι, ἀλλὰ καὶ ὁ Κων

σταντινουπόλεως Μηνᾶς καὶ ὁ Ἱερουσολύμων Πέτρος τὰ αὐτὰ πεποιήκασι, καὶ πάντων τῶν τὰ συνοδικὰ παρέλαβε πάντα ὁ οἰκωμένη καὶ ὁ ἄγιος Κύριλλος ἔγραψεν ἐς Κωνσταντινοῦσιν ὅτι ἰδιώτης ἀσθεμαῖται τὴν Κεσόριον, καὶ ἐς τὰς Πατριαρχίας καὶ ἐς πολλὰς ἄλλας ἔγραψε πῶς κατέκρινεν αὐτὰ, καὶ ἰδὲ κατωτέρω τῆς Συνοδῆς τὸν τόπον. καὶ ὁ Ἀντιοχείας Πέτρος ἀπολογεῖται ἐς τὴν Κωνσταντινουπόλεως Ἀκάκιον ὑπὲρ τῆς ἐν Σαλκηδόνι Συνοδῆς, Εὐάγγελος βιβλίον τρίτον κεφάλαιον δέκατον εἰσδύμα. ἕκ ἐποῖα δὲ τὰ Πέτρος, ἡμῶν διότι ἐφορεῖται πῶς ὡς τὰ Ἀκαλῖα κατέκρινεν. καὶ ὁ θῶσιος Συνοδικῶς κατέβαλε τὴν Πάπαν Νικόλαον, καὶ ὁ Ἱερουσολύμων Σωφρόνιος συνοδικῶς ἀντιθέμεναι τὰς Μονοθελήτας ἐν αἷς ἡ φανερὰς Μονοθελήτης ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριος καὶ ὁ Οἰκουμενικὸς Πάπας καὶ οἰκωμένης Πατριαρχίας. καὶ οἱ ἐν Ἀφρικῇ ἐπίσκοποι κατέκριναν Παῦλον τὴν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίον ὅτῳ πῶς ἐπὶ μαρτίᾳ Συνοδῶν. καὶ ὁ Χρυσόστομος ἔκρινε πολλὰς ἐπισκόπους καὶ μητροπολίτας παρ' ὁνομασίαν, ἐπειδὴ καλονικῶς ἐχ' ὑπέκατο αὐτῶν. καὶ τέως, ἰδέ τίνα παρ' ὁνομασίαν ἐνεργηθῶσι κατωτέρω βιβλίον πέμπτῳ κεφάλαιον δέκατον πρῶτον Πατριάρχῳ τετακτοῦ δούπερι. ἰδὲ καὶ τὰ περὶ Βιγιλίας βιβλίον πέμπτῳ κεφάλαιον δέκατον πέμπτῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

45 **ὅ**τι ἐκ τῶ ζητῆσαι τὰς Ἀσκατὰς κρηθῆναι μετὰ τῷ Θεοφίλῳ Ἀλεξανδρείας ὡς τῷ Βασιλεῖ καὶ τῷ Χρυσόμῳ, καὶ ἐκ τῆς τῷ Χρυσόμῳ πρὸς Θεοφίλον περὶ τῆς ὑποσολῆς, καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλεως Νεκταρίου τῷ Ἀμβροσίᾳ περὶ τῆς γενομένης ὑποσολῆς, δάκνυται μὴ μόνον τὴν Ῥώμης Ἐκκλησίαν ἔχεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας, ὅσα ψευδῶς περιέδοξεν τὸ μόνον τὴν Ῥώμης τῶν ἔχεν.

50 **Ε**ἰ τὰ τὸν λύεται καὶ ἐκῆνο τὸ πᾶν Παπισμῶν, ὅτι ἔδης ἄλλοι ἔχον πῶς Ἐκκλησίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ μόνος ὁ Ῥώμης. ῥητέον γὰρ, ὅτι ὁ Σακεδάριος λέγει, ἰσίδωρος αἷμα τοῖς περὶ Διόσκορον ἡλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπως ἀπαρτίει τῇ βασιλῇ καὶ τῇ ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ τὰ

καὶ αὐτῶν ἐσκαυρημένα ἐξελεγχθῆναι, βιβλίον ὅτῳ κεφάλαιον ἐνάτῳ. καὶ ὁ Σωζόμενος Φησὶν, οἱ αἱμῶνι Ἀμμόνιον ἀπέπλυσαν ἐς Κωνσταντινοῦσιν, σὺν αὐτῶν δὲ καὶ ἰσίδωρος, κοινῇ περὶ ὡς ἀδίστικος ὡς Βασιλεῖ κρηθῆναι καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐπισκόπῳ ἐλέγχεται τὰς καὶ αὐτῶν ὑποβελῆς, μόνον γὰρ ἐνδύνει παρ'

παρ' ῥήσας αὐτὸν ὑπεμελέμενον τὰ δέχματα, βοηθεῖν αὐτοῖς. καὶ κατωτέρω, ὁ Ἰωάννης ἔγραφε τῷ Θεοφίλῳ κοινωνίαν αὐτοῖς ὑποδύναι, ὡς ὁρθῶς περὶ Θεοδόσεως, εἰ δὲ δίκη δέοι κρίνεσθαι τὰ κατ' αὐτὸς, ὑποσελῶν δὲ αὐτῷ δοκᾷ δικασόμενον, βιβλίῳ ὁγδόῳ κεφαλῇ δεκάτῃ τριτῇ. ὅν τέτοις σημείωσαι πρῶτον, ὅτι οἱ Ἀσκηταὶ ἦλθον εἰς Βυζάντιον, καὶ οὐκ εἰς τὴν Ῥώμην, ἀπ' ἡλθον κρηθῆναι ὑπὸ τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐκ ὑπὸ τῆς Ῥώμης. ὁ δὲ περὶ, ὅτι ὁ Χρυσόστομος ἔγραψε τῷ Θεοφίλῳ ἵνα πέμψῃ τὸν μετ' αὐτῶν κρηθσόμενον, ὅτι καὶ ὁ Χρυσόστομος ἐκ ἰδίας αὐτοῦτις, ἀλλὰ τῇ πρὸς αὐτὴν τῆς Βασιλείας ἐλεγχοῦ ἵνα σέβῃ ὁ Θεοφίλος τὸν μετὰ τῶν κατηγόρων αὐτῶν κρηθσόμενον. ἔτι σημείωσαι, ὅτι ὁ ἄγιος Ἀμβρόσιος περὶ τῆς ὁν μεθ' ἡμῶν γέγονε ἀναφανέντος καὶ ἄλλως κακοτρέπετα Γερμανίῃ, καὶ εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐλθόντος, καὶ ἀπ' αὐτῆς χειροτονηθέντος ὑπὸ τῆς Καισαρίας Εὐλαδίου καὶ Νικομηδείας Ἐπισκόπου, ἐκ εἰς τὸν Πάπαν αὐτῶν ἔχον τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἐκδίκησιν, ἀλλ' εἰς τὸν Κων-

σταντινουπόλεως ὡς γαυνιάζοντες ἔχοντα τὴν Νικομηδείαν, καὶ ὡς τῷ Βασιλεῖ διωκόμενοι διὰ τὸν θρόνον καὶ διὰ τὴν πύλιν αὐτῶν σωθῆσαν, ὡς ἐδιωκτό ποτε παρὰ τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος διὰ τὴν μετ' ἐκείνου δολοφονίαν βοήθησαν, φησὶ γὰρ ὁ Σωζόμενος, μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Ἀμβρόσιος (ἔπειτα ἄπερ διεπράξατο ἐν τῇ Ἀναπολὶ ὁ Γερμανίος) ἔγραψε Νεκταρίῳ τῷ πρεσβυτέρῳ Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀφελέσθαι Γερμανίαν τὴν ἱεροσυλίαν, καὶ μὴ περὶ 10 εἰδέναι αὐτὸν ὑβριστῶν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν. Νεκταρίῳ δὲ καὶ μάλα τῶν περὶ αὐτὸν γεγονότων ἀνέκδοτον, πανδημῶν τῶν Νικομηδείων ἀνδρικῶς ἀνθίστασθαι. ὁ δὲ Ἰωάννης κατὰ 15 δειλὸν αὐτὸν, ἔχειρτησεν Παισέφειον, ὅς περ δαυγὸς ἐγεγόνει τῆς τῆς Βασιλείας γαμπίης. συμπεραίνοντες λατὸν, ὅτι ἡμῶς ὁ Ῥώμης ἔχει τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, καὶ ψεύδους εἰσι περὶ δόξου ὅτι ὁ Ῥώμης ἔχει μόνος αὐτὴν. 20 καὶ κατωτέρω βιβλίῳ πέμπτῳ κεφάλαιον πέμπτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Περὶ τῆς Βασιλείας τῆς Θεοδοσίας, καὶ τῆς κατὰ Διόκληλον Ἀρκαδίου ἐπ' αὐτῇ ὑπηρεσίας τῆς Περσῆς Ἰσδιγέρδης, καὶ τῆς αἰτίας τῆς διωγμῶν ἐν Περσίᾳ Χριστιανῶν, καὶ τῆς πολέμου πρὸς τὴν Πέρσας καὶ νίκης τῆς Θεοδοσίας, εἴτα καὶ ἐρήνης τῆς Βασιλείας μετὰ τῶν Περσῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ αὐτοῦ διέλα ἀνίσταται τῇ ἀσεβείᾳ.

Εὐβασιλεύσαντος ὁμοῦ Θεοδοσίου τῆς Περσίας καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν Πυλχερίαν Αὐγῆσαν, ἥ τις ἐγένετο αἰτία τῷ Βασιλεῖ μαθεῖν ἑλληνικά γράμματα καὶ λατίναν, ὃν καὶ εἰς τὴν ἀσέβειαν κατὰ δόξαν, πείσασα αὐτὸν ἠσθῆναι ὅλας τὰς Τετραρχίας καὶ τὰς Παρακλίας, ὡς φησὶν ὁ Σωκράτης εἰς τὸ ἐβδόμου τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, κατὰ τὸν ὑποσημασμένον κανόνα, εἰ καὶ ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης κατὰ τὴν ἐκδοκίμησιν, τὴν Τετραρχίαν συγχωρῶν ἐδίειν, καὶ τὸ Σάββατον ἠσθῆναι παγκοσμίως, ἵνα πλάης ποιῶν κακονομίας, μᾶλλον ποιῇ καὶ τὸ χρίσμα. μέλων δὲ ὑποσημασμένων ὁ Ἀρκαδιος, καὶ Φαβιανὸς ἵνα μὴ γόνιται νεωτερισμὸς εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Θεοδοσίον, ἐποίησε Διόκληλον καὶ ἀφῆκε τὸν Περσῆν τὸν Ἰσδιγέρδην τῆς ἡς αὐτῶν Θεοδοσίᾳ ὑπηρετοῦν, ὃς ἐσερέωσε τὴν ἀγάπην μετὰ τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὸν Σωζόμενον χρόνον ἐκάτην, ὅντος ὑποσημασμένης τῆς Ἐπισκόπου μαρτυρίας, ὃς ὡς ἀνθρώπος τῆς Θεᾶς κατὰ ἀλήθειαν. ἡ ἀγάπη ὅμως διελύθη πρὸς τῆς συμφωνίας, καθότι Ἀδριανὸς Ἐπίσκοπος καὶ τὸ Ναὸν τῆς Πύργος, ἐγένετο αἰτία καὶ ἐκρημνίσθησαν αἱ Ἐκκλησίαι εἰς τὴν Περσίαν ὑπὸ τῆς Περσῆς, ὅστις καὶ διωγμὸν μέγαν ἐκίνησεν εἰς πόλιν χρόνον, ὥστε τὰς μάχας ζητᾷ τὰς Χριστιανὰς ἀφ' ἐκείνης τότε,

καὶ πολλὰ ἐφανερώθη αὐτοῦ διήτης, ἵνα μὴ νομιζομένη ἀνίσταται τὸν Χριστιανισμόν, ἦν δὲ ἔφυγον καὶ ἦλθον εἰς τὴν γῆν τῶν Ῥωμαίων. ὁ δὲ ἐρημνὸς Περσῆς οὐκ αὐτῶς ἦν τῆς Ἰσδιγέρδης ἀπέστειλον εἰς τὸν Θεοδοσίον καὶ ἐζήτησε τὰς 35 φυγάδας, ὅθου ὁ Θεοδόσιος κινεῖ πρὸς αὐτὸν κατὰ τῆς οὐρανίας ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν, καὶ πέμψαι στρατηγὸν Ἀρδαβέρην, πέμψαι δὲ καὶ τὸν οὐρανὸν τὸν Ἄρσιν, καὶ πορθεῖ ὁ Ἀρδαβέρης τὴν Ἀρμενίαν Ἐπαρχίαν Περσίδου, κακῶς ἔχει 40 καὶ εἰς Μεσοποταμίαν ὡς ἡ ἦλθε καὶ ὁ Ἄρσης, νομίσαντες δὲ οἱ Πέρσαι ἐλθεῖν κατ' αὐτῶν τὰς Ῥωμαίους, ὑπὸ τῆς φόβου αὐτῶν ὡς ἦσαν ἱεροπλοῖ ἀπεπύγησαν εἰς τὸν Ἐνφράτιον χιλιᾶς ἐκάτην, καὶ δὴ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἀνέβησαν τὰς Ἀρμενίας 45 γομφίας καὶ τὰς στρατηγὰς, κατὰ τὴν ἐπαύριον ὁ Θεὸς τὰς Πέρσας διὰ τὸν πρὸς τὰς Χριστιανὰς δολοφονίαν διωγμὸν, ὑπερὶν ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην τῶν ἐν Περσίᾳ ἐσπολεφερόντων πιστῶν, ἐκείνου 50 ὁ Θεοδόσιος μετὰ τῶν Περσῶν, Θεοδόσιος 50 λόγῳ πέμψαι κεφαλῇ δεκάτῃ τριτῇ. σημειώσαι ὅμως ὅτι χωρὶς ἀνάγκης ἐκ εἰς ὅλον αὐτῶν τινὰ περὶ αὐτῶν εἰς τὴν ἀσέβειαν ὡς ἐποίησεν ὁ Ἀδριανός, ἀλλὰ διὰ τὴν μετὰ πάσης ὑπομονῆς καὶ μακροθυμίας κατὰ τὸν θῆον Ἀπόστολον. ὅθου καὶ ὁ ἄγιος

τῇ Ναζιμαζηνῇ . λέγει δὲ ὁ Κεδρηνὸς ὅτι ὁ Βασιλεὺς
αὐτοῦ πλώτησεν αὐτῷ ἐς τὴν Χαλκηδόνα μετὰ με-
γάλῃς τιμῆς , τῆς Συγκλήτης , τῆς Ἐκκλησίας
καὶ τῶ λαῷ , πατριαρχάντης Πολυούκτου . Φά-
νεται δὲ τὸν Πορφυρογόννητον ἐμβαλεῖν αὐτῷ ἐς
τὸ βασιλικὸν Παλάτιον , περὶ περὶ γὰρ τὸ χιλιεσὸν
ἐξαηκοσίας δὲ ὀγδοηκοσίων ἔργε τῶ Σωτήρι . ὁ Βε-
ζυρὸς Μασταφᾶ πασας ὁσρατάσας ὑπερὺν αὐ-
τῆς Βιέννης καταγράφων τὰ ἐς τὸ βασιλικὸν θη-
σαυροφυλάκιον πολύτιμα , ἤνυσεν ἐς αὐτὸν ὁλόχρυσον

κιβώτιον μίαν χάρα ἐνὸς ἑσπέρου , καὶ ἰδὼν ἐς
τὸ κιβώτιον ἑλληνικά γράμματα ἀέγων ταῦτα Διὰ
ῥωμῆας τινος , ἃ ἔλεγον εἶναι τὴν χάρα τῆ βα-
πτιστῆς ἰωάννης , ὅθεν κλήσας τὸν κιβώτιον ἐνυλα-
βῶς , καὶ κατασφραγίσας , ἔβαλεν αὐτὸν πάλιν
ἐς τὸ ἴδιον θησαυροφυλάκιον . ἔκανον δὲ ὅπερ λέγει
ὁ Θεοφάνης ὅτι ὅππῃ τὰ Κοπρωνύμια ἢ κῆρα τὰ βα-
πτιστῆς μετετέθη ἀπὸ τῆς μονῆς τῆς ἀπηλαίας ἐς
τὸν ναὸν τὴν μέγιστον αὐτῆς ἐκτίμησεν , φησὶν οὖν
ὁ Θεὸς ἄλλον ἐρμηνεύσαι αὐτὸ , ἰμοὶ γὰρ ἔγωγε θῆλον . 10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῶ πολλῆς καὶ πραγματείας βαπτιστῆς Εἰβραίων , καὶ δις ἐκκλησιόπορος τῶ ὕδατος ἐν τῇ
ὑπὸ Ναβατιανῶν βαπτίζεσθαι αὐτὸν καὶ περὶ τῶ ἀπόντος Ἀρσανῆς Ἐπισκόπου βαπτίζεσθαι βαρβάρους
ἐς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς δι' ἰσὺς ἐν ἀγίῳ Πνεύματι , καὶ ἐξηραίνεσθαι ἢ καλυμβήθερα . 20

Εὐτυχὸς ἐστὶν ὁ Κωνσταντῖνῆς πόλιν καὶ Εἰβραῖος ἦν
καὶ πραγματείας ἐβαπτίζετο πλεονακίαι , καὶ
ῥῶσιν , ὥστε καὶ ἐκέρδησεν τὰ τῶ τῶ τῶ πολλό-
τατα ἀργύρια . μετέβαινε δὲ ἀπὸ Αἰρεσεως ἐς
Αἰρεσιν , ἀπὸ τῶν Ἀρεσιῶν ἐς τὴν Μακεδονίαν , ἐν
ὑστερίῳ δὲ ἦλθε καὶ ἐς τὸν Παῦλον τὸν Ναυματιανῶν
τὸν Ἐπίσκοπον , ἀποστολίσαντος καὶ πλάττων ὅτι
ἠθέλε βαπτισθῆναι καὶ τελείως χριστιανισαί , καὶ
ὁ Παῦλος θέλων πρῶτον κατηχηθῆναι αὐτὸν , πα-
ρήγγαλον αὐτῷ νηστεύσαι . ὁ Εἰβραῖος ὁμοῦς ἀπο-
στολίσαντος ὅτι ὁρέγεται βαπτισθῆναι ὅτι τάχιστα
ἦλθον ἐς τὸν τόπον τῶ βαπτίσματος , καὶ ἐμβαλ-
θόντες τῶ ἀναγκῆς ὕδατος ἐν τῇ καλυμβήθερα ,
καὶ ἀπελθόντες ἔσω ἐς τὸ φωνητήριον τῶ Εἰβραίου
φῶς τῶ θαύματος , ἐξηραίνεσθαι ἢ καλυμβήθερα , καὶ
τὸ ὕδωρ τελείως ἐξηραίνεσθαι , ἐθαύμασαν δὲ οἱ
πάντες ὅππῃ τὸ γεγονός . ἐμφράξαντες ὁμοῦς ὅλας
ταὺς τρύπας ταὺς διδῆσας ὑποψίαν μερικῶν , ἐ-
γέμισαν πάλιν τὸ βαπτιστήριον , καὶ φορέσαντες τῶ
Εἰβραίου τὴν λούκην εὐχλὴν τῶ βαπτίσματος ὡς βα-
πτιστῆς ὄντος , καὶ ἀπελθόντες ἐκ δούτερος ἐς τὴν
καλυμβήθερα , πάλιν τὸ ὕδωρ αὐθιγὸν ἐξέλιπε ,
καὶ ὅλοι ἐξηραίνοντες ἐγένοντο . τὰ τῶ ὅλον διηγήσας
ὁ Σωκράτης ἐς τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῆς ἰστορίας αὐτῆς , τῶ

γένονον ἐς σωφρονισμόν τῶν διπλασιαζόντων τὸ
βαπτισμα ἐναντίον ἑαυτῶν Συμβόλης τῶ διαπορούσης
ἡμᾶς ὁμολογῶν ἐν βαπτισμα ἐκείνῳ ἀμαρτιῶν
ἡμῶν . ἐκ τῆς τῶ διηγήσεως ἐχομένου εἰδέναι 25
τὴν περὶ τῶ μυστηρίου καὶ καὶ τὸν ὅσον ἰερέα
εἶναι τῆς θαυματουργίας τῶ αἵτιον , ὅτι τῶ καὶ
ἡ θεωρία ἐδόθη ὁργανικῶς ἐς τὸν καὶ τὸν
Ἀρχιερέα τῶ αὐτῶ ἐκείνῳ . οἱ δὲ Ναυματιανοὶ τῶ
ὁμολογῶν ἀποστολίσαντες τὸ μυστήριον τῶς ἀγίας 30
Τριάδος , ἐλόντες κατὰ τὴν ἐς τὴν κάσρα , καὶ
τὸ βαπτισμα αὐτῶν ἐδέχετο ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία .
ἐξ αὐτῆς πάλιν οἱ Ἀρεσιῶν (ὡς καὶ ὁ δεύτερος
τῶν Ἀρεσιῶν Ἐπίσκοπος ὁ ἀποπλημψίας εἶπεν
εἶδον ὡς τῶ Κωνσταντινουπόλει βαπτίζετο βαρβάρους 35
ἐς τὸ ὄνομα τῶ Πατρὸς δι' ἰσὺς ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ,
καὶ τὸ ὕδωρ τῆς καλυμβήθερας γένονον ἀφανές) καὶ
μαλιστα οἱ Εὐδοξίαν καὶ οἱ Μακεδονίαν οἱ αὐτῶν
τῶ ἀπὸ τῆς τῶς ἀγίας Τριάδος ἐς τὴν βά-
πτισιν , ἐδιδόντες καὶ καταφρονεῖν πάντα καὶ 40
καὶ τὸ βαπτισμα αὐτῶν ὡς αὐτῶν μολύσματα , κα-
θότι ἐκ ἡκολάθει τῇ ἀφῆσθαι τῆς Ἐκκλησίας
ἀπ' αὐτῶ τῶ Κυρίου ὡς ἀφῆσθαι ἐς τὴν αὐτοῦ
αὐτῶ τῶ Θεῷ λέγει καὶ πινόμενα κέρκυρας τῶ Σω-
τήρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐν τῇ ὅρῃ τῆς Γαλιλαίας . 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β΄.

Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπιθελῆς τῶν Εἰβραίων καὶ τῶν Χριστιανῶν , καὶ οὐδικήσεως κατ' αὐτῶν τῶ ἀγίῳ
Κυρίῳ , καὶ ἀφαιρέσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Ναυματιανῶν . καὶ περὶ τῶ σταυροῦ κτανθόντος πατρὸς ὑφ' Εἰβραίων , 50
καὶ τῆς κατ' αὐτῶν οὐδικήσεως ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν . καὶ περὶ τῶ ἐν Κρήτῃ φανέντος ψεύδομιοσι , καὶ ὡς ἐπράξε .

Πολλοὶ οἱ Εἰβραῖοι ἔπρασσαν καὶ ἔπαθον κακὰ ,
ἀλλὰ καὶ ὅππῃ Θεοδοσίῳ τῶ μικρῷ ἐς τὸν δῆμον
Ἀλεξανδρείας ἐπαρξάμενοι , καὶ συνεργήσαντες ἐς

τὸν Ἐπαρχον Ἀλεξανδρείας Ὁρέσαν ἵνα βασιμίσῃ
ἐκ τῶν ἰερέων τὸν κληρικὸν τῶ ἀγίῳ Κυρίῳ ,
καὶ ἀπὸ τῶ μιᾶς φυκτὶ εἶπεν αὐτῶς ὅτι καὶ τῶ
Ἐκκλη-

Ἐκκλησία, καὶ πολλὰς τῶν ἐξελεθόντων Χριστιανῶν
 ὅτι τὸ σβέσαι τὴν πυρκαϊάν ἀποκτείναι, ὁ ἄγιος
 Κύριος λαμβάνει τὰς σωμαγωγὰς αὐτῶν τῶν ἰσ-
 θάνων, ἔχων μεθ' ἑαυτῆς τὸν λαόν, καὶ δίδωκε
 7 τὰς ἰσθάνους, αἵ ἦσαν ἐγκατακειμέναι ἐκεῖ ἀπὸ τῶν
 κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῶν Μακεδόνων, καὶ ἀφίκηται τὸν
 λαόν καὶ ἀπαγγέλλει τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ
 πελάως ἐκείθιν ἰφαιύσκει αὐτοὺς. ἔπειτα ἀφ' οὗ τὸν
 Ἐπαρχὸν ὀρέσκει γλωσσαλίᾳ κεχρησμένον καὶ τῷ
 10 ἁγίῳ, ἔρχοντα ἁποκτείνει ποντακτοῦ ἀπὸ τῶν ὅρων
 τῆς Νιτρίας, καὶ ἀνέστησαν οἱ ἰσθάνοι τὸν ὀρέσκειν,
 καὶ λιθάριον αὐτὸν καὶ τὰς περὶ αὐτὸν, φέροντες
 ὅμως καὶ σώζεται. ἀλλὰ καὶ γυναῖκα Τραπεζιανὴν
 ὀνόματι θυρατέρα θέωνος τῆ φιλοσόφου, καὶ
 15 ἀνδρὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀπὸ Πλωτίου, ὑπο-
 στήσας τινὲς ὅτι ἐχθροὶ τὸν ὀρέσκειν καὶ
 τῷ Κυρίῳ, ἐπαρσένευσαν ἀπὸ τῶν Ἐπαρχῶν κα-
 τὰ τὴν μελῆδον. καὶ δὲ καὶ τῶν Ναυαγίων τὰς
 Ἐκκλησίας ἔλαβον ὁ Κύριος, καὶ τὰ καμήλια
 20 ἀπὸ τοῦ ἑκείνου ὁ Ἐπίσκοπος αὐτῶν Θεόκλητος. καὶ
 δὲ καὶ ὁ Ῥώμιος Ἰννοκέντιος ἐδίωξε τὰς Ναυαγίους
 ἀπὸ τῆς Ῥώμης, καὶ ἔλαβε τὰς Ἐκκλησίας αὐτῶν.
 καὶ ὁ Χρυσόστομος τῷ Γαϊανῷ Ἀρσενῷ ἐκ ἐδωκεν
 εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν Ἐκκλησίαν, καὶ ἕτεροι ἱε-
 25 ρεῖς, ταλαιῶναι τοὺς πολλὰς ἐπράξαν, ὡς καὶ Νε-
 στωρίῳ ἔλαβε τὰς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἑτέρας

αὐτῶν Ἐκκλησίας τῶν Μακεδονικῶν, καὶ Ἀλεξάν-
 δρείου ἀποκτείνοντες τὸν Οἰκουμένη. οἱ Ἑβραῖοι ὅμως
 εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἀναιμεταξὺ Ἀνθοχίας καὶ
 Χαλκίδος παίζοντες, ἦλθον εἰς μέσθην καὶ ἐχ-
 λούζον τὸν Σταυρὸν, καὶ σωρῆσαι παιδίον Χρι-
 στιανόν, καὶ χλευάσαντες αὐτὸ ἀπέκτεναν, καὶ
 τὰς ἐμποδίζοντας Χριστιανούς ἡμίανον, καὶ πάχυνον
 πάλιν τὰ μυρία κακὰ ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων. εἰς αὐτὰς
 τὰς ἡμέρας ἐφύκη ὁ ψεύδομενος. Ἰσοδοκίς εἰς
 τὴν Κρήνην ὑπεκρίθη εἶναι ὁ Προφήτης Μωϋσῆς ὁ
 ἐλθὼν ἐρῶν τὰς Ἑβραίας ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου. καὶ
 διὰ πάντας τὰς Ἑβραίας καταλιπεῖν καὶ τὰ χρημα-
 τα, καὶ πάντα ὅσα ἔχοι, καὶ ἀπελθεῖν ἀπὸ θα-
 λασσης εἰς ἱερσόλυμα, καὶ ἀπολαθῶντων αὐτῷ
 πάντων σὺν γυναίκιν καὶ τέκνις, εἰς τὴν ἀκρωτήριον
 ἔπεσεν αὐτὰς καὶ ἐπὶ τὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ
 κρημνῶν δυσκόλῃ, καὶ νομίζοντες εἰλοιοὶ τὰς πη-
 θῶντας περιπατεῖν ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐπὶ τὴν καὶ
 ἐκείνους. ἀλλοῖς δὲ βλέποντες ἀπὸ τῆς θαλάσσης
 πηδᾶ τινὰς ἀνθρώπους καὶ κατακλιπόμεναι εἰς τὰς
 κρημνὰς, καὶ πνίγεσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἐβόησαν, καὶ
 ἐκάλυσαν τὰς λοιπὰς, οἵτινες θέλοντες ἀποκτεί-
 ναι τὸν ψεύδομενον, ἐκ ὄρου αὐτὸν, καὶ ἐνό-
 μισαν ὑπάρχειν Δαίμονα, ὅμως οἱ περισσώτεροι ἐν
 Κρήνῃ ἰσθάνει ἐχρησάμενον, Συμεῶντος βουλήν
 ἐξοδὸν κεφαλῶν τελευτῶν ὁρδῶν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

30 Περὶ τῶν ἀπεσβήτων τῶν στρατηγῶν τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τῶν Χριστιανισμῶν αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν ἡμῶν αὐτῶν Τερέβου.

Καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἑφύμνιον τῆς ἱερουσαλὴμ
 περὶ τῶν ἐθνικῶν ἀπεσβήτων ὅπως ἐχρησάμενοι ἀπὸ
 τῶν ἁγίων Εὐθυμίου, καθὼς ἴσμεν τὸν ὁ Κύριος,
 35 καὶ ἐξ αὐτῶν συμεῶν ὁ μεταφραστής. ἔπειτα ὁ ἀπέ-
 σβήτων ἦν Στρατηγὸς τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ὅτε οἱ
 ἄλλοι τῶν Περσῶν ἐδίωκον τὰς Χριστιανὰς, σπαραγ-
 χυζόμενοι καὶ οἱ αὐτοὶ, καὶ μετ' αὐτῶν ἔφυγον
 εἰς τὰς Ῥωμαίας, ἔχων μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὸν Τερέβον
 40 τὸν ἡμίσητον ἡν αὐτῶν. καὶ λατὸν δὲ ἀποκαλύ-
 ψιως ἀπὸ τῶν ἐντυχῶν τῷ μεγάλῳ Εὐθυμίῳ
 μετὰ ὀλίγων Στρατιωτῶν, καὶ βλέποντες αἰμο-
 ναχοὶ Πέρσας εἰς τὰ κεφάλια αὐτῶν, ἐφοβήθησαν
 σφόδρα. ἐξήλθον ὅμως ὁ Θεὸς Θεόκλητος εἰς σωμα-

πάντην αὐτῶν, καὶ ἐρωτήσας τὴν αἰτίαν τῆς
 ἐφοβήσεως αὐτῶν, καὶ μαθὼν τὰ πάντα εἶπαι αὐτοῖς τὸν
 ἀναχωρητὴν Εὐθύμιον ἀπὸ τῆς ὑγείας καὶ θεραπείας
 ψυχῆς τε καὶ σώματος, ἐχάρη. καὶ ὁ ἀπεσβήτων ἔλ-
 θων αὐτοῖς τὸν ἄγιον ἐδίδαξεν καὶ τὴν ἀποκαλύψιν ἣν ἔδωκεν
 ὁ Τερέβος, καὶ αὐτοὺς ὁ Εὐθύμιος ἀποσβέναι, καὶ
 ἐπὶ τῶν πνιγμένων τῶν Σταυρῶν εἰς τὸν ἡμίσητον παῖδα
 καὶ εἰς τὴν γυναῖκα, ἰατρούτων αὐτὸν τὸ Θεὸς τῇ χάριτι
 καὶ τῇ βοήθειᾳ. καὶ βλέποντες τὸ θαῦμα οἱ πύργους ἑβ-
 ραῖοι ἐβλάστησαν. καὶ τὸν μετ' ἀπίσθητον βα-
 πτίσας ὁ ἄγιος Εὐθύμιος ὠνόμασε Πέτρον, ὁ
 δὲ ἐκβέναι ὁ ἱερσολύμων ἐχρησάμενος αὐτὸν
 πρῶτον ἀρχιερεῖα τῶν Σαρακηνῶν.

45

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

50

Περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Συμεῶν περὶ Ἀγαπίου καὶ Βασιλίου, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων, ὡς
 αἱ καὶ Θεόδωρος Μοψουστίας. καὶ περὶ τῆς Αἰρέσεως Κελεσίας καὶ Νεστορίας.

Εἰς τὴν ἀφροδιταῖαν Συμεῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει
 ἦν ὡς ἔστιν τελευτῶν ἐννενηκὸς πεντήκοντα

ὑπὸ Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως, Θεοφίλου Ἀλεξαν-
 δρείου, Φλαυίου Ἀνθοχίας, ἐκδοῦν Κωνσταντίας

καπ-

Καππαδοκίας, Γελασίας Κασσαρείας τῆς Παλαιστίνης, γρηγορίας Νύσσης, Ἀμφιλοχίας Ἰκονίου, καὶ ἑτέρων ὀνομασθέντων Ἐπισκόπων δεκστρεῶν, καὶ ἀποστόλων πολεμίων περὶ Ἀγαπίου καὶ Βαρσάνου τῶν ἀντεχωμένων τῆς Ἐπισκοπῆς Βεζρής, παρὶν καὶ Θεοδώρου ὁ Μοψουστίας. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἦσαν δύο μεγάλοι ἄνθρωποι ἕως ὀμοψυστίας καὶ ὁ Ταρσῆ διόδωρος, οἵτινες ἠγωνισάμεθα εἰς κληρὸν χρείας κατὰ Ἀρέαν, Μακεδονίαν, Ἀπολιναρίαν καὶ Εὐνομίαν, καὶ ὑπερνημάμεθα πῶς γενοίμην, καὶ ζῶντες ἐτιμώμεθα, καὶ θανόντες ἐνεκωμιασθῶμεν ὑπὲρ τινων πατέρων. ἀλλὰ κινήσας Νεστορίαν, καὶ ἐκ τῶν συγγεγραμμένων αὐτῶν ἐν οἷς ἀγωνιζόμενοι ἦσαν δύο φύσεις καὶ δύο ὑποστάσεις διΐχοντο, ἐβραβύσαμεν πῶς ἄρσεν αὐτῶν, ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριλλος ὁ πρῶτος αὐτῶν τῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἡμεῶν ἐπελάβετο αὐτῶν ἀγωνιζόμενοι. Δὲ τὸ δίδωμεν τῆς ὁρθοδοξίας. σύμφωνοι δὲ ἦσαν εἰς πῶς ἄρσεν ὅτι Νεστορίαν καὶ Κελέσιον, ὁ μὲν εἰς τὸν τίον τῶ Θεῷ, ὁ δὲ εἰς τὸ πανάγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντες, ὡς ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριλλος ἔγραψε πρὸς Θεοδοσίον τὸν μικρόν, ἐπειδὴ ὁ μὲν Κελέσιος ἐπόμην τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν Πελαγίου ἔλεγον, ὅτι ἐχὶ ὁ Θεός, ἦσαν τὸ πανάγιον Πνεῦμα τέκεταισιν καὶ πάντα τὰ πρὸς δύσεβαν καὶ σωτηρίαν διατρέχει ἐκώσῃ κατὰ τὴν βίβλιν, ἀλλ' ὅτι ἡ καταπεταγμένη τῶ ἀνθρώπου φύσις, ἡ δὲ πῶς ὡς ἐβραβύσαμεν καὶ πῶς ἀμαρτίαν τῆς μὲν μακαριότητος ἐκπεσῶσα, τῶ δὲ Θεῷ χωροθεσῶσα, καὶ τῇ θανάτῳ ἐκδοθεῖσα, αὕτη κατὰ πῶς τῆς περὶ αὐτοῦ ἀξίαν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον περὶ αὐτοῦ ἀποδοθῆται, καὶ ὅτι ἀποδοθῆται τὸ ἀποδοθῆσιν τῆς

χάρους, ὅθεν τὸ θέλημα τῶ ἀνθρώπου ἰκανὸν εἰς πληρωσιν τῶν ἐντολῶν τῶ Θεῷ. ταῦτα ὁ Κελέσιος. ὁ δὲ Νεστορίαν ἔλεγον, ὅτι ἐπειδὴ τῆς ἡμετέρας φύσεως εἶναι ὁ Χριστός, ὁ δὲ Θεός θέλει πάντα σωθῆναι, καὶ τῇ περὶ αὐτοῦ αὐτῶν ἐκδοθῶν διερθεῖν τὸ πηλοῦμα αὐτῶν, καὶ ἀναστῆναι ὁ λόγος τῶ Θεῷ εἶναι ὁ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ ὁρμηθεὶς ἀνθρώπος ἐκ τῆς Μαρίας διὰ τὴν ἀξίαν τῆς φυσικῆς αὐτῶν περὶ αὐτοῦ εἶχε τὸν λόγον τῶ Θεῷ ἐπόμην αὐτῶν, μόνῃ τῇ ἀξίᾳ καὶ τῇ ὁμωθυμίᾳ κεκοινωνικῶς ἰοῦ τῆς Θεότητος, φῶς ἀναγνώσει πρὸς τὴν περὶ αὐτοῦ. ἐπαλαμβαίνοντες τὸν λόγον λέγοντες, εἴ τι μετὰ τὸν θάνατον τῶ Θεοδώρου τάδε, κινήσας τῆς Αἰρέσεως τῶ Νεστορίαν, καὶ γνωρίζοντες τῶν συγγεγραμμένων τῶ Θεοδώρου συμφώνων τῇ Αἰρέσει, ἡ μοναχίτινες ἐλθόντες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸ τῆς ἀνατολῆς παρηνόχων Θεοδοσίον τὸν μικρόν περὶ αὐτῶν κατὰ τὸν Θεοφάνην, ὁ δὲ ἐπέτρεψε τῇ Κωνσταντινουπόλει Πρέσβην ἐρωτῆσαι τὴν ἀνατολικήν. τότε ἐρωτηθεὶς Ἰωάννης ὁ ἀντιοχείας καὶ 29 ἡ περὶ αὐτῶν Σωμῶδες, ὁρμηθεὶς ἐμαρτύρησαν τῶ Θεοδώρῳ, ὁ μὲν Πρέσβης ἰδὼν ταῦτα αἰρετικῶς, ἐβραβύσθη αὐτῶν ἀναθεματίσαι, ἀλλ' ὁ Κύριλλος ἐκώλυσε αὐτὸν διὰ τὸν ὅτι 25 ἰκανὸν γινώσκται τυχὸν σύγχυσις, ἐπειδὴ οἱ ἀνατολικοὶ εἶχον αὐτὸν εἰς τιμὴν. ὕστερον ὁμοῦ ἡ πέμπτῃ οἰκουμενικῇ ἀνεθεματίσεν αὐτὸν, κατὰ τὸν Νεστορίαν ὁ ὁρμηθεὶς. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ φῶς λέγει τῶ Πελαγίῳ μαθητῶν τὸν ἀκαθάρτου τῶν Κελεσίον, καὶ ἀναστῆναι ὁ ὁρμηθεὶς τῆς Αἰρέσεως ποτὲ μὲν 30 Κελεσίαν, ποτὲ δὲ Πελαγίαν ἐνόμαζοντα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Σωμῶδος κατὰ Πιλαγίαν.

Ἡ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τῶν Πελαγίων πρώτη Σωμῶδος εἰς πῶς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῶ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ μετὰ μόνῃ τῇ ἰδίᾳ Πρεσβυτέρῳ τῇ τελευτῇ τῇ ἰερίᾳ πρὸς τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἡμερῶν τῆς ὑψώσεως

ὡς τῶ ἡμεῖς Σταυρῶ, ὡς ἴσμεν ὁ μοναχὸς ὁρμηθεὶς ἀλαβῆς καὶ φίλος τῶ Πατριάρχῃ Ἰωάννῃ, ὅστις παρὶν εἰς πῶς Σωμῶδον, καὶ ἔγραψε καὶ τοῖς πρὸς αὐτὸν 40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἐν Ἀντιόχειᾳ Σωμῶδος κατὰ Πιλαγίαν, καὶ ἀποδόσεως ἐξ ἀποκρίσεως αὐτῶν, καὶ αὐτοῖς φανεροῦς 45 αὐτῶν Αἰρέσεως. καὶ περὶ τῆς ἐν Κωνσταντίνῳ Σωμῶδος κατὰ Διονυσίου, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν ὁρμηθῶν τῶ Βασίλειῳ, καὶ κατὰ Κελεσίαν καὶ Πιλαγίαν.

Μετὰ πῶς Σωμῶδον πῶς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δευτέρᾳ δεκατεσσάρων Ἐπισκόπων ἐν ἑτα τετρακοσίων δεκάτῳ πέμπτῳ καὶ τῶ αὐτῶν Πελαγίαν εἰς πῶς Ἀντιόχειαν, ἡ τις καὶ διόσκοπος ὀνομασθεὶς διὰ τὴν τόπῳ (ὅτι καὶ διὸς πόλις ἡ Ἀντιόχεια ἐκλήθη) ἐν ἡ Σωμῶδῳ ἦσαν ὅτι Ἱεροσολύμων Ἰωάννης, Εὐλόγιος ὁ Κασσαρείας τῆς Παλαιστίνης, Μητροπολί-

της, Ἐλάθειος ὁ Σεβαστίας, ἡτοι Σαμαρείας, ὁ Γαζιῶν Πορφύριος, Ζεβανίων ὁ τῆς Ἐλάθειας πόλεως, ὁ καὶ τὸν Σωζόμενον ἀπεκαλύφθησαν τῶ λαῷ ψαλα τῶν Πετρητῶν, Μιχαὴς καὶ Ἀβραάμ, Φεῶδος Ἰόπης, Ἀμμωνιανός, Εὐνόμιος, ἔπειρος Πορφύριος, Ζωῆνος, Κυμφίδιος, Ἐβερμάτιος, Ἰοβῆτος καὶ Κλημῆτιος. κατηγόρων δὲ τῶν Πελαγίων δύο Ἐπίσκοποι

πίστωται ὑπὸ Γαλιλαίᾳ, Μίκερος καὶ Λάζαρος, ἢ
δὲ ἀπεκεφαλαιώθη εἰς ἐκάνην πλὴν Συνοδὸν, ὁ Θεό-
φρων Λυγαῖνος διηγῆται ὑποκριθῆναι τὸν Πε-
λάγιον, καὶ ἀναθεματίσαι ἐνώπιον τῆς Συνοδῆς
τὰ κεφάλαια τῶν Αἰρέσεων αὐτῶν πρὸς δώδεκα, καὶ
τὰ λοιπὰ αὐτῶν συγγραμματα περὶ τῆς Αἰρέσεως
αὐτῆς, ὅσους καὶ τιμωρηθήτω ὡς μετανοηφόρος καὶ
διωρθωσίῳ κατὰ τὸ ἐξωπερικὸν, πλὴν εἰς τὸ ἐσω-
περικὸν ἔμεινε πάλιν ὁ Κολοῖδς Κολοῖδς κατὰ τὸ
10 θρυλῆμιν, ταῦτέστιν ὁ Αἰρεσιάρχης Αἰρεσιάρχης ὡς
καὶ τὸ πρῶτον. ὅθεν θλίβεται ὁ ἱερεὺς Λυγαῖνος
διὰ τὸ ὀφθῆναι τὸν Πελάγιον πρεσβυτέρου Λυ-
κον εἰς πώλην, καὶ ἔγραψε καὶ πάλιν κατ' αὐτῶν τῶν
ἱεροσολύμων Ἰωάννη, ἀλλ' ὁ Πελάγιος λίαν ὑποκρι-
15 θῆς, ἐνομίσθη μετανοηφόρος πλεῖστος, ὥς-
τε τῶν Ῥώμης Ἰννοκентίου γράψαντι τῶν ἱεροσολύ-
μων Περσύλλῳ κατ' αὐτῶν, τὸν Περσύλλον αὐτιγρά-
ψαι αὐτῶν βεβαιῆσαι τῶν Πελαγίων πλὴν ἀδύνατον
ὅπως μετ' ἐπολι φανερωθείσας πάλιν τῆς Αἰρέσεως
20 αὐτῆς, ἀγνοῶντας κατ' αὐτῶν ὁ Ῥώμης Ἰννοκέν-
τιος, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος, καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς
Λυγαῖνος. ἀλλὰ πλεονησάσης τῆς Αἰρέσεως εἰς πλὴν Ἀ-
φρικῆν, καὶ ὁμοχλήσεως ἐκείνῃ καὶ τῆς Αἰρέσεως τῆς
Δονατῆς, ἀφελήσεται Συνοδῶν, ἐν ᾗ ἦσαν Ἐπίσκο-

ποι καὶ μόνον, Αἰακόνσιοι δεκατέσσαρες, καὶ δὲ τὴν
Φώτιον, Αἰακόνσιοι ἐκκοιπόντες, κατὰ δὲ τὰς ἑρμηνεί-
κείνας πρὸς τῆς Συνοδῆς, Αἰακόνσιοι δεκαεπτά,
ἐν οἷς ἦσαν καὶ τινες Τοποτηρηταὶ Ἐπισκόπων, καὶ
Τοποτηρηταὶ ὅλης Ἐπαρχίας καὶ ἑθνεῶν. ἦν δὲ ἡ Ἀ-
φροίσις ἐν τῶν δώδεκῶν ἕτα τῆς Ἰτατίας Οὐαριῆς καὶ
τῶν ὁμοίων Θεοδοσίᾳ εἰς πλὴν πέλειν Καρθαγόνῳ, εἰς
τὸ Σεκρέτον τῆς Ἐκκλησίας φάσας περὶ τὸ τετρακ-
σιντὸν δέκατον ὁμοῖον ἔπος. συνεκάθητο δὲ Ἀνρή-
λιος ὁ Καρθαγόνης, ἦσαν δὲ οἱ συναναχθέντες ὑπὸ
τῶν Ἐπαρχίων τῆς Ἀφρικῆς, ἦσαν δὲ καὶ Τοποτηρη-
ταὶ τῶν Ῥώμης Ζωσίμης Φαυστῆος Σικένυς Ἰταλίας
Ἐπίσκοπος καὶ Φίλιππος καὶ Ἀσείδος οἱ πρεσβύτε-
ροι. περιέχεται δὲ ἡ περὶ αὐτῆς εἰς κεφάλαια
ἐκάτον τελεῖσθαι καὶ ὅτι, ἔγραψαν δὲ καὶ
οἱ βασιλεῖς εἰς τὴν Συνοδὸν κατὰ Δονατιστῶν Κελεσί-
σις καὶ Πελαγίᾳ, καὶ Κωνσταντίνῳ ὁ ἀνὴρ Πλακην-
θίῳ καὶ τῶν βασιλέων γαμβρὸς ἔγραψεν ἐξοριθῆ-
ναι τῆς Ἀφρικῆς τὸν Κελέσιον καὶ τὸν Βολοσιανὸν Ἐ-
παρχον τὸν πατέρα τῆς αἰῶνς Μελένης Ἐκκλη-
στίας ὅντα τότε, ἀλλ' ὕστερον ἐλθόντα πρεσβύτῳ εἰς
Κωνσταντινουπόλιν, καὶ ὄντα καὶ πλὴν αἰῶν ἐλθόν-
σαν ἐκείσε ὑπὸ τῆς ἱερουσαλήμ, καὶ χριστιανίσαντα καὶ
βαπτισάντα ὑπὸ Περσικῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἐν Καρθαγόνῃ Συνοδῇ ἀρχῆς τῆς Κομμονιτωρίας τῶν Ῥώμης, καὶ ἀναθεματισμῶν τῶν Αἰρέσεων
Δονατῆων, Κελεσίσι καὶ Πελαγίᾳ.

Εἰς πλὴν ἀρχὴν ἐλήθησαν ὁ Ἀνρήλιος ἀναγνωθῆ-
ναι κατὰ τὴν συνήθειαν τὰ πρακτικά τῆς ἐν
Νικαίᾳ Συνοδῆς, ἀλλ' ὁ Τοποτηρητὴς τῆς Ῥωμαϊκῆς
Ἐκκλησίας Φαυστῆος διετάλασεν θεωρηθῆναι πρῶ-
35 τιν τὰς πρὸς τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῆς Ῥώμης, καὶ
ὕστερον θεωρηθῆναι τὰς ὑποθέσεις τῆς Συνοδῆς.
ἀναγνωθῆναι τὴν τὴν τὴν Κομμονιτωρίαν τῶν Ῥώμης
Ζωσίμης περιέχοντος πέντε κεφάλαια κεῖμενα
εἰς τὸ ἐκατοστὸν ἑξακιστὸν πέμπτον κεφάλαιον τῆς Συνοδῆς,
40 οἱ πατέρες εἶπον, ὅτι αὐτὰ ἡμεῖς ἔπεσεν πρακτικά τῆς
ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς τὰ κοινωθέντα ἐκείθεν ὑπὸ τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν, ἔπεσεν τὰ ὅσα ἔχοντο ἐκκλησιαστικὰ εὐέλκωτον,
ὅτιν διωχθῆ ὑποτάλας ἀδύνατον εἰς τὴν Κωνσταντινου-
πόλιν Ἀλεξανδρείας καὶ Λιτιοχίας καὶ ἀγαγεῖν αὐτοὺς εἰς

καθόδοι τὰς αὐτῶν ἀντικειμένων, καὶ ὅταν ἐλθωσιν ἐκείνα,
ἔσονται, θεασόμεθα τὰ τὰ Κομμονιτωρία. κατὰ τὸ πα-
ρὸν δὲ ἤρξαντο διεξιέναι ἀφ' ὧν ὑποθέσεις τῶν
Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀφρικῆς, καὶ περὶ τῶν τελῶν
Αἰρετικῶν Δονατῆς, Κελεσίσι καὶ Πελαγίᾳ ἀπ' ἀρ-
χῆς ἕως τῆς ἐκατοστῆς τελικῆς πέμπτης κεφαλῆς.
ταῦτα δὲ Αἰρέσεις τὰ Κελεσίσι καὶ Πελαγίᾳ ἀναθεματίσαν
εἰς ὅτι κεφάλαια, ὑπὸ ἐκατοστῆς δεκάτης, ἕως ἐκατο-
στῆς δεκάτης ἐρδόμεν. συνάγεται δὲ ὅτι τῶν πεπραγ-
μῶν γεγονῶτων καὶ ἄλλας Συνοδῆς εἰς πλὴν Ἰπ-
πὼνα καὶ λοιπῶν Ἀφρικῶν, εἰς δὲ πλὴν Συνοδὸν ταύ-
τῃ ἐγένοντο ἀφ' ὧν συνελέσθη, καὶ τὰ πρακ-
τικὰ Συνοδῆς ὑποκαλέσθαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν γυναικῶν κεφαλῶν τῶν ἐν τῇ Κομμονιτωρίᾳ τῶν Ῥώμης ὑπὸ τῆς ἐν Καρθαγόνῃ Συνοδῆς,
καὶ τῆς ὑπολογίας αὐτῆς περὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀπιαρίων πρὸς τὸν Ῥώμης. καὶ περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀνά-
γογην τῶν ἐν Νικαίᾳ ἀποστολικῶν πρὸς τὴν Ῥώμης καὶ ἐπιπλήξεως τῆς Συνοδῆς πρὸς τὸν Ῥώμης οὕτως τὰ ψέ-
δοκομμονιτωρία καὶ τῆς Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὅν ἐζήτει πρὸς κανόνας.

Εἰς τὰ τετὰ πελῆταια κεφάλαια γυνάσσεται τὸ
πρῶτον κεφάλαιον τῆς Κομμονιτωρίας, καὶ ἐξετά-
ζεται τὸ κατὰ Ἀπιαρίων Πρεσβύτερον, καὶ ἡμεῖς

ἡμεῖς τὸν Ῥώμης περὶ τῆς Κομμονιτωρίας ὑποκρίσεις·
συμβέβηκε δὲ χρηματίσαι εἰς ὅταν τὸν ἡμεῖς τῆς
Συνοδῆς τρεῖς εἰς πλὴν Ῥώμῃ Πάπας Ζωσίμον, Βονι-
φάκην

φάτιον ἢ Κιλικίον. τῶν δὲ περὶ τῶν κεφαλαιῶν πρῶτον ἡ περὶ Ἑκκλησίαν Ἐπισκόπων ὡς τὴν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἑκκλησίας ἱερεῖα. δέπειρον, ἵνα ὅτι τὸ Κομμιτᾶν Ἐπίσκοποι ὡς ἔτυχεν μὴ πλούσωσι. τρίτον, περὶ τῆς ταύτης αὐτίας τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων ζητῆσθαι ὡς τὰ τοῖς ἁμόρτοις Ἐπισκόποις, ἐκ τῶν ἰδίων ἀποκρινωμάτων ἀποπετῶν γένωνται. τέταρτον, περὶ Οὐβαν τῶν Ἐπισκόπων ἀποκρινωμάτων, ἡ ἔτι μὲν ἐν Ῥώμῃ κλητῶν. Εἰς τὸ πρῶτον, ἔγραψαν τῷ μετ' ἐκείνων Βονιφάτιῳ, ὅτι νόμισται πᾶσι ὡς τὴν Ῥώμης Ἑκκλησίαν, ὡς ὁμοῦ τῶν ἑλθόντων τῶν ἱσοῦντων αὐθουτικῶν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων τῶν Ἑλλήνων, Ἀντιοχείας, Ἀλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἐκείνων τῶν Βονιφάτιον δηλονότι ἔφασκον γράψαν τὰ πλεονάσαι αὐτῶν τὸ ζητήμα. ἔσθλαν δὲ τὸ γράμμα τῷ Βονιφάτιῳ μετὰ τῶν Τοποτηρητῶν αὐτῶν. περὶ δὲ τῶν ὁδοπέτρων, ὅτι περὶ αὐτῶν τῶν τριῶν περὶ τῶν κεφαλαιῶν, φέρονται αὐθουτικῶς τὰ Κωνσταντινουπόλεως Ἀπὸ τῶν καὶ τῶν Ἀλεξανδρείας Κυρίως εἰς τὴν Σύνοδον, ὡς ἔφερον ὁ Πρεσβύτερος Ἰννοκένιος, καὶ ὁ ὑποδιάκονος τῶν Κυρίως Μάρκελλος, οἵτινες ἔφερον καὶ τὰ ἱσοῦντων αὐθουτικῶν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου καὶ ἀναγιγνώσκοντες. ἐν τῇ τρίτῃ περιέχοντες δύο τιτὰς, αὐτῶν, ὅτι ὁ ῥύθμις Ἀπὸ τῶν παλιν ἐπὶ τῶν Ῥώμης δυσχεραίνων ὅτι ἡδίκηθη ἐν τῇ Ἀφρικῇ, καὶ ἐξ ἑταύρου εἰς τὴν Ῥώμην ἵνα μετακινήσῃ, ὅθεν ὁ Κελεστίνος ὁ γενοὺς μετὰ Βονιφάτιον Πάπας ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν τὴν ἐρημὴν Φωσίνον εἰς τὴν Ἀφρικῇ, ὅς ὅτι Σύνοδος ἐξ ἑταύρου δικαιοσύνην δυναστικῶς τὴν Ἀπὸ τῶν. δέπειρον δὲ, ὅτι ἡ Σύνοδος ἔγραψεν εἰς τὴν Κιλικίαν, καὶ περιέχει ἡ ἀποστολὴ πρῶτον, ὅτι ἡ Θρησκεία Σύνοδος τῶν Θεωρητικῶν καὶ κατὰ Ἀπὸ τῶν. δέπειρον, ὅτι ὁ Φωσίνος εἰς τὴν Σύνοδον ἔφωκε ἔχει περὶ αὐτῆς καὶ βουθῶς τῶν Ἀπικρίων. καὶ τρίτον, ὅτι ἔχει τόποι φίλα καὶ συμμάχως ὁ Φωσίνος δηλονότι, καὶ ἐκείνη. τέταρτον, ὅτι Ἀφάφους ὑβρίσιν ἰλοιδόρουν ὁ αὐτὸς τῇ Συνόδῳ, ὡς δὴ τῶν ἐκδικῶν τὴν περιβιλέμια τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἑκκλησίας. πέμπτον, ὅτι ἡ γυνώσκου ποιῆσαι τὴν Ἀπὸ τῶν δεκτῶν ἐκ κοινωρίας, ἀλλὰ ἐκ ἐδωθήθη. σῶρον, κατὰ τρέχον τῇ Συνόδῳ τῶν Φωσίνων καὶ Ἀπικρίων ὡς κακοτέρων. ἑβδόμον λέγει ὅτι βλαβῶς ὁ Ἀπὸ τῶν ὑπὸ Θεοῦ, ὡς μολόγησε τὰς

ἀμαρτίας αὐτῶν εἰς τὸ κοινόν, καὶ ἔφωκε ἀδελφῶν ὁ Φωσίνος τῶν Φωσίνων Ἀφάφους Ῥώμης δικαιοσύνην. ὁ γὰρ, περὶ αὐτῶν αὐτῶν τῶν Ῥώμης μηκέτι διέχεται τὰς ὑπὸ τῶν Ἀφρικανῶν Ἑκκλησιῶν ἀκοινωνήτας. ἔπειτα, λέγει αὐτῶν ὅτι αὐτῇ ἡσυχῇ ὅσα ἡ περιεχομένη εἰς τὴν πρῶτον κεφαλῇ τῶν Κομμιτῶν, εἰς τὰ πρακτικά τῆς ἐν Νικαίᾳ ὡς ἔγραψεν ὁ Ζωσίμος. ἔχει δὲ λέγεται. δέκατον, ὅτι ἡ ἐν Νικαίᾳ Σύνοδος τὰ ἐκείνη διδάσκει τῆς γνώμης ταύτης, ἔπειτα καὶ Κληρικῶν καὶ Ἐπισκόπων ἰοτὰ ψήφισμα τῶν ἐν Νικαίᾳ ἔδωκε περὶ τῆς Μητροπολίτης τῆς Ἐπαρχίας μετὰ τῆς Συνόδου αὐτῆς. σὺ δέκατον, ὅτι αὐτῇ τῆς Συνόδου τῆς Ἐπαρχίας ψήφῳ δυσχερῆται, ἐκκαλεῖσθαι ὁικονομικῶς Σύνοδον, καὶ ἐκ εἰς τὴν Ῥώμην γίνεσθαι πᾶσι ἀάκλειον ἡ δηλονότι. δωδέκατον, ὅτι τῆς πιστῶς διώκοντες τὸν Θεὸν ἐμπνέσθαι πᾶσι δικαιοσύνην καὶ καὶ μόνῳ τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς Ῥώμης, τοῖς ποσῶς δὲ καὶ ἀναριθμητοῖς Ἐπισκόποις μὴ διώκεσθαι; δέκατον τρίτον, καὶ πᾶσι αὐτῇ ἡ περιεχομένη κρήσις ἔρ- 20 χεται δηλαδὴ καὶ κρήνεται ὑπὸ τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὴν Ῥώμην, βεβαίως ἔσαι; ὡς ἡ τῶν μαρτύρων τὰ ἀναγιγνώσκοντες πᾶσι ἀάκλειον, ἡ Ἀφάφους, ἡ καὶ δι' ἄλλας πολλὰς αὐτίας ἀπέλ- 25 λαν ἐδωκάνται; δέκατον τέταρτον, αὐτῶν δὲ τὸ 25 τινὰς ὡς αὐτῶν ὑπὸ τῶν πλούτων ὡς αὐτῶν Πάπῳ Ῥώμης καὶ ὑπὸ τῶν οἰκονομῶν πέμπεται. εἰς τὴν Ἀφρικῇ κατὰς ἐδωκάνται τῶν πατέρων Συνόδῳ ὁριθεῖν ἀφ' ἐκείνων. δέκατον πέμπτον, ἔκκεν ἀπερ ἀπέσταλτο αὐτῶν ὡς αὐτῶν Κανόνες τῆς ἐν 30 Νικαίᾳ Συνόδῳ Ἀφάφους τῶν Φωσίνων, παρεβάλλει τῶν αὐθουτικῶν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδῳ ἀπερ ἔσθλαν ἡμῖν ὁ Ἀπὸ τῶν Ἀφάφους τῶν Ἰννοκέντων, καὶ ὁ Κι- 35 ρίως Ἀφάφους τῶν Μάρκελλων, καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Φωσίνων, ἀπερ ἀπέσταλτο καὶ τῶν αὐτῶν Βονιφά- 35 τίῳ ἰδῶν. δέκατον σῶρον, ἐκβεβαστῶς τῶν κληρικῶν ἡμῶν τινῶν αὐτῶν τῶν μετέπειτα ἀπεστάλτων ἐνταῦθα, μήτε ὡς αὐτῶν ἔρχεται ἵνα τὴν κατὰ δὴ τύπον τῶν κατὰ τὴν ἐδωκάνται τῶν κατὰ τῆς Ἑκκλησίας, ἡ τῆς τῶν Φωσίνων ἀπλότης καὶ τῆς τῶν παπανοφροσύνης πᾶσι ἡμέραν τῶν τῶν Θεοῦ ἰδῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τῶν βεβαστῶς. δέκατον ἑβδόμον, ὅτι ταῦτα αὐτῶν καὶ ἀποπερ βεβαστῶς ποιῶν, περὶ τῶν ἡ Ἀφρικῇ ἐδωκάνται ὑπομνήματα, ἀλλὰ τυχόν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ κατὰ τῶν ὡς ἀδελφῶν καὶ ὡς αὐτῶν. 45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε΄.

Οἵσις τῶν Ῥώμης Ζωσίμους, ἀπέστειλε ἔχει τὰς πασῶν τῶν Συνόδων ἀποφάσεις αὐτῶν γνώμης τῆς Ῥωμαίων Ἑκκλησίας νομίζοντες, καὶ ἀνέρεσις αὐτῆς Ἀφάφους πᾶσι ἀάκλειον καὶ Συνόδῳ, διὰ τῶν καὶ κληρικῶν αὐτῶν γνώμης τῶν Ῥώμης καὶ κατὰ τῶν Ῥώμης καὶ ἀποφάσεις εἰκοσιμῖαν, ὡς αὐτῶν πᾶσι ἀάκλειον καὶ κατὰ τῶν καὶ τῶν Συνόδων καὶ ἀάκλειον καὶ ψόδοπλάσαι, καὶ Πάπας αὐτῶν μόνον δε- 50 πνευται. καὶ ὅτι ἐκ ἡ κατὰ τῆς ἐν Κωνσταντίνῳ Συνόδου, ἀλλὰ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ ὁ πλάσας Βεβαρμίνος. καὶ πᾶσι τῶν τῶν τῶν ἐνταῦθα τὸ ἐβαστῶς ἡ ὡς Ῥώμης, ἡ ἀλλὰ τῶν τῶν Ἐπισκόπων.

Εν τῇ ζωῇ τῆ Ζωσίμῃ ῥώμης, ὁ Πλάτυνας λέγει
καὶ τὴν, ὅτι αὐτὸς ὁ Ζωσίμῃ ἐσεύχοντο εἰς ταύτην
πλὴν Συνοδὸν φανερὸν τὸν Ἐπισκόπον μετὰ δύο
πρεσβυτέρων ἵνα δέξῃ πανταχῇ ὅτι χωρὶς τῆς
5 γνῶμης τῆς ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἡ οὐκ ὁμολογία
ἀλλὰ διορίσασθαι εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ἀ-
λλὰ ῥητόν περὶ τὴν, ὅτι ὡς ἔρητον εἰς τὸ πρῶτον
βιβλίον ὁ Πολυκράτης Ἐπίσκοπος καὶ ὁ Κυπριανὸς
Καρθαγίνης, Φερμιλιανὸς καὶ Ἐλευθῆριος ἑμόνον ἡ-
10 θροισαν Συνοδὸς χωρὶς τῆς γνῶμης τῆς ῥώμης,
ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς γνῶμης τῆς ῥώμης, καὶ τὸ δὲ μα-
ρζον, ὅτι οὐκ ὁμολογία τῶν Πατέρων καὶ ἑπα-
ρρωμένων, ἑμόνον εἰς τὸ διορίσασθαι αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ
ἐπετίμησαν αὐτοῖς. καὶ ἡ ὁ Ἀντιοχείας καὶ τῆς Σα-
15 μουσατέως Παύλας χωρὶς τῆς γνῶμης τῆς ῥώμης καὶ
ἡ θροισαν, καὶ τὸν Ἀιρετικὸν ἔκρινε καὶ καθή-
ρηκον. ὁμοίως καὶ εἰς Διόσκοπον τῆς Πελαινίης,
καὶ εἰς τὸ ἱερόν ἡ θροισαν Συνοδοὶ ἀλλὰ τὸ βράβεισμα
καὶ ἀλλὰ τὸ Πάσχα χωρὶς τῆς γνῶμης τῆς ῥώμης.
20 καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος χωρὶς τῆς γνῶμης
τῆς ῥώμης συνοδικῶς ἔκρινε καὶ καθήρηκε τὸν
Ἀρσεν. καὶ ὑπερ Ἀθανασίῃ πάσαι Συνοδοὶ συν-
ἤλθον εἰς Παλαιστίνην καὶ Αἰγυπτίον χωρὶς γνῶμης
τῆς ῥώμης. καὶ ἡ ὁ Ἀντιοχείας καὶ Νικομηδείας
25 καὶ Λαοδικείας καὶ Γάγγρης καὶ Ἀγκύρας χωρὶς τῆς
γνῶμης τῆς ῥώμης καὶ ἡ θροισαν καὶ ἔκρινε
εἰς τὸ κοινόν, καὶ Κωνσταντῖνον ἐξέθρονον τοῖς Πάπαις καὶ
πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ δεκτὰς καὶ εἰς τὴν Ἀνατολήν
καὶ εἰς τὴν Δύσιν. καὶ δὴ καὶ αὐτὴ ἡ δούλεα Οἰ-
30 κουμενικὴ Συνοδὸς χωρὶς ἡπαρχίας τῆς ῥώμης
ἡ θροισαν, ἔκρινε εἰς τὸ κοινόν, καὶ κατὰ τὸν Ἡ-
ερατὴν ἡ θροισαν, καὶ ἐξέθρονον, καὶ δὴ καὶ τὸν Κων-
σταντινουπόλεως Ἐπίσκοπον εἰς Πατριαρχικὸν ἀνέ-
γαγε θρόνον, καὶ διορίσασθαι καὶ εἰς τὴν τάξιν
35 δούτερον, καὶ αὐτὸν τὸν ὑποτάσσον Λατίνους Φλα-
τῶν εἰς ἡλίκον εἰς τὸν θρόνον Ἀντιοχείας, ὑπο-
βαλέσθαι τὸν τοῖς ῥωμαῖοις καταθύμιον Εὐάγγελον
τὸν Παυλίαν ἀφάρθρον, καὶ ὁ ῥώμης Δάμασος εἰς
ἐκτὸν ἀντέλεγον, ἀλλὰ καὶ ἐβεβάσθη τῆς Συνοδοῦ πλὴν
40 ψήφον. Νεκτάριον, Θεόφιλον καὶ Φλαυιανὸν
χωρὶς τῆς γνῶμης τῆς ῥώμης ἔκρινε εἰς τὸ κοινόν
τὴν Ἀγαπίαν καὶ Βασιλίδεα τὴν ἀντιπροσώπων Βόστρης.
καὶ ἡ ὁ Παμφυλίαν Συνοδὸς ἔκρινε πλὴν Ἀίρεσιν
τὴν Μαοσαλιανῶν αὐτὴν ἀντιθέτως τῆς Πάπας, καὶ τὴν
45 περὶ Ἀνθροπομορφιτῶν μόνον ὁ Θεόφιλος διε-
τάραξε καὶ ἀπέσβεσε. καὶ Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος
ἡ θροισαν Συνοδὸν καὶ ἀντιθέτως τὸν Διόσκοπον
χωρὶς τῆς τῆς ῥώμης ἀντιθέτως καὶ γνῶμης. καὶ
ἡ εἰς Συνέστασαν ἡ κελίαν τὸν ῥώμης Μαρκελίον
50 ὁκτίνον ῥώμης ἔλαβε πλὴν ἔχουσαν; καὶ ἡ τὸν
Δάμασος κατηγορηθῆναι μοιχὸν ἀφάρθρον,
καὶ ἡ τὴν Σύμμαχον καὶ Λαυρέντιον ὁ ἰταλὶαν
θεωρήσασθαι τίνον ῥώμης ἔχον γνῶμην, ἡ τε-
γελάφας πλάτυσαι Λατίνους τὸν αὐτὸν καὶ κελίαν
καὶ κελίαν θέρμους; καὶ Μαρκελίαν ἀντιθέτως

σαντῶν, καὶ Λιβερίας καὶ Φίληκος ἀρειανίζοντων,
ὑπὸ πόων ῥωμαίων Ἐπισκόπων ἐλάμβανε γνώμην
ἡ Ἀνατολὴ καὶ Δύσις εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας κυ-
βερνήτην; καὶ ὁ Ἀντιοχείας Μελέτιος ὁ ἑπὶ Γορ-
αὶ Συνοδοὶ ἀφάρθρους, ἡ εἰς τὸ κοινόν,
καὶ ἐδέξατο τὸν Κωνσταντῖνον Ἀκάκιον Ἀντίμοιον εἶτα,
καὶ ἀλλὰ τοῖς εἰς κωνωνίαν, τίνον ῥωμαῖαν Ἐ-
πισκόπον γνώμην ἔχον; καὶ οἱ καθαιρεθῆναι ὑπὸ
τῆς πρώτης Συνοδοῦ, Εὐσέβιον, Μάρτιν, καὶ οἱ
λοιποὶ οἰδόντες ὑπερὶ τῆς ῥώμης, ἀλλὰ ταῖς
περὶ τῆς τῆς Ἐπισκόπων Λιβερίας, καὶ δεχθῆναι
εἰς κωνωνίαν, τίνος Ἐπισκόπος ῥώμης γνώμην ἔχον;
καὶ ὡς Κωνσταντινουπόλεως ἑπὶ Γουναδίου καὶ Ταρ-
σίαν καὶ τὴν σημωνιακὴν, καὶ ἵνα ἐάσωμεν τὴν πο-
λὴν, ἡ πέμπτη Οἰκουμενικὴ ἑμόνον χωρὶς τῆς
γνῶμης τῆς ῥώμης, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς ῥώμης
ἔκρινε. καὶ τὴν μὲν εἰς ὡς ὡς τὴν παλαιὰν ὁλίσαν,
ὅτι καὶ χωρὶς τῆς γνῶμης τῆς ῥώμης γίνονται Σύ-
νοδοι καὶ κελίαν εἰς τὸ κοινόν. δούτερον, ὅτι αὐ-
τὴ Συνοδὸς ἡ Οἰκουμενικὴ καὶ ἑπὶ χρεῖα τῆς ῥώμης,
χρεῖα ἐξ ἀνάγκης καὶ τὴν λοιπὴν Πατριαρχίαν.
τρίτον, ὅτι εἰ καὶ ἦσαν εἰς πλὴν Καρθαγίνην καὶ
Τοποτηρητὰς τῆς ῥώμης, ἀλλὰ καὶ καταφρονουμένη
περὶ τῆς, περὶ τὴν, ὅτι ἐζητήσαν ὁ φανερὸς ἀνα-
γνωστὴν τὸ Κομμονιτῶν, καὶ θεωρηθῆναι τὰς
ἡπαρχίας τῆς ῥώμης, ἀλλὰ ἡ Συνοδὸς ἀπέ-
στασε ζητῆναι εἰς πλὴν Ἀνατολὴν τὰ ἀντιθέτως, καὶ
ἐκ ἡλίκων αὐτῶν. δούτερον, ἐζητήσαν ἀφάρθρους
τὸν Ἀπάρθρον, ἀλλὰ καταφρονήθη. τέτον, ὅτι
ὁ ῥώμης Ζωσίμῃ ἐψάμνησιν τινὰς Κωνσταντῖνος
ὁ Σαρδικίαν εἶναι Κωνσταντῖνος τῆς ἐκκλησίας. πέτατον,
ὅτι ἐκ τῶν τῆς γεωφῆς, ἀλλὰ ὡς τῆς Συνοδοῦ ἔχον
ὁ ῥώμης τὸ πρῶτον τῆς τάξεως, ἀλλὰ τὸ ἐξῆς
καὶ τὸ πρῶτον τῆς ἐκκλησίας ἀπ' αὐτῆς, εἰ καὶ ἀπέ-
τυχε. πέμπτον, ὅτι οἱ Λατῖνοι εἰς τὴν ἡπαρχίαν
τὴν Συνοδὸν καὶ τὴν πατρίαν, φθάρθρους τὴν βι-
βλίαν τὴν ἀγίων, φθάρθρους καὶ ἀφάρθρους,
ὡς ὡς τῶν ἐποίησαν, καὶ ἔστασαν εἰς τὴν Καρ-
θαγίνην τὴν ἵνα τὴν περὶ τὴν ἐκκλησίαν μετὰ ἀφάρ-
θρης. ὅτι, ὅτι εἰς ἀντιθέτως, καὶ ἡ λέγει
χρόνους ἐδιορθώσθαι, ὅτι ἡ Συνοδὸς ἔγγραφεν
τὴν Βονιφατίαν, ὅτι τὴν Ζωσίμῃ εἰς ἀφάρθρον, ἀλλὰ
ὁ Κελεσίτιος πάλιν ἔστασε τὸν φανερὸν ἵνα κελίαν.
ἑβδόμον, ὅτι τὴν ἐκκλησίαν περὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐκ
παύρως ἦσαν ἀλλοθίαν, ὅτι καὶ οἱ ἐκκλησίες ἀλη-
θῆς ἐκκλησίας Λατίνων, καὶ ὡς εἰς φθάρθρους τὴν ἀγίων.
ὄγδον, ὅτι οἱ Λατῖνοι εἰς τὴν συκοφαντίαν τῆς περὶ
Συνοδοῦ καὶ τῆς τεταρτῆς καὶ ἑκτῆς. ὅτι, ὅτι
ἡ Συνοδὸς λέγει περὶ τὸν Κελεσίτιον, πλὴν πρῶ-
τῃς Συνοδοῦ μὴ δεδωκέναι τὸ πρῶτον τὴν Πάπαν, καὶ
γὰρ ὡς ἀληθῶς τῆς δούτερας ἀπάσης τὸν Κωνσταν-
τινουπόλεως. δούτερον, ἐφανῆ ὁ ῥώμης περὶ τῆς,
ἐμὲν ὅτι καὶ κατὰ τὸν. δέκατον, ὅτι αὐτὴ τὴν
ῥώμης φθάρθρους ἡ ὁ Καρθαγίνην μετέτι τοῖς πε-
ρὶ τὸν ἐξῆς ποιῆσαι, μὴ φθάρθρους διη-

λαδὴ ἐν τῇ Ἀφρικῇ, καὶ ἰδὲ πῶς καὶ Τοπικὴ πα-
στάσι τῷ Ῥώμῃ. ὁ δὲ δέκατον, ὃν τοῖς Τοποτηρη-
ταῖς τῆς Ῥώμης ἐμίλει τρεῖς τὴν ἀπὸ τῶν οὐσέ-
βαιαν, ὅσον ἀπὸ τὸν παπισμὸν, ἀπὸ τῆς ὑβρί-
δος καὶ ἀναρχιωτάτης εἰς τὰς Συνόδους, καταφε-
ρῶνται ὅμως εἰς τέλος. ὁ δὲ δέκατον, ἰδὲ δλον τὸ ἀ-
νωτέρω κεφάλαιον. σημάσκει δέκατον τρίτον, ὅτι
ἡ Σύνοδος ἀναρεῖ ἰδίως τῆς Ῥώμης τὴν ἐξουσίαν, γρά-
φουσα τῷ Κιλεσίῳ ὅτι ἡ πρώτη Σύνοδος ὥρισε
θεωρεῖν τὸν Μητροπολίτην τῶν κρείσιν, καὶ διδόναι
τὸ ἔχον πέραν τῶν ὑποθέσεων τῶν Ἐπισκόπων τὸν
Μητροπολίτην, ὅπερ ἡ τετάρτη ἔδωκε τοῖς Πατρι-
άρχαις, καὶ αὐτὴν χάρις γένηται Ἐκκλησίᾳ, γίνεσθαι Οἰ-
κουμενικὴν Σύνοδον, καὶ ἐπὶ τὴν Ῥώμην, ἡ ἄλλη Πα-
τριάρχῃ ἔχον τοιαύτην δύναμιν. δέκατον τέ-
ταρτον, λέγει αὐτῇ τὸ πατὴρ ἀδελφάτοι, ὅτι εἰς αὐ-
τὴν κειτὴν καθόλου καὶ ἀναμάρτητον, καὶ τῶν Σω-
δοὶ ἀμαρτανῶν, τὸν ἐν δὲ μὴ ἀμαρτανῶν, ἐπὶ δη-
λονότι ἄλλοι, καὶ ὁ λόγος πρὸς ἄλλους, ὅτι εἰς αὐ-
τὴν εἶναι καθόλου κειτὴς, τίς ἡ χάρις τῆς ἀ-
θροίσεως τῶν Συνόδων; ἔπειτα ὁ κύριος τῇ Συνόδῳ ἔ-
δωκε τὸ ἀναμάρτητον, καὶ τῇ εἰ. δέκατον πέμπτον, εἰς
τὸ δέκατον ὄγδον καὶ ἑκοστὸν τρίτον τὰ κεφάλαια
πρώτας καθέδρας λέγει τὸ Μητροπολιτικὸν ἀξίωμα.
δέκατον ἕκτον, εἰς τὸ ἑκοστὸν ὄγδον κεφάλαιον λέγει,
ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ὑπάγει πέραν θαλάσσης, ἦγεν εἰς τὸν
Ῥώμην τῆς ζητῆν κρείσιν, τῶν μὴ δέχεσθαι εἰς τὴν
Ἀφρικὴν εἰς κοινωνίαν. καὶ ἰδὲ πῶς τὸν τῆς Πάπας
λεγομένου ἀξίωμα ἐκ τῆς καὶ πῶς καὶ ἀποφασίαν
ἀναρεῖται τὸ μέλλον. δέκατον ἑβδόμον λέγει, τὸν
πρώτον Ἐπίσκοπον μὴ ὀνομάζεσθαι Ἐξάρχον τῶν
Ἱερῶν, ἡ ἄλλοι Ἱερεῖς. καὶ ἰδὲ ὅτι οἱ Ἀστικοὶ λέ-
γοντες τὸν Ῥώμης ἄκρον Ἀρχιερέα, βλασφημέσι.
δέκατον ὄγδον, σημάσκει ὅτι ἡ Φιλαρχία τῶν
Αὐτοκράτων καὶ ἐντοῦτον παρὰ τὴν καὶ κορυφωθεῖσα
εἰς τὸν Πάπαν Νικόλαον τὸν πρῶτον, ἐγένετο αἰ-
τία τῆς χρίσεως, καὶ οἱ αὐτοὶ εἰς καὶ οἱ χρισματι-
κοί. ὅτι δὲ ἡ Φιλαρχία αἰτία τῆς χρίσεως,
μαρτυρεῖ ὁ Ἀλεξανδρινὸς Διονύσιος γράφων τῷ
Αἰρετικῷ Νικαίᾳ ἁγίων, Διονύσιος Νικαίᾳ ἀ-
δελφῷ χαίρειν. ἀνέγνωθι ὅλῳ τῶν ἐπιστολῶν
παρ' Εὐσεβίου, καὶ μάθε τῆς Φιλαρχίας τὰ ἔργα.
καὶ ὁ Χρυσόστομος εἰς τὴν ἐνδεκάτην πρὸς Ἐφεσίους
ὁμιλίαν λέγει, καὶ δὲν ἔγωγε διακρίνεται Ἐκκλησίαν

χρίσαι ὡς Φιλαρχία, καὶ δὲν ἔγωγε παροξύνει Θεὸν
ὡς τὸ Ἐκκλησίαν διαμερῆσθαι, αὐτοὶ δὲ ἡ Φιλαρ-
χία. οἱ δὲ σοφοὶ τῶν παπιστῶν λέγουσιν ὅτι ἐν τῇ
τῇ ἡπατήτῃ ἡ παρὰ τὴν Σύνοδος. ἀλλὰ ῥητορ, ὅτι
πῶς ἡπατήτῃ ἡ τῇ Ῥώμῃ Ἐπισκόποις ἀγω- 5
νοῦσιν αὐτῇ Σύνοδος εἰς τὰς χρίσεις; ὅσοι
γὰρ τῆς τετρακοσιοστῆς δεκάτης ὀγδοῆς ἔτις ἀρχι-
μῆν, ἔλαβον τῇ τετρακοσιοστῇ ἐποστῇ τετάρτῃ, μὴ
τρεῖς τῶν ἐξέτασεων καὶ διορισμῶν, ὅτι ἡ ἔσται μεγά-
λοι καὶ χρήσιμοι καὶ σοφώτατοι καὶ ἀγιώτατοι πατέ- 10
ρες. ὡς φαίνεται ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἡπατήθησαν, καὶ
θέλοντες ἀπατήσθαι, ἐπετιμήθησαν. ἀπατάται
δὲ καὶ ὁ Βεβαρμίνος ὁ βλασφημῶν εἰς τὰς χρίσεις πα-
τέρους, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ θαυμασίος Αὐγουστίνος, καὶ
ἄλλοι ἀξιοτίμητοι πατέρες. ἔπειτα οἱ περὶ τὸν Βελ- 15
λαρμίνον ἄλλως ἔλεγον περὶ τῶν Κανόνων καὶ τῶν Συ-
νόδων Νικαίας καὶ Σαρδικῆς καὶ τῆς παρὰ τῆς, ὡς
ἐπομῆν ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον κεφαλῶν πέμπτῃ
Παραγράφῃ δεκάτῃ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ πέμπτῃ,
καὶ μάλιστα κεφαλῶν οὐτῶν, καὶ ἄλλως νῦν, καὶ τὸ 20
αὐτοὶ εἰς ἡ πλῆθυνση, ὅθεν ψεύδονται καὶ ἐν ταύ-
τῃ καὶ ἐκτὸς, δέκατον ὅσων, ὅτι Τοπικὴ ἔσται
Σύνοδος κρείσιν τὸν Ῥώμην καὶ Θεοφίλον τὰς δύο
Πατριάρχας, καὶ ὅτι εἰς ἵνα γράψῃ περὶ τῆς ἀρη-
νοῦσαι αὐτὰς. ἰδὲ πῶς ποιεῖ ἰσοτίμως τὰς δύο θρο- 25
νας, καὶ λέγει περὶ τῆς διχονοίας τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ
Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, καὶ γινώσκει ὅτι ὁ Ῥώμης
ἐκ εἰς καθόλου Ἐπίσκοπος, ὅσοι γὰρ τῆς Ἀλεξαν-
δρινῆς καταφρονεῖται, καὶ διανοεῖται ἐκδικηθῆναι,
καὶ δύναται, καὶ ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Συνόδου πρὸς αὐτὴν 30
ταί. ἑκοστὸν, ὅτι ἐν τῇ Συνόδῳ ἦσαν οἱ Λεγάτοι
τῆς Ῥώμης, ἀλλ' ἐκ τῆς Συνόδου Οἰκουμενικῆς, ἐπα-
δὲ ἐκ τῆς ἐκτὸς οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀνατολῆς, ἡ
οἱ Λεγάτοι αὐτῶν, καὶ γινώσκει καὶ ἐν τοῦτον, ὅτι ὁ Ῥώ-
μης ὀρθοδόξῳ ἀναγκῶς εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Σύ- 35
νοδον, ἔγωγε καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι ὡς εἰρηται.
ἑκοστὸν πρῶτον, σημάσκει αὐτῇ πρὸς ἀπολεγόμενα τῆς
Συνόδου λέγονται τὸν Ἀναγνώστην, ὅτι οἱ πρὸς πρῶτον
ἡμεῖς ἐβεβαίωσαν τὴν ἐν Νικαίᾳ Σύνοδον, καὶ
ἰδὲ ὅτι τὸ Σεβαστὸν δηλοῖ τὸ ἔργον καὶ συμφωνῶν 40
δέχομαι, ὅθεν ὅταν ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ῥώμης, ἡ ὁδὸς
ἐβεβαίωσε τὴν ὁδὸν Οἰκουμενικῆς Συνόδου, γίνε-
ται τίνι τρεῖς ἐνοεῖται τὸ ἐβεβαίωσε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ Ζ'.

Περὶ τῶν Πρῶτων, γράφωντες κατὰ τῶν Κιλεσίῳ καὶ Πελαγίᾳ Αἰρέσεων, καὶ τὸν κόσμον συν τοῖς
Ἀφρικανοῖς δεξιόμορον πρὸς αὐτῶν τρεῖς Συνόδους συμμαθεματίσαι τὰς Αἰρετικὰς λέγοντες, καὶ
τὰς Πάπας τῆς Ῥώμης, τὴν πρὸς τῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τὰ αὐτὰ ποιῆσαι Διαβεβαίωσης. 50

Γράφων ὁ Πρῶτος κατὰ τῶν Αἰρέσεων τέττα-
λέγει, ὅτι ὁ κόσμος συν τοῖς Ἀφρικανοῖς δε-
χθῆναι τὰς τρεῖς Συνόδους ταύτας, συμμαθεματίσας
τὰς Αἰρετικὰς, καὶ ὅτι, ὁ μετὰ Ζώσιμον Βονι-

φάτιος Πάπας ἐμόνον ὁποιοσδήποτε ἔκδοσιν, ἀλλὰ
μάλιστα τῇ δυνάμει τῶν δύο Αυτοκρατόρων ἐκινή-
θη κατὰ τῶν Ἀναγνώστων τὴν χάριν, καὶ ὅτι ἐ-
φανερώθησαν δύο ἐπιστολαὶ τῶν Πελαγιστῶν, ὡς ἦν
συγγρα-

συγγραφῆς Ἰταλικὸς Ἐπίσκοπος Καπύης, ὡς πέμψας ὁ Ῥώμης τῷ ἁγίῳ Λουγανίῳ, ἔγραψεν ἐκείνους τέσσαρα βιβλία κατ' αὐτῶν, καὶ ἀντέπεμψε πρὸς Βονιφάτιον. λέγει δὲ ὁ Πλάτων τὸν Πελάγιον ἀπελθάναι εἰς Βρετανίαν, καὶ ἔχοντα συνοχρὸν Ἰταλιανόν τινα Κόμητα, ἰσαρκύναι τῷ Δίρειν αὐτῷ, ἔθανόντος, ὁ Ῥώμης κλεσίνοος ἀπέπεστον Ἐπίσκοπόν τινα Πελάγιον καλεῖσθαι εἰς ἀνταρπλὴν τῆς Δίρεισος τῷ Πιλαγίῳ. ἀλλὰ καὶ ἡτέριη οἱ

10

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Ἀπερίθμητος πῶν τῆς ἐν καρθαγοῇ συνόδου πατέρων ὑπὸ Πρύταρες, καὶ ψευδολογία τὰ αὐτῶν ὑπὲρ Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης, ἐν Ἀφρικῇ, καὶ παγκοσμίᾳ ὀπισκοπῆς αὐτῆς ὡς μοναρχίᾳ, ἐξ ὀπισθολῶν καὶ πεμαχίῳ αὐτῶν καὶ ὄρων ἀποδικνύναι περὶ τῆς μοναρχικῆς πῶν Παπῶν. καὶ ἀπὸδείξει οὐκ ἔστιν ἰδίᾳ καὶ ποιῇ Γραφόντων ὑπὸ πῶν πατέρων, καὶ ἐκ πῶν ἐν τῇ ἐν καρθαγοῇ συνόδῳ λεχθέντων, καὶ ἐκ ὁμοθυμαδὸν, καὶ ἐξ ὧν ἐψεύσαντο κατὰ πῶν ἐν καρθαγοῇ λεχθέντων οἱ παπισταὶ καὶ ἐν φωρεντέᾳ, καὶ ἐκ τῶν ἀπατησάντων τὸν Ζωσίμον Ῥώμης ὑπὸ Κλεσίνο, ὃν πρὸς τῷ μὴ εἶναι μοναρχὴν ῥαδιμαρτητοῦ τοῦ Ῥώμης, ὅτε ὁ Ζωσίμος ἐνόμιζον ἑαυτὸν ἀνιμαρτητὴν, ὅτε οἱ ἐν Ἀφρικῇ πατέρες τὸν Ῥώμης ἀνιμαρτητὴν ἐφαντάσθησαν, ἡ δὲ ἀνιμαρτητὴν Ἐκκλησίαν ἐπ' αὐτῶν ἔχει ἐξήτησαν.

20

Ἐπιλέγει ὁ Πρύταρ, ὃς ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ ἦσαν πατέρες διανέσσει δεκάτην, καὶ ὃς οἱ Ἀφρικανῶν Ἐπίσκοποι ἐνοχλεῖσθαι ἀπὸ τῶν Αἰρετικῶν τῶν, ἔγραψαν εἰς τὴν ὀπισθολικὴν κατέδρα, ἵνα εἰς συμβῇ ἅπῃ ἐν τῇ Ἀφρικῇ, διέχεσθαι αὐτῶν πῶν κρίσι πῶν Ἐπισκόπων τῆς Ῥώμης, καὶ ἐπειδὴ τὰ ἐκέρυθη περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῷ Παπᾷ Ἰννοκентίῳ, ταύτῃ πῶν ὑποόχισιν αὐτῶν ἐφανέρωσαν εἰς αὐτοὺς τῷ ἀλλοδόχῳ τῷ Ἰννοκентίῳ Ζωσίμῳ, ὅς ἐστι κατὰ πῶν ἀρχαίων σωθήσαν διὰ τῆς πῶν αἰτησιν, πρὸς τῶν αὐτῶν ἐπεδῆαι τῇ αὐτῇ κλήσει, καὶ ἐπεμψε πῶν ὑποφασιν εἰς πῶν Ἀφρικῶν, ἔγραψε δὲ καὶ ὀπισθολὴν κατὰ πῶν Αἰρετικῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ἥς τῇ ἀσσεξίᾳ πῶν ὀφθαλόντων φυλάτταν αὐτῶν διαφθαρέσης, ὁ Πρύταρ αἶρε μέρεος ἡ τῆς ὀπισθολῆς ταύτης, καὶ ἐφύλαξεν αὐτῇ, ὡς φασιν αὐτῶν βιβλία κατὰ Κολώνης κεφαλῶν πέμπτῳ, ἐν ᾧ ἐπιλέγει, ὃς διημερτίκα ἡ ἐν Ἀφρικῇ συνόδου ἀν' ἔγραψα τῇ Ζωσίμῳ μὴ διέχεσθαι πῶν κρίσι πῶν Ῥωμαίων Ἐπισκόπων ἐν Ἀφρικῇ. ταῦτα ὁ Πρύταρ. ἀλλὰ ὅτε οἱ ὄρων, ὅτι περὶ πῶν Ἐπισκόπων πῶν Παπῶν ποίας διέχεσθαι χρῆ, καὶ ποίας μὴ, εἴρηται αὐτῶν τέρῳ βιβλίου πρώτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ πρώτῳ Παρεγγραφῶν πέμπτῳ, καὶ βιβλίου δευτέρῳ κεφαλῶν πέμπτῳ Παρεγγραφῶν δεκάτῳ τέταρτῳ. δεκάτῳ, ὃς ὁ ἐν αἰῶνι Γερμανὸς ὁ ἐν ὅλῳ ἐν ᾧ γράφει πρὸς Λατίνους περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῶν αἰῶν Πινύματος λέγει, δὲ γνώσκον ὃς τὰ κατὰ πῶν κοινῶν σωτήριον πῶν αἰῶν πατέρων γραφόντων καὶ λαληθέντων καὶ κρυμθέντων κατὰ πολὺν ἀσφαλέστερα καὶ βεβαιότερα πῶν κατεμνῶν γραφόντων, καὶ τὰ κοινῶς γραφόντων πῶν ἰδίῳ γραφόντων ἐπιπλεονέστερα, ἐπὶ πολλὰ πῶν ἰδίῳ γραφόντων

30

ἀπὸ τῶν αἰῶν, παρρησιάζονται. εἰ οὖν καὶ κατὰ τῶν τὸν ἱεράρχην αἰέτισθαι καὶ τὰ συγγραμματα πῶν πατέρων ἐπιστάμεναι ἀπλῶς, καὶ χωρὶς τῆς κοινῆς δοκιμῆς τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, πῶς ἡμεῖς πιστεύομεν τῷ Πρύταρ περὶ τῶν πεμαχίᾳ τῆς ὀπισθολῆς τῶν Ζωσίμῳ; τέρῳ, ἡμεῖς εἰσαίμεν ὃς τῶν Ζωσίμῳ γράψαντες εἰς Ἀφρικῶν πεπληρωμένους κανόνας, ἐξηλεγγον αὐτῶν τὸ ὀπίσθον οἰκῆς συνοδοῦ πατέρες, καὶ εἰ γεγραφήκασι τῷ Ἰννοκентίῳ καὶ αὐτῷ τῷ Ζωσίμῳ διέχεσθαι ἐν τῇ Ἀφρικῇ πῶν κρίσι αὐτῶν, πῶς πῶν περὶ Ἐκκλησίας αὐτῶν ὀπισφασιν γοναίως ἀπέβαλον; εἴτα οἱ παπισταὶ λέγουσιν ὅτι ὁδοῦ τῶν Πέτρῳ ἔχει ὁ Πάπας πῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ πῶς ὁ ταῦτα λέγει τῶν Ἀφρικανῶν Ἐπισκόπος δι' ἰδίῳ ἀναφορῶν δεδοκίμα αὐτῷ ταύτῃ πῶν ἐξασίαν; τέταρτον, ἐπὶ ἐξ ὀπισθολῆς σωτήριον εἰσαῖναι πῶν ἀθροισιν τῆς συνόδου, καὶ ἐν πᾶσι ταῖς μετὰ πῶν πρῶτῳ Παπᾷ Ζωσίμῳ, Βονιφάτιῳ καὶ Κλεσίνο ἐξήλομαχῆσαν ἐκείνοι ὅλοι οἱ πατέρες, ὀπισθιοπομπέμενοι καὶ ἀλλὰ λόγων καὶ ἀλλὰ πρῶτον καὶ ἀλλὰ ὀπισθολῶν ἐκείνο τὸ βλάσφημον, ὅτι ἔχει ὀπισθολὴν ὁ Ῥώμης Ἐκκλησίαν ἐν τῇ Ἀφρικῇ, καὶ πῶς οἱ τὰ τοιαῦτα γοναίως ἀπαραξήμενοι ἔγραψαν διέχεσθαι πῶν πῶν πῶν κρίσι; καὶ πῶς τὰ ταῦτα ἐκ ἀνείδισαν αὐτοῖς οἱ παρ' αὐτῶν ὀπισθιοπομπέμενοι Πάπαι; πρὸς βάλαντιν ἔτι τὸν Πρύταρ λέγοντα, χρυσίον ἐστὶν τετρακισσὶς δεκάτῳ αἰῶνι, ὅτι πρὸς εἰσόδου ταύτης τῆς ἐν καρθαγοῇ συνόδου τῷ Πάπῳ Ζωσίμῳ, οἱ συνοδικοὶ ὄροι ἀνῆχθησαν, ὧν ερεχθέντων εἰς πᾶσαν πῶν οἰκονομίᾳ, ἡ τῇ Πιλαγίᾳ Αἰρεσις κατεκρίθη. ἐκ τῶν ἐν βιβλίωντων συμπεράναν, ὅτι ἀλλὰ τὸν ὄρον τῶν Ζωσίμῳ πᾶσα ἡ οἰκονομία κατέκρινε πῶν Πιλαγίον, ὅπερ ἐκ ἐνέμετο, εἰμὴ ἦν ὁ Ζωσίμος πάσης τῆς οἰκονομίας ἡγεστὸς.

πος. Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἔρηται αὐτῶν ποῖοι καὶ πόσοι ἄλλοι καὶ πᾶς κατέκρινον τὸν Πελάγιον, μετὰ δὲ καὶ ὁ Ζώσιμος, ἀλλ' ἡ Λίρεσις ἔτι ἐφηπλῆτο εἰς πολλὰ τῆς Οἰκουμενῆς κλίματι, ἐπεὶ δὲ ὁ Πάπας Κηλεσίος ἀπέφερε τὰ τῶν κηλεσίαν, ταύτην ἐστὶ τὰ τῶν Πελαγίων πρὸς τὴν πρῶτην Οἰκουμενικὴν, καὶ κατεκρίθησαν ὑπὸ αὐτῆς, συγκατέκρινον αὐτὰ καὶ οἱ οἰκουμενικοὶ, καὶ μὴ καὶ αὐτοὶ. δόρυ, δότεον ὅτι ἡ ὑπερέλπισα τῶν Ζωσίμου εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμενὴν ἐδήλωσε τὴν Λίρεσιν τῶν Πελαγίων, καὶ τὰ τοῦ κινήσας ἡ μοναρχία ἡ ἀναμάστος, τὰ τοῦ γὰρ καὶ ἄλλοι πατέρες ἐποίησαν περὶ ἄλλων Λίρεσεων. Διότι ὑπερῶν καὶ ἀφ' ὧν συγγραμμάτων. τρίτον, ὅτι αὐτὴ ἡ ἐν Καρθαγυνῇ Συνοδὸς ἀνέστηκε μάλιστα πολυτρόπως τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ἀμφοτέρως, καὶ τὸ ἰδικὸν ἀξίωμα, καὶ τὸ ἀναμάστος δηλονότι, καὶ μάτην κοπιῶσιν οἱ πικισαὶ ἀφελῆσθαι παρ' αὐτῆς οὕτως τὰ διαμολικῆ ἀξιώματος. πέμπτον, ὡς καὶ τῶν ἑφ' ὧν ἐν τῇ φλωροντία πρᾶξι πέμπτη τῆς Συνοδῆς ἀπὸ τῆς ὅτι ὁ Πάπας Ζώσιμος ἐφείρετο εἰς τὴν Νικαίαν ἐκείνης, ὁ αὐτὸς αὐτὸν διὰ τὸν ἱερεῖα Γεωργίου ἐπεπράτον, ὅτι ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἐζήτησε τὴν Κανόνα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνοδῆς, καὶ καὶ ἐπεμψεν αὐτῇ ὁ Λίρεσιος. Ἀλλὰ περὶ τούτου, ὅτι ψεύδους ἐστίν, ἵνα αὐτῶν ἐκ τῆς δόξης κεφαλῆς πέντη Πατριάρχων δεκάτην οὖν. δεύτερον ἔπειν, ἐγίνωσκον οἱ ἐν Καρθαγυνῇ πατέρες ὅτι ἦσαν διεφθαρμένοι ἐν τῇ Ἀνατολῇ οἱ Κανόνες τῆς ἐν Νικαίᾳ. ἀλλὰ καὶ τὸ ψεύδους ἐστίν, ὅτι Κύριλλος καὶ Ἀθηναῖος πιστότεροι ἱερεῖς καὶ πάντων ἀπαξιαπλῶς τῶν Λατίνων. ἀλλὰ ὅτι καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνοδῆς καὶ εἰς αὐτὰ ἀναμφισβήτως παρίστανται ὅτι ἐγίνωσκον οἱ ἐν Καρθαγυνῇ πατέρες μὴ εἶναι διεφθαρμένους τὰς Κανόνας ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀλλὰ ἐν τῇ Ρώμῃ. ἀντιλέγων ὁ οὖν ἱερεῖς τῶν Μαρκίων, εἶπε τὰ ἀνωτέρω, ὅτι εἶπε δὲ ὅτι οἱ Κανόνες εἰσὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνοδῆς, ἡ ὅτι ἐν Σαρδικῇ ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ ἐν Νικαίᾳ, ἡ ὅτι οἱ ἐν Ἀφρικῇ πατέρες ἐκ ἐγίνωσκον τὰς Κανόνας τῆς ἐν Σαρδικῇ ὡς σοφιστεύονται οἱ οὖν πῶς καὶ ἡμᾶς κορυφῶς παπισαί. τρίτον, ὁ ἐφείρετο ἔπειν, ὅτι μάρτυρες ἀξιολόγους ἔχουσιν οἱ Ἀνατολικοὶ κατὰ τὴν φθέρωντος Ζωσίμου τὰς Κανόνας τῆς ἐν Νικαίᾳ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνοδῆς, ὅθεν καὶ ἡμᾶς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνοδῆς καὶ τὴν κοινὴν σκέψασιν τῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ καὶ ἁγίων πατέρων γραφόμενα καὶ λαληθέντα, καὶ κυρωθέντα, καὶ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας

δεχθέντα, ἀσφαλές τε καὶ βεβαίως ἔχοντα πρὸς αἰαντῆρται μαρτυρίαν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας. τὰ δὲ τῶν Περσέων καὶ τῶν τινῶν ἄλλων γραφόμενα περὶ αὐτῆς ὡς ἀποκρυφα καὶ πρὸς ἀνευθύνοντα καὶ πρὸς ἀνέχοντα. δεύτερον ὅτι ὁ Λίρεσιος Κηλεσίος κατακρίσας τὴν Πάπαν Ἰννοκέντιον, μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου τομίζοντο εὐρεῖν πρῶτον ἐν αὐτῇ τὸν Ζώσιμον, ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔδωκε λίβελλον, ἐν ᾧ συσχεφαίς ὁμωνύμων λόγων ἐκάλυπτε τὰ λοιπὰ αὐτῆς σφάλματα, ἡνῶν ὁμοίως ἰοφανερῶς τὴν πρὸς πατρικὴν ἀμαρτίαν, ἔλεγε γὰρ ὡς μαρτυρεῖ Ἀνγκῆσιον βιβλίῳ περὶ πρὸς πατρικῆς ἀμαρτίας, κεφαλῇ πέμπτῃ καὶ ἑκτῇ, τὰ ὑπὸ πια ἐβαπτίζεται εἰς ἁφῆσιν ἀμαρτιῶν κατὰ τὸν Κανόνα τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας, καὶ κατὰ τὴν 15 Εὐαγγελίᾳ τὴν ὑπὸ φασιν, ὁμολογῶν γὰρ ὡς ὁ Κύριος ὡρεῖται τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν ἐκ οἷοντε διδοῦμαι, εἰ μὴ τοῖς βαπτισθέντι εἰς ἁφῆσιν ἀμαρτιῶν, εἰς ἁφῆσιν δὲ ἀμαρτιῶν βαπτίζονται τὰ ὑπὸ πια ἐκ τῆς λέγοντι, ὡς τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας βεβαίως δοκῶντες, ὁ μακρὸν ἀπέχει τῆς ἁγίας δόξης, ἡ γὰρ ἀμαρτία μετὰ τῆς ἀφθάρτου ἐγινώσκειται, ὅτι ἐκ τῆς φύσεως, ἀλλὰ τῆς διολίσσεως πᾶσιμαίσι, ταῦτα ὁ Κηλεσίος, ἀλλὰ μὴ σκεψάμεθα καλῶς ὁ Ζώσιμος, καὶ ἐν ὁμοίως 25 μάχεσθαι τῇ ἁγίας δόξῃ πῶς τῆς πρὸς πατρικῆς ἀμαρτίας τὴν ἀρνήσιν, ὅθεν ἐδέχθη τὸν λίβελλον τῶν Κηλεσίων ὡς ὁρθόδοξον, καὶ τὴν ὑπερῶν ὑπὸ ἐπέμψεν τοῖς ἐν Ἀφρικῇ πατέρεσι (λέγει ὁ Βαρωνίος ὅτι αὐτέγραψεν αὐτῷ ἐκ τῶν ἰδιοχέρων τῆς 30 ἐν Βατικανῷ βιβλιοθήκῃ) ἐν ᾧ λέγει τὸν Κηλεσίον καὶ Πελάγιον εἶναι ἀνθρώπους τελείας πίστεως, καὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ πατέρων μέμμεται ὡς ταχυώτας καὶ ἀνέξετας τὸν ἀνδρα κατακρίαντας καὶ ἀτιμάσαντας αὐτὸν ὡς Λίρετικόν, ἐφθάρκιν δὲ αὐτὸς 35 δεχθῆναι αὐτὸν ὡς ὁρθόδοξον, ὅμως οἱ ἐν Ἀφρικῇ πατέρες καταφρονήσαντες τῆς πίστεως τῶν Ζωσίων, Κανόνα ἐξέδωκε τὸν ἐκ τῶν οὐδέκατον, καὶ ἰδὲ τὸν ἑκτὸν ἐκ τῶν. ὅθεν ὁ Ζώσιμος γινῶσκει ὅτι ἡπατήθη καὶ διημαρτήκει, ἀφαιτήσας τὴν πρὸς 40 ραν αὐτῶν κλῆσιν, κατέκρινε τὸν Κηλεσίον, ὡς ὁ Δόμαστος τὸν Οὐϊτάλιον. ὅθεν Ζώσιμος πρῶτον τῇ Λίρεσι βοηθήσας ἐξ ἀγνείας, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπαυλαβῶν ἐαυτὸν, καὶ θραμβῶσας αὐτῷ, συγγνώμης μὴ ἄξιος, καὶ Ἀντιοχείᾳ δὲ τῆς Ἐκ-45 κλησίας. εἶτα καὶ ἐκ τούτου δέκνεται ὅτι μῦτε ὁ Ζώσιμος, μήτε οἱ ἐν Ἀφρικῇ πατέρες ἐνόμιζον τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης ἐκ τῆς ἁγίας δόξης εἶναι ἀμαρτήτην.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

50

ὅτι καὶ ἐν τῇ πρὸς καθεξέσει τὸν Καρθαγυνῆς Ἀντιόχειον τὴν τῆς Ρώμης Λεγάτων, δέκνεται ἡ οὖν μοναρχία τῆς Ρώμης ψεύδους.

Σημειώται ὅτι ἐν τῇ ἐν Καρθαγυνῇ Συνοδῇ πρὸς ἐκάστην πατὴρ τῶν πατέρων καὶ αὐτῶν τῶν Τοποτῶν

τοποτηρητῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας ὁ καρθαγωγὸς
 Ἀυρήλιος . ἐπέμψθησαν δὲ ἐκεῖ οἱ τοποτηρηταὶ καὶ
 ὡς μέγας εἶναι τῆς Συνοδῆς ὡς ἦσαν οἱ τοιαῦται καὶ
 οὐταὶς Οἰκουμενικῆς Συνοδοῖς , καὶ ἵνα ὅσοι καὶ
 5 κριταὶ τῆς Συνοδῆς , ὡς δηλοῖ τὸ Κομμονιτῆριον

καὶ ἐπεὶ δὴ περικαθάρτο αὐτῶν ὁ Ἀυρήλιος ὁ καρθα-
 γωγὸς , πεφανώσθαι δέκνυται καὶ ἐκ τῆς , ὅτι
 κατὰ πάντα τρόπον ἔτε ἐγίνωσκον οἱ τῆς Συνοδῆς
 ὡς ἐδίχοντο πῶς ἐν τῇ Ῥώμῃ ψευδομοναρχίαν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι'.

Περὶ τῆς αἰρήσεως ἱερωνύμου , ἐπέντος πῶς ἐν Ἀλύδῃ κατὰ Παλαγίαν Σύνοδον δυστυχῆ , καὶ τῆς αἰτίας δι'
 10 ἣν ἔτις αὐτὴν ἔπεισε , ἔπεισε αὐτοῦ καὶ ἐκ ἀποθέσεως ἐτέρων τοιούτων Συνοδῶν . καὶ ὅτι σφάλμα
 τῆς ἱερωνύμου ὡς ἐν ἄλλοις , καὶ ἐν τῇ Συνοδῇ ταύτῃ , καὶ ἐν τῇ ἐπέσει οὐνόματι .

Οἱ αἰῶνες ἱερωνύμος πῶς πρῶτον ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν
 Διοσπόλει Συνοδῶν λέγει δυστυχῆ , διότι ὁ
 15 Πελάγιος ὁ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ , ἐποίησε πρὸς τὸ
 ἀπατήσαι αὐτὴν , καὶ διότι ἀπεδοχθῆναι οὐκ αὐτῇ
 ὑποταγῆς , ἐπεὶ δὲ ἐβιάσθη καὶ μόνος ἀπεδοκίμασε
 τὰ περὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῆς συγγράμματα , ἐπι-
 20 σολῇ ἐβδόμησεν ἐν αὐτῇ . Ἀλλὰ ῥητέον πρὸς ταῦτα ,
 ὅτι ταῦτα τὰ οὐνόματα ἀρνήθη ἐστὶν ἐν τῇ πρά-
 ξει τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας . θύομεν , ὅτι
 αὐτοῦ ῥητέον μᾶλλον ἢ Συνοδῶς ὡς ἐλέγξαμεν τὸν
 Ἀλάσκα καὶ πῶς ἄρῃσιν αὐτῆς . τρίτον , ὅτι Παῦ-
 25 λος ὁ Σαμοσατεύς πῶς πρῶτον κατ' αὐτῆς ἐν Ἀν-
 ατολίᾳ Συνοδῶν ἠπάτησεν ὡς ὁ Πελάγιος πῶς πα-
 ρέστη , ἀλλ' οὐκ ἐβρέθη ἐκείνῃ δυστυχῆς ἡ Συνοδὸς .
 τέταρτον , ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ Οἰκουμενικῇ Συνοδῇ
 τινὲς Ἐπίσκοποι Αἰρετικοὶ ἀναφανώτες , κατήγε-
 30 νονσαν , καὶ μεταταῦτα ἀλλὰ μετανοίας πεπλεσ-
 σμένοι πρὸς δεχθέντες ὑπὸ τῶν κερυφαίων τῶν Ἐπι-
 σκόπων , πάλιν ἐπὶ τὸν ἴδιον ἔμενον ἐπανεστρά-
 φθησαν , ἀλλ' οὐκ ἐβρέθη διατεῖν ἡ Συνοδὸς δυσ-
 35 χῆς . πέμπτον , ἵστορεῖ ὁ Σωκράτης , ὅτι γυνὴ ὁ
 Νεσφόρος εἰς ἀκουωνησίαν ἀποβάντων πῶς φιλονεικίαν ,
 35 ἐκ μεταμελείας ὁρῶντων πῶς μαρίαν ἐκάλει λέγων ,
 λεγέτω καὶ θεοτόκος ἡ μαρία , καὶ παυσάτω τὰ
 λυπηρὰ , βιβλίῳ ἐβδόμῳ κεφαλαιῷ τετρακοσῷ
 τετάρτῳ . ἀλλ' ὡς ἡ τρίτη Συνοδὸς ἡ βιάσασα τὸν
 Νεσφόρον μεταμεληθῆναι ἐπ' ἐκλήθῃ δυστυχῆς ,
 40 ἔτις ὡς ἐπὶ Διοσπόλει ἡ βιάσασα τὸν Πελάγιον
 μεταμεληθῆναι ἐπὶ τῇ δυστυχῇ . ἔκτον , ἐν τῇ
 ἐν Χαλκηδόνι , καὶ ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῶς Οἰκουμενικαῖς
 Συνοδοῖς ἐβιάσθησαν πολλοὶ Αἰρετικοὶ , καὶ κα-
 45 τέγνωσαν καὶ τῆς Αἰρέσεως καὶ τῶν συγγεγραμμάτων

τῶν Συνοδῶν Αἰρετικοὶ , μεταταῦτα ἠθέτησαν , ἀλλ'
 ἐκ ἐκλήθησαν ἀλλὰ ταῦτα αἱ Συνοδοὶ δυστυχῆς .
 ἔσδομον , ὁ ἱερωνύμος ἐμόνον ἀλλὰ πῶς πρὸς τὸν ἱε-
 ροσολύμων ἱκανῶς ἀπὶ χύσαν , ἀλλὰ ἀπλάτῃ ἐμίση
 τὰς Ἀνατολικὰς , καὶ ἔδειξεν ἡ πείρα , ὅπως τὰς ἀγίας
 μελέτας Ἀντισχάας κατηφρόνισεν , ὅπως καὶ τῇ ἱερω-
 5 λύμων ἔπλασε μυρίας συνεφαντίας , αἷς καὶ ἱ-
 βέλεις συστήσαι ἀλλὰ ψεύδων ἱστορίαν καὶ ἔπι χυ-
 ρημάτων . ὅγδοον , τὸ περὶ ἐπὶ αἷας καὶ ὑποστάσεως
 ζήτημα διέκρινον ἡ ἐν Ἀλγυπτιᾷ Συνοδὸς ἐπὶ τῇ
 αἰῶνι Ἀθανασίᾳ ὡς ἐρηται αὐτῶν , καὶ οὐέως
 Βασίλειος ἡγήνησεν σαφές αὐτῃ περὶ ἐπὶ αἷας
 καὶ ὑποστάσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπιστολῇ , καὶ
 ὁ καζιανζηνὸς ἐν τῇ εἰς τὰς ἐκκατηκοντήκοντα πα-
 10 τέρας λόγῳ , καὶ δὴ καὶ ἐν ὁνόματι καὶ ὁ ἐπιφάνης
 παρεδέξαντο καὶ πεπλητυσμένως ἐγραψαὶ περὶ αὐτῆς ,
 καὶ ἡ ἐν τῇ Ἰταλικῇ Συνοδῇ ἔτις ἐκέρχεν ὡς
 μαρτυρεῖ ἡ Σάκρα πῶς τριῶν Βασιλέων πρὸς τὸν
 ἐν Καρφορυίᾳ Ἐπίσκοπον , ἐξ ὧν δέκνυται ὅτι πᾶ-
 15 σα Ἀνακλή καὶ Δύσις ἐδέχθησαν πῶς ταῦτα κα-
 κίσειν , ὁ δὲ ἱερωνύμος μετὰ ταῦτα κατὰ κα-
 χήριον τῇ τοιαύτῃ κρίσει ἐλέγου , ὅτι ἐν τῇ τῇ
 ὑποστάσεως οὐνόματι ὡς περὶ ἐν μέλιτι δηλητήριον κέ-
 20 κρυπταί , ὡς δέχεται γὰρ ἀλλὰ τῇ οὐνόματις τῆς
 τῶς ἀπλετέρας ἀπατωμίας , ὁμολογεῖν πλείους ἐπὶ
 αἷας , ὡς καὶ πλείους ὑποστάσεις . εἴ ἐν ἐκείνῃ ὅπερ
 ἐκέρχθη ὑπὸ τῶν αἰῶνων Συνοδῶν καὶ αἰῶν
 ἐγκρίτων πατέρων ἐπὶ λαβεῖν ὁ ἱερωνύμος καὶ ῥε-
 25 γει ὅτι δηλητήριον ἔχει κεκρυμμένον , τί θαυμά-
 ζον εἰ καὶ τῆς αἰῶνς Συνοδῆς ταύτης καταφες ῥε-
 σης , δυστυχῇ αὐτὴν ἔπεισε : ἔτις δὲ ἡ ἀληθὴς αὐ-
 30 τῇ αὐτῇ ἡ αὐτῇ μεθ' ἧς ἔπεισε , ὅτι τὰς ἀγίας ἐπὶ
 ματαίς ἐστὶν ἐμψυχῇ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῆς Εὐγενίᾳ Λομπάρδου ὑπὸς μοναρχίας τῆς Ῥώμης ἐκ τῆς πρὸς τὰς ἐν Ἀφρικῇ πατέρας ἐπι-
 30 τολῆς Ἰννοκентίου Ῥώμης , καὶ λύσις τῆς ἀποβλήματος τῇ τῆς Ῥώμης μοναρχίᾳ ἀντικειμένη ἐκ τῆς αὐτῆς
 ἐπιστολῆς , καὶ περὶ ἑξῆς τῆς ΘΕΙᾶ Φωνῆς ἐν τοῖς πατρῷοις .

Περὶ τῆς Εὐγενίᾳ . ὁ Λομπάρδος ἐκ τῆς Ἰννο-
 κεντίας τῆς λέγοντος ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς τὰς
 ἐν Ἀφρικῇ Ἐπισκόπους , οἱ πατέρες ποτὲ ἐκ αὐ-

θροπίνῃ , ἀλλὰ θὰς ὡς ὡς γινώσκῃ , ἵνα ὅτι αὐ-
 ἐν τοῖς κεχωρημένοις καὶ τοῖς μακρὰν χρόνον
 γινώσκῃ , ἐπὶ τῶν διοικητῶν ἀπὸ πρὸς γινώσκῃ ἑλθῇ .

κένε τῷ θρόνῳ, ὃν ᾧ τελείως κυρωθῇ, ὡς αὐ γέ-
νοιτο ἡ ἀπόφασις. Ἀλλὰ ῥητέον πρῶτον, ὅτι τῷ
ἀντίκατω τῇ περὶ μοναρχίας δόξῃ, ὃ γὰρ Ἰννοκέντιος
ὁμολογεῖ ἔχειν τὸ πρὸς ἀντιθέμενον ἐκ τοῦ διαταγῆς
τῆς Χρυσῆς, ἀλλὰ τοῦ πᾶν ὄρων πᾶν πατέρων, λέγει γὰρ,
οἱ πατέρες ἐκ ἀνθρωπίνῃ, ἀλλὰ θεῶν ὡρσαν γνώμῃ.
ἀλλὰ οἱ πατέρες ὅτι ἐκ ἔχουσιν τὸ πρὸς τῇ Χρυσῇ τριακῶν
ἐξέσσαν ὡς ποιῶσιν τινα μοναρχίαν ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ, ἀποθιγόντες, καὶ ὁ ἀντιθέμενος μαρτύριός ἐστι
καὶ ταῖς ἀποστολικαῖς τῆς Χρυσῆς ἀντικείμενος. ἀλλὰ
ἀποτυπώσας ἡμῖν τὸν Ἰννοκέντιον θεῶν ὀνομά-
ζοντα ταύτῃ πᾶν πατέρων πᾶν γνώμῃν. ὁ δὲ

κρίτεον ὁμῶς ὅτι αὐτὴ ἡ λέξις σωτηριολογία ἐστὶ
ὡς τῶν ἀγίων πατέρων, οἵτινες πάντας τὰς ἐκ-
κλησιαστικὰς κανόνας καὶ πάσας ἀποφάσεις τῶν πα-
τέρων θεῶν καὶ ὄρων τῆς παναγίας Πνεύματος ὀνο-
μάζουσιν. ὁ δὲ περὶ, ὅτι ἀντιθέμενος λέγοντες περὶ τῆς
Χρυσῆς, ἐδείξαμεν τὸν Ἰννοκέντιον μὴ δεδυ-
νησθαι ὅπως βοηθῆσαι αὐτῇ, ὃν ᾧ κεφαλῇ ἐστὶ
ἐδείχθη ἡ ἀποδοῖσα τῇ Ἰννοκέντιᾳ καὶ μάλιστα ἡ ἀ-
γία αὐτῇ, ἐπεὶ δὲ ἐδὸν ἐδήτησε ὡς τῶν Ἀ-
ποστολικῶν καὶ Βασιλέων καὶ πατέρων ἀποτυπῶν μα-
ρτυρίων ἢ ἀντιμαρτυρίαν τῆς Ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ΄

Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῶν Μασσαλιανῶν, καὶ ὧν ἔλαχον κλήσεων οἱ αὐτοὶ, καὶ τῆς κατ' ἐν ἀποφάνῃ 20
αὐτῇ ἡ Αἰρέσεως, καὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς αὐτῆς, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς Συνοδῶν καὶ ἐπιστολῶν, καὶ περὶ τῆς μί-
α-
ρωτάτης Δαμπετίως.

Ἐπεὶ δὲ ἡ Αἰρέσις τῶν Μασσαλιανῶν τῇ τινι
συμπέπλη τῇ Αἰρέσει τῆς Πελαγίας, ἀμφότεραι
γὰρ πᾶν ἀρχὴν τῆς σωτηρίας ἐκ ἐν τῇ χάριτι
πρώτως, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ διανοίᾳ τίθονται,
ὡς ἐρῶντος αὐτῶν οἱ Πελαγίαν ἐνδεσπασαί καὶ
οἱ Μασσαλιανῶν, ῥητέον καὶ περὶ ταύτης ἐν σω-
τόμῳ. ὅτι οὐ μόνον ταύτῃ καὶ οὐαλεντιανῆς ἐ-
φάνη ἡ Αἰρέσις τῶν Μασσαλιανῶν, ἐς ὃ Ἀνυστίνος
καὶ Ἐπιφάνιος Ἐυχήσαντες καλῶσιν, ἡ γὰρ Φωὴ
συλλαβὴ ἐστὶ καὶ ὅλοι ἐκκλησιᾶς τῆς ἀρχῆς, λέγει
ὁ Ἀνυστίνος. ἡ δὲ τρίτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος
πράξῃ ἐβδόμῃ Κελεσιανὸς, Ἐυχήσαντες καὶ ἐνδε-
σπασαί. λέγει δὲ ἡ Αἰρέσις ὅτι τοῦ τῆς βασιλείας
ἐνδεσπασαί ἀφέλεια γίνεται, μόνον ἡ ἀποδοῖσα δύ-
σιν καὶ τὸν ἔνδοκον Δαίμονα, ἐπεὶ δὲ καθὼς ἐ-
καστος τῶν ἀνθρώπων ἔχει πᾶν προπαρεκτικὴν ἀμαρ-
τίαν, ὥς ἔχει καὶ πᾶν πρὸς τὰς Δαίμονας
δουλείαν, ἀφ' ἧς ἀπαλλάσσεται μόνῃ τῇ ἀποδοῖσῃ
δύσιν, καὶ ἔρχεται ὕστερον τὸ ἄγιον Πνεῦμα, αἰδο-
τῆς καὶ ὁρατῆς σημαίνον πᾶν παρουσία αὐτῆς, ὅ-
περ καὶ τὸ σῶμα ἐλευθερεῖ τῶν παθῶν, καὶ ἡ
χερὶ πλὴν νουθεσίαν, ἡ ἁγίων Θεοφιλῶν ἀγώνων
ὁ ἀνθρώπος, μάλιστα πρὸς τὰ μέλλοντα, καὶ
πᾶν ἄγιον Τελεῖα βλέπει αὐτοῖς ὁμῶς αὐτῶν.
ἰδὲ τὸ οὐδέκατον κεφάλαιον τῆς περὶ λόγους Θεο-
δορίτης. ὡς δὲ Αἰρεσιάρχης Ἀδελφίος τις λαϊκὸς
ἀνθρώπος καὶ τινες ἄλλοι. ἔζησε δὲ ὁ Ἀδελφίος
ἐως Θεοδοσίᾳ τῆς μεγάλης, ἐν τῇ Ἀδελφίδι ἐ-
φερων ὁ Ἀντιοχείας Φλαυιάδος ἀπ' Ἐδέσσας, ὅς-
τις ἐκρίθη πᾶν Αἰρεσιν αὐτῇ, ἐπεὶ δὲ περὶ
ποιήθη αὐτὸν ὁ Φλαυιάδος, ἔπειτα αὐτῇ. διώκον-
τι ἐν αἰσθητικαῖς τῆς Αἰρέσεως ὡς τῆς Συ-

ρίας, καὶ συγκροτεῖται εἰς πᾶν εἶδός πολὺν τῆς
Παμφυλίας Συνοδῶν κατ' αὐτῶν, ἧς ἐξῆρχον ὁ ἄγιος 25
Ἀμφιλόχιος Ἰκονίης Ἐπίσκοπος, ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι
Ἐπίσκοποι ἐκαστοῖν. ἔγραψε δὲ ἡ Σύνοδος ἐ-
πιστολὴν εἰς τὸν Ἀντιοχείας Φλαυιάδον, ὅσον καὶ
ἐκείνῳ ἀντιθέμενος Συνοδὸν τῶν Ἐπισκόπων, καὶ
Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων τελεῶνται. ἔζητησε δὲ 30
εἰς πᾶν Συνοδὸν ὁ Ἀδελφίος συγγνώμην, καὶ ἔ-
τυχον, ἀλλ' ἐφωράθη ὕστερον ἀποκρινόμενος, ποι-
νῶν ἐκείνοις, ἐς ἀνεδεματίσθη ἔγραψας. ἔγρα-
ψε δὲ ὁ Φλαυιάδος εἰς πᾶν ὄρεσιν τὴν κατ' αὐ-
τῶν, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ τῆς μέσης αὐτῆς ἐ- 35
δάρθησαν, καὶ ἀνεδεματίσθησαν. ἔγραψε καὶ Ἀν-
τιῶ Ἐπισκόπῳ Ἀρμυρίας, ὅσον ἐκείνῳ κατέκαυσεν
τὴν μοναστήριον καὶ τὰ σπήλαια τῶν Αἰρετικῶν,
ἔγραψε καὶ εἰς Ἐπίσκοπον Ἀρμυρίαν κατ' αὐτῶν. ἀλλὰ
καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀπὸστολὸς τῶν ἐν Παμφυλίᾳ 40
ἔγραψεν ἵνα πάντα χόρον τῆς Μασσαλιανῆς ἐξε-
λαύνωσι, καὶ ὕστερον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Σισίνιος
καὶ ὁ Ἀντιοχείας Θεόδοτος ἔγραψαν κοινῇ Ἐπιστο-
λὴν εἰς τὰς Ἐπισκόπους τῆς Παμφυλίας, τῶν
Θεοφιλεστάτοις συλλαβαστοῖς Τερεσιανῶ καὶ Λυ- 45
φιλοχίῳ (τῇ Σίδης) καὶ πᾶσι ταῖς ἐν Παμ-
φυλίᾳ Ἐπισκόποις Σισίνιος καὶ Θεόδοτος καὶ πᾶ-
σα ἡ ἁγία Σύνοδος. ἡ κατὰ θεῶν χάριν συ-
ναθροισθῆσα ἐν τῇ μεγαλοπόλει Κωνσταντινουπόλει
τῆς Χερσονήσου ὡς καὶ τῇ Θεοφιλεστάτῃ Ἐπισ- 50
κόπῃ Σισίνῳ Διατάγματι τῇ ὁμοεπιστάτῃ καὶ
Φιλοχίῳ ἡμῶν Βασιλέως Θεοδοσίᾳ ἐν Κυρίῳ
χαίρειν. ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἡ Σύνοδος ἐξέφω-
τησεν, ὡς φωράθη ὡς τῶν ἐν ἐρωδήτῃ τῇ τῇ
Φωτῇ καὶ κοινῶν τῆς Αἰρέσεως, ἀνὰ κλήσιν μὴ
ἀεί-

δύσκειν τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτῆς, ἥ ἄλλα εἰς τῆς
τάξεως αὐτῶν. ἡγωνιάσαντες ἦν κατ' αὐτῶν καὶ
σύνοδοι καὶ πατέρες, ἀλλ' ὁ Θεοδώριτος λίγας, Λι-
πρίους Μελιτικῆς καὶ Ἀμφιλόχους ἰκονίης τῶν Ἐν-
5 Θυσιασίων ἐξήλεγξαν πρὸς Αἰρεσίαν. ἐγγραφὴ δὲ με-
τέπειτα ὑπὸ τοῦ Ἀντιοχείας Ἰωάννου ἐστὶν Νεστό-
ρειον ἐπιστολὴ, ἥ δὲ τρίτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἀ-
ντιοχείας καὶ τὸ βιβλίον αὐτῶν ὅπερ ἔλιγον Ἀ-
σκητικόν. ὁ δὲ Καισαρείας Καππαδοκίας Ἀρχιεπίσκοπος
10 ἐγγραφὴν ἀποστόλεως ἀναθεματισμὸς κατ' αὐτῶν.
καὶ ἐκείνης Ἐρεκλείδης ἐνωπίατο βιβλίον δύο κατ'
αὐτῶν περὶ τῆς. Λαμπέτιος δὲ τις ἐφώη τῶν
τῆς Αἰρέσεως ταύτης μισώτατος, ὃν ὀρμίζεις ὁ
Κομάνων Ἐπίσκοπος, καταγορεύοντος Γερωντίου
15 Πρεσβυτέρου ὅτι κόρινθος ὁ Λαμπέτιος ἐφίλησε κατὰ
τόμοςτος ἱερέως ἦν, καὶ ὅτι τινὲς ψευδώνων τὰς ὡ-

ρας κατεγέλα, ὡς δὴ θοὸν ἔτι ὑπὸ νόμον ὄντων
καθαίρειν ὑπέβαλον. ἐγγραφὴ δὲ καὶ μισώτα-
τον λόγον ὁ Λαμπέτιος ἔτος, ὀνομάσας αὐτὸν Διο-
δότην, ὃν ὕστερον Σεβήριος ὁ Αἰρετικὸς ἀνέτρεψε.
ἔφθασε δὲ ἡ Αἰρεσις εἰς καὶ Ἀλεξανδρείας, ὡς
τὸν Ῥινοκονύριον Ἀλφειὸν καὶ Ἀλφειὸν Πρεσβύτερον
καθαίρειν ὑπὸ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας, ἰδὼν
θῶτον ἀναγνώσας πεντηκοντῇ δαύτῃ. Σὺ δὲ ση-
μείωσαι κἀνταῦθα, ὅτι Σύνοδοι συγκροτεῖνται Πα-
τριάρχων καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων κατὰ Διαφόρους
πόλεις καὶ Ἐπαρχίας, καὶ Αἰρεσις κρύπεται, καὶ
ἀναθεματισμοὶ σιωπάουσιν, καὶ ταῦτα πάντα χωρὶς
βλάβης, ἡ γνώμης ἡ ἀδύναμις καὶ ἐπιστολῆς τῆς Ῥώμης,
ἐπειδὴ ἔλιπε τότε λόγος τῆς Ῥώμης τὸ ἀσέφατον
τῆς ψευδομοναρχίας φουσημάτων.

20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχίας τῆς Αἰρετικῆς Νεστορίας, καὶ τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις Πατριαρχίας
25 Ἱεροσολίμης μετὰ Πραϋλίου.

Ὡς περὶ μετὰ τὸν Σισίνιον ἐπατριάρχου οὗ
Νεστόρειος, ἔτω μετὰ τὸν Πραϋλίον τὸν κατὰ
χρυσὸν τῆς Ζωναρᾶς κυβερνήσαντα τὸν θρόνον τῶν
30 Ἱερουσολύμων χρῆναι ἕκαστον (εἰ καὶ ἄλλοι ὡς εἴρη-
ται διδόσκον αὐτῇ μόνον ἔτη ἐπὶ) ἐκείνῳ ὁ
ἐκβασιλεὺς ὡς εἶπον, τῆς Νεστορίας ὁ καθαίρετος,
καθότι ὁ τῶν ὁλῶν Θεὸς ὅταν καὶ ἡ ἀνάφῃ, αὐτὸς
θίδωσι καὶ τὸ ἀντίδοτον καὶ τὸ ἀντάρμακον. ἦσαν
35 αἱ καὶ καὶ ἱεροπρεπεῖς ἀνδρες εἰς τὴν Κωνσταντινουπό-
λιν ἵνα πατριαρχούσῃ, ὅμως ὁ Βασιλεὺς Θεο-
δόσιος ὁβριαννιθῆς ὑπὸ Ἰωνῶν, ἡθέλησε ὑπὸ τῆς
Ἀντιοχείας, ἀφ' ἧς ἐκράχθη ὁ χρυσόφομος Ἰωάν-
νης, κρατῆσαι καὶ τὸν Νεστόρειον ὅτι αἰσῶς μονα-
40 χὲν, ἀλλ' ὁφείναι καὶ εἰς τὸ λέγειν παρρησιαστικῶς ἡ
τὴν Σωκράτην εἰς τὸ ἔβδωμον. Ὁ πρῶτος αὐτῆς λέ-

γος τῆς Νεστορίας δηλονότι ἦν ἱκανὸς πρὸς τὸν Θεοδό-
σιον, Βασιλεὺς καθάρεσόν μοι τὸ Βασίλειόν σου ὑπὸ
τῶν Αἰρετικῶν, καὶ ἐγώ σοι ὑπόχομαι ὁποῦναι
πρὸς ἑξῆς Βασιλεὺς. ῥοήθησόν μοι ὅτι κατε-
δαμασθῆναι τὰς Αἰρετικὰς, καὶ ἐγώ σοι συμπεράξω
ὅτι κατεκρινήσῃς τὰς Πίστεας. ἦν δὲ λίαν ἐχ-
θρὸς τῶν Ναυατιανῶν ὁ Νεστόρειος, ὅθου κατω-
λογεῖται ὑπὸ τῶν Σωκράτους καὶ καταψέγειται ὡς
ὁβριαννιθῆς τὸ Ἀντοκράτωρ ποιῆσαι βασιλικὰς
ὀρεσμὰς κατὰ πάντων τῶν καποδόξων, ἐφ' ἡν ὁμοῦ
ὑπερακρίτης τῶν Πελαγιανῶν. κατὰ δὲ ὁχλῆμα ὁ
Νεστόρειος ὡς φησιν ὁ Θεοδώριτος ἦν φάρον περιβε-
βλημένος ἱμάτιον, ἐσυγκλῆς βαδίζων, τὰς ἀ-
γοράς ἀκκλίνων θορύβους, ὡς ἔχρηται σώματος
τὸ δοκεῖ ἐγχεῖν αἱματὶ θηρώμενος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

45 Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῆς Νεστορίας καὶ ἧς εἶχον μὲν δὲ πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἀλεξανδρείας καὶ Κωνσταντινουπό-
λεως Πατρίάρχαι.

Ὁ ὑπερῆλθε πολλὰς κινήσεις, καὶ ἐξήμεσε τὸν ἰόν
τῆς Αἰρέσεως ὁ Βασιλεὺς Νεστόριος, οἷς τις ἐ-
90 βλασφημία εἰς τὴν Μαρίαν, λέγων γυνῆσαι αὐτὴν
ψιλὸν ἄνθρωπον, καὶ θεὸν ἀληθινόν, ὅθου καὶ
χειροτονῶν ὡμόμαχον αὐτὴν καὶ κυρίως Θεοτόκον.
καὶ ἐγόντο ὁ δὲ τῆς τῶν Αἰρετικῶν Αἰρεσιάρχης,
καὶ ὁ ποιῶν αὐτὸς ὁ Λύκος αἰμοβόρος. πλὴν αὐτί-
γραφῶν αὐτῇ ὁ μακαριώτατος Κύριλλος, καὶ ἀντίφει-

ρον αὐτῇ περὶ τῆς μεγάλης Ἀθανασίου Ἀλεξανδρεί-
ας Ἐπισκόπου καὶ Ἀμμωνος Ἐπισκόπου Ἀδριανουπό-
λεως καὶ ἄλλων ῥητῶν, οἷς τις ἔπειν καὶ ἐπίσταν
καὶ ἀμολόγηεν πρὸς Παναγίαν ὡς Θεοτόκον, καὶ ὡς
δηλονότι καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέξανδρος γράφων
πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀλέξανδρον κατὰ Ἀ-
ρείου Θεοτόκον εἶπε πρὸς Παναγίαν, ὅτι ἡλγίζον
αὐτὴν ὅμως ὡς ἔπρεπον αὐτῇ, ἵνα μὴ καταγορευθῇ
ὡς

ὡς ὁ Θεὸς αὐτῷ ὁ Θεόφιλος, ὅστις τῷ Χρυσόστομῳ ὅπως Κωνσταντῖνῳ πόλεως συνδικῶς κατηγορηκὼς, ἀπέδριπτε τῇ κατὰ λόγον τῶν ἁγίων Πατριάρχων, καὶ κατὰ ἀλήθειαν ὡς φαίνεται ὁ Πατριάρχης τῆς Ἀλεξανδρείας ἔχον πάντοτε ἀμύλλαν ἵνα μὴ εἴπω μὴνιν πρὸς τὰς Πατριαρχίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ἔγω Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας ἡγουμι-

νήθην εἰς τὴν χειροτονίαν τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, καὶ ὁ Θεόφιλος εἰς τὴν τῷ Χρυσόστομῳ, καὶ ὁ Κύριλλος εἰς τὴν τῷ Νεστορίῳ, καὶ ἄλλοι μετὰ γυνεῖς, ὡς ἐρεῖται κατωτέρω, καὶ ἔχον ὁμοίως, ἐπειδὴ ὁ μακάριος Κύριλλος ἔχε τὸ μέζον δίκαιον ἵνα ἀγωνισθῇ ὡς ἀγὼ καὶ σοφώτατος καὶ τῷ Ἀσβεβῆς Νεστορίῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

10

Περὶ ἀναθεματισμῷ τῆς Αἰρέσεως τῷ Νεστορίῳ ὑπὸ μερικῶν Συνοδῶν, καὶ περὶ τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, καὶ ὧν συνεβήσαν μεταξύ Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωάννου Ἀντιοχείας, καὶ περὶ τῆς ἰσορίας Νεστορίῳ, καὶ τῇ ἡλικίᾳ θανάτου αὐτοῦ.

Ἐγόμετο Συνοδὸς μερικὴ εὐδὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ ἀναθεματίσκει τὸν Νεστόριον ὡς τῷ μαρτυρεῖ ὁ αὐτοῦ Κύριλλος εἰς τὴν ἐπιστολὴν ἣν ἔγραψε πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην, καὶ πρὸς τὸν ἱεβοναλίον τῶν ἱεροσολύμων, ὃν ἐνομάζει καὶ ἐκβασιμώπαιον, ὡς ἀρκούντων αὐτὸν λαβεῖν καὶ αὐτὸν τὴν παροικίαν τῆς Πιλούματος καὶ τῷ Νεστορίῳ, καὶ περὶ ὁ Ζωναράς ἰστοιμῶν τὸν Ῥώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείας λέγει, τὸν Κελεσίνον καὶ κύριλλον γεγραφοῦναι Ἰωάννη Ἀντιοχείας καὶ ἱεβοναλίῳ ἱεροσολύμων περὶ τῆς Νεστορίῳ Αἰρέσεως. ἔγραψαν ἔν ὅλοι αὐτοὶ πρὸς τὸν Νεστόριον ἵνα ποιήσῃ παλινωδίαν, καὶ ἀποδείξῃται ἅμα τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν Φωνὴν ἐκείνην τὴν Θεοτόκος, ἀλλ' ἐκείνος ἐκ ἡθελον ἀκῆσαι, ἀλλ' ἔλεγον ἄλλα λέξιν πρὸς φανερὸν τὴν Φωνὴν, καὶ ὡς ἔλεγον οἱ Ἀρσενῶι περὶ τῷ Ὀμοεσῖς, καὶ νῦν οἱ Καλβινολατρεῖς περὶ τῆς Μεταστάσεως. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἔγχετο Συνοδος καὶ Νεστορίῳ ὡς φαίνεται ὑπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ, καὶ δὴ καὶ οἱ Ἀλεξανδρινοὶ μετὰ τῷ Κυρίλλῳ ἀφ' ὧν ὁ Νεστόριος ἐπὶ τῇ Συνοδῇ, ἀναθεματίσαν τὰ δόγματα τῷ Νεστορίῳ, καὶ ἐπαύσαν καὶ τὰ δώδεκα ἀναθεματισμούς, ὡς σωτῆρα καὶ ὁ Πατριάρχης αὐτῶν, οἷς οὐκ ἔστιν ἔγραψεν ὁ Θεοδόσιος τῆς Κύρης Ἐπίσκοπος, ὡς δεκνύντων τὸν Κύριλλον ὑποκεκλημένον τοῖς δόγμασι τῷ Ἀπολιναρίῳ, πλὴν ἡθελῶν ὁ ἁγίος, καὶ δούτερον γράψας καὶ ἐκβαλὼν πᾶν εἶδος ὑποψίας ἀπ' αὐτῶν διὰ τῆς ὁσιολογίας αὐτοῦ. λέγει δὲ ὁ Θεοφάνης καὶ ὁ Ζωναράς, ὅτι γινώσκοντες ὁ Νεστόριος ὡς ἐκ ἀνέχοντο οἱ Πατριαρχεῖς πρὸς ὁσιωπῆσαι (ἰδὲ, Πατριάρχας λέγουσι καὶ ὁ Πατριάρχην, ἡ Πάπας οὖν, ἀλλ' ὅλας κοινῶς) ἔγω τετραγώνων τῶν Ἐκκλησιῶν, ἔπασον (ἀπατήσας) τὸν Βασίλειαν πέμψαι Σάκραν Κυρίλλῳ πλήρη συμμάτω, ἵνα δι' αὐτοῦ φοβηθῇ, ὁ δὲ μάλλον διανίσταται ὡς Λέων καὶ τῆς Αἰρέσεως τῷ Ἀσβεβῆς, καὶ ἔγραψε καὶ τῷ Βασίλει καὶ ταῖς Βασιλίαις ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ὡς τὸν Βασίλειαν καὶ περὶ μεμψαλῶν τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ τῆς ἐκείνου ἐκδοχῆς, πρὸς ἔξαι μὴ τοῖς συναθροισθῆναι Συνοδὸν Οἰκουμενικὴν ἐν τῇ Ἐφέσῳ ἵνα ὁσιολογηθῇ ὁ Νεστόριος, ὅτι ἡ

ἔδωκε τὴν ἀντιοχίαν τῆς Συνοδῆς αὐτῷ τῷ ἁγίῳ ἱς Κυρίλλῳ, ὡς ἰδὲ ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης μὴ πρὸς ἀνίστασθαι αὐτὸν ἐλθόντι τῆς Συνοδῆς, ἀλλ' ὁ Ἀλεξανδρείας Κύριλλος καὶ ὁ ἱεροσολύμων ἱεβοναλίος καὶ ὁ Ἐφέσῳ μένων τὸν Νεστόριον καθέλει. ὁ Θεὸς ἐποίησε φανερὰ μετὰ τὴν συναθροισθῆναι Ἐπισκό-20 των ὁ Ἰωάννης, καὶ καθ' ἡγήκα τὸν ἁγίον Κύριλλον καὶ τὸν Ἐφέσῳ μένοντα ὡς καταπατήτας τὸν ὁκκλησιαστικὸν Κανόνα, καὶ ἐγόμετο χίσμα ἀναμεταξύ τῶν Ἀνατολικῶν καὶ τῶν λοιπῶν πατέρων, ἡνωθήσαν ὁμοῦς ὑστερὶν διὰ τῆς τῷ Βασίλει 25 ὑπαμελείας, καὶ ὅλοι ἀναθεματίσαν τὸν Νεστόριον, ὅς τις ἐξωρίσθαι εἰς τὴν Θάσον καὶ τὸν Θεοφάνη, καὶ εἶπε εἰς τὴν Ὁάσιν καταδικαστήριος, ἥτις κεράζεται καὶ ἱβρις, καὶ τερικίσι Ἰπερμ. λέγει δὲ ὁ Ζωναράς ὅτι ὁ Νεστόριος εἰς Ἐφῶν ἐξωρίσθαι, καὶ 30 βλασφημῶν, δι' ἀναφορῆς τῷ Ἀντιοχείας Ἰωάννῃ ἐξωρίσθαι εἰς Ὁάσιν. σαφέστερον δὲ γράφει ὁ Εὐαγγεῖος λέγων, Νεστόριος δέησε πρὸς Θεοδόσιον ἐπιτεράκη καὶ τὸ ἀκῆον ἐπαναζῶσαι μοναστήριον, ὃ πρὸ τῶν πυλῶν Ἀντιοχείας ἀφίσταται, ὃν ὡς τετραετὴ χρό-35 νον διέτριψε. μὴ ἡρεμῶν δὲ τῆς εἰρήνης βλασφημίας, ἐμήνυσεν ταῦτα ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης τῷ Βασίλει, ὃν ἐκῆν ἀφ' οὗ καὶ αὐτὸν εἰς Ὁάσιν κατεδικάσεν, ἐμβλίψας πρῶτον κεφαλὰν ἐβδόμην. ἔπειτα ὁ Ἀλεξανδρείας Εὐτύχιος λέγων, ὅτι τὸ τῷ 40 Νεστορίῳ ἔχον ἦν ἀμεληθῆναι, ἀνείρεται δὲ αὐτὸ ὑστερὶν μετὰ πολὺ χρόνον βαρυσμαὶς τίς ἐπίσκοπος Νισίρειος ὅτι ἱεσπινανὴ Βασιλείας Ῥωμαίων καὶ Ἀμπάλ καὶ Φυρῆζης Βασιλείας Περσῶν, ἀπλῶ-45 σας αὐτὸ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὃν καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ πλῆθος Νεστοριανῶν εἶσι, καὶ μάλιστα ἐν γῇ Περσῶν καὶ Ἀρμενίων καὶ ἐν τῇ Εὐφράτῃ καὶ Νισίρει, μέγα δούτερον κεφαλὰν δέκατον πεντάτη, σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐκῆν, ἥτοι εἰς τὴν Ὁάσιν ἐκακοχρήσθαι ὁ Νεστόριος, ὡς βεβαίως ἔζησεν ἵνα 50 δοκιμασθῇ καὶ ἐν ταῦτα ταῖς ὁμοίαις ἀγανακτικαῖς, κατέστρεψε δὲ κακῶς εἰς τὴν ἁγίαν Οἰκουμένην τῆς Διγυγίας, καὶ ἐσαπὴν ἡγλώσσα αὐτῷ καὶ τὸν Εὐαγγεῖον, καὶ ὅλοι αὐτῷ τὸ σῶμα καὶ τὸν Κόρητον, καὶ Νικηφόρον εἰς τὸ δέκατον τέταρτον τῆς ἰσορίας αὐτοῦ.

αὐτῷ . φοβερὸν ὅμως πρᾶγμα περὶ αὐτῷ διαγινώσκῃ
ὁ ἄγιος Γερμανὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὡς
ἡ γράφει περὶ τῶν ἁγίων ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν
πρὸς Ἀδελφοὺς διακονοῦν τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ,
7 ὅτι ἐπὶ μαρτυρικῇ σωτηρίᾳ ἦν αὐτῷ φίλων ,
ἀνακληθῆναι γραμμῶν καὶ πρὸς αὐτὸν σαλεύων
ἀξιωματὶς ὁ Νεστοριανός , καὶ ἐπιστολῶν εἰς ἀφιδρώνα ,
πρὶν ἢ καθίσαι ἔλγος , ὡς ἡκούσαντινες ἰσχυροὶ
ἔξωθεν , ἔδιδάσκοντο μάριον ὅτι αὐτῶν ἔπεσε
10 καὶ ἐπὶ αὐτῶν , καὶ οἱ ἀκούσαντες ἀνιχώρουν , ἐπεὶ δὲ
ἐκείνους ἀλλοθὶ ὁ Νεστοριανὸς παρήγγαλε ταῖς περὶ αὐτὸν
μὴ ἰσχυροῖς ἀποσυναγίσσει αὐτῷ τῇ κοιτῇ , ἕως αὐ-
τῶν ἀποκαλέσθαι . οὐδὲ δὲ μετὰ τὴν βλασφημίαν
ἐπάταξε αὐτὸν ἄγγελος κυρίου , καὶ ἰχυρώσαν
15 τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ὅλα εἰς τὸ ἁγίον τῆς ἀναθεμα-
σίας αὐτῷ , καὶ ἐξέψυξε . ὡς δὲ ἐγγύστερ ὄρθρου ,
ὁ βασιλικὸς Ἀρχὴν ἐλθὼν ἔλεγον , ὅτι ἡ βασι-

λικὴ ἀποθεσμία αὐτὸν εἰάζει μὴ βραδυῶσαι , καὶ ὡς
παρῆλθεν ἡ ὥρα , καὶ ἐκείνος κατὰ τὴν ἐξουσίαν
λίαν ἐκ ἐκάλεισέ τινα , κρέσσινον τὴν θύραν , καὶ
μὴ δὴ ἀνελθόντα τὴν Νεστορίαν , ἐξέσπασαν αὐτὸν ,
καὶ ἐσελθὼν ὁ Ἀρχὴν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν , καὶ εἰ
ὑπερέτα Νεστοριανός , ἦσαν αὐτὸν ἀψυχον εἰς τὴν
ἐκείνῃ αὐτῷ , ὡς ἡ εἰς ἡσάν τὰ εἴπερ καὶ σπλάγ-
χνα αὐτῷ κεχυμένα , ὅθεν οἱ ἀκούσαντες τὴν
βλασφημίαν αὐτῷ , ἔπει αὐτὸν τῷ Ἀρχόντι καὶ
τοῖς παρόντεσσι , καὶ ἔγνωσαν ὡς ἂν τὴν βλα-
σφημίαν ἀπηνέγκαν τὸν τοῦτον θάνατον , καὶ εἰ-
πον οἱ παρόντες , ὅτι ἂν τὸν ἀποτίποιεν ἡ σάβλας
ὁ ἀποφῆτης , οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἀνδρα τῶτον , καὶ μὴ
κλαύονται αὐτὸν , ὡς κύριε , καὶ δ' ἔμνη ἔπωσεν αὐ-
τῷ , οἱμοὶ ἀδελφεοὶ οἱμοὶ κύριε , ταφὴν νῦν καὶ μὴ ταφῆσαι
ταῖς ἀλλὰ συμψοφιδεῖς ἐξοφῆσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ Δ'.

30

Περὶ τῆς ἀναθεματισμῶν τῶν Συμβόλων τῶν Νεστοριανῶν , καὶ κυρώσεως , μετὰ τῆς πρὸς τὴν ὁδοῦ χαρά-
ζοντας αὐτὸ ἀναθεματισμῶν , τῶν Συμβόλων τῆς πρώτης καὶ δεύτερας τῶν Οἰκουμενικῶν , ὑφ' ἡ ἀναθέματι
ὁ ῥώμης πέποιετο ἂν τὴν ἀποθήκην .

25 Ἐπελήσαντο οἱ Αἰρετικοὶ Νεστοριανοὶ Σύμβολον
πίστεως , ὅπερ δοκιμάσαντο ἡ Σύνοδος ἀναθεμα-
τισμῶν , ἐβλασφήμα γὰρ εἰς τὸν Χριστὸν , καὶ ἐ-
τίμησαν ἄλλο Σύμβολον πίστεως ἔδωκεν ὁσεβῆ
τλημῆσαι συγγράψαι , ἀλλὰ μόνον ἐκείνο ὅπερ ἐξ-
30 ὅθεν ἡ πρώτη καὶ ἡ δεύτερα αἱ Οἰκουμενικαὶ μέ-
νειν χωρὶς τινος ἡ ἀποθήκης , ἡ ἀφαιρέσεως , καὶ δὲ
καὶ ἀναθεματίσαν τὰς ἀποθήκων τῶν ταῦτον ἀπο-
θεσμίαν . λέγουσιν οἱ ὅτι ἂν τὸ διορθῆται εἰς
τὴν Σύνοδον ταύτῃ λέγεσθαι τὴν Παναγίαν Θεοτόκον ,
35 ὡς καὶ ἐπὶ , ἡ ἐκλήθη ὁ ἄγιος Κύριος ὡς περὶ
ναὶ τῷ τῷ Συμβόλῳ , ἀλλὰ ἀλαβεία τῶν Συμ-
βόλων παρητήθη , μόνον δὲ ὅσον ἐξέθεντο οἱ

πατέρες , Θεοτόκον τὴν παρθένον , καὶ εἰς τὸν Χρι-
στὸν καὶ ὑπόστασιν τὸν αὐτὸν καὶ Θεὸν καὶ ἄνθρω-
πον ἐν αὐτῇ δογματίσαντες , καὶ ἄλλο Σύμβολον
μὴ γινώσκοντες , μήτε εἰς τὸ γεγονός γινώσκοντες
ἡ ἀποθήκην ἡ ἀφαιρέσιν . ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ μετέ-
πειτα Σύνοδοι τὸ αὐτὸ διώρισαν μετὰ ἀναθεματι-
σμῶν , ὡς ἀλογήσας ὁ Παπᾶς τῆς Ῥώμης , καὶ
ὁσέως ἀποθήκην καὶ λέξιν ἀσεβείας ἐν τῇ Συμ-
βόλῳ τῶν πατέρων τῶν Κανόνων , ἔλαβε τὴν
Ἐκκλησίαν τῶν Χριστῶν , καὶ ὅσον ὁ τετόλμηκε ποιῆ-
σαι τῶν τῶ Θεῷ . ἰδὲ ἡγετώτερον Παράγραφο
δεκάτην τρίτην , καὶ τριακοστὴν τρίτην , καὶ βιβλίου
ὀγδοῦ κεφάλαιον πρώτην .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ε'.

40

Περὶ τῆς τελείας τῆς θείας Λειτουργίας , καὶ τῆς νοθεύσεως τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν ὑπὸ τῶν Αἰρε-
τικῶν , καὶ ὡς ἀφαιρούνται ἀπὸ τῶν αὐτῶν συγγράμματα , καὶ περὶ τῆς διπλῆς ἐξηγήσεως τῆς
Σὺ δὲ Πέτρος , καὶ τῆς νηστίας κατ' Οὐρεβλίον τῶν Σαββάτων , ἐξ ὧν ἄγνωστος τοῖς πάλαι ἡ τῶ Ῥώμης
μοναρχία δέκνεται .

45

Προέγραψεν ὁ Θεοδόσιος καὶ πρὸς τὸν ἱερὸν Λι-
τουργικὸν ἐλθὼν εἰς τὴν Σύνοδον , ὡς παρίστην ἡ
τῇ Συνοδῷ ταύτῃ ὑπεσπλάσθη ἐπιτολὴ τῶν Καρ-
θαγόνος Καπριώλου . πρὶν γε ὅμως ἡ ἀποθήκης
50 τὰ γράμματα , ἀπὸ τῆς θείας τῶν πνεύτων Θεο-
λόγου τῆς Ἐκκλησίας . εἰς αὐτὴν ὁσέως τὴν ἀλλοσι-
νῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τῶν Βασιλέων λίαν λαλοῦντων
καὶ ἐξουσιάζοντων , καὶ ὅλων διόλου εἰς ἀποσπασμὸν
ἀποσπασμὸν , ἐδομήκοντα καὶ ἐξ ἐπὶ αὐτῶν
καὶ εἰ καὶ ἡ χῶρα ἡ ἱερωὴ κατὰ τὴν , πλῶντε ὅμως

ἡ βιβλιοθήκη αὐτῆς ἔμεινε σώα καὶ ἀβλαβὴς ἂν
φυλάξει ἐκ ἀνθρωπίνῃ ἀλλὰ Θεῇ , ὅθεν ἐφυ-
λάχθησαν καὶ τὰ συγγράμματα τῶν ἁγίων , καὶ
κείνη ἀξιολογώτερον καὶ ἁγίον καὶ ἀσάλευτον .
ἐκ ἐδωθήθησαν ὅμως φυγεῖν τὴν πολέμιαν χῆρα τῶν
Αἰρετικῶν τῶν πλείων νοθεύσαντων καὶ τὰ ἁγία
καταμαρτυρῶν ὡς παμμιᾶν , καὶ διατίθησι οἱ Ἀ-
ναπλῆτοι ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχον ἐδέχοντο τὰ συγ-
γράμματα τῶν Λειτουργῶν , ἀλλὰ τὰ συνομωῶντα
μόνον τῇ δόξῃ τῆς ἡρωδικῆς Ἐκκλησίας , ὡς

Γεώρ-

Γεώργι[Ⓢ] ὁ Σχολάρι[Ⓢ]· κάλιστα λέγει εἰς τὸ σω-
ταγμάτιον αὐτῶ· εἰ δὲ βέλαι τινα εἶδέναι ἐξ ὧν
λέγονται εἰς τὰ συγγράμματα αὐτῶ ἄρπα· ἰδὲ
κεφάλαιον ὅταν περὶ θεωροῦμαι τῶν ἀγίων, καὶ
πρὸς Συμπληκτιανὸν, καὶ εἰς πᾶσι πρὸς Ρωμαίους ἐρ-
μηνεύων, καὶ ἀλλὰ καὶ, δίδεται λέγει χάρις ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ, ἢν τὸ ἀντιθέτον ὑποβάλλειν ἡδυνάται, ἀ-
πορρῶν δὲ περὶ ταύτης αὐτοτέρῳ βιβλίῳ δευτέρῳ
κεφαλῆναι ἐχάται Παράγραφῳ πέμπτῳ, καὶ ἐξη-
γήσει εἰκοστῇ δευτέρῳ εἰς τὸν Ἰωάννην, τὸν παρὰ
ἐφ' ἔχεν ἀδυναμία εἰς πᾶσι πρὸς τὸν Χάριν πεισθῶ,
τίθεται δὲ ἐν πολλοῖς καὶ τὸν θεωροῦμεν τῶν ἀγίων
ὡς καὶ τὸν τῶ Χριστῶ Χωρὶς ἑαυτῶν· καὶ ὑποσολῇ
παραρακοσῇ ἐν αὐτῇ δοκῇ μάχεσθαι ταῖς εἰκόσι, καὶ
ἐν τῇ ἐξηγήσει τῶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυ-
γατέρας τῶν ἀδελφῶν, ἡδὲ Θεὸς λέγει τὰς Ἀγ-
γέλους, καὶ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως ἡ τις καὶ
ἐν τῇ κατὰ Λατίνων Τύμῳ ὅσπερ καὶ Ἀγάπῃ ὁκ-
λήθη, λέγει ὁ Σχολάρι[Ⓢ] ὅτι ὁ Αὐγουστίνος ἔλεγον
εἶναι ἐμψυχα τὰ βραβία σώματα· ἡμεῖς ὅμως τὰ
τοιούτα, εἰ ἀκἀπατάμεθα, Αἰρετικῶν εἶναι παροι-
θήκας διαβεβαιώμεθα· περὶ τὰς δὲ ἀπ' αὐτῶ ὁ
Βεζαριῦτος ἐκ τῶ ψαλμῶ κατὰ Δονάτου ταῦτα,
ἀρεθίστατε τὰς ἱερεῖς καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς τῶ Πέτρῳ
καθ' ἑαυτῶν, καὶ ἐν ὁκλήνῃ τῇ τάξῃ ἴδετε τίς ὁ Διά-
δοχ[Ⓢ], αὐτῇ εἰπὼν ἡ πέτρα, ἥ ἐκ τῶ Ἰωάννου αὐταὶ
αἰνύλαι τῶ ἀδ[Ⓢ]· Ἀλλὰ ῥητέον ὅτι τὰ ῥήματα
ὁκλήναι, συ[Ⓢ] εἰ Πέτρος, καὶ τὰ ἐξ ἡς, διττῶς ἐξηγουμένη
τῶ τῶ ἀγίῳ Αὐγουστίνῳ, ποτὲ μὴ γὰρ Πέτρος
ὄνομα τὸν Πέτρον, ποτὲ δὲ τὸν Χριστὸν, ἐν ὃ Πέτρος
ὁμολόγησε, καὶ ἀθροῖς τὰς λόγους τῶ Αὐγουστίνῳ
ἐν τῷ τῶ βιβλίῳ (ἡτοι τῇ κατὰ τῆς ὑποσολῆς
τῶ Δονάτου) εἶπον περὶ τῶ Ἀποστόλου Πέτρῳ ὅτι
ἐν ὁκλήνῃ ὡς ὑπὸ Πέτρῳ ὁκοδομήθη ἡ Ἐκκλησία,
οἶδα δὲ ἐγὼ ὅτι συχινῶς μετέπειτα ἔτις ἐξεθέ-
μην τὸ ῥητὸν τῶ Κυρίου, συ[Ⓢ] εἰ Πέτρος, καὶ ὑπὸ ταύτῃ
τῇ Πέτρῳ ὁκοδομήσωμε πᾶσι Ἐκκλησίαν, ὥστε ἐν-
νοεῖται τὸ ὁκοδομήσω ὑπὸ τῷ τῷ, ἐν ὃ Πέτρος ὁ-
μολόγησε, συ[Ⓢ] εἰ ὁ Χριστὸς ὁ ὅς τῶ Θεοῦ τῶ ζῶντος·
ἐγὰρ ἐρρέθη αὐτῷ, συ[Ⓢ] εἰ Πέτρος, ἀλλὰ συ[Ⓢ] εἰ Πέ-
τρος, ἡ δὲ Πέτρα ὡς ὁ Χριστὸς, ἐν ὁμολόγησεν ὁ
Πέτρος· ὅτε δὲ ἐννοεῖ αὐτὸν τὸν Πέτρον, ἐκ ἐν-
νοεῖ καὶ ἑαυτὸν καὶ ὑπολειμμένως, ἀλλ' ὡς τύ-
πον καὶ εἰκόνα φέρωντα τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
σίας, ὅθεν φησὶν ἐπιστολῇ ἐκατοστῇ ἐξηκοστῇ
πέμπτῃ, εἰ θεωρητέα ἐστὶν ἡ τάξις τῶν ἀλλήλων δε-
χομένων ἐπισκόπων, πόσον βεβαία ἐστὶν ὅτε ὑγι-
ως παρ' αὐτῶ ἀρεθίστα ὡς πάσης τῆς Ἐκκλησί-
ας τὸν τύπον φέρωντος ὁ Κύριος εἶπον, ἐπὶ ταύ-
τῃ τῇ Πέτρῳ ὁκοδομήσωμε πᾶσι Ἐκκλησίαν· ἐν
οἷς σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἐκ τῶ συνηκται καὶ ἐκ
ταῖς τοῖς ἱεροῖς οὐκον μοναρχίας· δευτέρον,

ὅτι ὁ Αὐγουστίνος ἀπὸ τῶ Πέτρῳ ἀρεθίστα πᾶσι Διδο-
χίῳ τῶν ἐπισκόπων, ἐπεὶ ἐγγραφον ἐν τῇ Δύσει,
ὁ δὲ ἐπιφάνιος ἀρεθίστα αὐτῷ ἀπὸ τῶ ἀδελφο-
θείας, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ δευτέρῳ κεφα-
λαίον δέκατον ὁγδοόν· ὅτι δὲ ὁ Αὐγουστίνος, οὐκ εἶ-
δον ὅπως πᾶσι ἐν τῇ Ρώμῃ ἡδὲ Τρυλλιανίῳ ἀ-
ναμαρτησίαν, εἰπορρῶν αὐτοτέρῳ βιβλίῳ πρώτῃ κε-
φαλῆναι δεκάτῃ ἐκτε Παράγραφῳ δεκάτῃ
πρώτῳ, καὶ ἐρρῶν κατωτέρῳ βιβλίῳ δεκάτῃ μέγας
τελὶ κεφαλῆναι τρίτῃ τμήματος τρίτῃ Παρά-
10 γράφῳ ἔκτῳ, ῥητέον ὅμως εἰδοκῇ καὶ ταῦτα μι-
κρόν τι· Οὐρεβίκιος ἡς διελέγετο πᾶσι παύτας νη-
στύαν τὸ Σάββατον κατὰ τὸ πρῶτον δόγμα τῆς Ρωμαί-
κῆς Ἐκκλησίας, ἔλεγε δὲ τῶ εἶναι Διδοχίῳ
τῶ μακαρίου Πέτρῳ, ἢν πεποιήκε μετὰ τὸν Θανάτον 15
Σίμωνος τῶ μάγῃ, πρὸς ὃν ὁ Αὐγουστίνος ἐφ' ὑποσολῇ
ὁγδοηκοστῇ ἔκτῃ, ἀρεθίστα οἱ λοιποὶ Ἀποστόλοι
ἀρεθίστα τὰς Χριστιανὰς κατὰ Πέτρον ἐδίδαξαν ἐν
πάσῃ τῇ Οἰκονομίᾳ; καὶ ταῦτα λοιπὸν ἀλλήλοις ἐ-
ζησαν συμφώνως ὁ Πέτρος καὶ οἱ συμμαθηταὶ αὐ-
20 τῶ, ἔτις ἀλλήλοις συμφώνως Διδοχέωσαν οἱ ἐν
τῷ Σαββάτῳ ἀρεθίστα, καὶ ἐφύλασαν οἱ συμμαθη-
ταὶ αὐτῶ· ἐν οἷς σημείωσαι, ὅτι νηστύοντες ἐν Ρώ-
μῃ κατὰ πᾶσι νομιζομένῳ τῇ Πέτρῳ Διδοχίῳ, καὶ
διωκταὶ ριζῶν τὰς λοιπὰς, ἔχοντας ἀλλὰ 25
Διδοχίῳ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων· λέγει δὲ ὁ αὐτὸς
κατωτέρῳ, ἀλλ' ἐν ὑποσολῇ τοιαύτῃ δόκῃ, ὅτι
τὸ αὐτὸ ἐδίδαξαν Ἰακώβ[Ⓢ] ἐν ἱεροσολύμοις, ὡς ἐν ἐφ' ἑ-
στῷ Ἰωάννῃ, ὁ καὶ Πέτρος ἐν τῇ Ρώμῃ, ἡτοι ἵνα
ἐν Σαββάτῳ νηστύοντες, καὶ ὅτι ταύτης τῆς διδ[Ⓢ] 30
σκαλίας αἰνῶν ἀλλὰ Ἐκκλησίᾳ παρῶν δόσαν, ἡ δὲ
ἐν Ρώμῃ ἐν ταύτῃ εἶμεν· ἐξεναντίας δὲ ὑπο-
λαβόντις εἶπη, ὅτι τῆς Δύσεως μάλλον ῥητοί-
ναι, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ἡ Ρώμη ἐκ ἐτήρησαι τὰς ἐν τῷ
Ἀποστόλων πρῶτον δόσι, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀνατολῆς 35
παρχίας, ἐξ ὧν ἡρῶντο κηρύττειν τὸ Εὐαγγέλιον ἐ-
μεναν ἀποσπαστικῶς ἐν τοῖς πρῶτον δόσι πρῶτον
τῶν Ἀποστόλων συ[Ⓢ] αὐτῷ τῷ Πέτρῳ, δηλαδὴ ἵνα
ἐν Σαββάτῳ μὴ νηστύοντες, ἀπερρῶντες ἐστὶν ἡ φι-
λονεικία αὐτῇ, γινώσκῃ ἐλπίδας, καὶ λύσῃ τὰς 40
τμήματα· πῶς ἐστὶν ἀπερρῶντες καὶ ἀπελότητος ἡ φι-
λονεικία; ἐκ οἷον ἀρεθίστα ὁ Αὐγουστίνος ὅτι ὅπως καὶ ἡ Ρω-
μαϊκὴ Ἐκκλησία (ἡ τις ἐστὶν ἀναμαρτητῆς) ἐρί-
σοι ὅτι δὲ νηστύον ἐν Σαββάτῳ, περρῶν πᾶσι
Φιλονεικία; καὶ λοιπὸν κατὰ τὸν Αὐγουστίνον ἐδιώκ- 45
ται ὡς ἀκόλως περρῶνται τῷ τῷ ζήτημα,
πόπερρῃ ἡ Ρωμαϊκὴ Ἐκκλησία ἐνθάδε τὰς ἐν τῷ
δόσις τῶ ἀγίῳ Πέτρῳ; ἡ καὶ λοιπὰ Ἐκκλησία
τὰς ἐν τῷ δόσις τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων; ἐνθάδε
δηλαδὴ περρῶν ὅτι ἡ γνώμη αὐτῇ περὶ τῆς τῶ Πα- 50
πα μοναρχίας ἦν παντάπασιν ἀδελφὸς τῷ αὐγουστίνῳ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ τῶν σωζομένων πρακτικῶν τῶν ἁγίων Σωδῶν, καὶ τῶν τῷ Κυρίῳ ὑπησολῶν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ μέρῃ τῆς τρίτης Σωδῆς περιλαμβανόντων.

5

Τῶν ἁγίων Σωδῶν τὰ πρακτικὰ πόσα εἰσὶν ἡμῖς ἀγνωστὰ, ἐπειδὴ μόνον τὰ Γελασά της πρώτης καὶ τῆς τετάρτης τὰ πρακτικὰ ἔχοντες εἰς παλαιότατον βιβλίον ἐν Γερουσίᾳ καὶ ἄλλοις ἔπερον, 10 ὅπο δὲ τῶν τυπωθεῖσιν εἰς Ρώμην τῇ χιλιοστῇ ἑξακοστῇ ὁ γδὲ ἔτα σημειῖται τὰ πρακτικὰ τῶν Σωδῶν ἐν ταῖς παρῶν σημειώσεσι. Τῆς μὲν ἔν τετάρτης οἰκουμενικῆς Σωδῆς τῶν πρακτικῶν ἀναριθμῶντες εἰς τρεῖς μέρη, εἰς τὸ πρῶτον περιέχοντων Πρώ- 15 κλη Ομιλίαν, ἀρχαῖαν καὶ δευτέραν Νεσορίαν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ᾗ Θεοτόκον τῷ Παρθένῳ κηρύττει, Κυρίῳ ὑπησολῇ πρὸς μοναχὸν Αἰγυπτίου, ἀγωνιζομένῳ κατὰ τῆς Αἰρέσεως Νεσορίαν, Κυ- 20 ρίῳ αἰσώδῃ μοι ὑπησολαί εἰς τὴν βασιλείαν Θεο- δόσιον καὶ εἰς τὰς βασιλίσσας περὶ ὁρθοδόξου πί- στως ὅποτε τῶν ἁγίων γραφῶν καὶ τῶν παρηγορητικῶν πατέρων, ἐν αἷς μάλιστα Θεὸς ὁ Χριστὸς ὁ αὐτὸς καὶ αὐθροπὸς γνωρίζομενος ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως καὶ μιᾷ ὑποστάσει, Κυρίῳ πρὸς Νεσόριον πρῶτη 25 ὑπησολή, Νεσορίαν πρὸς αὐτὸν ἀποκρίσις, Κυ- ρίῳ δούτρεα ὑπησολή πρὸς Νεσόριον, καὶ Νεσο- ρίαν ἀποκρίσις πρὸς Κύριον, ἐν ᾗ καὶ τῷ Αἰρεσιν ὑποτυπᾷ, ἔπειτα Κυρίῳ ὑπησολαί τρεῖς, καὶ πρὸς τὸν Ρώμης Κελεσίον, διδάσκοντες αὐτὸν τὰ κατὰ τὸν 30 Νεσόριον, καὶ Κελεσίαν ἀποκρίσις πρὸς Κύριον,

Κελεσίαν πρὸς Νεσόριον, καὶ δούτρεα τῷ αὐτῷ τοῖς Κωνσταντιναπολίταις, τρίτη Κελεσίαν Ἰωάννη Ἀν- τιοχείας, Κυρίῳ δύο ὑπησολαί ἡμῖς εἰς Ἰωάννην Ἀντιοχείας καὶ ἡ ἑτέρα εἰς τὸν Βιρρέσιαν τῆς Συρίας Ἀκάκιον, Ἀκάκιον πρὸς Κύριον ἀποκρίσις, Κυ- ρίῳ πρὸς Ἰβσονάλιον τὸν Γερουλίαν, καὶ Ἰωάν- νη Ἀντιοχείας πρὸς Νεσόριον. Ἐπειδὴ Τοπικῶν Σωδῶν εἰς Ἀλεξανδρείαν ὑπησολῶν, καὶ γραφαί σιμωνδικῆς εἰς τὸν Νεσόριον ὑπησολῶν, ἐν ᾗ καὶ ἐν δώδεκα αἰσθηματισμοῖς, καὶ ἐν σιμωνδικῇ γρα- 5 φαί δούτρεα ὑπησολῶν εἰς τὸν κληρὸν Κωνσταν- τινάπολως, καὶ τρίτῃ εἰς μοναχὸν Κωνσταντι- νόλως, δέσποιν βασιλείας Διακόνος καὶ τινῶν μοναχῶν πρὸς τὸν βασιλῆα κατὰ Νεσορίαν. Σάκρα Θεοδοσίαν καὶ Οὐαλουτιανῶν πρὸς Κύριον. τῶν αὐ- τῶν βασιλέων γράμματα δούτρεα πρὸς Κύριον καὶ πρὸς τὰς κατὰ χώραν τῶν ἐπιστολῶν Ἐπισκό- 10 πους ἵνα συναχθῇ Σωδὸς Οἰκουμενικὴ εἰς Ἐφε- σον. Κύριος ἐξέρχεται ὅπο Ἀλεξανδρείας εἰλθεῖν εἰς Ἐφεσον, καὶ πέμπει εἰς τὰς Ἀλεξανδρινὰς ὅπο τῆς ὁδῇ ὑπησολῶν. Ἐπειδὴ γράμματα τὰ βασιλέως Θεοδοσίας εἰς τὸν Σωδόν, ἐν ᾗ διορίζει τὸν κληρὸν τῆς παρθοδόξου, καὶ Κωνσταντίνον Κόμητα Δομεσίκων πέμπει διὰ τῶν ὑπαρχῶν τῆς Σωδῆς. ὑπησολή Ἰω- 15 ἁννης Ἀντιοχείας πρὸς Κύριον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 2'.

Περὶ τῶν δούτρεα μέρους τῶν πρακτικῶν τῆς τρίτης Σωδῆς, καὶ τῆς πρώτης πράξεως αὐτῆς καὶ Νεσορίαν.

35

Τόμος δεύτερος, πράξις πρώτη, ἐν ᾗ ἀναγινώ- σκεται ἡ βασιλικὴ Σάκρα, καὶ πέμπονται Ἐπί- 40 σκοποι καὶ καλεῖται τὸν Νεσόριον εἰς κρίσιν, καὶ μὴ εἰλθόντες, ἀπεσάλλσαν Ἐπίσκοποι δεύτερον, ἔχον- τες καὶ ὑπομνησκὸν (ἥτοι ἔγγραφον κλησίν) πρὸς αὐτὸν, πρὸς ὃν μὴ εἰλθόντες, ἐσάλλσαν καὶ τρίτον Ἐπί- 45 σκοπον, καὶ ἀπαγνώσκον, ἥτοι ἐν τῇ ἔγγραφῃ, καὶ ἐπειδὴ ὁ Νεσόριος ἐπεριδόμειρος τοῖς μετ' αὐτῶν στρατιώταις, καὶ γινώσκων ἰαυτὸν ἀναπολόγητον, οὐκ 45 ἦλθον εἰς ὁμίλιαν μετ' αὐτῶν, ἀποφασίζομεν ὅτι ψαύθη ἡνία. καὶ ἐπειδὴ ἔφθασεν ἡ διωρισμένη ἡμέρα ὑπὸ τῷ βασιλεὺς τῆς παρθοδόξου, πρὸς ἡλθόντες τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην μετὰ τὸν Ἀσιατικόν Ἐπι- 50 σκόπον, ἡ Σωδὸς ἀρχεται καὶ δοκιμάζει τὴν τῆς πίστεως, παρομιάζεται ὁ Γερουλίαν Ἰβσονάλιος, ἀναγιώσκειται τὸ ἐν Νικίᾳ Σύμβολον, εἴτα ἡ Κυ- ρίῳ πρὸς Νεσόριον ὑπησολή, ἥς ἡ ἀρχὴ, Κα- 55 ταφλουαῖτι ἡνία. ἔπειτα ὁ Γερουλίαν εἶπε, σύμφωνον ἡ ὑπησολή τῇ ἐν Νικίᾳ πίστι, καὶ δια- τῆς συμφωνῶν αὐτῇ, καὶ εἴτως οἱ καθ' ἑαυτοὺς πατέρες

ὅλοι ἐβεβαίωσαν, καὶ διὰ καὶ ἐξεφώνησαν, Ἀνά- 60 θεμα Νεσορίαν καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτῶν. ἀναγιώ- σκεται ἡ Κελεσίαν πρὸς Νεσόριον ὑπησολή, καὶ ἡ Κυρίῳ σιμωνδικῇ εἰς Νεσόριον. φάσκει Ἐπίσκοπος Ἰόσας ζητᾷ εἰπᾶν τὸν Ἀγκύρας Θεοδότην καὶ Ἀ- κάκιον τὸν Μελιτηνὸν ὅσα ἤκουσαν διδάσκοντες Νε- 65 σορίαν εἰς Ἐφεσον, καὶ ὑπαγρέψαντες Κυρίῳ, ἐμ- μαρτύρησαν τὰς βλασφημίας Νεσορίαν. ζητᾷ ὁ Φιλίππων Φλαυιάδος καὶ ἀναγιώσκονται μαρτυρίαν παρηγορητικῶν ἁγίων πατέρων, συμφωνῶντες τῇ 70 ὁρθοδόξῃ φρονήματι, πέτρε δηλονότι Ἀλεξαν- δρείας, τῷ μεγάλῳ Ἀθανασίᾳ, Ἰβλίαν καὶ Αἰλη- κὸς Ρωμαίων, Θεοφίλῳ Ἀλεξανδρείας, Κυρίῳ, Ἀμβροσίᾳ, Ναζιανζηνῷ, βασιλεὺς, Νύκτος, Ἀπικῇ καὶ Ἀμφιλοχίᾳ. ἀναγιώσκονται καὶ πε- 75 τεράδια συγγραμμάτων Νεσορίαν, καὶ γίνονται πα- σίδηλον ἡ αὐτῶν βλασφημία. ἀναγιώσκειται ὑπησολή Καταφλουαῖτι Καρθαγύνος ὑπὸ τῆς Σωδῆς, εἴτα ἡ καθ' αὐτοὺς Νεσορίαν, καὶ καθ' αὐτοὺς γράμ- 80 μα καὶ Νεσορίαν πέμπεται ὑπὸ τῆς Σωδῆς εἰς

καὶ

Κωνσταντινούπολιν . Κυρίως ὑπεσολή πρὸς Ἰωάννην ἐν Κωνσταντινούπολιν περὶ τῶν γονομῶν . ἀναφορὰ Νε-
σορίε κατὰ τῆς Συνόδου ἐν τὴν Βασιλέα , ἀναφορὰ
τῆς Συνόδου πρὸς τὸν Βασιλέα κατὰ Νεσορίε . ὑπε-
σολή τῆς Συνόδου ἐν τὴν Κλήρον Κωνσταντινῶν πόλεως ,

Κυρίως ὑπεσολαὶ δύο , ἡ μία ἐν τὴν Κλήρον καὶ λαὸν
Ἀλεξανδρείας , ἡ ἑτέρα πρὸς τὴς μονάζοντας . ῥήματα
Κύπρου Οὐμιλία μετὰ τὴν καθάρεισιν Νεσορίε , καὶ
Κυρίως Οὐμιλία ἐκτασιγῆ δύο .

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η΄.

Περὶ τῶν Ἰωάννην Ἀντιοχείας καὶ τῶν μετ' αὐτῆ Ἐπισκόπων καὶ Κυρίως δόλων , καὶ τῆς καθάρεισιν
Κυρίως καὶ Μένονος ὑπ' αὐτῶν , καὶ περὶ τῶν ὑπεσολῶν αὐτῶν καὶ Κυρίως πρὸς τὴν Συνόδον , καὶ 10
Βασιλέως , καὶ τὸν Κωνσταντινῶν πόλεως Κλήρον , καὶ τὴν Σύγκλητον , καὶ τὸν λαὸν , καὶ τὰς Βασιλίσσας .

Ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἔρχεται ὁ Ἰωάννης Ἀντιοχείας ,
καὶ προσερχόμενοι δύο μετ' αὐτῆ Ἐπίσκοποι , καὶ
νικηθότες ὑπὸ κοινοδοξίας καὶ φιλαρχίας , ὅσον
ἔπρεπον ὁφραδῆναι ἐν τῶν γονομῶν , καὶ βεβαι-
ῶσαι αὐτὰ , ἔγραψαν δόλους , καὶ οὐκ ὁδοῦσαι ὄντες ,
καὶ λατὸν συνιστάσιν ἰδίαν Συνόδον , ἐν ᾗ ὁ Κόμης
Καυδιδιανὸς Νεσορίε ὡν ἐξάσιμος ἔπει , ὃν ἔπρε-
πε τῇ Συνόδῳ ἵνα ἔχη ὑπομονὴν ἕως αὐτῶν ἔλθωσι
καὶ ἔτοι , καὶ ἀνέγνωσκε καὶ τὴν Σάκρον , ἧς
περιέχον εἶναι πάντας τὰς κεκληρωτάς Ἐπισκό-
πους , ἀλλ' ἀπεκράθη . ὅτε ἔσκακοις μεμψάμενοι
ἐν οἱ περὶ Ἰωάννην Ἐπίσκοποι Κύριως Ἀλεξανδρείας
καὶ τὸν Μητροπολίτην Ἐφέσῃ Μένονα καὶ τὰς δώ-
δεκα ἀντισημασμένους Κυρίως , καθάρεισιν καὶ τὰς

δύο , εἴτα γράψασιν ἐν τὴν Συνόδον γράμμα , καὶ
δότερον ἐν τὰς Βασιλίσσας , καὶ τέρτον ἐν τὸν Κλή-
ρον Κωνσταντινῶν πόλεως , καὶ τέταρτον ἐν τὴν Σύγκλη- 15
τον , καὶ πέμπτον ἐν τὸν ἐν Κωνσταντινῶν πόλεως λαὸν ,
καὶ ὅσον ἐν τὰς Βασιλίσσας , ἐν αἷς φανεραῖς πρὸς
τὴν , τὴν καθάρεισιν Κυρίως καὶ Μένονος . δό-
τερον , τὴν ἀπολογίαν τῆς ἐρωδύτης δι' ἣν ἐπ' ἐ- 20
φθασαν ἐν τὴν πρὸς τὴν ἡτοί , ἥτοι ἐν τὴν ἡμέραν
ἐν ᾗ διώρισαν οἱ Βασιλεῖς ἀρχὴν ποιῆσαι τὴν Συνο-
δον διαρῆν τὰ ἀνήκοντα , τρίτον , ὅτι τὰ δώδεκα
κεφάλαια Κυρίως γέμει τῆς κοινοδοξίας ἀπολογα-
ρίε , Εὐνομίε καὶ Ἀρεῖε . τέταρτον , ἵνα θεωρηθῇ 25
τὸ πρὸς βλάστη καὶ δότερον κατὰ πρὸς τὴν καὶ λυ-
σιν καὶ πούσιν καὶ ἀπὸ κρινσιν ἐσχύως .

20

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ΄.

Περὶ τῆς δώτερας πράξεως τῆς τρίτης Συνόδου , καὶ τῶν κατ' αὐτὴν ,

30

Πρῶτοι δώτερος . ἐλθόντες δὲ τῆς Ῥώμης πρὸς
σβούται Ἐπίσκοποι Ἀρκάδιος καὶ Περτέκτος ,
καὶ Φίλιππος Πρεσβύτερος ἤτησαν τὰ παρ' αὐτοῖς
γράμματα τῶν Κελεσίνων ἀναγνωθῆναι ἐν τῇ Συνόδῳ ,
ὅθεν ἀνεγνώθησαν Ἀθῶν Σιελίε Κοπριεῖ Ῥώμης ,

εἴτα ὁ Ἰεσοκάλιος ἔπει ὅτε θῆναι αὐτὰ τοῖς ὑπο-
μνήμασι . καὶ δὴ μετὰ φραδῶντα , ἀνεγνώθησαν
καὶ ἐκκρινεῖ . εὐφρόνησεν ἡ Συνὸς Κελεσίνων καὶ 35
Κυρίως . ἐζήτησαν οἱ πρέσβεις τῶν Ῥώμης ἀκῶσαι
τὰ τῆς Συνόδου πιπεραγμῶν .

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς τρίτης πράξεως τῆς τρίτης Συνόδου , καὶ τῶν κατ' αὐτήν ,

40

Ἀρχεται ἡ τρίτη πράξις , ἐν ᾗ ὁ Ἰεσοκάλιος
καὶ ὁ Ἐφέσιος ἠπτάπλοισιν ἀναγνωθῆναι καὶ δώ-
τερον τὰ Κελεσίνων γράμματα , καὶ ἀνέγνω Πέτρος
πρεσβύτερος καὶ Περμικηλὸς Ἀλεξανδρείας , ἀπὸ
οἱ πρεσβύται ὡς δόγμα καὶ ὁρθεόδοξα ἐβεβαίωσαν

καὶ ὑπεγράψαν , εἴτα γράφει ἡ Συνὸς τοῖς μὲν
Βασιλεῦσι , τὰ καὶ τῶν πρέσβεις , ἐν δὲ τὸν λαὸν
καὶ τὸν Κλήρον Κωνσταντινῶν πόλεως πλατύντερον περὶ 45
τῆς καθάρεισιν τῶν Νεσορίε .

45

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ΄.

Περὶ τῆς τετάρτης πράξεως τῆς τρίτης Συνόδου , καὶ ὧν συμβεβήκασιν ἐν αὐτῇ .

50

Ἀρχεται ἡ τετάρτη πράξις , ἐν ᾗ Κυρίως καὶ μέ-
νων Ἀβελὸν ἔδωκαν τῇ Συνόδῳ , Ἀθῶν τὸ κα-
θαρεθῆναι αὐτὰς ὑπὸ τῶν Ἀνατολικῶν , καὶ εἰ-

δονται ὑπὸ τῆς Συνόδου τρεῖς Ἐπίσκοποι προσκα-
λῶντες τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην ἐν κείσιν , ἀλλ' ἐκώλυσαν
αὐτὰς Ἀθῶν ἐρωτησάντων τῶν ὁνυχῶν ἀντὶ τῆς ἐξέτασιν
ἐν τῇ Συνόδῳ .

δ.

δούπερον ἑτέρως Ἐπισκόπους τρεῖς, οἱ δὲ περὶ Γ'ωάννην ἔπον αὐτοῖς εἰ κατὰ κράτος πῶς ἡμᾶς εἰς κρίσιν καλεῖται·

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῆς πέμπτῃς πράξεως τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ ὧν ἔπραξεν ἡ Σύνοδος κατὰ Γ'ωάννην Ἀντιοχείας καὶ τῶν περὶ αὐτόν.

Ἀρchetαι ἡ πέμπτῃ πράξις, ἐν ᾗ πέμποται καὶ αὐτοὶ τρεῖς Ἐπίσκοποι καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ὁ δὲ Ἀντιοχείας ἀπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς αὐτῆς ἐπεμψε χάρι-
 10 τιν περὶ ἔχοντα ὑποκρίσιν εἰς τὴν Σύνοδον, ἀλλ' οἱ Ἐπίσκοποι τὸν χάριτην οὐκ ἔλαβον, λέγοντες ὅτι ἡ Σύνοδος ἡ θεία χάριτην, ἀλλ' ἐλπίον εἰς κρί-
 15 σιν. τέλει ἐμνήσθη αὐτοῖς, ὅτι περὶ τῆς βασιλείας τῆς ὁπτιμῶν, ὅθεν ἡ Σύνοδος διηκίμασεν τὸν Κῶνσταντινῶν καὶ Μένονα, καὶ τὴν Ἀντιοχείας

καὶ τὰς περὶ αὐτὸν Ἐπισκόπους, ἐπαθὲν φρονέοντα τὰ Νεστορίου καὶ Κελεσί, καὶ ὅτι μετὰ τῆς Συ-
 νόδου οὐκ ἐδέχθησαν καθαρῶς ὑποβαλεῖν καὶ ἀ-
 ναθεματίσαι τὸν Νεστόριον, εἴτα ἀνέφερε τὸ Βα-
 σιλεῖα τὰ περὶ τὸν Ἀντιοχείας. ἐπειτα σω-
 γασαν ἀναφορὰν περὶ τῶν πεπραγμένων εἰς τὸν
 Β'ωμης Κελεσίον κατὰ τὴν σωτήριαν τὴν Συνό-
 δον εἰς τὰς ἀπάντας Πατριάρχας.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἑκτῆς πράξεως τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ ὧν περὶ τῶ Συμβόλου διώρισεν.

Ἀρchetαι ἡ ἑκτὴ πράξις, ἐν ᾗ Ἀντώνιου καὶ
 25 Ἰωάννου Πρεσβύτεροι ὀνομαζόμενοι ἐλθόντες εἰς Λυδίαν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἔχον ὁπτιμῶν ἀπὸ τινων Πρεσβυτέρων Ἀναστασίας καὶ ὡταίνε συμ-
 μύων Νεστορίου, οἵτινες τὸ μὴ ἐν Νικαίᾳ Σύμ-
 30 βολον κακίζοντες ἠθέτην, ἴδιοι δὲ Σύμβολον σω-
 τάζαντες, παρέχον τοῖς ἀπὸ Λιρέσεως ἐπιστρέφουσι καὶ τοῖς βαπτίζομενοις. ἔτυχον δὲ τότε τινες ἀπὸ
 τῆς Λιρέσεως τῶν Τισσαρεσκηνδικατικῶν ὁπτιμέ-

φοντες εἰς τὴν ὁρθοδοξίαν, οἵτινες ἀπατηθέντες
 ὑπὲρ γράψαν εἰς τὸ κληρονομηθῆναι τὸν κακοτράπητον Σύμ-
 βολον. καὶ ἐν τῇ δέξει Πρεσβύτεροι καὶ οἱ
 35 κληρονομοὶ φιλαδελφείας ἰδὼντες λίβελλον τῇ Συνό-
 δῳ περὶ τῆς τριτῆς Συμβόλου, ὅθεν ἡ Σύνοδος ἐ-
 κρίνατο μηδὲν ἐξῆναι ὡς τὸ ἐν Νικαίᾳ πρὶν
 σωτῆσαι, ἡ διδάσκων, καὶ τέλει ὁμιλεῖ Κελεῖος
 ἐπ' Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἔφισιν.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΔ'.

Περὶ δευτέρων πάλιν πρακτικῶν τῶν περὶ τὸν Γ'ωάννην Ἀντιοχείας ὑποστατικῶν συνεδρίων, καὶ τῶν κατὰ τῆς
 35 Συνόδου καὶ Κυρίλλου καὶ Μένονος πρὸς τὸν Βασιλεῖα ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῶν Ἀνατολικῶν πρὸς
 40 τὸν Βασιλεῖα κατὰ τῆς Συνόδου, αἰτῆσα ἐλθὼν ἀπὸ ἑκάστης Ἐπαρχίας τρεῖς Ἐπισκόπους, καὶ γινώσκει
 εἰς Νικομήδειαν δούπερον τὴν Σύνοδον ἵνα ἀναθεωρηθῇ
 τὸ ἀσέβημα, εἴτα πρὸς τὸν Ἀντιοχείας
 45 τὸ ἐν Νικαίᾳ Σύμβολον, μέμφομαι ὡς ἀπαρόντα
 καὶ τὰ Κυρίλλου δώδεκα κεφάλαια. γράμμα τῆς
 Βασιλείας διορίζον ἑξῆς Ἐπίσκοπον ὑποδημῆσαι
 ἀπὸ τῆς ἑφέσου, εἰς ἀποκρινῶς θεωρηθῇ πᾶσι τῆς
 πίστεως. πάλιν τῶ ὑποστατικῶ συνεδρίῳ πρὸς τὸν
 50 Βασιλεῖα κατὰ τῆς Συνόδου, καὶ μάλιστα κατὰ
 τῶν Κυρίλλου καὶ Μένονος ὁπτιμῶν, καὶ δούπερον εἰ-
 σὺν τὸν Πραιπόσιτον, καὶ ἔτι ἀναφορὰ μετ' ἧς ἔ-

στασαν εἰς τὸν Βασιλεῖα καὶ Εἰρηναῖον τὸν Κόμητα,
 ὁ δὲ Εἰρηναῖος ἔγραψεν αὐτοῖς ἀπὸ Κωνσταντι-
 55 νουπόλεως ὅτι ἐνήργησε καὶ γίνεται ὡς ἐζητήσας, καὶ
 τῶ Βασιλείᾳ αντιγραφὴ εἰς αὐτὰς. ἐν πολλῇ τῶν
 ὑποστατικῶν εἰς τινὰς πεμπόμενος παρ' αὐτῶν εἰς Κων-
 60 σταντινῶν πόλιν περὶ ἀναθεωρήσεως θῆθαι τῆς ὑπο-
 θέσεως, ἵνα ὡς τὸ ἐν Νικαίᾳ πρὶν, καὶ ἔ-
 65 τὰ κεφάλαια Κυρίλλου μὴ ἐνεργήσῃ, καὶ ὁπτιμῶν
 τῶ Ἐπισκόπου Ρ'ωφίνῳ εἰς Κωνσταντινῶν πόλιν, ἐν ᾗ πολλὰ
 κατατρέχουσι τῆς Συνόδου καὶ τῶ Κυρίλλου, καὶ ὅτι
 70 βιθωτοὶ καὶ Παφλαγόνες, Καππαδόκες, Πισιδᾶι,
 Θεσσαλοὶ, μυσοὶ καὶ Ρ'ωδοῖται συμφωνῶσιν αὐτοῖς.
 ἦσαν δὲ οὗτοι ἐπεμψαν ἀπὸ μέρους αὐτῶν εἰς Κων-
 75 σταντινῶν πόλιν ὁκτώ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τῶν καλούντων τὰ πρὸς τὸν Βασιλεῖα γράμματα τῆς Συνόδου, καὶ τῶν τρεῶν τῆς πέμπτῃς αὐτῶν
 80

ἐκ τῆς Συνόδου πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινὺ πόλει Ἐπισκόπου, καὶ τῆς ἐξαπόστολῃς Ἰωαννῆς
πρὸς Δαλμάτιον ὑπὲρ τῆς Συνόδου, καὶ ὃν ἐποίησε Δαλμάτιος, καὶ περὶ τῆς ἀναθεματικῆς Νεστο-
ρίου, καὶ πέρατος τῆς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγώνος τῆς Συνόδου.

Τῆς ἀγίας Συνόδου γράμματα, ἐλέγχοντα τὰ ἡε-
ρετικά, ὧν τὸ πρῶτον ἡ ἀναφορά εἰς τὴν Βασι-
λέα. ὁ δὲ Κανδιδιανὸς Κόμης καὶ ὁ Εἰρηναῖος ὄντες
ἐσθλοὶ τῶν ὁποσάτων, ἐπεμπον τὰ γράμματα αὐ-
τῶν εἰς τὴν Βασιλέα, τὰ δὲ τῆς ἀγίας Συνόδου ἐκώλυον.
ἐλθὼν ἡ Σύνοδος δι' οὗτος πρὸς αὐτὴν ὅσον ἐν οὐ καλὰ-
μῳ γράμματι εἰς τὴν ὁδοδόξου Ἐπισκόπου τῆς ἐν Κων-
σταντινὺ πόλει. ἦν δὲ ἐν Κωνσταντινὺ πόλει ὁ Δαλμάτιος
ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις πρὸς αὐτὸν καὶ ὁ κτλ. χρέ-
νης ἐκ ἐξήλθε τῆς μοναστηρίου αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς
ἀπῆρχετο εἰς ἐκὼν. ἦλθον ἔνθα οὐρανὸς καὶ
εἶπον αὐτῷ, ἐξέλθε, καὶ ἐξήλθε. καὶ σιμάγονται
εἰς αὐτὸν οἱ λοιποὶ Ἀρχιεπίσκοποι τῶν Κωνσταντινὺ
πόλεως μοναστηρίων, καὶ μετὰ πλήθους μοιχαλῶν
κραιπνῶν κληρὶ ἀντιμύει, καὶ ψαλμῶν ἀντί-
φωνα, καὶ τὸν τελευτῶν ψαλμὸν, ἀπῆλθον εἰς

τὴν Βασιλέα, μετ' ὧν συνομιλήσαντες, ἐξήλθον, καὶ
ἐπευπλήτισσε πλὴθὺ λαὸν, πορεύοντων ἐν αὐτῷ
καὶ ψαλμῶντων εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Μαρίας, ἀπῆλ-
θον εἰς ὑψηλὸν τόπον ὁ ἅγιος Δαλμάτιος καὶ ἔ-
πον εἰς τὸν λαόν, ὅτι ὁ εὐσεβέστατος Βασιλεὺς
κατὰ πάντα ἔπειται. τῇ Θεῷ καὶ τῇ ἀγίᾳ Συνό-
δῳ, καὶ ἕως ἐβόησαν πάντες, Ἀνάθεμα Νε-
στορίῳ. εἰς τὴν αἰτίαν αἰσθητοῦ τῆς Συνόδου εἰς
τὴν Βασιλέα, καὶ ἄλλων εἰς Κωνσταντινὺ πόλιν, καὶ
εἰς τὴν Σύνοδον πορευόντων, περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέ-
σεως ἀγωνίζονται. ἡ ἀγία Σύνοδος πέμπει εἰς τὸν 15
Βασιλέα πρέσβεις τὸν ἱεροσολύμων, καὶ ἐκ τῶν πρεσ-
βυτέρων ῥώμης τὸν Φίλιππον Πρεσβύτερον, καὶ
Ἀρκάδιον Ἐπίσκοπον, καὶ τινὰς ἄλλους Ἐπισκόπους.
ἔθον καὶ ὁ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τῆς Συνόδου ἀγὼν
πέραν λαμβάνει.

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΣ'.

Περὶ ὧν ὤρεται καὶ ἐξέειπεν ἐν τῇ ἐβδόμῃ πρῶτα ἡ τρίτη Σύνοδος.

Εἰς τὴν ἐβδόμην πρῶτον περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν
Ἐπισκόπων Κύπρου ὑπὸ τῆς Ἀντιοχείας, διορίζεται

ἀγία Σύνοδος, ἥς καὶ ὁ ἅγιος Κανὼν ἐπέταξε, καὶ ἡ
ἐκκλησία περὶ Εὐσταθίου εἰς τὴν ἐν Παμφυλίᾳ Σύνοδον.

25

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ τρίτῃ μέρει τῶν προκαλήων τῆς τρίτης Συνόδου, καὶ τῆς παρὰ Βασιλέα
εἰς τὴν Κωνσταντινὺ πόλιν θρόνον Μαξιμιανῶν, καὶ τῆς ἐκκλήσεως, σιωπῆς τῆς Βασιλέως, Κυ-
ρίλλου Ἀλεξανδρείας μετὰ Ἰωάννη Ἀντιοχείας.

30

Εἰς τὴν τρίτην μέρος περιέχεται ἐρμηνεία τῆς ἀγίας
Κυρίλλου εἰς τὰ δώδεκα κεφάλαια αὐτοῦ. ἀπῆλ-
θον τῶν Ἀνατολικῶν εἰς τὴν ἐρμηνείαν Κυρίλλου,
καὶ ὁποιοῦν Κυρίλλου. ἀνατρεπὴ τῶν αὐτῶν κεφα-
λαίων ὑπὸ τῆς Κύρης Θεοδώρου, καὶ πάλιν ὁπο-
ιοῦν Κυρίλλου. ὁμιλῶν τινῶν τῶν ὑπὸ τῆς Συνόδου.
ὁποιοῦν Κυρίλλου πρὸς τὸν Βασιλέα. ἔθον θείας
συναγωγῆς Νεστορίου, καὶ γράμματι πρὸς τὸν Ἰπ-
ποκρίτου Ἰσίδωρον δοθῆναι τὰ ὑπαρχοντα Νεστορίῳ
τῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινὺ πόλεως. χαιροῦνται αὐτὴ
Νεστορίῳ Μαξιμιανῶν Πατριάρχης Κωνσταντινὺ
πόλεως. Μαξιμιανῶν καὶ Κυρίλλου εἰς ἀλλήλους γράμ-
ματα. γράμματα τῶν Βασιλέων εἰς Ἰωάννην Ἀν-
τιοχείας περὶ εἰρήνης, καὶ εἰς τὸν συλίτιμ Συμεῶνα,
καὶ εἰς τὸν Βερρόσιον Ἀκάκιον πᾶσαι τὸν Ἰωάννην εἰς

τὴν ἐρήνισιν, πρὸς ὧν οἱ Βασιλεῖς ἔπεμψαν καὶ τὴν 35
βυζαντινὴν καὶ Νοτιοῦ Ἀρχοντα Χριστόδωρον ὀνόματι.
πέμπεται Παῦλος Ἐμμέσης πρὸς Κυρίλλον γράμ-
ματα τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννης εἰς Εὐσέβιον ῥώμης, εἰς Μα-
ξιμιανὸν Κωνσταντινὺ πόλεως καὶ Κυρίλλον Ἀλεξανδρεί-
ας οὐσιαστικὰ καὶ ἐρηνικά. Ἰωάννης Ἀντιοχείας πρὸς 40
Κυρίλλον, καὶ Κυρίλλου πρὸς Ἰωάννην καὶ Παῦλον Ἐ-
μμέσης, ἐν οἷς ἡ ἀρετὴ εἰρήνης καὶ οὐσιαστικῆς. πρὸς Ἀκάκιον
Μελιτηνῆς Κυρίλλου ἐπιστολή, καὶ Κυρίλλου πρὸς Ἀ-
κάκιον περὶ τῆς Ἀποστολικῆς. Κυρίλλου πρὸς τινὰς
ἐπιστολαί, καὶ ἐρμηνεία τῆς συμβολῆς, καὶ ὁποιοῦν 45
εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Θεοδοσίον. Διατάγματα Βα-
σιλικὰ ἵνα μὴ ἀναγιγνώσκονται τὰ συγγράμματα Νε-
στορίου, Προφύρου, καὶ Εἰρηναίου Τυρίων.

50

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῆς κατὰ τῆς ἀποθέσεως τῆς τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῆς ἀρετῆς τῶν ἐν αὐτῇ πατέρων.

Ἡ θεία

Ἡ θρασύτης δὲ ἡ συνόδος κατὰ τὸν σωκράτη ἄς τὸ
τριάκοντον τέταρτον κεφάλαιον τῷ ἐβδόμῳ βι-
βλίῳ αὐτῷ, ὅτι τῆς τριτάτης βάσεως καὶ ἀντιόχου,
ὅπερ ἔστιν ὑπὸ τῷ σωτήρι εἶπε πετρακοσίων τρια-
κοντὸν τέταρτον, κατὰ δὲ ψεῶν καὶ ἄλλων, ὑπὸ
τῆς ἀθροίσσεως τῆς δευτέρας Συναγωγῆς ἕως τῆς τρι-

της εἰς χρονοὺς τετρακόντα, γίνονται δὲ ἔτι τὸ
σωτήριον πετρακοσίων τριάκοντον, ἢ πετρακο-
σίων τριάκοντον πρώτων. ἔπειτα δὲ λέγεται εἶναι
ποσαρακοσίων πρώτων, καὶ ἄλλαι ποσαρακοσίων πέμ-
πτου ἔτις ὑπὸ τῆς δευτέρας ἕως εἰς πλὴν τρίτου. ἦ-
σαν δὲ πατέρας ἀποστόλοι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΙΘ'.

10 Ὅτι οἱ τῶν συναγωγῶν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν περικλήων τῆς Συναγωγῆς μέρα ὑπεροχῶν τῷ κυρίῳ
καὶ κελεσίῳ ῥώμης, καὶ ἐτέρων, καὶ ὑπὸ τῶν τε κληρῶν ὁμοσπονδίων, δεικνύται κατὰ δεκατίσας
τρέπας μὴ γινώσκονται, μήτε εἶναι τὸν ῥώμης ἐν τῇ καθόλου ἐκκλησίᾳ μονάρχῳ, ἢ ἀθροισμῷ συ-
νόδων, ἀλλ' ἐπίσκοπον μερικόν, καὶ ὑπὸ ταῖς συναγῶγαις.

15 Εἰς τὰς ὑπεροχὰς ταῖς καμίας ἐν τῇ πρώτῃ μέ-
ρα σημασιῶν, ὅτι ὁ κύριος χωρὶς τῶν ἐρωτη-
σῶν τὸν ῥώμης, ἢ συμβολαζόμενος αὐτῷ, ἔγραψε
πρὸς τοὺς ἐν Αἰγυπτίῳ μονάζοντας κατὰ τῆς Αἰγύ-
πτου Νεσορίου, εἶπε ἔγραψε καὶ παρῆνα τὸν Νεσόρι-
20 ον, εἶπε ἔγραψε καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς ἀπὸ πλάτος πε-
ρὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως. δαπνέον, ὅτι πρὸς τοὺς
ἐν Κωνσταντινουπόλει κληρικῶς συσπείζοντας γρά-
φει ταῦτα, συμβαίνει γὰρ ὅτι ἡ τῷ σωτήρι οἰ-
κονομία διὰ μικρῶν καὶ ἀπλεεστάτων πραγμάτων
25 συναγῶγαι Συναγῶγην, ἵνα καθάρσιον πλὴν αὐτῆς ἐκ-
κλησίαν. καὶ σημαίνει ὅτι λέγει ἵνα ὁ Πάπας κα-
θάρσιον, ἀλλὰ ἡ Συναγῶγος. τρίτον, πρὸς κελεσίῳ
γράφει, καὶ λέγει ὅτι πιστεύει ὅτι εἶναι τὸν Χριστὸν
ὡς βεβαίως ὁ κελεσίῳ καὶ οἱ ἐπίσκοποι ῥώμης,
30 ἀλλ' ὡς βεβαίως ὅλοι οἱ τῆς οἰκουμενικῆς ἐπίσκοποι
καὶ λαοὶ, καὶ μετ' ὅλην, ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει
δυσχεραίνουσι καὶ ἐκδέχονται πλὴν ὅτι τῶν ὁρθοδό-
ξων διδασκάλων ἐπικελεύει, ὑποτασσόμενοι οἰκε-
μενικῆς Συναγωγῇ συναθροίσαι, καὶ γινώσκει ὅτι κα-
35 τῶν πίστεως ἡ καθολικὴ ἐκκλησία καὶ οἱ διδά-
σκαλοι αὐτῆς, καὶ ὁ ῥώμης μόνος. τέταρτον,
ζητῶν πλὴν γνώμην τῷ κελεσίῳ διὰ πλὴν ἀκοινωνησί-
αν Νεσορίου ὁ κύριος λέγει, τὰ μακρὰ τῶν ἐκ-
κλησιῶν εἶθι παύσαι ἀκοινώνησαι αὐτῷ, ἀλλ' ἔ-
40 μόνον, ὅθου ἡρωτέρω λέγει, καὶ πρὸς πλὴν οὐ
θεοσεβῶν γέγραφα, καὶ μὴ πρὸς ἑπὶ τῶν συλ-
λαβερῶν. καὶ λέγει δὲ διὰ τὸ εἶναι τὸν ῥώμης βι-
κάριον τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ διὰ τὰ μακρὰ εἶθι τῆς
ἐκκλησίας, ὅπερ ἔστι κοινὸς ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων,
45 καὶ μάλιστα τῶν πρώτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεωρεῖ-
σθαι, καὶ ἔχ' ὑφ' αὐτός. δηλοῖ δὲ ὅτι διέκρινε τὰ
μακρὰ εἶθι ἔγραψε τῷ ῥώμης, διὰ ἔγραψε καὶ τῷ
ἀντιόχῳ καὶ ἱεροσολύμων, καὶ ἄλλοις τισὶν ἐ-
πίσκοποις ἐγκρίτους δοκῶσι τῷ τόπῳ κληρῶν. πέμπτον,
50 ὅτι ὁ κύριος ζητῶν πρώτων πλὴν γνώμην τῆς ῥώ-
μης, εἶχε καὶ ἄλλου αἰτίαν, ἐπαθὲν γὰρ παρὰ
ὡς λίαν ἐκινήθη κατὰ Νεσορίου, ἐφοβήθη ἵνα μὴ
ἔπωσιν οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ φθονεῖτες αὐτῷ, ὅτι ἀπε-
χθανόμενοι τῷ Νεσορίῳ, ἐνέργει καὶ αὐτῷ, καὶ μάρτυς
αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς τοὺς αἰτιασάμεναι αὐτὸν ὅτι ἐσσιώ-

πηκον, ἀλλ' ἀκοῇ μόνῃ πεποιθὲς ἔγραψε κατὰ Νεσορίου.
λέγει γὰρ, τί ἐν ἐκώλυε καὶ ἡμᾶς ταῖς ἐκείνῃ φωναῖς
χρησάμεναι, γράψαι ταῦτα καὶ εἶπεν, αἰτί-
α λέγει θεοτόκου πλὴν μαρτίαν, ἀνάθεμα. ἀλλ' ἐπε-
ποίηκα ταῦτα δι' αὐτὸν τέως, καὶ ἵνα μὴ εἰπωσι ἡ-
νέες, ὅτι ἀντιθέμεναι αὐτῶν ὁ ἀλεξάνδριος ἐπί-
σκοπος, ἡτοι ἡ Συναγῶγος ἡ Αἰγυπτιακὴ. εἰ δὲ
μάθωσιν ὅτι κατὰ αὐτὸν καὶ ἀνατολὴν θεοσε-
βεῖσθαι ἐπίσκοποι, ὅτι ἀντιθέμεναι αὐτῶν πάντες,
πῶς ἄρα ἀνατιθέσθαι; ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ κελεσίῳ
ταῦτα ταῖς ἔγραφοι λέγων, ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ,
καὶ τοὶ βασιλεῖς συνοδικῶν γράμματι φανερόν αὐτῷ
καταστήσαι, ὅτι ταῦτα αὐτῷ λέγοντι καὶ φε-
ρουσὶν κοινωνεῖν ἐδωκίμεθα. ταῦτα μὴ ἐπεποίηκα,
λογισάμενος ὅτι χρὴ τῆς ὁμοδοξίας χεῖρα δι-
δόναι. ταῦτα ὁ κύριος, ἐξ ὧν δεικνύται ὅτι
ἐδωκεν κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἀρχαῖον ἔθος γρά-
ψαι μόνος διὰ τῆς οἰκείας Συναγωγῆς, καὶ ἀκοινωνητὸν
ποιῆσαι Νεσόριον, ἀλλ' ἐποίησε, καὶ διὰ μα-
κροθυμίαν ὑποβλέψαντες πρὸς διορθώσιν τῶν ἀλά-
στον, καὶ διὰ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἵνα γρηφόντων
αὐτῷ τῶν παλῶν ἵσως ἐντραπὴ καὶ διορθωθῇ.
ἔκτον, πρὸς τῆς βλέπων ὁ κύριος τὸν Νε-
σόριον ὑπελον, καὶ τὸν βασιλέα τῶν τινὶ ὑπε-
ρασπίζοντα αὐτῷ, αὐτῷ δὲ κυρίως καταγινώσκων
διὰ τὸν πολὺν ζῆλον ὡς ἡ πρὸς αὐτὸν ὑπερὶν γουο-
μὴν σάκεα παρῆσιν, καὶ ἡ πρὸς τὸν βασιλέα αὐτῷ
δοσολογία, κεμὴν ἐν τῇ τρίτῃ μέρῃ τῆς Συναγωγῆς,
φανεροί, καὶ βαλόντες ἀναδέχασθαι τὸν ὑπερὶν τῷ
ὁρθοδόξῳ δόγματι πόλιμον, ὡς μόνος γράφων
πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει κληρικῶς λέγει, καὶ
γὰρ μὴ δώσω ὑπὸν τοῖς ὁφθαλμοῖς μου, καὶ νυ-
σταγμὸν καὶ ἀπάπαντα τοῖς κρητάφοις μου, ἕως ἃ
ἀγνοίωμαι τὸν ὑπερὶν τῆς ἀπάντων σωτηρίας ἀ-
γινώσκω. διὰ ταῦτα ἐν ὁμοίᾳ ἐσθίει, ἀῖνα
ἦν ἀναγκάσι καὶ τῷ κληρῷ καὶ τῇ χρείᾳ οἰκειότατα.
ἦσαν δὲ τοιαῦτα, τὸ μὴ πρώτως ποιεῖν τὰ κατὰ
τῶν ἀλάστον, ἀλλὰ πρώτως διεγείρειν, καὶ μετὰ
πάντων ἐνεργῆσαι τὸ ἐκκλησιαστικὸν δόγμα. ὅθου
καὶ μόνον πρὸς τὸν ῥώμης καὶ πρὸς ἄλλους ἐπισκόπους
ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ πρὸς μονάζοντας καὶ κληρικῶς
καθῶς

καθώς τὰ μακρὰ ἔθνη τῆς Ἐκκλησίας ἐβάλλοντο, διὸ ἔγραψαν καὶ ὁ χαλεπότησαν αὐτῷ πλεῖστον τῶν ἐν τῇ λαῷ ἐβδόμων, ὅτι ἔγραψον εἰς τὴν Ῥώμην, ἔπατα ὁ Νεστόριος ἐλεγχόμενος ὑπὸ αὐτῶν, ἔγραψον εἰς Ῥώμην, ὡς αὐτὸς ἐξουκίσθη χρίσμα κατ' αὐτῶν. ὁ δὲ Κύριλλος οἰκονομῶν ἔγραψε πρῶτον εἰς Ῥώμην, ὅτι δι' ὁκονόμει, δηλον, παρηγγεῖλαι γὰρ τῇ κοίτης αὐτῇ εἰς Ῥώμην τὰ γράμματα Ποσειδωνίου ἵνα τοχασθῇ ὁ Νεστόριος σὺν ἔγραψον αὐτῷ, μὴ δύναιτο τὰ περὶ αὐτοῦ, ἅπαντες τὰ περὶ αὐτοῦ, ἐν οἷς ὡς ὁ ἐλεγχος τῆς Αἰρέσεως Νεστορίας, αὐτὴν καὶ ἐξηκονόμει εἰς γλῶτταν λατινικῶν ἐσελε, φοβέμενος ἵνα μὴ περὶ αὐτοῦ ἦς ἀπάτη κατὰ τῆς πίστεως. αὐτὸς καὶ ἔγραψε πρὸς τὴν γράψαι εἰς τὴν ἄλλαν Πατριάρχῃ τῇ Ῥώμῃ Διὰ τὰς ἐξηκονόμει αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ ἔγραψον εἰς μονάζοντας, καὶ εἰς τὰς Βασιλεῖς, καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, καὶ μεταπάλιν ἔγραψον εἰς πόλεις, ἐξ ὧν ἀκνυται μοναρχία τῇ Ῥώμῃ, ἀλλὰ ἀδελφικῇ τῆς Δυτικῆς Συνόδου σύμπνοια καὶ ἰσοτιμία. πρὸς τὰς, ἔγραψον εἰς Ῥώμην ὑμῶν οἰκονομῶν, ἀλλὰ καὶ Διὰ ταπεινῶν, αὐτὴν φανεροῖ ἀντιρρήτως ἐκείνην τὸ λόγια, ἔπειθ' καὶ Θεὸς ἀπαντᾷ παρ' ἡμῶν τὸ νηφάλιον. διδάσκει δὲ ὁ Ἀλέξανδρος τῇ Ῥώμῃ τὰ περὶ τῆς κατ' ὑποστάσεως οἰκονομίας, καὶ τὴν λέξιν ΚΑΘ' ὑΠΟΣΤΑΣΙΝ ἘΝΩΣΙΝ αὐτὸς πρῶτος ἐφύρε, καὶ πέμψα καὶ τὰ κεφάλαια τὰ διδασκαλικά τῆς ὁρθοδόξου πίστεως Διὰ τὴν Ποσειδωνίαν, καὶ γινώσκει ὅτι ἐκ παντοῦ διδάσκει ὁ Ῥώμῃ, ἀλλὰ καὶ διδάσκειται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μεγάλαις. ὁ δὲ Δοκρινόμενος ὁ Κελεσίνο λέγει αὐτῷ, ἔφθην ἡμῖν ἐτοιμοτάτη θεραπεία δι' ἧς ἡ λαϊκὴ νόσος ὑγιαίνει. φαρμάκῳ ἀπελασθή, φησὶ δὲ τὴν τῆς κατὰ Θεοῦ πηγῆς ἐκείνης τῇ Δοκρινῇ τῆς λόγου τῆς σῆς ἀγάπης ἐκρέυσαν, δι' ἧς πᾶσα κατὰ τὴν ἰλὺς τῆς κακῆς διαχειροῦς ἐρίσθη, καὶ πᾶσιν ἀνοίγεται ὁ τρεῖς τῆς δέσσης περὶ τὴν ἡμετέραν πίστιν οὐνοῖας, καὶ ἀλλοθὺς ὅτι σὲ ἀρμόσει ἡ ἀναγγελικὴ διδασκαλία ἡ λέγουσα, ὁ πειμνὸν ὁ καλὸς τῶν ψυχῶν αὐτῶν τίθησιν ὑπὲρ τῶν περὶ αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ βεβαιώσει τῆς πίστεως ἐδοκιμάζονται οὐδὲν ἰσχυρότατον, καὶ ἔστι τῆς ἡμετέρας πίστεως θρίαμβος, τὸ Δοκρινῇ τὰ ἡμέτερα ἔως ἰσχυρῶς, καὶ ἔτω νοικηκώμεν τὰ ἐναντία Διὰ τῆς τῶν θείων γραφῶν μαρτυρίας. ὁ γὰρ, ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ὑπὸ τῇ Ῥώμῃ τὸν Κύριλλον καὶ τὰς περὶ αὐτὸν Ἐπισκόπους Ἀλεξανδρείας ἐκδίκας τῶν ὁρθοδόξων δόγματι λέγει, καὶ αὐτὰ ἐλίσγει ὡς κατέχευε ἡ Ῥώμη, ἀλλὰ ὡς κατέχευε ἡ Ῥώμῃ καὶ ἡ τῆς σῆς ἀγάπης Ἐκκλησία. οὐκ ἔστι, ὅτι ὑπὸ τῇ κατὰ Νεστόριον (ὁ Κελεσίνο) τὴν Κωνσταντινουπόλεως Ἀπὸ τῶν διδασκαλῶν λέγει τῆς καθολικῆς πίστεως, καὶ περὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς ὑπὸ τῇ Ῥώμῃ λέγει, ὡς ἐὰν μὴ κηρύξῃς ἅπαντες καὶ ἡ Ῥώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείαν, καὶ πᾶσα ἡ καθολικὴ Ἐκ-

κλησία κατέχευε, ὡς καὶ ἡ μεγάλη καὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησία ὡς σὲ καλίστα κατέχευε. τὰ αὐτὰ καὶ ἰωάννη τῷ Ἀντιοχείας γράφει. καὶ σημειώσαι, ὅτι ὑπὸ τῇ Ῥώμῃ τῇ Ῥώμῃ ὁ φρενὸς, ὅτι ὁ Πάπας μοναρχίας τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι ὁ Ἐκκλησία Ῥωμαίων μόνη καθολικὴ Ἐκκλησία. μερικὴ γάρ ἐστιν, ὡς ἐστὶ καὶ ἡ Ἀλεξανδρείαν καὶ ἡ Κωνσταντινουπολὶν, ἡ καθολικὴ δὲ ἐστὶν ἡ ἀπανταχῶς. δέκατον, ὅτι τῷ Ἀντιοχείας ἰωάννη γράφει ὁ Κύριλλος, ἔχ' ὅτι ὁ Ῥώμῃ, ἀλλὰ 10 ὅτι ἡ Ῥώμῃ Συνόδου τετύπωκε, καὶ γινώσκει, ὅτι αὐτὸς Ῥώμῃ συνοδικῶς τυπῶν, ὡς καὶ Σωφρόνιος μετὰ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ Συνόδου τετύπωκε καὶ τῶν μονοθελητῶν, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συνοδικῶς ἐτύπωκε κατὰ Ἀρείαν, καὶ αὐτὸς ὁ Κύριλλος 15 κατὰ Νεστορίαν, κρείττων δὲ τῶν τοπικῶν συνόδων ἡ οἰκουμενικὴ, καὶ αὐτῇ τῆς Ἐκκλησίας τὸ κρείττερον ἔχ' ὁ Ῥώμῃ. αὐτὸς λέγει, καὶ γεγενημένη καὶ πρὸς τὴν σὴν θειοθέσταν, οἷς ἀγάπη πέθεσται τὰς ἀντεχομένης τῆς πρὸς ἅπαντας τῇ Δύ- 20 σιν κοινωνίας, ἔλεγει τῆς κοινωνίας τῇ Πάπᾳ, ἀλλὰ πάσης τῆς Δύσεως, ὡς καὶ πάσης ἄλλης Ἐκκλησίας. οὐδέκατον, ὅτι ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τῇ ὁ Κύριλλος παρετρῶσε ἵνα ἀγνοηθῇ γράψαι εἰς τὰς Βασιλεῖς τῇ βοηθῆσαι 25 τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς ἐτύπωκε καὶ ὁ Ῥώμῃ. καὶ πρὸς Θεὸν ἡ ἐξουσία τῇ Ῥώμῃ; ἔπειθ' εἴη ὁ Ῥώμῃ κεφαλὴ καὶ μοναρχίας τῆς Ἐκκλησίας, εἴη αὐτῶς ἐκείνον μόνον ἐρωτῆσαι, καὶ ὅτι αὐτῷ ποιῆσαι, ἡ οἷς διώρισε μένει χωρεῖς τῇ 30 ζητῶν οἰκουμενικὸν κρείττερον. δεκάτεον, ὅτι ὁ Ἀντιοχείας πρὸς Νεστόριον γράφων λέγει, ἡ γὰρ Δύσις καὶ Αἰγυπτός, τὰχα δὲ καὶ Μακεδονία ἐκείνην Δοκρινῇ τῆς οὐνοῦσεως, ἔχ' ὡς ἐκείνη δηλοῖται ὁ Ῥώμῃ, ἀλλὰ ὡς ἐκείνη, τὰ ἐστὶ διείδως 35 ἐκείνη ἐπαρχία Συνόδου, καὶ τὸ δὲ ὁρθόδοξον, ὅτι λέγει τὰς ἰδρώτας τῶν Ἐπισκόπων ποιῆσαι τὴν οὐνοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ μάλιστα τὸν τῇ τῇ πᾶσι ἡ καὶ καὶ καὶ πατέρες τῇ μεγάλῃ Ἀνακί- 40 α. ἰδὲ πῶς Πατριαρχῶν πατὴρ Ἀνάκτορος ὁ Ἐπί-40 σκοπός, καὶ πᾶς τῆς οὐνοῦσεως τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας αἷτιος, ὁ Βερόσιος Ἐπίσκοπος. ὁ Κύριλλος συνοδικῶς γράφει εἰς Νεστόριον, καὶ ἔλεγει ὁ Ῥώμῃ, ἀλλὰ ὅτι Ῥώμῃ Συνόδου παρεδρόντος Κελεσίνο, καὶ ἡμεῖς ἅπαντες. 45 καὶ μετ' ὀλίγα, Πέτρος καὶ ἰωάννης ἰσοτίμοι ἀδελφούς κατὰ καὶ ἀπόστολοι καὶ ἄγιοι μαθηταί. καὶ ἰδὲ ὅτι ὁ Πάπας τῆς Ῥωμαϊκῆς Συνόδου παρεδρόντος, ὡς καὶ πᾶς μητροπολίτης καὶ Πατριάρχης τῆς ἰδίας Συνόδου, ἐμὴν καὶ ὑπὸ τῇ σῇ. καὶ 50 πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς Ἀποστόλων ὁ Πέτρος; καὶ ἔτι λέγει αὐτῷ, καὶ φρονήσεις καὶ διδάσκεις αὐτὸς καὶ ἡμεῖς πάντες οἱ τε καὶ τῇ ἑστέραν καὶ τῇ ἑστέραν Ἐπισκόποι καὶ διδασκαλοὶ καὶ λαὸν ἡ γὰρ ἐμὴν. καὶ σημειώσαι, ὅτι ἡ κοινότης τῆς Ἐκκλησίας κατὰ π- 55

7 τῶς, καὶ ἔχ' ὁ Ῥώμης· δέκατον τέτατον, ὅτι γε-
 8 φων ὁ Κύριλλος πρὸς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει μο-
 9 ναχὰς, ἐλέγει ἡ κεφαλὴ, ἢ ὁ καρδιαικὸς, ἢ ὁ
 10 κυριφαῖος, ἢ ὁ ἀρχιε, ἢ ὁ μονάρχης τῆς καθόλου
 11 Ἐκκλησίας Ῥώμης, ἀλλὰ τὰ τῷ τῷ γράμματι τῷ
 12 πεμφθέντι παρ' ἡμῶν καὶ τῷ Ῥώμης κελεύει· ἡ
 13 σπουδῶσαι, ὅτι ἰσότητος ὁ Κύριλλος καὶ κελεύει·
 14 δέκατον τέτατον, σημαίνει εἰς τὴν δέσπιν Βασιλέα
 15 καὶ Θαλασσίε των μὴ βεβαιούντων τῷ πρίνι λό-
 16 γῷ Ῥώμης, ἀλλ' ὅτι Πέτρος, ἰακώβου τῷ ἀδελφε-
 17 θείῳ, ἰωάννη τῷ ἀγαγγελιστῇ καὶ μαρτύρων, ὁμο-
 18 λογητῶν καὶ Ἐπισκόπων καὶ των πατέρων καὶ τῶν δι-
 19 δασκάλων, καὶ ὅτι τῆς Σωθῆς Ἀντιοχείας τῆς
 20 κατὰ τὴν Σαμοσατίως, ἐν ἧ λέγουσιν ὅτι ἦσαν ἑ-
 21 21 πίσκοποι ἑκάτον ὀγδοήκοντα, καὶ ὅτι τῆς Σωθῆς
 22 δὲ τῆς ἐν Ἀφρικῇ, καὶ γὰρ καὶ Τοπικῇ Σωθῆς
 23 προσέχει τῷ Ῥώμης, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἐν Κωνσταντινῇ
 24 ἔλεγε κατὰ τῷ Ῥώμης φερμένην, ἀλλ' ἔτι καὶ ὅτι
 25 τῆς ἐν Νικαίᾳ, ἥτις καὶ τὸν Ὄρον τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ

20

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Κ.

25 Ὅτι ἐκ τῶν κατὰ Νεστωρὸς ἡλισσομένων τῶν Κυρίων πρὸς τὰς Ἀλκίτας, καὶ Βασιλίδας, καὶ Ἀκάσιον Βερρόριος, καὶ τὰς λοιπὰς Πατριάρχας, καὶ τὸν Ῥώμης Κλεετίον, καὶ Κλεεσίνα πρὸς Κύριλλον καὶ τὰς λοιπὰς Πατριάρχας καὶ τὸν Θεσσαλονίκης Ῥάφον, καὶ ἐκ τῆς θείας πατριαρχικῆς Συνοδῶν, δεικνύται μὴ εἶναι τὸν Ῥώμης τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλον, ἡ βεβαιωτὴν τῶν τῆς πίστεως δογμάτων, ἡ ἐξουσιάζων, ἡ ἐκδικὸν τῆς πίστεως, ἡ Οἰκουμενικὴν Συνοδὸν ἀφαιρεσὶν, ἀλλὰ τὴν ἁγιότητα τῆς Ἱεραρχίας.

30 **Κ**αὶ ἄλλως, ὁ Πάπας Κύριλλος γράφων πρὸς τὰς
τὸν μονήρη εἶον ἀσκήντας καὶ Νεστορίαν, οὕτως ἐ-
μνήθη Πάπα Ἰνδός, ἀλλὰ μόνον τὸν ἄγιον Ἀθανά-
σιον ἔφερον εἰς μαρτυρίαν. καὶ ἐν τῇ πρὸς τὰς βα-
σιλίσσας ἐπιστολῇ ἐξ ἧς τὰ ῥώμης, ἐποίησε τὰ
δοσποδείξεις, ἀλλὰ ἡθ' τῶν πατέρων Ἀθανασίου,
35 Ἀπικῆ, Ἀνθόχου, Ἀμφιλοχίου, Ἀμμωνίου, Κρυ-
σοστόμου, Σεβριανῆ, Βιταλίου καὶ Θεοφίλου Ἀλε-
ξανδρείας. καὶ πρὸς ἄλλους πολλὰς γράφας κατὰ
Νεστορίαν, ἐκ ἧς πεπαντάπασι ἐστὶ ὁ ῥώμης κοιτός
ἐστὶν ἀπαύτων τῶν Χριστιανῶν διδάσκαλος, καὶ ἄγω
40 διορίζεται, πρὸς ὃν ὁ ἀντιλήγων ἐκ ἑστὶ Χριστιανός,
ἀλλ' ὅσοι τῆς κοινότητος καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ποι-
εῖται τὰς δοσποδείξεις. εὐαγγελίζον, ὅτι πρὸς τὸν ῥώμης
Κελεσίππον γράφον, λέγει ὁ Θεὸς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὡς
ὁ ῥώμης βεβαίως, ἀλλ' ὡς ὅλοι οἱ τῆς οἰκουμενικῆς ἐπί-
45 σκοποὶ καὶ λαοί. καὶ, ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινὸς πόλει δυο-
ξαίναντες, καὶ ὁμοδόχοντες πᾶσι πρὸς τῶν ὁρθοδόξων δι-
δασκάλων ἐπικεκρίναν. καὶ, πάντων τῶν κατὰ πᾶσι
οἰκουμενικῶν ὁρθοδόξων ἐπισκόπων καὶ λαῶν ὁμο-
λογουμένων ὅτι Θεὸς ἦν ὁ Χριστός. καὶ, πάντες οἱ
50 πατέρες ἡμῶν οἰ μεγάλοι καὶ θαυμαστοὶ καὶ ὁδο-
κίμοι Θεοφόροι ἦσαν ἄπὸν πᾶσι ἁγίαι παρθένων.
τείτων, ὅτι οὐμόνον εἰς τὸν ῥώμης ἔγραψον, ἀ-
λλὰ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Πατριάρχας, καὶ εἰς Ἀκά-
κιον τὸν Βερρόϊαν. καὶ ὁ Κελεσίππος ἔγραψεν ἐμό-
νῳ εἰς τὸν Κύριλλον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Πα-

ἡ βασιλεύουσα, καὶ διὰ τῆς ἐν καρθαγυνῇ καὶ τῶν ἡ-
 μέρων αἰῶν, πᾶσα δὲ Ῥώμης ἐκδουὸς μέμνηται,
 καὶ ἰδὲ βιβλίε διελάντα, μέρες τρίτη, κεφαλαιῶν
 τεῖς τετάρτον. Συνοδὸν Οἰκουμενικὴν αὐτοῖσι
 ὡς τῶν Βασιλέων, λέγουσι γάρ, καὶ ἡμῖς γάρ
 ὑμᾶς παρεκαλέσαμεν περὶ Συνοδῶν Οἰκουμενικῆς τῆς
 φωτιστικῆς ἀκριβῶς κρατῶν καὶ διορθῶσαι τὰ
 σαλδοῦμα, ἕως τὰ καταρράζοντα. καὶ σημείω-
 σαι, ὅτι ἐκ ἀξιώσιμον ἐκρίνουν ἐν ἱκανὸν τὸν τῆ
 ἐν Ῥώμῃ συνοδῶν συνεδρέοντος Κελεστίνου τύπον, ἕτε-
 ρῶν τῶν Κυρίων Συνοδῶν, ἀλλὰ τὸ Οἰκουμενικὸν ἄθροισμα,
 ὡς ὃν ἐπὶ τῶν Πατριάρχων καὶ Τοπικῶν Συνοδῶν ζη-
 τῶσι κρατῶν, ὅθεν αἱ Βασιλεῖς μετὰ τὸν τύπον τῆ
 Ῥώμης καὶ τῶν Κυρίων Συνοδῶν γράφοντες Σά-
 κραν Κυρίῳ λέγουσιν, ἡμεῖς ἐκ ἀνεξετάσας εἶναι
 τὰς λόγους ἀνεξέμεθα, ἀλλὰ κρατῶν τῶν λόγων περὶ
 καθίσταται τὰς ἀπασταχῆ συνεσώτας τῆς Γερου-
 σίας. καὶ σημείωσαι, ὅτι λέγουσιν, ὁ Πάπας ἀθροίζου-
 τὰς Συνοδῶν, καὶ τὸ, ὁ Πάπας ἐπὶ τῶν Συνοδῶν.

Πατριάρχας, καὶ αἱ τὸν Θεσσαλονίκης Ῥαββόν, ὡς αὐ-
θιγόντες ἀλλήλους κατὰ τὰ Νεστορίαι, καὶ Ἀνατολί-
τις Ἐκκλησίας ἐκείνης καὶ τῶν τῶν Κελεσίων, ἵνα
γὰρ πρὸς τοὺς κατὰ Μακεδονίαν καὶ Ἀνατολίαν Ἐπισκό-
πους τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τὰ Νεστορία. ἵνα δὲ κα-
τανοήσῃ τις ὅτι μόνος ὁ Ῥώμης καὶ ἡ Σύνοδος αὐτῶν διε-
γέρσας τὰς ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους κατὰ τὰ Ἀλάσσορας,
ἐπὶ γὰρ, ἐπὶ γὰρ, ἵνα δώσωμεν ἀφορμὰς
τῶν πάντων μιᾷ ψυχῇ καὶ μιᾷ γνώμῃ εἶναι καὶ
ἐπαγωνίσασθαι τῇ ὀρθῇ πίστι πνευματικῇ. καὶ
σημαίωσαι πρῶτον, ὅτι ἕκκοντος ὁ Ῥώμης διδωσιν
ἀφορμὰς, ἀλλ' ὁ Ἀλεξανδρείας καὶ ὁ Ῥώμης. δόξουν,
ὅτι ἔδωκεν ἄρα Πατριάρχης ἰδικῶς, ἀλλ' ἡ κοινὴ
τῆς Ἐκκλησίας ἐκδικήσεται τῆς πίστεως, καὶ
οἱ ἄλλοι πατέρες ἐξηγῶνται τῆς ἀγίας γραφῆς, καὶ
διδάσκαλοι καὶ μαρτυροὶ ἐν ταῖς περὶ πίστεως.
ἔπειτα, ὅτι πρὸς τὰς τρεῖς ζητᾷ τὴν γνώμην ὁ Κῴ-
νιος πρῶτον τῶν Κελεσίων καὶ τὴν ἀκραιφνήσαν
Νεστορίαν, οἰκονομῶν τὸν καιρὸν καὶ τὰ πράγματα,
διὸ λέγει αὐτῷ, ἐπειδὴ καὶ Θεὸς ἀπαταῖ παρ' ἡ-
μῶν τὸ τοῦ ἁλίου ἐν τῷ αἵματι, ἡμεῖς τὸ ἀρμόζον, τὸ
κατὰ καὶ τῇ χρείᾳ, τὸ σωτῆρ, τὸ συμπαθητικόν,
τὸ ἐντελές, τὸ συμφέρον. ποῖον δὲ τὸ συμφέρον;
ἵνα ψηφίσεται πρῶτος ὁ Ῥώμης, καὶ ἄρα διότι
ἔχει τὴν γενικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλη-
σίᾳ; ἔδωκεν. ἐπειδὴ πῶς ὁ Ἀλεξανδρείας Ἀλέ-
ξανδρος, χωρὶς τῆς ἐρωτήσεως τὴν Ῥώμης, ἡ ἁλίου

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΑ'.

Ὅτι τὸ ἐν τῇ κατὰ Νεσορίαν πρὸς Κελεσίωνα ἐπιστολῇ τῷ Κυρίλλῳ εἰρηὶ τὸ , τὰ μακρὰ ἐξ ἡ τῶν Ἐκκλησιῶν πείθειν ἀνακοινῶσαι τῇ σὴ ὁσιότητι , πρὸς τῇ μὴ παρέχειν τῇ Ῥώμῃς ἰδικίῳ τινὲ ἐξουσίαν , λαμπρῶς καταβάλλει τὸ μοναρχικὸν αὐτῷ ἀξίωμα , καὶ περὶ τῆς ποσότητος λέγεται ὡς αἱ αἰεὶ πατέραι τὸ εἶδος , ἐξ ὧν συνάγεται εἶναι ὅτι πάντων τῶν κοινότητων τῶν Ἐπισκόπων .

Εἰς αὐτὴν ἅπερ λέγει ὁ Κύριλλος τῷ Κελεσίῳ ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ , καὶ τὰ μακρὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξ ἡ πείθειν ἀνακοινῶσαι τῇ σὴ ὁσιότητι , ἡ μαρτυρεῖν ἰδικίῳ τινὲ ἐξουσίᾳ τῷ Πάπῃ τῆς Ῥώμης , μάλιστα δὲ λαμπρῶς καταβαλεῖν τὸ θρυλικὸν μοναρχικὸν ἀξίωμα αὐτῷ , καὶ πρῶτον , ὅτι ἔγραψε τῷ Κελεσίῳ χρηστικῶς ὡς Διδάσκαλος , καὶ πρὸς τὴν θρόνον Ἐπίσκοπος , ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν τῶν Ῥώμης διασπολὴ κοινὸν ὡς ἀναρχωτῆσιν οἰκουμενῶν , ἀλλὰ καὶ τὸ ἰδικίον ὡς εἴρηται ἀνωτέρω , καὶ καὶ τὰ μακρὰ ἐξ ἡ . ἅπερ δὲ περὶ τῆς εἴδους ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερος κεφαλαιὸς πέμ-
 20 πη Παρεργάσει ὁ γράφει , καὶ ἡ δὲ λέγει ὅτι τὸ εἶδος λέγεται ὡς αἱ αἰεὶ πατέραι ποσότητος , καὶ τὸ παρὸν ἀρκῶς εἶπεν ὅτι λέγεται ἐξ ἡ μακρῶν , ἐξ ἡ ἀρχαίων , καὶ ἐξ ἡ ἀνωτέρω κεκοιμημένοι . καὶ τὸ μὲν ἐξ ἡ τὸ μακρὸν δηλαδὴ δύο τινὰ , πρῶτον ,
 25 ἐκείνῳ τῷ ἀρχαίῳ συνηθείᾳ καὶ ἡ καὶ ὁ ἀπόστολος καὶ οἱ ἐκείνων ἀποστόλοι καὶ καθεστῆς οἱ πατέρες κοινῶς ἐθεώρησαν τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμβῆναι , εἰ καὶ μετὰ τὰς Ἀποστόλους οὐκ ἦσαν πάντες οἱ τῆς οἰκουμένης Ἐπίσκοποι ἐν αὐτῇ κοινῶς συνα-
 30 λούσειν , ὡς κατὰ Νεώτερον μόνον οἱ Δυτικαὶ Ἐπίσκοποι συναλεθόντες κατέκριναν αὐτὸν , καὶ Παῦλον τὸν Σαμοσατεύην μόνον οἱ τῆς Ἀνατολῆς Ἐπίσκοποι ἀθροισθέντες , ἐξήνεγκαν τὸν κατ' αὐτῷ ψῆφον , καὶ μετὰ τὰς ἀποφάσεις γεγραμμέναι οἱ πατέρες ἀλ-
 35 λήλοις τὰ γενόμενα , ὡς ὁ πρὸς τὸν Βασιλεῖα Θεσσαλονικτικὸς τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ μαρτυρεῖ , δούτερον , δηλαδὴ τὸ δόγματι μετεῖναι χρόνῳ ἀρ-
 40 νήσαν , ὡς εἰναι ἡ ἀθροιστικὴ τῶν οἰκουμενικῶν Συνοδῶν , ἀρχαίῳ λαβῆσα ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντι-
 40 νῳ , ἐν αὐτῇ ἀναγκῇ πάντων τῶν Πατριάρχων ἡ πα-
 45 ρεσία , ἡ δὲ αὐτῶν , ἡ δὲ Τεσσαλονικῶν , τὰ δὲ ἀρχαία ἐξ ἡ δηλαδὴ τὸ πολυχρόνιον , ὡς φαίνεται ἐν τῷ αὐτῷ Κανόνι τῆς πρώτης Συνοδῆς , καὶ ἀρκῶς μαρτυρεῖ ὁ Ἐπιφάνιος Αἰρέσεις ἐδομημένης ἐβ-
 45 δόμη λέγων , τῷ γὰρ εἶδος ἐστὶν ὅτι ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Ἀρχιεπίσκοπον πάσης τῆς Αἰγυπτῆς καὶ ὠβελίδος , μαρεώτερος καὶ Λιβύης Ἀφρικανῆς , κα-

ρεώτερος πρὸς Πρωτοπρόεδρος ἔχον τὴν ὁλοκληρω-
 τικὴν Διοίκησιν , ὁ πρὸς ἐστὶν ὅτι ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἔχον
 τὴν Διοίκησιν τῶν ἐρημικῶν Ἐπαρχιῶν , οὐκ ἦν ὁμοίως
 ὡς τὰ καὶ τῶν Ἀποστόλων , ἀλλὰ μετὰ τὰς Ἀ-
 ποστόλους γέγονε συνηθεία , ὡς μετὰ τὰς Ἀποστόλους
 γέγονε συνηθεία ἵνα διοικῇ ὁ Ῥώμης τὰ δυτικὰ μέ-
 10 ρη . ἐπειδὴ δὲ γέγονε αὕτη ἡ συνηθεία ἔπειτα με-
 τὰ τὰς Ἀποστόλους , εἴρηται ἀρχαίῳ ἐξ ἡ . ἰδὲ καὶ
 βιβλίῳ δούτερος κεφαλαιὸν τρίτον . τὸ αὐτὸν συ-
 νηθείᾳ εἶπον ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος ἐν
 τῇ ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῷ περὶ δεκάτῃ , ἡ ἡμεῖς κα-
 15 κῶντες ζητῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποκαταστήναι τὸ μοναρχ-
 20 ικόν , ἡτοι ἀντιχριστιανικόν ἀξίωμα , ἀλλὰ ταχὺ-
 25 τατα ὁπορευομένη , ὡς τῶν ἀγίων πατέρων , ἡσύ-
 30 χασε . δηλαδὴ δὲ καὶ αὕτη ἡ τῷ Ἀνατολίῳ ἀνωτέρω συ-
 35 νηθεία τὸ αὐτὸ τῷ χρόνῳ ἀρξάμενον , ἡτοι ἐκείνῳ
 40 ὅταν χρόνῳ ἐφ' ὃ ἡ Κωνσταντινουπόλις κτισθεῖσα γέγο-
 45 νε βασιλεῖα . τὰ ἐν μακρῷ ἐξ ἡ τῷ Κυρίλλῳ πρὸς
 Κελεσίωνα καὶ κατὰ τὰς δύο τρίτες τῶν μακρῶν ἐξ ἡ
 ἐννοεῖται , ἐκείνῳ μὲν ὅτι συμπάσχον δὲ τὰ
 μέλη ἀλλήλοις , ὡς ἔγραψεν ὁ Ἀλεξανδρεὺς Ἀλέ-
 50 ξανδρὸς πρὸς τὰς ἀπανταχῇ Ἐπισκόπους , ἐπαλεί-
 55 φων καὶ παρεστῶν . αὐτὸς πρὸς ἄμωσαν τὴν Ἀρέε
 καὶ τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν , καὶ ὁ μὲν Βασιλεὺς τῇ
 Τυανῶν βουλῇ , καὶ ἰδὲ ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερος
 κεφαλαιὸν ὅκταν . τῷ δὲ , πρὸς ἀθροιστικὴν οἰκουμεν-
 60 ικῇ κληθείᾳ , ἵνα καταλυθῇ ἡ ὁφείναι τῇ οἰκουμεν-
 65 ικῇ ἐξ ἡ τῆς καθολικῆς πίστεως . καὶ τὰ μακρὰ
 70 ἐξ ἡ ὁμοῦ ἅπερ ἔγραψεν ὁ Κύριλλος τῷ Κελεσίῳ ,
 75 δι' αὐτὰ ταῦτα ἔγραφε καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς Πατριάρ-
 80 χας , καὶ οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι ἔγραψαν πρὸς αὐτὸν ,
 85 καὶ πρὸς ἀλλήλους , καὶ τῷ Νεσορίῳ ἔγραψαν , εἰ φρε-
 90 νήσεις καὶ διδάσεις αἱ καὶ ἡμεῖς πάντες οἵτε καὶ τὸ
 95 ἑσπερον καὶ τὸ ἑσπερον Ἐπίσκοποι καὶ διδάσκαλοι
 καὶ λαὸν ἡ γέννηται . καὶ σημειώσαι , ὅτι οὐκ εἰναι ὁ
 100 κωνονίζων εἰς Ἐπίσκοπος , ἡ εἰς Διδάσκαλος , καὶ
 105 εἰναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς ἡ γέννηται , ἀλλὰ πολλοὶ
 καὶ ταῦτα ἰσότητοι . ὅθεν ὡς εἴρηται πάντες ἡ κοι-
 110 νότης τῶν Ἐπισκόπων ἐθεώρησε τὰ συμβαίνει ἐν
 τῇ Ἐκκλησίᾳ .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'.

50

Ὅτι καὶ οὐ τῆς Κελεσίνας Ῥώμης πρὸς τὰς Κωνσταντινουπόλιν ἐπιστολῆς καὶ Νεσορίαν , καταρξάσεται τὸ μοναρχικὸν ἀξίωμα τῇ Ῥώμῃς .

Καὶ ὡς τῆς ἐπιστολῆς τῷ Κελεσίῳ πρὸς τὰς Κων-
 50 σταντινουπόλιν καταρξάσεται τὸ παπικὸν μυ-

θῆμα . φησὶ γὰρ ὁ Κελεσίνας , ἐκείνῳ ποτε ἐργ-
 55 σιλον ζήτησιν ὁ Σαμοσατεύης Παῦλος , ὅτε τῆς ἀγίας
 καὶ

κατὰ τὴν ἀντιοχείαν ἐκκλησίας παρίστατο, ἀλλὰ τῶν ἀπὸ τῆς θρόνου ἐν ᾧ μιαιώδως πρὸς καθέζετο κατήρηκεν ἐνθάδε τῶν καθολικῶν ἱερέων ἢ ἀποφασίς. ἀλλὰ παρὶς τῶν ἀντιοχείας κατήρηκεν ἐχὼ ὁ Πάπας, ἀλλὰ κρινὼς τῶν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων ἢ ἀποφασίς; ἀλλὰ παρὶς τῶν ὁ Πάπας Κελεστίνος λέγει ὅτι οἱ ἐπίσκοποι Συμόδον ἀφαιρῶσαντες ἔκρινον τὸν Παῦλον ὡς διασφαλισμὸν ἀντιέρω βί-

βλίω πρώτῳ κεφαλῶν δεκάτῳ ἐν αὐτῷ. γινώθι λοιπὸν ὅτι ἐδὲ ὁ Κελεστίνος ἐγίνωσκε τὴν τὴν ἀξίω- μάσε, ἐν ᾧ ἡμινοτόμως καὶ μιαιώδως πρὸς καθέζετο νομίζας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας. ἰδὲ πῶς ὁ Κελεστίνος ἐν τῇ πρὸς Νεσόριον ἐπιστολῇ λέγει ὅτι ὁ Χριστὸς ἐστὶ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐλέγει ὅτι ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῇ Φοβέμενος τὸ τῆς Ναζιανζηνῆς, ἡτοί τῷ, ἡδὲ δούτερον καταπύεσθαι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΓ'.

10

ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας ἐπιστολῆς τῷ Κελεστίνῳ ῥώμης κατὰ Νεσόριον, κατατρέφεται ἡ τῆς ῥώμης μοναρχία, καὶ δέκνυται μία τῶν μερικῶν ἢ ἐν ῥώμῃ ἐκκλησία.

Καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ἐγραψεν ὁ Κελεστίνος πρὸς Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας κατατρέφεται ἡ παπικὴ μοναρχία, γράφει γὰρ περὶ Νεσόριον, καὶ ταῦτα τῶν πίσιν ἐὰν μὴ ὁμολογήσῃ κατέχεν, ἰούτινα κατὰ τὴν ὁποιοῦν διδασκαλίαν ἡ ῥωμαίων καὶ Ἀλεξανδρείαν καὶ ἡ καθολικὴ πανταχῇ ἐκκλησία κατέχει, ἀπὸ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας χωρίζοιτο. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐστὶ μία ἐκκλησία, ἀλλὰ πολλὰ μερικῇ, ἐξ ὧν καὶ ἡ ῥώμη μία ἐστὶ, καὶ ἡ Ἀλεξανδρεία μία ἐστὶ, καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις μία ἐστὶ, ἀλλὰ καὶ ἡ καθολικὴ, ἥτις ἐστὶν ἡ ἀπανταχῇ, ὅθεν ἐπιφέρει, καὶ ἡ καθολικὴ πανταχῇ ἐκκλησία. δούτερον γράφει αὐτῷ, ταῦτα ἀδελφὲ τιμιάτατε πρὸς τὴν σὺν ἀνω-

σύνῳ ἐγράψαμεν, ἵνα ἐνδυσάμεσθῃ ἐν τῇ Διοσπότῃ, καὶ τὸν οἰκῶν πρὸς τῇ θείᾳ θύρᾳ καὶ τῶν ἐλπίδα τῆς καθολικῆς ὁμολογίας ἐνδυσάμενος, τὴν ἀγέλην τῆς ἡμετέρας δεσπότης Χριστῷ ἀπὸ τῆς πονηρᾶς καὶ αἰσχρῆς διδασκαλίας ἐλευθέρῃ, καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐδὲ ὁ Κελεστίνος οἶδε τὴν παπικὴν μοναρχίαν, καὶ ἐδὲς πρὸς αὐτῷ μόνῳ λέγοντι, ὅθεν καὶ ἄλλοις γράφει καὶ δέεται, ὡς ἐγραφε καὶ ὁ Κύριλλος ἵνα σιωπῇ πρὸς καθάριστι Νεσόριον, ἰσομήτως ἐν τῇ ἐκείνῃ πρὸς μαρτυρίαν. σημείωσαι ὅτι ὁ 25 γυνικῶς οἱ Πατριάρχαι τῶν Συμόδον ἀγέρουσι, καὶ ἐμάν, ὁ ῥώμης, καὶ ἐπὶ πρὸς μαρτυρίαν, ὡς πρὸς ἡ μετὰ τὸ κρίσμα τῶν παπιστῶν βέβηται μανία.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΔ'.

30

ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην ἐπιστολῆς τῷ Κυρίλλῳ κατὰ Νεσόριον, καὶ τῆς περὶ πίσεως ἐκθέσεως τῆς Κωνσταντινέως Φλαυιανῆς τῆς ὁδηγῆς Λέοντος ῥώμης ἐξαχρῶς καταβάλλεται ὁ τῆς μοναρχίας τῆς ῥώμης πύργος.

Καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς Κυρίλλῳ πρὸς Ἰωάννην τὸν Ἀντιοχείας τὸ αὐτὸ συνάγεται. λέγει γὰρ, ὅτι ὁ Νεσόριος ἀπὸ τῆς γράφει αὐτῷ τὸν Κύριλλον πρὸς διόρθωσιν, ἐχθρὸς ἐγένετο αὐτῷ, καὶ νομίζας συναρπάσαι καὶ τῶν ῥωμαίων τὰς ἀκοὰς τῆς πίσεως αὐτῷ, ἐκτόπῃ τινι ἐγράψεν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ῥωμαίων Κελεστίνῳ, καὶ ἔσταλκε καὶ τετραδίον τῆς ἀιρέσεως αὐτῆς, αἵτινα οἱ παρόντες ἐν τῇ ῥώμῃ ἐπίσκοποι ἀναγνόντες, καὶ πολλῶν συνεδρίων γενομένων, κατέγνωσαν αὐτῶν. ἐπειδὴ ὁ Νεσόριος ἐγραψεν ἐκ τῶν ταῦτα, λέγει ὁ Κύριλλος ἀναγκάτως ἐγραψα καὶ ἐγὼ τὰ γεγονότα ἅπαντα. ὅθεν ἡ ἀγία ῥωμαίων Συνοδὸς φανερώς πετύλωκε καὶ ἐγράψεν πρὸς τὴν σὺν Θεοσέβειαν, οἷς ἀνέγκη πέ- θιεσθαι τὰς ἀπεχόμενας τῆς πρὸς ἅπασαν τὴν δύσιν κοινωνίας. Καὶ, τῆς σῆς τοίνυν Θεοσεβείας ἐστὶ σκοπῆσαι τὸ συμφέρον, ἡμεῖς γὰρ τοῖς παρ' αὐτῆς ἡολκαθησάμεν κείμεσι, δεδιότες ἀπολιθάνειν τῆς ἡσέπων κοινωνίας. καὶ λοιπὸν σημείωσαι πρῶτον, ὅτι ἐπὶ ἐγράψεν ὁ Κύριλλος ὡς πρὸς ἀντικρίτως

τῆς ἐκκλησίας τῇ ῥώμῃ, ἀλλὰ ἵνα μάθωσιν ἅπαντα τὰ γεγονότα οἱ ῥωμαῖοι, καὶ μὴ ἀπατηθῶσι, καὶ γὰρ ἐχρῶσθαι ὅτι ἐδυσώπη ῥωμαίων ἐκκλησία ἀπατηθῆναι καὶ ἀμαρτῆσαι ἐν τοῖς περὶ πίσεως. δούτερον, ἐλέγει ὅτι ἡ βλαφήτῃ ὁ Νεσόριος 40 συναρπάσαι τὸν Πάπαν μόνον, ἀλλὰ τῆς ῥωμαίας, ὡς πολλοὶ ἦσαν ἐν ῥώμῃ οἱ κληρικοί, ὡς καὶ ἐς τοὺς λοιποὺς Πατριάρχαι. τῶν δὲ αἰμαρῶν, ὅτι ὁ ῥώμης ἐξ ἀποκαλύψεως διορίζει μόνος περὶ τῆς πίσεως, ἀπὸ Χριστοῦ καὶ τῶν Πέτρων ἔχων 45 τὴν δυνάμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἐπειδὴ συνοδικῶς καὶ ἐκείνος ἐξετάζει καὶ κρίνει. ὅθεν φησὶν ἐν ταῦτῳ ὁ Κύριλλος, οἱ παρόντες ἐν ῥώμῃ ἐπίσκοποι ἀναγνόντες τὰ συγγράμματα Νεσόριον, καὶ πολλῶν συνεδρίων γενομένων, κατέγνωσαν αὐτῶν. ὡς 50 τυχόν καὶ ἐπὶ Ἰωάννης τῷ Καππαδόκῃς ἡ ἐνδημῶσα ἐν Κωνσταντινέως Συνοδὸς ἀναγινῶσα τὰς λιβέλλας τῶν ἀνατολικῶν περὶ τῆς σεβήρας, κατέγνω αὐτῶν τῆς τῆς κρι- σεως τῆς Πατριάρχαι, καὶ ἰδὲ κατωτέρω βιβλίῳ πέμ- πτης κεφαλῶν πρῶτῃ ἐγράψεν δούτερον. τῆς

35

των, εἰπὼν ὅτι ἡ ἐν Ῥώμῃ Σύνοδος ἔγραψε πρὸς τὴν οὐ-
 θυσίαν, ἔδειξεν ὅτι τὸ πεμφθὲν αὐτῇ γράμμα
 τῆς Κελεσίνας ἡ σύνοδικόν, καὶ ἐκ τούτου τῆς Ῥώμης ὡς
 μονάρχης, ὅπερ καὶ παντὶ Πατριάρχῃ ἴδιον. εἰδὲ
 9 καὶ μόνος ἔγραφον, εἰδὲ τὴν μοναρχίαν πα-
 τήσιον αὐτῇ, καθότι καὶ τὰς παντὶ Ἐπισκόπων
 ἴδιον, καὶ ἰδὲ τὰ περὶ τῆς Πάπας ἑλπίς. αὐτῶν
 ἐν τοῖς παλαιῶν βιβλίοις δούτερον κεφαλαιὸν
 πέμπτον. τέταρτον, ἐκ τῶν οὐκ ἐκείνου τῷ
 20 Ἀντιοχείας, ἀνάγκη πείθεσθαι τῷ μονάρχῃ, ἢ τῷ
 ἀκρῷ Ἀρχιερεῖ, ἢ τῷ βικαρίῳ τῆς Χριστῆς Πάπας, ἀλλὰ
 τοῖς Ἐπισκόποις τοῖς συστήσασιν τὴν Ῥωμαίων Σύνοδον,
 ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας, οἷς ἀνάγκη πείθεσθαι, ἐκ ὅτι
 ἔχουσιν παρόμοιον λόγον τῆς Χριστῆς, ἢ τῆς Ἐκκλησίας
 25 πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς, ἀλλὰ ὅτι ὁ ὁρθόδοξος ἔστι,
 καὶ τῆς Αἰρετικῆς κατεγνωμένος, τὸν βελόμην κοι-
 νωνεῖν αὐτοῖς διὰ κακάνους ἐξαπολεθεῖν. ἐπειδὴ
 πρὸς ἐκείνους πρῶτον ἔγραφον ὁ Νεστόριος, καὶ
 ἐκείνοι πρῶτοι συνοδικῶς κατέγνωσαν αὐτὸν,
 30 καὶ διὰ τὸ πλῆθος, ἦσαν γὰρ πολλοί. ἐπει-
 δὴ καὶ οἱ μακεδόνες καὶ ἄλλοι πολλοὶ παρὰ τὸν
 σωτήριον αὐτοῖς, καὶ ἰδὲ αὐτῶν κεφαλαιὸν
 ἐβδόμη Παράγραφον δούτερον. πέμπτον, εἰδὲ τῆ-
 35 τὸν, τετύπωνεν ἡ Ῥωμαίων Σύνοδος, παρὲς τῇ
 Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ παρόμοιον ἐκείνης Ἰνός, ἢ
 γὰρ (ἵνα ἐάσωμεν τὰς λοιπὰς) ἐπὶ Φλαυίαν τὴν
 Κωνσταντινουπολίτην Σύνοδον τετύπωνε κατὰ Εὐτυ-
 χῆν, καὶ πάντες αὐτῇ ἐξηκολύθησαν, ὅθεν ὁ
 Λεγόμενος τῆς Ῥώμης Πατριάρχῃ ἐν τῇ ἐν Χαλκη-
 40 δόνι Συνοδῷ ἔφη, ἄγνως καὶ καθαρῶς καὶ ὁλο-
 κλήρως τὴν πίσιν ἐξέειπε ὅτις ὁσίας μνήμης Φλαυ-
 αῖνος, ἦν πίσις καὶ οὐκ οὐκ συμφωνεῖ τῇ ὁμο-
 λῇ Λέοντος, πρῶτον. εἴποι δ' αὐτὶς αἰσώτως
 ὅτι μάλιστα ἡ ὁμοσολὴ Λέοντος συμφωνεῖ τῇ περὶ

35

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΒ'

ὅτι καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βερρόϊας Ἀκάκιον ὁμοσολῆς τῷ Κυρίῳ, καὶ τῇ Ἀκακίᾳ πρὸς τὸν Κύριον κατὰ
 Νεστόριον, πρὸς τῷ μηδεμίαν μνήμην γινώσκειν ἐν αὐταῖς τῆς Ῥώμης, ἢ τῆς Συνοδῆς αὐτῆς, συνάγεται μὴ
 40 εἶναι τὸν Ῥώμης μονάρχην ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἢ βεβαιῶν τὴν πίσιν, ἀλλὰ τὴν ἀγίαν πατέρας.

Καὶ τούτου τῆς πρὸς Ἀκάκιον τὸν Βερρόϊας Κυρίῳ
 ὁμοσολῆς τὸ αὐτὸ συνάγεται, φέρεται γὰρ εἰς
 μαρτυρίαν ἐκ Πάπας τινὰς, ἡ Ῥωμαϊκὴ Σύνοδος πε-
 45 ρὶ τῆς Θεοτόκου Φωνῆς, ἀλλὰ τὴν ἀγίαν πατέρα
 Ἀθανάσιον, Θεοφίλον, Βασίλειον, Γρηγόριον καὶ Ἀππικῆν
 τὰς μαρτυρίας. δούτερον, ποιεῖ φανερόν διὰ τὴν
 ἀνθεματίαν τὸν Νεστόριον εἶναι, ἐπειδὴ δηλονότι
 ὑποτίθει τὴν Ἀντιοχείαν ἵνα μὴ ὡς βοηθοὶ αὐ-
 50 τῇ τῇ Νεστορίᾳ. φησὶ γὰρ, ὅτι ὁ Νεστόριος μαχόμενος
 αὐτῇ διὰ τὴν ὑπερέσπισιν τὴν ὁρθὴν δογματικὴν
 γέγονον ἐχθρὸς, καὶ συζήτησιν τινὰς ἀγύρτας καὶ
 κατεγνωσμένας, καὶ παροτρύνει ψάλλεσθαι κατ'
 αὐτῇ τινὰ ἐπὶ πολλῶν. τρίτον, ποιεῖ φανερόν ὁ
 Κύριος, ὅτι διὰ τὸ ὑπόκειναι αὐτῇ εἶναι τὴν Ἀν-

τίσιν τὴν τῆς Φλαυίαν, καὶ ὁμοίως καὶ δι-
 δάσκαλον ὁ Φλαυίαν τῷ Λέοντι, ἐπειδὴ πρὸς τῇ
 ἑαυτοῦ τῆς πίσις τῆς Φλαυίαν τῆς ὁμο-
 λῆς τῆς Λέοντος. οὐκ ἐν, εἰδὲ τῇ, οἷς ἀνάγκη πεί-
 θεσθαι. τὴν ἀντιοχείαν τῇ κοινωνίᾳ αὐτῶν, πα-
 νόμοις δίδωσι τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι ἐ-
 μόνη ἡ ἀκοινωνησία τῆς Ῥώμης ἐπὶ τῇ τῆς μὴ
 δεχομένης κατὰ Νεστορίον ὑπογράφει, ἀλλὰ καὶ
 ἡ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ ἡ τῶν ἀπανταχῇ Ἐκκλη-
 σίων, ὡς λέγει ἡ πρὸς τὸν Ἀντιοχείας τῶν Βα-
 σιλικῆς Σάκρας, κερίον ἐν τῇ τρίτῃ μέρῃ τῆς Συνο-
 δῆς, ὡς ἐκ τῶν γραφῶν τῇ καθαιρέσει Νεστορίου,
 εἰς τὴν ὁ ἀγνώστους Ἐπίσκοπον Κύριον καὶ οἱ μετ'
 αὐτῶν, καὶ ἡ σὴ Θεοσεβεία καὶ οἱ μετ' αὐτῆς, καὶ ὁ
 ὁσιώτατος τῆς ἐκείνης πόλεως Ῥώμης Ἐπίσκοπος
 Κελεσίος, καὶ πάντες οἱ ἀπανταχῇ τῆς ὁρθοδόξου
 πίσις ἱερεῖς τῇ σὴ Θεοσεβείᾳ κοινωνήσασιν. εἴπα-
 τῇ Κυρίῳ ἐκινῶντα πάντα ἡ οἰκουμενὴ ὡς οἱ αὐτοὶ
 βασιλεῖς γράφουσιν Συμεὼν τῷ εὐλίτῃ περὶ τῆς αὐτῆς
 Ἀντιοχείας. οἱ γὰρ τῇ ὁμοσολῇ Κυρίῳ ὁμο-
 νοήσαντες, ὡς οἱ ἐν τῇ Δύσει, καὶ οἱ ἐνταῦθα,
 καὶ οἱ ἀπανταχῇ σωτῆρες. καὶ ἰδὲ κατωτέρω
 Παράγραφον τριαντὸν ἕκτον. εἴπατο ὁ Κύριος
 ἔγραφε περὶ τῶν δυτικῶν, οἷς ἀνάγκη πείθεσθαι
 τὴν ἀντιοχείαν τῆς κοινωνίας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ
 τῇ Κελεσίῳ γράφων εἶπε, γινώσκω ἡ σὴ Θε-
 οσεβεία ὅτι καὶ ἀπασιν τοῖς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν
 Ἐπισκόποις συνέδωκε τὰ λεγόμενα, καὶ διαχειρόμενοι
 πάντες καὶ λυπῶνται, καὶ μάλιστα οἱ κατὰ τὴν Μα-
 κεδονίαν Ἐπίσκοποι. καὶ σημειώσας ὅτι ὡς τῆς Ἀ-
 νατολικῆς ὑποσχεθῆς διὰ τῆς κοινωνίας τῶν Ῥω-
 μαϊκῶν Ἐπισκόπων, εἴτω καὶ τῇ Πάπᾳ βεβαιῶν
 τὴν οἰκίαν κατὰ Νεστορίον λόγους διὰ τῆς κοινωνίας
 τῶν Ἀνατολικῶν καὶ τῶν Μακεδονίας Ἐπισκόπων.

μίαν

μίσαν μίσαν ποιῆται ἰδικίῳ τῷ Πάπα, ἢ τῆς
Συνόδου αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀγίων πατέρων βε-
βαιῶς πῶς πῶς, καὶ τὸν Κύριλλον μυστοῖς ἐγκω-

μοῖς κατασέφω. ὡς ἀκαλεῖ καὶ δι' αὐτῆς καὶ ἐκ
μέρους τῶ Ἀντιοχείας Γεωργίου, ἵνα ἐπαγαγῇ
ὑπερ' τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΣ'.

5

Ὅτι καὶ ἐκτὸς πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Ἰβονάλιον Ἐπιστολῆς τῷ Κυρίλλῳ κατὰ Νεσορίε, καὶ τῶν λόγων
Ζωνάρᾳ, Θεοφάνει καὶ Γεωργίῳ Κεδρηνῷ, δεικνύται ἡ τῷ Ρώμῃ μοναρχία, καὶ ἡ ἀθροῖσις αὐτῶν τῶν
Συνόδων, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐξουσία σὺν τῇ περὶ πῶς πῶς ἀναμαρτήτῳ καπνῷ καὶ ἀτμῇ Ἡλίου διαλυομένη.

10

Καὶ ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων Ἰβονάλιον
Κυρίλλῳ Ἐπιστολῆς τὰς συνάγεται, ὅτι δηλα-
δὴ ὁ Νεσορίῳ ἐπεμψεν Ἐπιστολὴν καὶ τετράδια
εἰς Ρώμην, νομίσας πῶς Ἐκκλησίαν Ῥωμαίων συν-
αρπάσαι, καταγνωσάσης δὲ διὰ τῶν τῷ
Νεσορίῳ ὡς Αἰρετικῷ, τῷ δὲ Ρώμῃς Κελεσίῳ γρά-
ψαντος φανερώς κατ' αὐτῶν, καὶ ὑποσέλλαντες αὐτῶν
μετὰς Ἐπιστολῆς, δὲν ᾤοντο ὑποσέλλαι ταύτας,
καὶ ἀπονηθεύσαν οὐκ εὖ εἰς Ὀσσεβὴν ζῆλον πῶς πῶς
θεοσέβειαν διανασῆσαι διὰ τῶν γραμμάτων, ὅπως
αὐτὸν ἐκ μιᾶς ψυχῆς καὶ σωτῆρος σωτηρίας πῶς
εἰς Χριστὸν ἀγαπῶν ζωώμεθα, καὶ σώσωμεν λα-
ὸν κινδυνεύοντα, καὶ ἐσώσωμεν Ἐκκλησίαν πῶς
ἐπὶ ἀφανῇ, σύμφρονες γεγενοίτες ἐκάστοις ἀπαν-
τες. Καὶ, δεῖ δὲ ἡμᾶς ἀναγκάσι καὶ τῇ φιλοχεί-
στῳ Βασιλεῖ καὶ ἀπασὶ δὲ τοῖς ἐν τέλει γράψαι
καὶ συμβεβῆσιν μὴ περιτιμῆσαι τῆς εἰς Χριστὸν
εὐσεβείας ἀνθρώπων, ἀλλὰ χαρίσασθαι τῇ Οἰ-
κουμενικῇ τῷ βέβαιον εἰς πίσιν ὀρθῶν, καὶ Ποιμνῇ
ἀπαλλάξαι πονηρὰ τὰ θρέμματα, ἃ μὴ ταῖς τῶν Ἐ-
πισκόπων ἀπάντων εἴκα (ὁ Νεσορίῳ) συμβε-
λαῖς. καὶ λοιπὸν σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι ἐκ ὁ
Ρώμῃς ἢ ἄλλος τις μόνος, ἀλλὰ κοινῶς οἱ ἐγκριτοὶ
καὶ σοφοὶ τῶν πατέρων ἀναζώνονται καὶ σώζονται τὰς
λαὸς κινδυνεύοντας περὶ πῶς πῶς, ὅπερ γίνεται
ὅτε σύμφρονες γίνονται ἐπὶ Ρώμῃς μόνῳ, ἀλλ' ἐκά-
στοις ἀπαντες, ὅθεν φησὶν ὁ Ζωνάρας, ταῦτα
μαθόντες οὐ τῶν Πατριάρχων πρὸς ὁσῶντες θρόνων,
ὅ τῆς Ρώμῃς Κελεσίῳ, Κύριλλῳ ὁ Ἀλεξανδρείας,
Γεωργίῳ ὁ Ἀντιοχείας καὶ Ἰβονάλιῳ Ἱεροσολύμων,
ἀναφέρουσιν πρὸς τὸν ἀνακτὰ Θεοδόσιον καὶ πῶς Πα-
τριάρχῃ, αὐτῶν Συνόδον ἀθροισθῆναι καὶ γυμνα-
σθῆναι τὰ ὡς Νεσορίῳ δογματίζονται. καὶ ὁ Θεο-
φάνης φησὶ, γινέσθαι δὲ ὁ Νεσορίῳ, ὅτι ἐκ ἀνέ-
χονται οἱ Πατριάρχαι ὡς ἀποκηρῆσαι ἐπὶ πεπραγ-
μένων τῶν Ἐκκλησιῶν, παρεσκιάσει τὸν Βασιλέα
γράφαι δάκρυα πρὸς Κύριλλον πλήρη σχημάτων,
καὶ δοκῶν ἐκ τῶν κτυπῆν, μάλλον διήγαγε.
καὶ διακινῶν (ὁ Κύριλλῳ) γράφει τῇ Βασιλεῖ καὶ
ταῖς τέττα ἀδελφαῖς ἅμα, αὐτῶν καὶ Συνόδον
Οἰκουμενικὴν γινέσθαι εἰς τὸ γυμνασθῆναι κανονικῶς
τὰ κατὰ Νεσορίον. τότε ὁ Βασιλεὺς Θεόδωρος γρά-
φει πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν Ἐπισκόποις ὡς ἀγενέσθαι
εἰς ἔφεσον χωρὶς πάσης ὑπερθέσεως μετὰ τὸ Πάτρι-
άρχῃ ὅτι ἀδελφῶν ἔχει πρὸς θεὸν ἐδὲ πρὸς ἡμᾶς ὑπο-

λόγιον ὁμῇ πῶς ἡμέραν τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς ὁμοσκό-
μος εἰς πῶς ἐν ἔφεσῳ Συνόδον. καὶ Γεωργίῳ ὁ Κεδρη-
νὸς φησὶ, Κύριλλῳ δώδεκα κεφάλαια ἐξέδοτο
δογματικά, ἃ Νεσορίῳ ἐπεμψεν ἐν Κωνσταντινῆ-
πόλει, ὧν ἐκείνῳ καταφρονήσας, πῶς κατ' αὐτῶν 15
τρίτῳ Συνόδον γενέσθαι παρεσκιάσει. ὡς περὶ, καὶ
ἐκ τῶν γίνεται πασίδηλον, ὅτι οἱ Πατριάρχαι
ὀρθαντικῶς ἀγάγουσι τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ἐν
αἷς καὶ ὁ Ρώμῃς, καὶ ἐμόνος ὁ Πάπας, ἡ ἐξουσι-
κῶς, ὡς φλυαρεῖ ὁ παπισμός. τρίτον, ἐπὶ ὁ Ρώ- 20
μῃς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ βικάρῳ τῷ Χρι-
στῷ ἢ τῷ Πέτρῳ ἀποδοχὸς κατὰ τινὰ ἰδικίῳ ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ ἀναμαρτήτην ἐξουσίαν, ἐκείνῳ εἶναι μόνον
διορίσαι τὰ περὶ πίστεως, καὶ πῶς ὑπόφασιν αὐτῶν
εἶναι Νόμον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐκείνῳ μόνον εἶναι ἡγε- 25
ψαι εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὰς Βασιλίσσας καὶ εἰς τὰς
ἐντέλει, ἀλλ' ἐπὶ διδάσκει τὸν Πάπα ὁ Κύριλλος,
καὶ ὡς ἀκαλεῖται ὁ Κύριλλῳ ὑπὸ τῷ Πάπα πρὸς
κατωτέρω τῷ Ἀλάσσορος, γράφει καὶ εἰς τὰς λοι-
πὰς Πατριάρχας ὁ Πάπας, καὶ εἰς Ῥέφον τὸν Θεο- 30
σταλονίτικῃ τὰ αὐτὰ, γράφει ὁ Δεσπότης τῷ Πάπα καὶ αὐ-
τῷ Πάπα Ἀλεξανδρείας Κύριλλῳ καὶ εἰς Πατριάρχας καὶ
εἰς ἄλλους Ἐπισκόπους γενέσθαι ὁμοψύχους καὶ ὁμοκαρδίους
καὶ τῷ Αἰρετικῷ, καὶ γράφει καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα,
καὶ πρὸς τὰς ἐντέλει ὁμῇ, γράφουσιν οἱ Πατριάρχαι 35
εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν, καὶ ταῦ-
τα πάντα ἵνα ἀπαλλάξωσι πονηρὰ Ποιμνῇ τὰ
θρέμματα, ἢ τοὶ τῷ Νεσορίῳ πῶς Κωνσταντινῆ-
πόλιν, καὶ ἐκ ἐαυτῶν μὴ πείθεται τῷ Ρώμῃς, ἀλλ' ἐαυτῶν μὴ εἴκη
ἢ τοὶ ἐαυτῶν μὴ ὑποτάσσεται ταῖς βελῶν πάντων τῶν 40
Ἐπισκόπων. ἐν τούτοις εἰρήσῃ καὶ ὅπερ λέγει ὁ Ἀντιο-
χείας τῷ Νεσορίῳ, ἡ γὰρ Δύσις καὶ Αἰγυπτὸς καὶ
Μακεδονία ἐκείνῳ ὑποτάσσονται τῆς ἐνώσεώς σου.
ἐλέγετο πῶς Δύσιν μόνον, ἢ μόνον τὸν Πάπα, ἀλλὰ
Δύσιν, Αἰγυπτῶν καὶ Μακεδονίαν ἰσοτίμως. τῶν 45
ἐπὶ ἐχόντων, φαίνεται ὅτι ἡ τῷ Πάπα Ρώμῃς και-
νοτομηθεῖσα μοναρχία, καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Συνόδων ἀθρο-
σις καὶ ἐξουσία, καὶ τὸ ἀναμαρτήτην περὶ πῶς πῶς
εἰναι ἡγεμόνισι, καὶ ἀτμῇ ὀλίγη, ἥ τις Ἡλίου
ἀνατέλλοντος ἀφανίζεται, ὅσῳ καὶ γὰρ λέγεται ὡς 50
τῶν παπιστῶν, πτωχῶν καὶ ὡς τῶν ὀρθοδόξων
καταφρονεῖται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΖ'.

ὅτι καὶ διὰ τῆς πρὸς Νεσόρειον συνοδικῆς ἐπιστολῆς τῆς Κυρίλλου, δέκνυται εἶναι τὸ ἄκρον ἀξίωμα, καὶ ἔχαπιν καὶ ἀναμάρτητον κρείττερον τῆς Ἐκκλησίας τῶν κοινοτήτων, τὸ δὲ ἐκβάλλειν καὶ βάλλειν Πατριάρχας τὸν Ῥώμης, Φλυαρία.

Καὶ διὰ τῆς συνοδικῆς ἐπιστολῆς τῆς Κυρίλλου πρὸς Νεσόρειον τέτοια παρίσταται, καὶ πρώτον, ὅτι φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἰδὲ τὴν αἰμα τῇ Συμῳδῃ τῇ κατὰ τὴν μεγάλην Ῥώμην συναλεγεμένην, συνεδρῶντες τῷ ὁσιωτάτῃ καὶ Θεοσεβεστάτῃ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ ἐμῶν Κελεσίτῃ τῷ Ἐπισκόπῳ, καὶ τρίτωσιν τῷ Ἀμαρτυρέμεθα γράμματι, συμβαλόντες διόχεσθαι μὴ ἔτι σκαιῶν καὶ διεσκαμμένων δόγματων. καὶ σημείωσαι ὅτι ἐκ ἀρκείᾳ Ῥωμαϊκῆς Σύνοδος, ἀλλὰ προσέθεται καὶ ἡ Αἰγυπτιακὴ, ὥστε ἔδωκε δυνάμει μόνῃ ἡ Ῥωμαϊκὴ, καὶ ὅτι καὶ ἡ Ῥωμαϊκὴ καὶ ἡ Αἰγυπτιακὴ αἱ Συμῳδοὶ τῆς κοινότητος Νεσορίας ἀπέχον ἡδυνήθησαν, καὶ θαυμάσαι δὲ αὐτὸν, καὶ ἄλλον Ἐπίσκοπον χειροτονῆσαι ἐν Κωνσταντινπόλει, ἑδωκός. καὶ πᾶς λοιπὸν ἡ Φλυαρία ὅτι ὁ Πάπας βάλλει καὶ ἐκβάλλει Πατριάρχας; δότι-

εἶναι, ὅτι γράφει αὐτῷ, φρονήσεις καὶ διδάξεις εἰ καὶ ἡμεῖς πάντες αἴτε κατὰ τὴν ἑσπέραν καὶ τὴν ἑσπέραν Ἐπίσκοποι, καὶ Διδάσκαλοι, καὶ λαῶν ἡγούμενοι. Καὶ, αὐτὴ γάρ ἐστιν ἡ καθολικὴ πίστις, ἣ συνοικνεῖται ἀπ᾽ αὐτοὺς οἵτε κατὰ τὴν ἑσπέραν καὶ τὴν ἑσπέραν ὁρθόδοξοι Ἐπίσκοποι. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐκ ἀρκείᾳ μόνῃ ἡ τῆς Κυρίλλου ἐπιστολῇ, ἡ τῆς Ῥώμης ἡ Σύνοδος, ἀλλὰ χρὴ τὸς ἐξίστα συνοικνεῖσθαι τῶν ἀπανταχῇ ὁρθοδόξων Ἐπισκόπων καὶ Διδασκάλων καὶ ἡγούμων τῶν λαῶν, ὥστε ἡ κοινότης τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἄκρον ἀξίωμα καὶ ἔχαπιν καὶ ἀναμάρτητον κρείττερον, διὸ καὶ τὰ μερικὰ γράμματα καὶ αἰμερικὰ Συμῳδοὶ Ῥώμης καὶ Αἰγυπτίας καὶ τῶν λοιπῶν ἔδωκε ἐτελέσθαι, εἰς ἃ ἀφροσύνησιν ἡ παρῶσα οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἔθηκε τοῖς πρᾶγμασι.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΚΗ'.

25

Περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ὁ Κύριλλος ἐκ ἐποίησε πρώτῃ τῶν πρὸς Νεσόρειον ἀκωνωνησίαν, καὶ περὶ τῶν συνοδικῶν Κελεσίτῃ Ῥώμης καὶ αὐτῷ Κυρίλλῳ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν Νεσορίᾳ τετραδίων τῶν κριζούτων πρὸς τὴν τῆς Βασιλέως Θεοδοσίᾳ ὑπὸ τῆς ἀφροσύνης οἰκουμενικῆς Συνοδῆς, καὶ πρὸς τῆς Συνοδῆς μηδὲν ὀνεργήσαν ἰχυσάντων, πάλιν τῷ Θεοδύτῃ, ἐξῶν συναίγεται τὸν Ῥώμης κρῖνεσθαι ὑπὸ τῆς Συνο-

30 δὲ καὶ ὑποαὐτῷ εἶναι, ἀλλὰ μὴ μόνον τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, μῆτε ἀφροσύνης τῶν Συνοδῶν.

Καὶ διὰ τῆς Σάκρας τῶν Βασιλέων πρὸς τὸν ἄρχοντα Κυρίλλον φαίνεται φανερώς ὅπερ ἐλέγομεν, ἡ γὰρ Ἀσκήσις ὁ Κύριλλος ἐκ ἐποίησε πρώτῃ τῶν πρὸς Νεσόρειον ἀκωνωνησίαν, καὶ ὅτι ἐκ ἐποίησε δι' αὐτὴν ἀποδοῦναι αἰτίας, καὶ μάλιστα διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν μέμψας καὶ ἀνανακτήσας τῆς Βασιλέως Θεοδοσίᾳ, ἐπειδὴ γὰρ καὶ εἰς ἄλλας καὶ πρὸς Νεσόρειον καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὰς Βασιλίσσας ἔγραψεν ἀγωνιστικῶς κατὰ τῆς ἀιρέσεως, ὁ Βασιλεὺς ἐνέμισεν τῷ ὑβρί, καὶ εἰ καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐσιώπησεν, ἐλθόντων ὁμῶς τῶν διὰ τῆς Ῥώμης καὶ Αἰγυπτίας καὶ Ἀντιοχείας συνοδικῶν πρὸς τὸν Νεσόρειον καὶ τὸν Κλήρον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ γραψάντων καὶ τῶν Πατριάρχων πρὸς ἄλληλους, ἔδοξε ὁ Βασιλεὺς τὰς μέμψας αἰεῖ ἔχει πρὸς τὸν Κύριλλον, διὸ λέγει αὐτῷ, τὴν ἔτι τῇ Θεοδοσίᾳ διδάξάτω τί δὴ ποτε ἡμῶν, οἷς τοσούτῃ εἴδα μέλαν ὁσιβεῖας, ὑποειδῶν, καὶ τῶν ἀπανταχῇ ἱερέων, ὅς συλλεγόντες εἶναι ἄμενον λύσαι τὴν ἀμφισβήτησιν, παραχρῆν τόγε τῇ σαυτῇ καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις ἐμβέβληκας; καὶ κατατρέψω, καὶ θαυμαστὸν ἔδωκε ἐν ταῖς τῷ μέτερον ὁσιβεῖαι, μὴ μέλει τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἱερέων εἶναι τὴν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ὁσιβεῖας ἀνάγκη, ἢ τίνα ἔχει λόγον

ἔπειτα μὲν πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν Λυγύσαν Εὐδοκίαν τὴν ἐμὴν σύμβιον ἐπισέβειν, ἔπειτα δὲ πρὸς τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν Λυγύσαν Πυλαρχίαν; ἐν ταῖς σημείωσαι, ὅτι τῆς Ῥωμαίων Συνοδῆς καὶ τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῆς Βεργείας γραψάντων σὺν Κυρίλλῳ πρὸς Κωνσταντινούπολιν, ὁ Κύριλλος μόνος ὑπὸ μέμψιν ἦν, ἐπειδὴ τῶν πάντων αἰνῶν ἐσομίζετο ὑπὸ τῆς Βασιλέως. τί ἔναι παρῶν, ὁ πρῶτος ἔγραφε περὶ ἀκωνωνησίας τῆς Νεσορίας; σημείωσαι ὅμως δόξω, πῶς ὁ Βασιλεὺς καταφρονῶν τῶν συνοδικῶν γραμμάτων, τῆς τε Ῥώμης καὶ Ἀλεξανδρείας, τῶν ἀπανταχῇ Ἐπισκόπων τὴν συλλογὴν πρὸς κρίσιν ἐπιζητᾷ τῆς ἀιρέσεως καὶ τῆς ὁρθῆς φανέρωσιν δόγματος. καὶ λοιπὸν ἐπειδὴ ἐκ τῶν συνοδικῶν τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων ἐν οἷς καὶ ὁ Ῥώμης, καὶ τῶν Αἰγυπτίων ἐν οἷς καὶ ὁ Κύριλλος, ἔδωκε διωροθώθῃ, ἀλλὰ μόνον παραχρῆν γέγονεν εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰς πόλεις, ὁ Βασιλεὺς Συμῳδον οἰκουμενικῶς ὤρισε συναλεθῆναι πρὸς σκέψιν καὶ ἀφροσύνην τῶν ἀμφισβητούντων, ἡ γὰρ τῶν συνοδικῶν Ῥώμης καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ τῶν τετραδίων τῆς Νεσορίας, καὶ δὴ καὶ τῶν ἐπιστολῶν αἱ ἔσονται ὁ Κύριλλος εἰς Ῥώμην καὶ Ἀλεξανδρείαν, καὶ τῆς τύπῃ τῆς Κελεσίτης. καὶ πᾶσι δὲ μεμφομένοις ὁ Βασιλεὺς τὸν Κύριλλον

ὡς παραχρῆμα, ὅμως παροικαλῶντες αὐτὸν εἰς τὴν Συμῶδα, καὶ τὸ αἶψον δῆλον ἐξ ὧν γράφει αὐτῷ ἐν τῇ αὐτῇ Σάκκῃ, λίγαι γὰρ, καὶ δευδοῦσαι τῇ σῇ Θεοσεβείᾳ συγγνώμῃ, ὡς αὐτὴν μὴ παροικῶντες εἴη, μηδὲ λέγειν διώκειν. Ἀλλὰ τὰς ὑπερδυσσεβείας ἐγκρατῆσαι λόγους, γυμνασθῆναι γὰρ τέττας ἐπὶ τῆς ἱερέας Συμῶδα βεβλόμεθα, καὶ κρατῆν ὡς αὐτὴ καλῶς ἔχον δόξαι, ἅτε μεταλαμβάνουσιν συγγνώμης, ἅτε καὶ μὴ, πρὸς τὴν πατέρων ἐκκλησιαστικῶν. ἡμεῖς ὡς γὰρ συσταρέσονται τὰς πόλεις καὶ τὰς Ἐκκλησίας εὖ ἀνεχόμεθα, ἅτε μὴ ἀντιζητάσως εἶναι τὰς λόγους, ὧν κρατῶν παροικῶντες δὲ τὰς τῆς ἀπανταχῇ παροικίας ἱερωσύνης, καὶ δι' ὧν ἡμεῖς ἐγκρατέστεροι τῆς ἀληθινῆς δόξης ἐστάρητε, καὶ ἐσόμεθα. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐπὶ αὐτῷ ἔχουσιν τὰ συνοδικὰ ῥώμης καὶ Ἀλεξανδρείας, εἰμὴ μόνον παραχρῆμα ἐποίησαν εἰς τὰς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰς πόλεις. ἔδει γὰρ μνήμη τῆς ῥώμης, ἀλλ' οἱ λόγοι Κυρίλλου, ἐν οἷς καὶ οἱ Κελεσίνας, καὶ οἱ λόγοι Νεστορίου γέγονον ἀπόφασις ἵνα γυμνασθῶσιν ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Συμῶδας, καὶ ἰδῶν δὲ κρίνεται καὶ ὁ ῥώμης. ὡς φλυαρία παφανῆς τὸ, ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρίνεται. ὅτι κρατῶν τῶν λόγων Κελεσίνας

Κυρίλλου καὶ Νεστορίου παροικῶντες οἱ ἀπανταχῇ παροικῶντες τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ πᾶσι λοιπὸν τὸ τῶν παπιστῶν, ὅτι ὁ ῥώμης πρῶτος ἢ ἕχων κρατῆς; καὶ ὅτι ὁ ῥώμης μόνος κρατῆς τῶν Αἱρέσεων; καὶ ὅτι ὁ ῥώμης μόνος κρατῆς; ἐπεὶ δὲ βεβλόμεθα καὶ πολλοὶ κρίνουν. Σημείωσαι ἔτι, ὅτι Ἀλλὰ τῆς κρίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν παροικῶντων, ἔρως καὶ Ἀλεξανδρείας, ἀλλὰ τῶν ἀπανταχῇ Ἐκκλησιῶν ἐγκρατέστεροι τῆς ἀληθινῆς δόξης γίνονται οἱ ὀρθόδοξοι, καὶ πᾶσι φλυαρία τῆς ἐκ φλυαριότητος Συμῶδος, ὅτι ἰδὲ καὶ ὁ ῥώμης πάντων τῶν χειριστῶν διδάσκαλος ἐστὶ; Σημείωσαι εἰς τὴν δὲ ἀπὸ τῆς Σάκκας Κύριλλον, πῶς μονώπρως ὁ Βασιλεὺς ἀφαιρῶν τὴν Συμῶδα, διορίζει τὸν τῶν, καὶ τὸν κληρὸν τῆς ἀφαιρέσεως, καὶ λοιπὸν παφανῆς λέγει ὅτι ἱς ὁ Πάπας, ἀγέρει τὰς Οἰκουμενικὰς Συμῶδας, καὶ διορίζει καὶ τὴν παροικίαν τῆς ἀφαιρέσεως. ἀντιδίδεται τὸ, ὁ Πάπας ὑπὸ τῶν Συμῶδων, καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν παπιστῶν περὶ μοναρχίας τῆς ῥώμης ψευδολογία. ἐκκλινὲν ὁ Πάπας πρὸς πάντας ἀ-20 γαπῶντες τὸν Χριστὸν, σκληρόντοι παρὸς κτήνη λατρίαν ὁ Πάπας, καὶ ζητῶν ἔχον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικὸν ἀξίωμα.

Περὶ τῶν λαληθέντων, ἀναγνωσθέντων καὶ παραχρῆμα ἐν τῇ πρώτῃ πράξει τῆς τριτῆς Οἰκουμενικῆς Συμῶδας κατὰ Νεστορίαν, ἐξ ὧν δέονται ἀρετῆς ὅλατα κρίνεται τὸν ῥώμης καὶ τὰς λοιπὰς Πατριαρχίας ὑπὸ τῶν Συμῶδων, ὧν ἀφαιρέσει ἔχῃ ὁ ῥώμης, ἀλλὰ οἱ Βασιλεῖς, τὸν δὲ ῥώμης εἶναι ἅτε κρατῶν Αἱρέσεων, ἅτε τῆς καθόλου Ἐκκλησίας διδάσκαλον, ἅτε ἀναμάρτητον, ἅτε βεβαιωτὴν τῆς πίστεως, ἢ τὴν Ἐκ-30 κλησίαν κεννίζοντα, ἢ τὴν Συμῶδα, ἢ τὴν πατέρων ἐν ταῖς οὐκισιαστικαῖς ὑποθέσεσιν ὑπερέχοντα, ἢ ἰδικόν, ἢ μοναρχικὸν ἀξίωμα ἔχοντα, ἢ ὑπὸ τῶν Πατριαρχῶν καὶ Βασιλέων ὑπαέχοντα, ἀλλὰ ὑπὸ τὰς Συμῶδας καὶ μερικὸν Ἐπίσκοπον.

Εν τῇ πρώτῃ πράξει θεωρητέον πρῶτον, ὅτι Πέτρος Πρεσβύτερος καὶ Πριμικήριος Ἀλεξανδρείας ἔπε παρὸς τὴν Συμῶδα, παροικῶντες ὑπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Αἴγυπτον πρὸς τῶν ἐξηγήσεων ἀπαρ-σεῶν τὰς ἀκούοντας, ὁ Κυρίλλος ἔγραψε δις νηδεύων καὶ συμβεβλῶν τὸν Νεστόριον παρὸς διόρθωσιν, ὁ δὲ ἠναιτίστον, ἔτα μαθὼν ὁ Κυρίλλος ὅτι ὁ Νεστόριος ἔγραψε καὶ εἰς ῥώμην, καὶ ἐπέμψεν ἐκ βιβλίου τῶν ἐξηγήσεων αὐτῶν, ἔγραψε καὶ αὐτὸς παρὸς τὸν ῥώμης Κελεσίνον, καὶ ἐνετείλατο τῷ Ποσειδωνίῳ, ὅτι ἐπέμψεν μετὰ τῶν γραμμάτων αὐτῶν, εἰ δὲ δέσθον τὰ χαρτῖα ἀπὸ ἐπεμψῶν ἐκὰς ὁ Νεστόριος, ὑπόδος καὶ τὰ παρ' ἐμὲ γράμματα, εἰ δὲ μὴ, ἀνάγκη ταῦτα ἐνταῦθα. ὡς δὲ δὲ ἀποδοῦναι, ἀπέδωκε καὶ αὐτὸς τὰ τῷ Κυρίλλῳ, καὶ γέγραπται τὰ ἐκὸς τῷ Κελεσίνῳ, τύπον φανερόν περιέχοντα. ἐπεὶ δὲ οὐ βασιλικὴ θεία νόμιμος ἡ ἀγία ἡμῶν συγκεκρότηται Συμῶδες, ἀναδιδάσκοντες ἀγαθήως, ὅτι δὲ τὰς ὑπὸ τῶν χαρτῶν μετὰ χείρας ἔχομεν παρὸς τὸ παριστάμενον τῇ ἡμῶν Θεοσεβείᾳ. ταῦτα ὁ Πέτρος. ἐν οἷς ση-

μείωσαι, ὅτι οἱ χάρται ἦσαν αἱ ἐπιστολαὶ Κυρίλλου 35 παρὸς Νεστόριον, καὶ ὁ συνοδικὸς τύπος τῶν Κελεσίνας, καὶ τὰ γράμματα Νεστορίου παρὸς Κύριλλον καὶ Κελεσίνον, καὶ τὰ βιβλία τῶν ἐξηγήσεων αὐτῶν. καὶ συγκεκρότηται οὐ βασιλικὴ νόμιμος Συμῶδες Οἰκουμενική, ἵνα κρίνῃ καὶ διαλύσῃ τὰ ἀμφιβα-40 λόμενα, ἢ τοὶ τὰ ἐρημὰ γράμματα Κυρίλλου, Κελεσίνας καὶ Νεστορίου, εἰ δὲ ταῦτα, γινώσκει ἀρετῶν ἔδω ἔχουσιν τὰ γράμματα Κυρίλλου καὶ Κελεσίνας μόνον παρὸς ἀφαιρέσιν τῶν ἀμφιβαλόμενων, καὶ ὅτι καὶ τὰ Κελεσίνας καὶ Κυρίλλου ἦσαν ἀμφιβαλόμε-45 νη. ὅθεν ἐξετάζεται καὶ κρίνεται καὶ ἡ τῆς ῥώμης ἀπόφασις, καὶ λοιπὸν πρῶτος τὸ τῶν παπιστῶν ὅτι ὁ πρῶτος θρόνος ἐκρίνεται, καὶ ὅτι οἱ Πάπαι ἀγέρει τὰς Οἰκουμενικὰς Συμῶδας, ἐπεὶ δὲ οἱ Ἀντιόχειοι ἀγέρει αὐτάς. δούτερον, ὅτι 50 θέλοντες οἱ πατέρες ἀρῶνται θεωρεῖν τὰ περὶ πίστεως, καὶ μὴ πρὸς ἀνομιᾶν. ἔτι τῷ Ἀντιοχείᾳ Ἰωάννῃ, ἐζητῶν τὸ πρακτικόν ὑπὸ τῷ Κυρίλλῳ ἢ τῷ Πάπῃ, ἀλλὰ ὑπὸ τῷ βασιλικῷ γράμματι. καὶ δὲ παροικῶντων ὁ ἱεροσολύμων, ἐζητῶν ἀνα- γινώσκοντα

[illegible]

καὶ τῶ Κυρίῳ Ἐπιστολῇ, ἀλλ' ἐκ ἡσέοθη ἡ Συνο-
δὸς ὡταῖς τῶ Πάπα Ῥώμης καὶ τῶ Πάπα Ἀλε-
ξανδρείας Ἐπιστολαῖς, καὶ ταῦτα συνοδικαῖς, ἀλλ'
ἐζήτησε καὶ ἀνεγνωσθῆσαν χρήσας τῶν ἀγίων πα-
τέρων περὶ ἧς ἔχον περὶ τῶ πατριαρχικῆς δόξης, Πέ-
τρος καὶ Ἀθανάσιος καὶ Θεοφίλος Ἀλεξανδρείας, Γε-
λίος καὶ Φίληκος Ῥώμης, Κυπριανὸς, Ἀμβροσίος,
Γρηγόριος τῶ μεγάλῳ τῶ Ναζιανζηνῶ, Βασίλειος,
Νύκτος καὶ Ἀμφιλοχίου. καὶ γινώσκει, ὅτι πατρι-
άρχῃ καὶ τῶ Πάπα καὶ τῶν Πατριαρχῶν ἐν τοῖς
περὶ πίστεως οἱ ἀγιοὶ πατέρες, περὶ ταῦτα τῶν
Ἐπισκόπων Ῥώμης οἱ Ἐπίσκοποι Ἀλεξανδρείας. καὶ
σημειώσαι, ὅτι ἀδρανέσιν ἐν ὑπνίον τῶ πᾶσι παπ-
τικῶν, ὅτι ὁ Πάπας ὑπερέχει ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς
δογματικαῖς καὶ τῶν Συνοδῶν καὶ τῶν ἀγίων πατέρων.
ὅρατον, τῆς Ἐπιστολῆς Καπριανῶ καὶ Καρθαγίνης,
ὡς ἐπεμψε Ἀλέξ. Βεσάλῳ Διακόνῳ, ἀναγνωσθῆσαι
ἐπὶ τῆς Συνόδου, Κυρίως Ἀλεξανδρείας εἶπε, καὶ
ἡ ἀναγνωσθῆσαι Ἐπιστολὴ τῶ Καρθαγίνης ἐμπεριέδω
τῇ πίστι τῶν ὑπομνημάτων, φανερὰν ἔχουσα Ἀλέ-
ξανδρείαν, βέλεται γὰρ τὰ μὲν ἀρχαῖα τῆς πίστεως κρα-
τιύεσθαι δόγματα, τὰ δὲ νεωρὰ καὶ ἀρπῶς ἐξου-
ρημῆμα, καὶ ἀσεβῶς ἐρημῆμα ἀποδοκιμάζεσθαι καὶ
ἐκβάλλεσθαι. καὶ σημειώσαι ὅτι ὁ Ῥώμης τῇ ἰδίᾳ
αὐθουσίᾳ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχαιότερων ψήφῳ βεβαιῶ
ὅπερ ἐφρονέσων ἀξίωμα μοναρχικὸν ἡμεῖον, καὶ
τοῖς πᾶσι τῶν πατέρων ὁρμηθεῖσιν ἀντικείμενον. ὅθεν
ὡς ἀτόπως ἐξουρημῆμα, καὶ ἀσεβῶς ἐρημῆμα τὰ πᾶσι
τῶ Ἐυχολίᾳ ἐν τῇ ὁρῇ τῆς Φλωρυταιᾶς ἀποδοκιμα-
ζεται, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐκβάλλεται, ἥτοι κατα-
φρονεῖται καὶ ἀναθεματίζεται. σημειώσαι, ὅτι ἰσο-
τιμῶς τάσσεται ἐν τοῖς πρᾶξιμοις ἡ Ἐπιστολὴ τῶ
Καρθαγίνης τοῖς Ἐπιστολαῖς Κυρίως καὶ Κελεσίνῳ,
ἐπεὶ δὲ σύμφωνα εἶρηκε τῇ ἀρχαιότητι καὶ τοῖς πα-
τέροις, ὡς περὶ καὶ ἔτσι, καὶ Ἀνατὼς οἱ πατέρες
μετὰ τῶ διαλαλῶν τῶ Κυρίως περὶ αὐτῆς ἐβήσαν,
ταῦτα πάντες λέγουσι. σημειώσαι τρίτον, ὅτι Ἀλέ-
ξανδρείαν γράμματων ἐκλήθη ὁ Καπριανός καὶ
οἱ ἄλλοι πάντες Ἐπαρχίαν τῆς Ἀφρικῆς Ἐπίσκοποι.
δέκατον, ὅτι τῇ καθαιρέσει Νεσορίῳ ἡ Σύνοδος εἶπε,
κατεπερὶχθεῖς ἀπὸ τῶν Κανόνων καὶ τῆς Ἐπιστολῆς
τῶ Κελεσίνῳ, ὅπερ εἶφη ἵνα ὡς ἐκείνη Ἀλέξ. μὲν τῶν
Κανόνων, ὅτι σύμφωνα τῇ ἀρχαιότητι, Ἀλέξ. δὲ τῆς
Ἐπιστολῆς Κελεσίνῳ, ὅτι σύμφωνα τοῖς Δυτικοῖς Ἐπι-
σκόποις διορίζει καὶ ἔχονα, ὡς περὶ δηλονότι σύμ-
φωνα τῇ Ἀφρικῇ Ἀλέξ. Κυρίως, καὶ σύμφωνα τῇ
Ἰβυρικῇ Ἀλέξ. Ῥώμης Θεσσαλονίκης. ὅτι δὲ ταῦτα
ἔτσι ἔχονα, φανερὸν ἐστίν. ἐγκαλεσθῆναι γὰρ ἡ Σύ-
νοδος ὑπὸ τῶν ὁποσάτων, καὶ τῶ Νεσορίῳ γρά-
φοντι πρὸς τὰς Βασιλεῖς ὅτι ἔκ ἀέμενον οἱ πα-
τέρες τῆς Συνόδου, δηλονότι τὰς Ἐπισκόπους τὰς ἀπὸ
Ἰταλίας καὶ Σικελίας, καὶ ἔτσι κοινὸν ἀπάντων ποιῆσαι
ἐν ἐνδεῶν, ἡ Σύνοδος καὶ αὕτη ἐγραψε τοῖς Βασι-
λεῦσιν ὅτι ἔχονα πάντας τὰς τῆς Οἰκουμένης Ἐπι-
σκόπους, ὡς τὸ αὐτὸ φρονήσαντες, Ἀλέξ. τὸ καὶ τὸν ἴδιον

μεγάλῳ Ῥώμης συμπαραῖναι ἐπίσκοπον τῇ Συ-
νόδῳ καὶ τὰς τῆς Ἀφρικῆς Ἀλέξ. Κυρίως, ὡς καὶ τῶ
αὐτῶ γινώσκον συνάσαντες, κεχωρισμένοι μὲν τῶ
τόπῳ τῇ αὐτῇ καὶ παύτων ἡμῶν ψήφῳ συνήνεσαν.
ταῦτα ἡ Σύνοδος, ἥτις ἐν ἐτέρῳ ἀναφορᾷ πρὸς
τὰς Βασιλεῖς εἶπεσιν τὰς αὐτῶς, περὶ ἐστῆκε καὶ
τὰς Ἐπισκόπους τῶ Ἰβυρικῶ. ἔτι ὁ Κλήριος Κων-
σταντινουπόλεως γράφον πρὸς τὰς Βασιλεῖς ὑπερ-
τῆς Συνόδου λέγει, τῶ ὑμῶν ἐκ δυνάμεως δόξῃ
θεοφάνεια καὶ ἐξαυτῶ μετὰ ὡς περὶ ἐστῆκε δόξῃ
τὸ, καὶ παρ' ὑμῶν βεβαιωθῆναι ταύτην τῶν πλεό-
νων τῶ ψήφῳ, τῶ καὶ τῇ τῇ θρόνῳ αὐθουσίᾳ
καὶ τῇ κατὰ τῶ ἐξέτασιν τῆς ὁρῆς πίστεως ἀκρι-
βεῖα σύμφωνα τῇ ἀρχαιότητι ἀνδρὶ καταθεμένων.
καὶ, εἰ γὰρ ὁ τῆς Οἰκουμένης Συνόδου καθ' ἑαυτῆς
(ὁ Κύριος) ὡς σύμψηφοι πάντες δι' ὧν κατέθετο
γενόμενον, ὡς περὶ ὡς Ἀλέξ. τῆς οἰκίας βλάβης
καὶ τῶ κατὰ τῶν ἄλλων ὁμοψήφων ἐπείσαν βεβαιῶ.
πρὸς ἐκείνη. σημειώσαι ἐν μὲν τῇ καθαιρέσει τῶ
Ἐπιστολῶν Κελεσίνῳ, ἥτοι τῶ ψήφῳ αὐτῶ κατὰ
Νεσορίῳ, ὅθεν ἐγραψε πρὸς τὰς Βασιλεῖς ἡ Σύνο-
δος, ἐπαιέσαντες τὸν Κελεσίνον πρὸς τῆς ἡμῶν
ψήφῳ καταγινόντα τῶν αἰρετικῶν δογματῶν Νεσο-
ρίῳ, καὶ πρὸς ἡμῶν περὶ ἐκείνου τῶ κατὰ αὐτῇ
ψήφῳ. ἐν δὲ ἄλλῃ πάλιν ἀναφορᾷ, ὅτι οἱ Ἀφρι-
κανοὶ συνήνεσαν τῇ ψήφῳ Κυρίως καὶ τῆς Συνό-
δου, ἀπὸ ἐστῆκε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, ἥτοι ὅτι ὁνομα-
σθῆναι τῶ Κελεσίνῳ πᾶσα ἡ Δυτικὴ Σύνοδος, Ἀλέξ. δὲ
τῶ Κυρίως πᾶσα ἡ Σύνοδος ἡ Αἰγυπτιακὴ, ἐρρέθη δὲ
Ἀλέξ. τῶ συμφωνίαν τῶν Ἐκκλησιῶν. ὅθεν μεταταῦτα
ἐγκαλούντων τῶν ἀντικειμένων τῇ Συνόδῳ ὅθεν τῆς
ὀλιγοτάτης τῶν πατέρων, ἡ Σύνοδος περὶ ἐστῆκε τῶ
Ἀφρικῶ καὶ τῶ Ἰβυρικῶ, ἐν περὶ ἐστῆκε ἐν τῇ
αὐθουσίᾳ τῶ θρόνῳ Ῥώμης καὶ τὰς αὐθουσίας τῶν
λοιπῶν θρόνων, καὶ ἐπὶ τῶ τῶ τῶ ψήφῳ τῶν πλεό-
νων. καὶ ἐπεὶ δὲ ὁ Κύριος ὡς ὅτι ἐλέγξας καὶ κατα-
κρίνας πρῶτος τὸν Νεσορίον καὶ τῶν Αἰρετῶν αὐτῶ,
οἱ πλεονες, ἥτοι πᾶσα ἡ Σύνοδος ἐν καὶ ὁ Ῥώμης
σύμψηφοι ἐγένοντο τῶ Κυρίως, ὡς ἐκ παύτων
τῶν συμφωνία καὶ ἰσοτιμία συνάγεται, καὶ ἐ-
κὸν ἰδικὸν ὑπεροχικὸν ἀξίωμα. οὐδέκατον, μὴ
δορυβάτω δὲ (λέγουσι πάλιν) τὸ καὶ ἀπὸ τῆς
Ἐπιστολῆς Κελεσίνῳ ἐρημῆμον τῇ Συνόδῳ ἐν τῇ κα-
θαίρεσει Νεσορίῳ, ἐπεὶ δὲ ἡ Σύνοδος ἐμένεται
Ἐπιστολῆς τινὸς ὡς ἀπὸ μονάρχου τῶ Ῥώμης γε-
νομένης, ἀλλ' Ἐπιστολῶν εἶπε τὸν τύπον ὃν ἐποίησαν
ἐν Ῥώμῃ συνοδικῶς ὁ Κελεσίνος καὶ ἐπεμψε περὶ
ἀκοινωνησίας Νεσορίῳ, περὶ ὃ εἶπον αὐτῶ
πολλοί. ἔτσι ἰδὲ αὐτῶ τῇ ἐλέγοντο ἡσυχίως
ὁ Εὐρυθρόν περὶ τῆς Ἐπιστολῆς, ταῦτον εἶπον περὶ
τῶ τύπου τῶ Κυρίως. ἐκ αἰς μόνον δὲ τὸν τύπον Κε-
λεσίνῳ ἀφορῶσα ἡ Σύνοδος κατέλειπε τὸν Νεσορίον,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τύπον παύτων τῶν Ἐκκλησιῶν.
ὅθεν ὁ Τοποτηρητὴς τῶ Κελεσίνῳ Φίλιππῳ συγ-
κατάθεσιν ποιῶν περὶ τῆς καθαιρέσεως Νεσο-
ρίῳ

εἰς, αὐτὸς τοῖς ἀλλοῖς εἶπον ὅτι καθ' ἡμέραν ὁ Νεσο-
 ρεῖς κατὰ τὸν τύπον πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐπει-
 δὴ συνεισέκασιν ἐν τῇ τῇ ἱερατικῇ συλλόγῃ. Ἀλλ'
 περὶ τῶν παρόντων, Ἀλλ' ὅτι τῶν πρεσβυτέρων τῶν ὑπὸ
 5 τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας οἱ παρόντες
 ἱερεῖς. ἀλλὰ ὅτι καὶ ὁ Τοποτηρητὴς Ἀρκάδιος εἶπε,
 κατὰ τὴν καὶ ἡμῶς ἀκολουθούντες τοῖς αἰῶσιν ὑπὸ
 τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς καθολικῆς Ἐκκλη-
 σίας ἀκολουθεῖν (ἥ γινετο τοῖς Κανόσις) ἀκολουθού-
 10 σάντες δὲ καὶ τοῖς τύποις τῶν Κελεσίων (ὅπερ ἐστὶν
 ἡ ὑπεροχὴ τῶν Κελεσίων) καὶ τῆς ἁγίας Συνόδου τοῖς
 δόγμασιν (ὅπερ ἐστὶν ὁ τύπος πασῶν τῶν Ἐκ-
 κλησιῶν) ἵνα δὲ μή τις ἀκρίτως τύπος Κελεσίων,
 νομίσῃ ὅτι ὁ Κελεσίς μόνος ὡς μονάρχης ἔρχα-
 15 ψε καὶ ἐτύπωσεν, ὁ ἅγιος Κύριλλος μετὰ ταῦτα
 τῶν Τοποτηρητῶν τὰ ἔργα εἶπε, κατέθεντο οἱ
 τὸν ῥῶσιν ἀπαληθύντες τῆς ὑπεροχῆς καθε-
 ὄντες, καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ τῆς κατὰ Δύσιν ἁγίας Συνόδου
 τῶν Θεοφιλεσάτων καὶ ἁγιωτάτων Ἐπισκόπων, εἶσε
 20 καὶ τὰ ἡδὴ ἐρρωσθέντα ὑπὸ Κελεσίων ἐξεβίβασαν,
 ἥτοι τῇ Συνόδῳ κανονικῶς ἐπὶ τῇ καθαιρέσει Νεσο-
 ρεῖς συνήγαγον. ἵνα δὲ πάλιν μή τις ἀκρίτως, ὅ-
 θεν καὶ τὰ ἡδὴ ἐρρωσθέντα ὑπὸ τῶν Κελεσίων ἐξε-
 βίβασαν, ἡ Σύνοδος γράψασα πρὸς τὴν Βασιλῆα
 25 περὶ τῆς ἐλεύσεως τῶν ὑπὸ Ῥώμης Λεγάτων, ταῦ-
 τα φησὶν, ἐπεὶ ἔν οι ἄνδρες ἀγαθονόμοι πῶς γινώ-
 μιν πάσης τῆς κατὰ Δύσιν ἁγίας Συνόδου φανεραν
 τῇ ὁνταύθα γονομῇ Συνόδῳ πεποιθήκασιν, ἐν
 οἷς δηλονότι καὶ ὁ Κελεσίς. καὶ, τῆς γὰρ ἀσεβείας
 30 ἀνὰ τοῦτο, καὶ πάσης τῆς οἰκουμενικῆς σύμφωνον
 ψήφον ἐξορκίσας, ὡς εἶλετο, ἡ Οἰκουμενικὴ
 Σύνοδος γυμνάσασα καὶ ἐξετάσασα τὰς λόγους Κυ-
 ρίλλου, Κελεσίων καὶ Νεσορεῖς, ἀνέδειξε, ἥτοι ἐ-
 φαίρυσεν πῶς ἀλλήθως, καὶ κοινῶς ἐξήνεγκε πῶς
 35 τῆς ἀσεβείας ψήφον, ὡς ἔσται ἔρχαται καὶ ἀκρὺς
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κερτήριον. καὶ σημείωσαι ὅτι ἐν
 τῇ καθαιρέσει Νεσορεῖς τρία τινα θεωρεῖται, κανό-
 νες, ὑπεροχὴ Κελεσίων, ἥτοι ὁ συνοδικὸς τύπος
 πάσης τῆς κατὰ Δύσιν ἁγίας Συνόδου, καὶ τὸ ἐπι-
 40 σφράγισμα, ἥτοι ὁ τύπος πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν
 Ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ Συνόδῳ πατέρων καὶ τῶν Τοποτηρητῶν
 τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας. τῶν
 ἕως ἔχοντων, πρὸς καὶ τὴν τὴν Πάπαν τῆς Ῥώμης
 μοναρχίᾳ καὶ ἀκρῶς ἐξουσίᾳ, καὶ ἐπὶ τῶν Πατριαρ-
 45 χῶν καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀποκριτικῇ
 διωάμει; ὅθεν ἴδον ὅτι ἔπ' ἡν ἔπ' ἐστὶν ἔτε εἶσαι,
 καὶ μάτρω τὸ μὴ ὄν σωστὸν ἀποδείκνυν οἱ τὴν Πά-
 πα συνήγαγον. ἀνεδείκνυν, σημείωσαι ὅτι Κελεσί-

νος καὶ Κύριλλος συνοδικῶς ἐτύπωσαν ἀκοινωνη-
 σίαν τῷ Νεσορεῖ, ἐμὴν καὶ ἐδυνήθησαν ἡγουμένῳ,
 ἡ δὲ Σύνοδος πεποίηκε πῶς ἐχάτιον κατ' αὐτὸν ψή-
 φον, ἀπ᾽ αὐτοῦ, ὅτι οἱ ἱερεῖς Χριστὸς ὡρεῖται Ἀλλ' ὅτι
 παρῶς Συνοδὸς ἀλλότρου ἐναι πῶς Νεσορεῖον τῷ
 Ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι καὶ παντὸς συλλόγου ἱερα-
 τικῆς. καὶ σημείωσαι ὅτι τῇ Συνόδῳ ἐστὶν ἡ ἐχάτιον
 ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ψήφῳ, ἡ Σύνοδος ἐστὶν ἐν τῇ
 Ἐκκλησίᾳ ὅχι ἔχας κερτῆς, ἡ Σύνοδος βεβαίῳ τῷ
 τῶν Πατριαρχῶν, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν,
 οἱ δὲ Πατριαρχαὶ ἐν οἷς καὶ ὁ Πάπας μέρεος τῆς Συ-
 νόδου. δέκατον τρίτον, ἡ Σύνοδος ἐν τῇ πρὸς τὴν
 Βασιλῆα ἀναφορᾷ περὶ τῆς ἡγουμένους Νεσορεῖς
 ζητᾷ ἵνα ὁρίσῃ καυθῆται τὰ συγγράμματα Νε-
 σορεῖς, καὶ ἵνα ἀπαλήθωσιν ὅπως μή τις καταφρο-
 νῇ τὰ θεασίματα. καὶ ὁ Κύριλλος ἐν τῇ κατὰ Νε-
 σορεῖς ἐπιλήφει λέγει, γινώσκω δὲ ἡμᾶς τρέμειν καὶ
 πρὸς κωμῶν τὴν εὐσέπεια, καὶ Βασιλῆα Θεοφιλεσάτω
 ὑπὸ κωμῶν γινώσκω, καὶ ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτά-
 σασθαι. καὶ σημείωσαι πρὸς τὴν μεγαλειὴν τῶν Ῥώμης
 ἐπὶ τῶν Βασιλέων; καὶ ὅτι ὁμὴ περὶ τοῦτο τοῖς Βα-
 σιλέωσι καὶ ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις, ἐμὸνον
 ὡς ἀνόμενος, ἀλλὰ καὶ φρονόλητός ἐστιν, ἵδω γὰρ
 μετὰ τῶν πατέρων τῆς Συνόδου ὁ Κελεσίς ὡς δὲ
 50 ἄλλος ὡς ἀκαλῶ καὶ ὑπόκειται τοῖς Βασιλέωσι.
 δέκατον τέταρτον, ὁ Κύριλλος ἐν τῇ κατὰ Νεσο-
 ρεῖς ἐπιλήφει λέγει πρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἡδέως ἐξο-
 μοῖν Περσικῇ Βασιλείᾳ, ἢ ἐν ἐν τῇ ἀδεῖν
 βελομένην πατέρων καὶ ἑναγγελίσαν καὶ Περσικῇ
 τῶν ὡς ἀδός, καὶ νομίσας ἀρχὴν πασῶν τῶν
 Ἐκκλησιῶν. καὶ σημείωσαι ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν
 Ἐκκλησιῶν ὁ Ῥώμης, πῶς ἔκ εἶπον ὁ Κύριλλος
 Νεσορεῖς, ὁ Πάπας ἐστὶν Ἀρχὴν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅ-
 πως αὐτὸς ἐνόμισας τοῖς περὶ εἶναι; σημείωσαι
 δέκατον, ὅτι τὸ νομίζαν ἀρχὴν πασῶν τῶν Ἐκκλη-
 σιῶν τῷ Νεσορεῖ ἦν φρονήμα, καὶ ὁ Πάπας νῦν τοῖς
 τὸν νομίζων εἶναι εἰαυτὸν, τῆς μερὶς ἐστὶ γὰρ Νε-
 σορεῖς. δέκατον πέμπτον, ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιλήφει λέ-
 γει ὁ Κύριλλος πρὸς Νεσορεῖον, δέχας μαρτυρεῖ τὸν
 ἅγιον Ἀρχιεπίσκοπον τῆς μεγάλης Ῥώμης Κελε-
 σίον, γράφοντάς τοις ἀποσπᾶν τὰ ματαῖα δόγμα-
 τος, ἐτι γὰρ μὴ καὶ πῶς ἡμετέρων πτωχῶν Ἀλλ'
 βραχέως γράμμάτων τὸν αὐτὸν τρεῖς ἀρχαῖς
 λέντας. καὶ σημείωσαι ὅτι εἰκατὸν τὸν αὐτὸν τρεῖ-
 σιν ἔγραψεν πρὸς Νεσορεῖον ὁ Κύριλλος τῷ Κελεσί-
 νῳ, τῆς αὐτῆς διωάμει καὶ τιμῇ καὶ ἀξίας
 ἐστὶν ὁ Κύριλλος τῷ Κελεσίῳ.

Περὶ τῶν λαληθέντων, ἀναγνωσθέντων καὶ παραχθέντων ἐν τῇ δαυτέρᾳ καὶ τρίτῃ περὶ τῆς τρίτης Οἰ-
 κουμενικῆς Συνόδου, ἐξ ὧν δέκνυται ἡ οἰκουμενικὴ Σύνοδος μόνον ἀναμάρτητος, ἀνακρίνεται τῆς ὁπο-
 φάσεως τῶν Ῥώμης καὶ αὐτὸν, καὶ πάντες οἱ Ἐπίσκοποι τῶν Ἀποστόλων Ἀπόστολοι, καὶ ἡ κοινότης τῶν
 Ἐπισκόπων κερτῆς τῆς πίστεως καὶ ἐκδικητῆς. καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἀλλοθιᾶς Φιλίππου τῷ Λεγάτῳ Ῥώμης

ὅτι τῇ Συνοδῷ ἐδὸν ἐπεγύμει τῶς παπῆς αἰς σημεῖον τῆς μοναρχίας τῆς Ῥώμης, ὡς ἐκ τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν ἀποδείκνυται.

Εἰς τὴν δαυτέρην καὶ τρίτην τὰς πράξεις σημειώτεον ὅτι ὁ Πάπας Κελεστίνος εἰ καὶ πεπαισμένος τοποτηρητὴς αὐτῶν ἐν τῇ Συνοδῷ τὸν ἄγιον Κύριλλον, ὁμῶς πάλιν ἐπεμψε πρεσβυτάς, ὡς Ῥώμης τρεῖς, Φίλιππον πρεσβύτερον καὶ Ἐπισκόπους δύο, Ἀρκάδιον καὶ Περτέκτον, οἵτινες παρεγενόμενοι ἐν τῇ Συνοδῷ, ἤτησαν ἀναγνωθῆναι ἐπ' αὐτοῖς τὴν ὁμολογίαν ἣν ἀποστῆναι αὐτῇ, ἥς μετὰ τὴν ἀναγνώσιν ἔπειτα ὁ ἱεροσολύμων, τὰ ἀναγνωσθέντα τῶν ἁγιοτάτων καὶ ὁσιωτάτων Ἐπισκόπων τῆς μεγάλης Ῥώμης Κελεστίνου γραμμάτια δισεβώς καὶ ὀρθοδόξως ἔχοντα, ἐμφανερώσιν ὑπομνήμασι. καὶ σημείωσαι, ὅτι ἐκ αὐτῶν τῶν μεγίστων ἡ ἀρχὴ ἡ μοναρχία Ἀρχιερέως, ἀλλὰ τῶν Ἐπισκόπων Ῥώμης. ἔπειτα εἰς τὴν ὁ Πάπας ἀναμάρτητος, καὶ κατὰ ἐδὸν ἦν ἐνδεχόμενον σφάλλεσθαι εἰς τὰ περὶ πίστεως, ἐκ αὐτῶν ὁ ἱεροσολύμων ὅτι τὰ γραμμάτια αὐτῶν εἰσὶν εὐσεβῆ καὶ ὀρθόδοξα, ἀλλὰ διότι ἦν ἐνδεχόμενον σφάλλεσθαι εἰς τὰ περὶ πίστεως, καθὼς ἔπειτα αὐτῶν περὶ μαρκελίνου, Λιβερίας καὶ Φίληκου, ὁ δὲ Κελεστίνος ἦν ὀρθόδοξος καὶ τὰ γραμμάτια αὐτῶν ὀρθόδοξα, διατῶν ἔπειτα ὁ Πατριάρχης ἱεροσολύμων ὅτι δισεβώς καὶ ὀρθοδόξως ἔχοντα, ἐμφανερώσιν τοῖς ὑπομνήμασι, ἐπειδὴ βέβαιον τὸ μὴ ἀρχαῖα κρατύνεσθαι τῆς δισεβείας δόγματα, καὶ τὸ ἐξῆς. Ἄδὲ ἔπειτα ὁ Κύριλλος περὶ τῆς ἐπιστολῆς τῶν Καπριωλίων, ταῦτα εἰναι οἷς ἔπειτα ὁ ἱεροσολύμων περὶ τῆς ὁμολογίας Κελεστίνου, καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐμφανερώσιν ἀμφοτέρω τοῖς ὑπομνήμασι, ὥστε ἰσότητοι καὶ ἰσοδυναμοὶ αἱ τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Κωνσταντινῆς ἐπιστολαί. καὶ λοιπὸν ὁ ἰσοδύναμος τῶν Κωνσταντινῆς ἐκ εἶναι Ἀρχων πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. διότι, εἰ καὶ πᾶσα ἡ παρῶσα ὁμολογία τῶν Κελεστίνου εἰς τὴν Συνοδὸν ἀναγερθεῖσι πάντες μοναρχικῶς ἀξιώματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὡς ἀποστολικὴ τῶν μὴ τὴν Κελεστίνον εἰδόντων ὅπως τὴν τῆς Ῥώμης Ἐπισκοπὸν ὅτι τὴν Συνοδὸν, ἀλλὰ τὴν Οἰκουμενικὴν Συνοδὸν ἐγνωσκῶν ἔχοντες κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, ὁμῶς ῥητοὶ καὶ ἐκ ταύτης ἵνα αἰς ὡς ἀποστολὴ τῆς ἀληθείας. φησὶ τοιγαρὶν ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ὁ Κελεστίνος, τὴν ἀγίαν Πνεύματος ἐμφανίζει τὴν πατριάρχην τῶν ἱερέων ἡ Συνοδος, ἀληθῆς γὰρ ἐστὶν ὁ γενεαρχὸς, ἐπειδὴ καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας ψεύσασθαι, ὅτι ἐν τῇ Εὐαγγελίᾳ τοιαύτη ἐγκειται φωνή, ὅπως δύο ἡ τρεῖς συνηγμένοι ἐν τῇ ἐμῇ ἐνότητι, ἐκείναι ἐν μέσῳ αὐτῶν. τὰς αὐτὰς ἔχοντες, εἰ δὲ τὴν βραχίονα ἀρετὴν τὴν Πνεύματος τὴν ἀγιον ἀπολαύσασθαι, πόσω μάλλον αὐτῶν νῦν μεστῶσαι πιστεύουσιν ὅπως αἰς τὴν συνηγμένην φωνήν αἰνοῦν. καὶ ἐν ταύτῃ τῇ φωνῇ διὰ σφίγγομεθα οἱ ἀπανταχῶς καὶ ἀπὸ πάντων τῶν Οἰκουμενικῶν, τῇ ἐκείνων (τῶν Ἀποστόλων) ἀποδοχῇ τὸ ὄνομα Κυρίου κηρύττοντες, ὡς ἐκείνοις ἀποστόλοις, πορεύοντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη. ἀποστείλαντες ἡμετέρας ἀδελφότης ὁφθαλμοὺς, παρεδείξατο γὰρ γονικῶς ἐν τῷ, καὶ ἡμεῖς αὐτὰς πάντας τὰς πράξεις ἡτέλους, ὅπως πάντες ἐκείνοις περὶ τῆς κοινῆς πίστεως ἐπετέλεσαν καὶ λειτουργίᾳ, ἀναγινῶντες ὅπως ἀποσπώντες τοῖς ἐκείνων πατέρι ἀπολαύσασθαι, ἀποσπώντες πάντες αὐτῶν τὴν χάριτον, καὶ οἱ τῶν τέτων ἀποδοχῆς ἡμεῖς, χορηγῶντες τὴν ὁμολογίαν τοῖς τέτων δόγμασι. καὶ, τοιγαρὶν περὶ ἀποδοχῆς ἐστὶ καὶ πρακτικόν, ὅπως κατὰ κοινῇ τὴν ἐμπειρίαν ταύτην καὶ ἀπὸ τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας εἰς τὴν νῦν συσχεθῶντα φυλάττωμεν, ἔπειτα γὰρ νῦν ἀποσπώντες, ἀλλὰ ἡ ἡμετέρα πίστις καλεῖται ὡς δίκαιον. καὶ, ἐν νῦν πρώτῳ ὑμῶν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ περίβολοι διδασκαλίας ἐδέξαντο. καὶ, τοιγαρὶν εἰς ἐπὶ γνώριμον ἡ διδασκαλία τῆς πίστεως, ἔσω γνώση καὶ ἡ ὑμετέρα ἐκδίκησις. καὶ, ἐπαγινώσασθε κανονικὴν πίστιν, καὶ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐρήνῃ συνηγορήσατε. καὶ, ἀπεσπώντες τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν. καὶ, οἱ τοῖς προηγουμένοις παρῶντες, καὶ τὰ παρῶν ἡμῶν παλαιὰ ὀριζόμενα ἐκβιβάζουσιν, ὡς ἀποσπώντες τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν ἐκ ἀμφοτέρωθεν συγκατάθεσιν. ταῦτα ὁ Πάπας τοῖς τῆς Συνοδῆς πατέρι, ἀφ' ὧν σημείωσαι, ὅτι ἡ Οἰκουμενικὴ Συνοδος ἀναμάρτητος, ὅτι πάντες οἱ Ἐπίσκοποι πάντων τῶν Ἀποστόλων ἀποδοχῇ, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὡς αὐτῶν τιμῶν διεδέξαντο, καὶ ὅτι κοινῶς οἱ Ἐπίσκοποι φυλάττειν τα ἀποδοχῇ, Ποιήσαντες γὰρ πάντες, καὶ ἐπὶ τῶν Ποιήσαντες, τὴν δὲ ἀρετὴν, καὶ ὅτι τῶν ἐκκλησιαστικῶν περιβόλων κοινῶς οἱ Ἐπίσκοποι διδασκαλοὶ, καὶ ἡ κοινότης τῶν Ἐπισκόπων κρινεῖ τὴν πίστιν καὶ ἐκδικεῖ τὰ τῆς πίστεως, καὶ συνηγορεῖ τὴν τῆς ἐρήνης, ὅπερ ἐστὶν τὴν μὴ δισεβῶν κηρύττειν, καὶ δὲ Αἱρέσεις καταβάλλειν, καὶ ὅτι τὰ ὀριζόμενα τῶν Πάπων ἐκβιβάζουσιν, ἡπειτέλος λαμβάνουσιν ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ, καθὼς καὶ τὰ ὀριζόμενα τῶν ἀγίων Κυρίων ἐξέβιβάζουσιν, ταῦτα ἐβεβαιώθησαν ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ. καὶ λοιπὸν συμπεραίνοντες ὅτι ἡ Συνοδος ἀνακαλεῖται, ἡτοι ἀνακαλεῖται τὰς ἀποφάσεις τῶν Πάπων καὶ τὸ ἀνάγκη. ἡ Συνοδος μεταλαμβάνει τὰς Ἐκκλησίας καὶ ἀνακαλεῖται καὶ τὴν Πάπαν καὶ τὸ ἀνάγκη. καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνοδῆς ἐδὲ μία πλέον χάρις Ἐκκλησίας. τῶν τῆς ὁμολογίας ἀναγινώσκοντες πάντες οἱ πατέρες ἀποδοχῇ, αὐτῇ δικαίαν κρίσιν, ἡτοι ἀποδοχῇ ἐστὶν ἡ ὁμολογία τῶν Κελεστίνου, καὶ Πάπας Κελεστίνου, καὶ Πάπας Κυρίων, Κελεστίνου καὶ Φίληκου τῆς πίστεως, Κυρίων καὶ ὁμοψύχων

ἀλλὰ καὶ τὰ Παῦλε καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, ἐφ' ὅσον μὴ τοὶ ἔχουσιν ἐκείνων πῶν πρίν καὶ πρὸς ὧν δόσεις, ταῦτα δὲ ἀποδοῦναι, καὶ καὶνὴν θρησκείαν ἀφ' ὁμοφροσύνης καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀποδοῦναι, αὐτίθρονοι πρὸς Ἀποστόλους, καὶ ἀφ' ὁμοφροσύνης. ἔπειτα μάλιστα πιστοῦμαι τῷ μακαρίῳ Κελεσίῳ, ἢ τῷ Τοποτηρητῇ αὐτοῦ Φιλίππῳ. ἐκεῖνος γὰρ ἐν τῇ αἰσῇ πῶν Οἰκουμενικῶν ταύτῃ Συνοδῶν ἐπὶ τῇ αὐτῇ, ὡς ἀνωτέρω, ἐπὶ τῇ αὐτῇ καὶ τῇ ἀποστολικῇ ἐπὶ τῇ αὐτῇ, ὡς ἡρῆται ἀνωτέρω βιβλίῳ πρῶτα κεφαλῇ ἐλάττω, ἐξίστα καὶ αὐτὸς ἴνδῃ ἀποδοῦναι ἔπειτα ἀφ' ὁμοφροσύνης πῶν Ἀποστόλων πάντας τὰς ἑπισκόπους, ἐν οἷς πάντας ὁ Πέτρος καὶ ὁ Διάκονος καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, ἔπειτα ἡ κοινότης ἐπὶ τῇ αὐτῇ καὶ τῇ πνεύματι τῇ πίστεως καὶ τῇ ζωῇ, ἡ καὶ τῇ τότε νῦν ἔχον ἐδικασε Κελεσίῳ, Κύριον καὶ Νεφέριον, καὶ τὰς μὴ ὁρθοδόξους ἀφ' ὁμοφροσύνης, ἀπολεθῆσθαι αὐτοῖς, καὶ δὲ φαρμάκῳ αὐτοῖς, κατεδικάσθη, καὶ πῶν ὑπερψίαν αὐτῶν κατέβηκε. ὁ δὲ Κύριος ἐμίλῃ κατὰ Ἰωάννην Ἀντιοχείας φησὶ περὶ Νεφέριον, ὡς φησὶ δὲ αὐτῶν ἔχον,

ἀλλὰ πολλὰς ἐν ἐνὶ σώματι κεφαλὰς, ἀλλ' ἀναγινωσκόμεναι γέγονεν ἡ πῶν νοητῶν ἑλάνων ἀφ' ὁμοφροσύνης καὶ παρρησίας, ἵνα τῇ πῶν ἰορδάνων σημεῖοι τῇ δὲ ἀποδοῦναι ἀπαλλάξῃ χαλεπὸν, καὶ τῇ τῇ Θεῷ Προδύμα σωτήρα αὐτοῖς. Καὶ, πῶν νε- νίκηκεν ὁ Δαυὶδ ποῖτε λίθους ἔχον ἐν τῇ κατὰ τῇ λαοὶ δὲ ἦσαν οἱ λίθοι, καὶ τῇ τῇ αὐτῇ τύποι Χρυσῇ, ποῖον γάρ ἐστι τῇ τῇ Χρυσῇ κατὰ τῇ; ἢ ὅτι γὰρ ἑκκλησία, πολλὰς ἔχουσα λίθους τιμὰς καὶ ὁκλε- κτὰς, περὶ ὧν ὁ Προφῆτης Ζαχαρίας κεφαλῇ ἐ- 10 νάτω φησὶ, λίθοι τιμὰς κυλίσοντες ἐπὶ τῇ γῆς, ἀφ' ὧν τῶν αἰώνων λίθων περιέσσει ὁ Χρυσός. ταῦτα ὁ Κύριος, δι' ὧν βέλεται λέγειν, ὅτι καὶ ὁ αὐτός, ἢ τοὶ ὁ Πέτρος, ἢ ὁ Ῥώμης, ἢ ὁ ἄλλος τις ἑπίσκοπος, ἀλλ' οἱ λίθοι οἱ πολλοὶ καὶ ὁκλεκτοὶ, ἢ τοὶ κοινῶς οἱ αἰῶι 15 πατέρες, δι' ὧν νικᾷ ὁ Χρυσός τὴν δυνάμει τὴν ἀρχιερεῖον ὄφιν, καὶ τὰς λοιπὰς δυνάμεις τὰς ἐπαθῆς αὐτῶν. ἐδὲν ἄρα καὶ ἀπὸ τῇ ἀγαλλίας τῇ Φιλίππῳ τοῖς παπασταῖς αἰς σημεῖον τῇ πο- 20 λυθείας αὐτῶν ἐπεγείνηται.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΔΑ΄.

Περὶ τῇ τετάρτῃ καὶ πέμπτῃ πράξεσι τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ Συνοδῇ, ἐν ᾗ ἀκοινωνήσας κατε- 25 κείνη ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης, ὁ δὲ Κύριος ἐδικαίωθη. καὶ ὅτι ἴσως ἀποστολικὸς θρόνος ὁ πῶν ἱερο- σολύμων τῇ θρόνῳ Ῥώμης. καὶ ὅτι σωθεῖται τῇ Οἰκουμενικῇ Συνοδῇ ὁ Ῥώμης, ἀλλ' ἐπεδεδρεύει. καὶ ὅτι ὁ θρόνος Ἀντιοχείας ἐπὶ πῶν Ἀποστόλων ὑπὸ τῇ θρόνῳ πῶν ἱεροσολύμων ἐκείνη.

Εἰς τῇ τετάρτῃ καὶ πέμπτῃ ταῖς πράξεσι σημεί- 30 ωσαι, ὅτι ὁ Κύριος καὶ μένων παρὰ νόμῳ κα- θαιρεθῶντες ὑπὸ τῇ Ἀντιοχείας καὶ τῇ ἀποστο- λικῇ σωθεῖται, ὡς αἰρηται ἀνωτέρω ἐν τῇ πρώτῃ πράξει, δόντες λιβέλλας τῇ Συνοδῇ, ἐξήτησαν ἵνα καλέσῃ τὴν Ἀντιοχείαν καὶ κείνην ἐπ' αὐτῇ, ἢ τοὶ ὅτι τῇ Συνοδῇ μετ' αὐτῶν. ἔπειτα δὲ ἐν τοῖς λιβέλλαις, ὅτι οἱ περὶ τὴν Ἀντιοχείαν ἦσαν τελέ- κοντα ἑπίσκοποι, ὅς καὶ αὐτοὶ ὑπερὸ θυσίαν ἐκ- κλησιαστικῶν, ὅς καὶ ὑπὸ θυσίματος βασιλικῶν ἔ- 35 χουσαν ἔχον ἢ δικάσαι τινὶ ἡμῶν, ἢ ὅπως ἐπι- χερῶσαι τι. καὶ τῇ, καὶ μάλιστα κατὰ μέζοντος θρόνου, ὅπου καὶ εἰ ἐξέλιτο αὐτῷ δικάσαι, ἐχέλιτο ποῖς κατόντι ἐξακαλεῖσθαι καὶ ὁκκλησιαστικοῖς, καὶ ὑπομνησῶν τὰς ὑβριστικὰς ἡμῶν. ἀποκρίσας δὲ Διάκονος ὁ μελιτηνὴς εἶπεν, ὁ Πρόεδρος τῇ ἀπο- στασίας Ἰωάννης ἔπειτα ἐτόλμησε κατὰ τὴν αἰσῇ 40 δρῶν τῇ αἰσῇ καὶ Οἰκουμενικῇ ταύτῃ Συνοδῇ, καλέσας ἀφ' ὧν ἑπισκόπων αἰς κείνην. κατὰ τῇ δὲ καὶ μὴ ἐλθόντες, εἶπεν ὁ ἱεροσολύμων, ἐχρῆν μὴ Ἰωάννην τὸν ἀλαβέσαν ἑπίσκοπον Ἀν- 45 τιοχείας ὁθυμώμενον πῶν αἰσῇ καὶ μεγάλῃ καὶ Οἰκουμενικῇ Συνοδῇ ταύτῃ, καὶ τὸν ἀποστολικὸν θρό- νον σωθεῖν ἡμῖν τῇ μεγάλῃ Ῥώμῃ, καὶ τῇ αἰσῇ εἰς ἀπολογία πῶν ἐπαγομένων αὐτῷ δρῶν, καὶ τῇ ἀποστολικῇ τῇ ἱεροσολύμων αἰσῇ τῇ Θεῷ ἐκ-

κλησίας ὑποκαταστῆσαι καὶ ἡμῶν, παρ' ᾧ μάλιστα 30 ἐπὶ αὐτῇ πῶν ἀντιοχείων θρόνος ἐξ ἀποστολικῆς ἀκαλεθίας καὶ ὁρθοδόξεως ἱδμεῖται, καὶ παρ' αὐτῇ δικάζεται. ἔπειτα δὲ σωτήρα ὑπερψίαν Χρυσῶντος εἰς ἡλθε, τοῖς κατόντι ἐπὶ τῇ πῶν ἀκαλεθίας φυλάττοντες, ἐξίκοιμι κληθῆναι 35 καὶ δεύτερον καὶ τρίτον. καὶ λοιπὸν μὴ ἐλθόντες ἢ Συνοδος αὐτῶν μὴ ἀλλὰ τὸν Ἰωάννην καὶ τὰς περὶ αὐτῶν ἀκοινωνήτας πεποίηκε, καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πρῶ- 40 χθόνα ἡκύνωσε, τὸν δὲ Κύριον καὶ μένοντα ἐδικαίωσε. καὶ σημείωσαι. ὅτι ὁ Τοποτηρητὴς τῇ 40 Ῥώμῃ Κύριος ἐκ ἐδωκῆθη εἶπεν ἐκείνῃ μετὰ τῶν ἀποστολῶν, ἀλλὰ κληθῆναι ἐξήτησε μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ Συνοδῇ. σημείωσαι περὶ τῇ, καὶ μάλιστα κατὰ μέζοντος θρόνου, ὅπου ἐρῆθῆσεται ἐν τῇ ἐβδόμῃ βιβλίῳ ἐν τῇ κατὰ φωτὶς Συνοδῇ. ση- 45 μέωσαι ὅτι κατ' ὃν τῇ ἐπὶ Πρόεδρος τῇ ἀπο- στασίας ὁ Ἰωάννης, καὶ Πρόεδρος τῇ αἰσῇ Συνοδῇ Κύριος καὶ μένων, ὡς ἐπὶ Πρόεδρος τῇ ἑκ- κλησίας ὁρθοδόξῃ καὶ ζηλωτῇ ὡν ὁ Πάπας. ση- 50 μέωσαι ὅτι τὸν αὐτὸν τῇ, ἢ τοὶ ἰσοτύμως εἰς τὸν ἀποστολικὸν θρόνον ἢ Ῥώμῃ καὶ ἢ ἱεροσολύμων. καὶ ὅτι ὁ ἀποστολικὸς θρόνος Ῥώμης σωθεῖται τῇ Οἰ- κυμενικῇ Συνοδῇ, καὶ σωθεῖται ὡς ἐπὶ τῇ ἐν Ῥώμῃ Συνοδῇ. καὶ ὅτι ὁ θρόνος Ἀντιοχείας ἐκ ὑπὸ τῇ Πέτρῳ, ἀλλ' ὑπὸ τῇ θρόνῳ πῶν ἱεροσολύμων 55 ἐκείνη.

ἐκρίθη ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας τῶν Ἀποστόλων . σημείωσαι ὅτι τὸν Κύριον ἡ Συνοδὸς ὡς θεὸν ὄντα καὶ ὡς

φανέτω ἡ θύωσεν , ἡ δὲ μὴ τῆς Ῥώμης ἢ τῆς Τοποτηρησίας αὐτῆς τῆς Κυρίας .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΒ'.

5

Περὶ τῶν συναγομένων ἐκ τῆς καθ' ἑαυτοὺς Κελεσίτου Ῥώμης ἐπιστολῆς , καὶ τῶν ὑπομνημάτων καὶ ὑπογραφῶν τῆς παρέσης οἰκουμενικῆς τρίτης Συνόδου , καὶ ὧν ἐκέρωσεν ὑπὸ Κελεσίτου ἐν Ῥώμῃ κατὰ Πελαγίαν καὶ Κελεσιανὴν πεπεραγμένων ἢ παρὰ τὴν Συνοδὸν ὁ Ῥώμης , καὶ ἐπὶ ἀπάλλιν .

10 **Ε**ν τῇ καθ' ἑαυτοὺς τῶν Πάπας Κελεσίτου ἐπιστολῇ ἡ σύνοδος ἐξηγᾶται τὰ πεπεραγμένα ἐν αὐτῇ , ἀπὸ τῶν ἐν τούτοις καὶ τὰ περὶ τῆς Ἀντιοχείας , καὶ ὅτι ἀκοινώνητον αὐτὸν ἐποίησαν , ἡτοι τῆς ἱερωσύνης ἡ γένεσιν , ἐπείραγον , ἀγανακτῶνται τῇ 15 νῦν περὶ τῶν τοῖς γυναιξί τοῖς ἡσυχαστῶν ἡσυχίας . ἡ γὰρ δοθεὶς τοῖς ἐθέλουσιν ἁγία καὶ τὰς μεζονας ὑβρίζοντες ἐπὶ καὶ ἀκατονίους ἐκφέρων ψήφους , μάλλον δὲ ὑβρίζοντες καὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας 20 σάτας ἀθλῶν ὑπομενομένησιν , ὧν σὺ νῦν ἡ δούλεια ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς ἡσυχίας ἐξέλαμψεν , ἀκλήσειται καθ' ἑαυτοὺς ἀταξίαν καὶ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα , σωφρονιστῶν δὲ καὶ ὅν καθίσταται τρόπον τῶν τὰ τοιαῦτα τεταλμηκότων , 25 ἀργήσας πᾶς θύρωσιν , καὶ ἡ πρόστασις τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἡσυχίας τῶν ὑπομνημάτων τῶν πεπεραγμένων ὑπὲρ τῆς καθ' ἑαυτοὺς τῶν ἀνθρώπων Πελαγίαν καὶ Κελεσιανὴν (καὶ τὰ ἐξ ἧς) ἐδικησώ- 30 σαι καὶ ἡμῶς ἰσχυρὰ καὶ βέβαια μὴν τὰ ἐπὶ αὐτοῖς ὁρισθῆναι κατὰ τῆς σῆς Θεοσεβείας , καὶ

καθηγημένους ἔχοντες αὐτὰς . ὑπὲρ δὲ ἀκριβῶς ὁμαρτίας ἀπάντων τῶν πεπεραγμένων , ἀπε- 5 ἡλασθη καὶ τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰς ὑπο- γραφὰς τῆς Συνόδου . καὶ σημείωσαι ὅτι τὸ ἀγανακτῶνται ἡσυχίας , ἐδίδωσιν ἕτερον μαρτυρῶν τῶν Ῥώμης μοναρχικόντι ἀξίωμα . καὶ γὰρ ὁ Πάπας Ἀγαπῶν γράψας καθ' ἑαυτοὺς τῶν ἱεροσολύμων Πέτρον κατὰ Ἀνδρέαν Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σεβήρην λέγει , τὰς τῇ ψήφῳ τῆς ὑποσολικῆς καθ' ἑαυτοὺς 10 κατὰ κριτικῶν , ἡ ὑμετέρων ἀγάπη ὑποσολικῶν , ὅπως ταυτὸν ἐπὶ τῇ ἀγανακτῶνται , ἐπειδὴ ἐδοὶ ἐδικησθῇ ποιῶν καὶ τῆς Ἀντιοχείας . σημείωσαι ὅτι τὰ πεπεραγμένα ἐν Ῥώμῃ καὶ τῶν ἀλλοφθόνων Ἀι- 15 ρεϊκῶν ὑπὸ τῆς Κελεσίτου ἐπεμψον ὁ αὐτὸς τῇ συ- νόδῳ , ἡ τις ἀνελίνας καὶ κανονικὰ ὄντα ἐ- βεβαίωσεν , ὥστε οἰκουμενικὴ Σύνοδος βεβαίως τὸ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Γωμάων ὁρισθῆναι καὶ ἐπὶ ἀπάλλιν , ὅθεν ἡ Σύνοδος ἐπέμψαται τῶν Πάπας 20 τὰ πεπεραγμένα ἐν αὐτῇ ὑπομνήματα , ἐπὶ τῆς βε- βαίωσιν ἐπεμψον , ἀλλ' ὑπὲρ ἀκριβῶς ὁμαρτίας καὶ σωματιέσεως . ἰδὲ καὶ βιβλίον τετάρτον κεφα- 25 λαῖον πρώτης Παρθένου εἰρησὶν ὁ γδοον .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΓ'.

35 περὶ τῆς ἐν τῇ ἐκτῇ πράξει κερίου Συμβόλου τῆς Νεσορείας , καὶ ὅτι ὁ Νεσόριος ὅς ἐβλασφήμησεν εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον . καὶ περὶ τῆς κατὰ τὸ ἴδιον τῆς ἱεῖς τῶν Πνεύμα , καὶ τῆς ἐκ Πατρὸς ἐκ πορεύσεως αὐ- τῆς κατὰ Θεοδωρίαν , κυρίως συμφωνῶντα ἐν τῇ μάχεσθαι , καὶ περὶ τῆς καθ' ἑαυτοὺς αὐτῶν καὶ χορηγεῖσθαι , 40 καὶ ἐν συνόψει περὶ τῆς ἡσυχίας Τριῆδος .

40 **Ε**ν τῇ ἐκτῇ πράξει καὶ τῶν Συμβόλων τῆς Νε- σορείας , ὅπως ἐγγραφῶν ὁ Πρεσβύτερος Χαρίντος , ἐν ᾧ λέγει , τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ Θεοῦ νομίζοντες εἶναι , καὶ ἕτερον ἐκ τῆς ἱεῖς νομίζοντες , ἕτερον δὲ τῆς ἱεῖς τῶν ὑπαρχῶν ἀληθῶς . οἱ δὲ πατέρες μετὰ τῶν ἁ- 45 γάνωσιν αὐτῶν ἐκώλυσαν πᾶσαν ἀντιθέσιν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας Συμβόλου , κερίκας δὲ ἀρετικὰ εἶναι ἐν τῇ Συμβόλῳ τῇ τῇ ἀρετικῇ μόνον τὰ μισθὰ δόγματα τῆς Νεσορείας περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τῆς ἱεῖς τῆς Θεοῦ , ἐκ μὲν ὅτι εἶπον ἐβλασφήμησεν ὁ Νε- 50 σόριος καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα , ὡς καὶ ἐν τῇ ἀνα- τρεπῇ τῆς ὁμολογίας ἀναθεματισμῶν ἐπόντος τῆς Θεο- δωρίτης , ἴδιον δὲ τὸ Πνεῦμα τῆς ἱεῖς , ἀλλ' ὡς ὁμοφύεις καὶ ἐκ Πατρὸς ἐκ πορεύοντες , ἕτερον , συ- νομολογῶντες , καὶ ὡς εὐσεβεῖς δεξιόμεθα τῶν Φω- 55 λῶν , εἰ δὲ ὡς ἐκ τῆς ἱεῖς ἡ δὲ τῆς τῶν ὑπαρχῶν ἔχον ,

ὡς βλασφημον τῶν καὶ δυοσεβῶν ἀπορρίψοντες . καθ' ἑαυτοὺς ὁ αἱ καὶ κυρίως ἀποκρινόμενος , ἐκ τῆς τῶν Θεοδωρίαν βλασφημίας , ἡ ὅτι ἀρετικὸς ἐστὶν ἀλλ' ὅτι ἐκ πορεύεται μὴ γὰρ ὡς ἐκ τῆς Θεοῦ καὶ Πατρὸς τῶν Πνεύμα τὸ ἅγιον κατὰ τῶν τῆς Σωτῆρος Φανλῶν , 10 ἐκ ἀλλοτρίων δὲ ἐπὶ τῆς ἱεῖς , πᾶσι γὰρ ἔχει μετὰ τῆς Πατρὸς . καὶ ἐκ τῶν ἐδόξαται μὴ τὸν ἱεῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐνεργῶν τὰ ἀποδοῦναι , πλην ὡς Πνεῦμα αὐτῶν , καὶ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων δυνάμεως . ἡ δὲ τῶν ἱεῖς , ἐξηγᾶται αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν τῇ καθ' ἑαυτοὺς Νεσορείαν συνοδικῇ ἐπιστολῇ λέγων , ἐπὶ δὲ ἐκ 15 ἀλλοτρίων τῆς ἱεῖς καὶ τῶν τῆς ἱεῖς λόγων (ἡτοι ὡς ὁμοφύεις) καὶ πάλιν , καὶ γὰρ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὡς καὶ ἡ ἱεῖς ὑπάρχει τῆς Θεοῦ καὶ Πατρὸς , καὶ καὶ τῆς ἱεῖς κατ' ἑαυτοὺς ἐπὶ , ὡς μετὰ τῆς ἱεῖς 20 τῆς ἐπιδόξας γονηθῶντες ἐκ τῆς Πατρὸς ἀφ' ἑαυτοῦς

ἐκ

ἐκπορεύονται. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς Συμβόλης
Φωτὸν ὁ αὐτὸς, καὶ περὶ αὐτῶν μὲν, ἥτοι ἐκπορεύονται
καθ' ἑαυτοὺς ὁποῦ πηγῆς τῆς Θεᾶς καὶ Πατρὸς, χορη-
γῶνται δὲ τῇ κτίσει Διὰ τῆς Τίτῃς (ἄλλο δὲ ἡ ἐκπέ-
ρεύσεως ἥτις σημαίνει πῶς ὑπαρξίν, καὶ ἄλλο χορη-
γία ἥτις δηλοῖ πῶς δόσιν πρὸς ἀγιασμόν τῆς κτί-
σεως) ἐκφύσσης γὰρ τοῖς Ἀποστόλοις λέγων, λα-
βέτε Πνύμα ἅγιον. ἐκδοῦν ἐκ Θεᾶ καὶ Θεὸς
τὸ Πνύμα ἐστὶ, καὶ ἐκ ἀλλότρου τῆς αὐτοῦ πω-
πιδῶν ἑσίας, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τε καὶ ἐν αὐτῇ καὶ ἰδίον
αὐτῆς. καὶ περὶ μὲν τῆς περὶ αὐτῶν, καὶ ἐκπο-
ρεύεται, καὶ χορηγῶνται, θεωρητέον Νῆλον τὸν Θε-
σσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπον, ἀντιστάζοντα τὰ κα-
φάλαια τῶν Λατίνων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῆς
ἀγίας Πνεύματος, καὶ μάλιστα τὸ θεόκετον καὶ δέκατον
ἐκδοῦν, ὅτι ἐνονται περὶ τῆς αἰδῆς ἐκ Πατρὸς τῆς ἀ-
γίας Πνεύματος ὑπαρξέως, καὶ τῆς πέμψεως αὐτῆς Διὰ
τῆς Τίτῃς. καὶ ἐπὶ τὸ πρῶτον τμήμα τῆς Συμπληρωματικῆς
Γεωργίας τῆς Σχολαίας. τὸ γὰρ περὶ αὐτῶν λέγειν
τὸ Πνύμα, ἥτοι ἐκπορεύεται ἐκ τῆς Πατρὸς, δεί-
κνυσι τὸν Πατέρα περὶ αὐτῶν τῆς Πνεύματος ὑ-
ποστάσεως, καὶ περὶ αὐτῶν αἰτίας τῶν Διὰ τῆς
Τίτῃς καὶ Διὰ τῆς Πνεύματος διδομένων τῇ κτίσει χα-
ρισμάτων. τὸ δὲ δι' Τίτῃς χορηγῶνται λέγειν τῇ
κτίσει, τὸ καὶ αὐτῆς Τίτῃς ἀναβλύζειν τὸ Πνύμα ὡς
ὕδωρ ἐκ τῆς ποταμῆς, καὶ ἀγάξιν καὶ ζωοποιῶν πῶς
κτίσειν κατιστημαίνεται. Διὰ τῆς Τίτῃς δὲ λέγει χο-
ρηγῶνται, τῇ τε εὐαγγελικῇ ῥήσει κατακαλεῖσθαι,

λεγάσθαι, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν ὡς τὰ Πατρὸς, καὶ
περὶ αὐτῶν γὰρ αἰτία τῶν Διὰ τῆς Τίτῃς καὶ τῆς
Πνεύματος χορηγῶντων ὁ Πατήρ, καὶ μὲν καὶ τῇ
δοποστικῇ, λεγάσθαι, ὅτι ἐξέχειν ἐφ' ἡμᾶς πλε-
σίως Διὰ τῆς Τίτῃς, καὶ τοῖς ἀλλοῖς ἀποφύσ-
ταις περὶ αὐτῶν, ὡς αὐτῶν, ὡς αὐτῶν, καὶ περὶ
αὐτῶν κατὰ αὐτῶν ἀμέλει καὶ ὡς αὐτῶν τῆς
Πατρὸς. περὶ δὲ τῆς, ἐκ ἀλλότρου τῆς αἰωτάτω
πασῶν ἑσίας, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τε καὶ ἐν αὐτῇ καὶ δὴ αὐ-
τῆς, καὶ τῆς, ἐκ ἀλλότρου δὲ τῆς Τίτῃς κατὰ τὸν τῆς
ἑσίας λόγον, ἰδὲ πῶς ἐρμηνεύειν ἐν τῇ εἰκοστῇ κε-
φαλαίᾳ τῆς αὐτῆς βιβλίας τῆς Νέας, ὡς αὐτῶν ἐξηγῶντες
ταῦτα τῆς Κυρίως τὰ ῥήματα, ὡς αὐτῶν ἐξηγῶντες
ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἐκδοῦνται πῶς συμφορᾶν καὶ ὁμοσιότητα τῆς
ἀγίας Τριᾶδος. ἰδὲ καὶ κατωτέρω βιβλίας πέμψης
κεφάλαιον δέκατον ἐκδοῦν. ἐς τῆς σιωπῆς καὶ τῆς
Δαμασκίου, ὡς ἐξ αὐτῶν Ἡλίας εἶναι πῶς τριᾶδα,
μὴ κατὰ ὑπαρξίν, ἀλλὰ κατὰ πῶς ὁμοσιότητα.
τοῖς αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν τοῖς Θεολόγοις λεγόμενον, τὸ τριᾶ-
δα, καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ τρία. καὶ τὸ τῆς Θεολογίας ἐν τοῖς
περὶ τῆς ἀγίας Πνεύματος εἰχοῖς, ἐκ Μονᾶδος Τρι-
ᾶδος ἐστὶ, καὶ ἐκ Τριᾶδος Μονᾶδος. καὶ τὸ τῆς Μονᾶδος
ἐν τῇ ἐξηγήσει τῆς Θεολογίας, ἐκ τῆς Θεότητος αἰ-
τρῆς ὑποστάσεως. ἰδὲ ἐπὶ κατωτέρω βιβλίας ὅγ-
δον κεφάλαιον δέκατον, καὶ δέκατον ὅγδοον. καὶ βι-
βλίας εἰκοστῆς κεφάλαιον τρίτον, καὶ αὐτῶν τῆς πε-
ρὶ αὐτῶν βιβλίας κεφάλαιον πέμπτου.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΔΔ'

Περὶ σημειώσεως τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἀποστατικῆς συνόδου, μετὰ τῆς ὁικουμενικῆς συνόδου κεί-
νεται, ἐκ αἰς τὸν Ῥώμη, ἀλλ' αἰς τὸν Βασιλέα. καὶ περὶ ὧν ἐπράχθη καὶ ἐλαλήθη ὑπὸ τῆς συνόδου, καὶ
Ἀρχιεπισκόπων, καὶ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς ὁσῆς Δαλματίας, τῆς ὑπὲρ τῆς συνόδου Θεό-
δωρον κληθόντος, ἐξ ὧν δέκνυται σύμφωνον ὁ ὁικουμενικὴ τῇ συνόδῳ, καὶ ὑποκείμενοι τῇ συνόδῳ ἐν τοῖς
ἐκκλησιαστικοῖς εἰς Ἀντιοχείας, καὶ μέγας αὐτῆς μετὰ λήξης ὁ Ῥώμης.

Εἰς τοῖς πρακτικοῖς τῆς ἀποστατικῆς συνόδου ση-
μαίνει ὅτι ὁ ὁικουμενικὴ Σύνοδος κείνεται με-
τὰ τῶν ἀποστατικῶν, ἐκ αἰς τὸν Ῥώμη, ἀλλ' αἰς τὸν Βα-
σιλέα. δεύτερον, ὅτι γράφει πρὸς τῆς ἐκ Κωνσταν-
τινουπόλεως Κληρικῶν καὶ περὶ αὐτῶν αὐτῶν εἰς
ροῦθον πρὸς τὸν Βασιλέα. τρίτον, ὅτι εἰκοστὴ καὶ
μία ἡμέραν ἀνέβλεπον ἡ Σύνοδος πῶς περὶ αὐτῶν
ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀντιοχείας μετὰ πῶς ὡς
συνόδῳ ὑπὸ τῶν Βασιλέων περὶ αὐτῶν. τέταρτον,
ὅτι κατὰ τὸν Νεστόρειον, καὶ ὅτι εἶχον ἡ Σύνο-
δος πᾶν τὰς τῆς ὁικουμενικῆς Ἐπισκόπας ὡς καὶ τὸ
αὐτῶν φρονέοντας, Διὰ τὸ καὶ τὸν Ῥώμη παρῆναι τῇ
συνόδῳ, καὶ τὰς τῆς Ἀφρικῆς Ἐπισκόπας Διὰ τῆς
Κυρίως, καὶ καὶ πῶς αὐτῶν γνώμῳ οὐσαντες, κα-
χωρησάμενοι μόνῳ τῇ ῥόπῳ, τῇ αὐτῇ τε καὶ πᾶν τῶν γνώ-
μη συνήνεσαν. πέμπτου, ὅτι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
αἰσάντες ἅπαντα τὰ μοναχῶν αἶμα τοῖς Ἀρχι-
μανδρίταις αὐτῶν, ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὸ Παλάτιον, ψάλ-

λοντες ἀντίφωνα, καὶ δὲ ὁ αὐτῶν Δαλματίας εἰς
τῶν Ἀρχιεπισκόπων, ὅστις ἐπὶ τῇ τεσσαράκοντα καὶ
ὀκτῶ ἐκ ἐξ αὐτῶν τῆς μοναχῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐστὶν ὡς
κεκλησάμενοι καὶ ταυματοποιῶν, ἐν τῇ κατὰ ὅμως
τῆς ἐν ὧν ἐπαχον ἡ Σύνοδος οὐρανῶν αὐτῶν, φω-
νὴ ἐξ οὐρανῶν αὐτῶν κατῆλθεν, ὡς ἐξ αὐτῶν. ὁ
γὰρ Θεὸς ἐκ ἡθέλησεν ἀπολέσθαι αὐτῶν πῶς ἀγέ-
λῳ εἰς τέλος. ἀπῆλθον ὅτι οἱ Ἀρχιεπισκόποι καὶ ὁ
Δαλματίας καὶ μοναχῶν καὶ λαὸς πολὺς ὁρθό-
δοξος ψάλλοντες ἀντίφωνα εἰς τὸ Παλάτιον, καὶ
εἰσελθόντες ὁ Δαλματίας εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ συνομί-
λήσαν, καὶ ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον μετὰ τῶν συνο-
δόντων αὐτῶν εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Μαρίας, ἀπῆλθον
ἐφ' ὅψῳ τῶν καὶ ἐλάλησαν ἐν τοῖς ὡς τῆς λαὸς
ὅσον ἐλάλησε μετὰ τῆς Βασιλείας περὶ τῆς ἀγίας
συνόδου, ἐν οἷς εἶπε τῇ Βασιλεῖ καὶ τῶν, τίνος θε-
λεις ἀκῆσαι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνδρῶν Ἐπισκό-
πων, ἢ οὐκ ἀνδρῶν δυσεβεῖς, τῶν ἐκκλησιαστικῶν
ἄνθρωπων.

εἶπον· ὅτι τινὲς εἰσὶν ὑπὸ τῷ ἔχθρῳ τῶν μη-
 τροπολιτῶν τῶν ἁγίων Ἐπισκόπων· καὶ, ὄψεσθε
 ὑμῶν ἐμῶν· καὶ, οἶδά ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔξακολου-
 θήσεται μαζὶν τῇ Θεῷ καὶ τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ· καὶ ὥτως
 5 ὁ λαὸς ἐβόησεν ἀνάθεμα Νεστορίῳ· οὗτον, ὅτι οἱ
 Ἀρχιερεῖς ἐγγραφέντες τῇ Συνόδῳ, ἴστω ἂν ἡ-
 μετέρω ἀγαθῶν, ὡς ὁ λαὸς σύμφωνος ἡμῖν γεγέ-
 νηται, καὶ πολλὰς ἀφημίαις ἔσται πρὸς ὑμετέρων καὶ
 ἁγίων καὶ Οἰκουμενικῶν ἐκλήσεων Συνόδον· ἐβό-
 10 μον, ὅτι ἡ Σύνοδος γράψασα εἰς τὰς Βασιλεῖς ὑ-
 πὲρ Κυρίλλου καὶ Μένωνος ἔφη, ὅτι περὶ ἡ οἰκου-
 μενικῇ Συνόδῳ ἡ πάσαν μὲν τῶν Δύσιν μετὰ τῆς
 μεγάλης Ρώμης συνεδρεύουσαν ἔχασα, πᾶσαν δὲ
 τῶν Ἀφρικῶν καὶ πάντων τῶν Ἰβηρικῶν, ἐκαθέστη κύ-
 15 ρειον καὶ μένοντα, ὅπερ ἀληθινὸν ἐτόλμησε τὸ συ-
 νεδριον τῆς ὑποστάσεως· οὐ γάρ, ὅτι Κύριλλος καὶ
 Μένων ἀπὸ τῆς Συνόδου, καὶ κατωτέρω ἐν ἄλλῃ
 ἐπιστολῇ πρὸς τὰς βασιλεῖς, ὅτι Ἐξάρχον τῆς
 Συνόδου Κύριλλος καὶ Μένων, καὶ ὅτι τῇ συνεδρίᾳ
 20 τῆς ὑποστάσεως Ἐξάρχος ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης·
 οὗτον, ὅτι ἐπέμφθησαν πρέσβεις εἰς τὸν Βασιλεῖα
 πρὸς τῆς Συνόδου Φίλιππος καὶ Ἀρχαδιῶν Λεγάτοι
 τῷ Πάπᾳ, ἰεβροαλίῳ Ἰερουσολύμων, καὶ ἔπειτα
 Ἀρχιερεῖς πόντε· ἐν δὲ τῇ μετὰ αὐτῶν ἐπιστολῇ πρὸς
 25 τὰς βασιλεῖς ἡ Σύνοδος φησὶν, ὅτι μὲν ἡ ἁγία καὶ οἰ-
 κυμενικὴ Σύνοδος ἡ συνεδρεύουσα καὶ ὁ τῆς μεγάλης
 ὑμῶν Ρώμης ἁγιώτατος καὶ Θεοφιλέστατος Ἀρχιε-
 πίσκοπος Κελεσίνος καὶ ἅπαντα ἡ Δυτικὴ Σύ-
 νος Ἀπὸ τῶν παρ' αὐτῆς ἀπεσταλμένων πρὸς ἡ-
 30 μῶν ἁγιωτάτων Ἐπισκόπων, συνεδρεύει δὲ καὶ
 Ἀφρικῇ πᾶσα καὶ τῶν Ἰβηρικῶν, νυνὶ δὲ Ἀπὸ
 τῶν τῶν γραμμάτων καὶ Ἀπὸ τῶν ὑποσταλόντων
 Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων μακρῶς ταῖς χερσὶ τῶν
 ὁσέων ὑμῶν ἀπὸ μέγα γοῶντος δεόμενοι· ση-
 35 μείωσαι δὲ, ὅτι πέμψασα ἡ Σύνοδος τὰς πρέσβεις,
 ἐγγράφως ἐπέταλε τὰ πραχθησόμενα ὑπ' αὐτῶν,
 ἔφη γὰρ, ἐψηφισάμεθα τῶν ὑμετέρων Θεοσεβῶν
 πρέσβεις· καὶ, εἰ δὲ ἀνάγκη τις παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν
 Βασιλέως, ἐπεδὴ φιλοχρήστω καὶ ὁσέων κλητῇ
 40 παρὰ τῶν δὲ, εἰέλονται ὑπογράψαι ἐν τῇ Νεστορίᾳ
 καθαιρέσει (οἱ περὶ τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην) Ἀπὸ
 λιβέτων δὲ συγγνώμῃ αὐτῶν πρὸς τῆς ἁγίας
 Συνόδου ἐφ' οἷς ἀπεπετεύσαντο κατὰ τῶν Πρεσβέρων
 αὐτῆς, ἐπιτρέποντες τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ τῶν
 45 γενομένων ὑποχέσθαι μὲν αὐτοῖς τῶν κοινωνίαν, γρά-
 ψαι δὲ πρὸς ἡμᾶς, ὥστε καὶ ἡμῶν ὑμῖν συμπε-
 ρίωται, τελείαν τῶν πρὸς αὐτοὺς γινώσκειν ἀρετήν, μὴ
 περὶ δὲ αὐτοῖς κοινωνίαν ὑποχέσθαι, εἰ μὴ τὰς

Πρεσβέρους αὐτῆς ἀπολάβοι ἡ ἁγία Σύνοδος· ἐν
 δὲ τῇ τέλει τῶν γραμμάτων ἀπειλῶσα αὐτοῖς εἶπεν,
 εἰδέναι δὲ βεβλήμεθα τῶν ὑμετέρων ὁσιότητος, ὅτι περ
 εἴτι τῶν παροφθίων παρ' ὑμῶν, ἔπε ἡ ἁγία Σύνοδος
 καταδέχεται τὰ παρ' ὑμῶν πραχθέντα, ἔπε ὑμᾶς
 ἔχει κοινωνίας· καὶ σημείωσαι ἐν ταῖς πάσι τῶν
 ἰσχυρῶν τῶν Ἀντιοχείων, καὶ ὅτι τὸ ἄκρον ἁγίωμα
 καὶ τῶν ἁγίων ὑπερῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ Οἰκουμε-
 νικὴ Σύνοδος ἔχει, ἡ γὰρ τοιαύτη κοινότης γυμνάζει,
 κρίνει, δοκιμάζει, ψιφίζεται, κατασκάπτει, αἰσι-
 κηδομένη, καὶ σωτρεύει αὐτῇ Ἐπίσκοποι, κλη-
 ρικοί, μοναχοί, λαοί, ὑποκένται Ἀντιοχείων
 καὶ πᾶσα συμφωνεῖ ἡ Οἰκουμενική· τὰ δὲ Παπᾶ Ρώ-
 μης ἐδίμενα ἰδικῇ μνήμῃ, πλὴν ὅτι συνεδρεύει
 ὁ τῆς μεγάλης Ρώμης ἁγιώτατος Ἐπίσκοπος Κε-
 λεσίνος (περὶ ὃ ὅτι ἐν τῇ ἐν τῇ Ρώμῃ Συνόδῳ
 πρὸς ἡμᾶς) καὶ πᾶσα ἡ Δύσις καὶ Ἀφρικὴ καὶ τὸ
 Ἰβηρικόν, οἷς ἀπλῶς συναρθεύμεται συνεδρεύειν
 καὶ ὁ Ρώμης ὡς ἰσοτίμος καὶ ἰσοδύναμος καὶ μέ-
 50 ρος τῆς Συνόδου, ἐκ τῆς τῆς Συνόδου, μάλιστα
 ὑπὸ τῆς Συνόδου ἐκρίθη ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, καὶ
 οἱ Τοποτηρηταὶ αὐτῇ ἐκρίθησαν ὑπ' αὐτῆς μετὰ
 τῶν Ἀντιοχείων, καὶ πρέσβεις ἐπέμφθησαν ὑπὸ
 τῆς Συνόδου ὀλιγαῖτοι τῷ Πάπᾳ, καὶ πρὸς ἀπονται
 καὶ ἀπειλοῦνται, ὥστε ἔμενον εἶναι τῶν νυνὶ δια-
 κωνωνιστῶν πρὸς τῶν Παπιστῶν Ρωμαίων μοναρχί-
 ας φυσιμαίον, ἀναφανέντων μὲν, ἀναφανέντων δὲ,
 καὶ ἀρχηγὸς μὲν ὁ Πάπας, ἀλλὰ τῆς ὑποστάσεως
 ὡς ποτὲ ὁ Ἀντιοχείας Ἰωάννης, καὶ κεφαλὴ μὲν,
 ἀλλὰ τῶν κακῶν ὡς ἐλύπησεν ὁ Νεστόριος, βελήθει
 μὲν ἀρχὴν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ διηγεῖται δὲ,
 ἔμετα πολλὰ ἐν τῇ ἐγχείρῃ μιμητὴς ὁ Ρωμαίων Ἐ-
 55 πίσκοπος, ὅσον καὶ τὸ ὄνομα καὶ τῶν φημῶν αὐτῷ
 ἐκλήρωσεν, ὅτι δὲ ἡ Σύνοδος καὶ τῶν Βασιλέων
 ὑπερέχει ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς, ἀλλοι καὶ ἐξ ἁ-
 λων πολλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν, γράφει γὰρ ὁ
 Κληρὸς Κωνσταντινουπόλεως τοῖς Βασιλεῦσι, τῶν τῶν
 παρ' αὐτῶν ὑμῶν περὶ τῶν Ἐκκλησιῶν σοφῶν ἀνα-
 λαβόντας κατὰ τὴν, καὶ ὅπως ἕκαστος ὁκείνων
 τῇ κατὰ τὰς οἰκείας ἡμέρας γονομήνῃ Συνόδῳ τῶν
 ἁγίων πατέρων ἐπαρτήσων, ἔτω καὶ αὐτοὺς τὰ
 ἴσα περὶ τῶν νυνὶ παρ' ὑμῶν συγκροτηθεῖσαν ἁ-
 60 γίαν Συνόδον φρονήσων· εἰς τῶν σωτῆρας καὶ
 οἰκνοῦ ὅπερ ἔγραφον οἱ Βασιλεῖς περὶ καθαιρέσεως καὶ
 ἀθώσεως τῶν ἁγίων Φλαυιανῶν, ἐδύναται καὶ ἀνατάξαι
 ὡς Ἐπίσκοποι κατακρίνεσθαι, ἐν τῇ Φυλακῇ τῆς πί-
 65 στωσιν συνοδικῇ ψήφῳ ἐκώσμησε· Σύνοδος τετάρτη,
 μέγας τέταρτον.

10

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΔΒ'.

Περὶ τῶν δώδεκα αἰσθηματιστῶν τῶν Κυρίλλου κατὰ τῆς Νεστορίας Αἰρέσεως, καὶ τῶν κατ' αὐτῶν αὐτι-
 ῆς πρὸς τὴν Θεοδωρίαν, ἐξ ὧν δέκνεται τὸ εἶναι ἀρχόντα τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, ἡ δὲ τῶν Ἐ-
 πισκόπων, ἡ καὶ τῶν Αἰρέσεων τῶν Ρώμης, κόμπη.

Συνέγραψεν ὁ Κύριλλος δώδεκα ἀναθεματισμούς
κατὰ τῆς Διέσεως Νεστορίας, ἐπελάβοντο δὲ
αὐτῶν οἱ Ἀναπλικοὶ καὶ ὁ Θεοδωρίτος Κύριος, ὃς ἡ
ἀντιρρήσις συνέγραψε κατ' αὐτῶν, αἱ δὲ ἀπολο-
γῆται ἀνέτρεψεν ὁ αὐγὺς Κύριλλος, ἑδεμία δὲ
εὐσέπαις τῆς Ἀναπλικῆς μέμψις ἀποσατήσαντας
τῆς Συνόδου καὶ γράψαντας κατὰ τῶν ἀναθεματι-
σμῶν, ταύτῃν ἀπᾶν κατὰ τῆς εὐσεβείας διὰ τὴν

μη ἐρωτήσας τὴν Πάπαν, ἢ διὰ τὸ μὴ πεποιθῆναι τῇ
Πάπᾳ, ἀλλὰ πᾶσα ἡ κατὰ κρείσιν ἐγούσα αὐτοῖς
διὰ τὸ ἀντιπεῖν τῷ ἀγίῳ κυρίῳ, καὶ μὴ πε-
ποιθῆναι τῇ συνόδῳ, καὶ πᾶσα ἡ ὀδοκρεῖσι ἐγχεῖτο
διὰ τῆς γεσεφῆς καὶ τῶν ἀγίων πατέρων. κόμπος
ἔσται ὅτι ἐρώμενος Ἀρχων τῶν Ἐκκλησιῶν, ἢ ὅτι τῶν
συνόδων, ἢ κελτῆς τῶν Αἰρέσεων.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Λ5'.

Περὶ τῆς καθ' ἑξῆς κύριον καὶ Ἰωάννην τὰς μαχαίρας Σάκκας, καὶ καθ' ἑξῆς Συμεὼν τὸν στυλίπην ὑπιστολῆς
τῶ βασιλεὺς Θεοδοσίῳ χάριν. τῶ ἐρηνοῦσαι αὐτὰς, καὶ λοιπῶν Πατριάρχων ὑπιστολῶν, καὶ ἐγκω-
μίων καθ' ἑξῆς τινῶν Ἐκκλησιῶν, ἐξ ὧν συναίγεται ὁ πατριάρχης ἰσοτίμως εἶναι τὸν ῥά μὲν τοῖς λοιποῖς
Ἐπισκόποις, καὶ ἡ πόσις τῶ Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐν τῇ τῶν μεγίστων Ἐκκλησιῶν εἰρήνῃ ἰδικτῆς μνήμης ἱ-
σοῦ ἀξιόμυρον.

Τῇ αὐτῇ Κυρίῳ καὶ τῇ Ἀντιοχείᾳ εὐριστοφάνει
 εἰς μάχην, καὶ τῇ Κελεσίῳ καὶ τῇ μετ' αὐτὸν
 Εὐστῶ τῷ Ἐπισκόπῳ Ρωμαίων ἀναγκάστων μὴ,
 ἀλλὰ μηδὲ δύνασθων, ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ἔπεμ-
 ψε Σάκκας Κυρίῳ καὶ Ἰωάννῃ μετὰ Τελζένε καὶ
 Νοταρίῳ Ἀρχόντῳ Ἀριστολᾷ ἵνα ἐξηγέσωνται
 ἐν οἷς γράφει τῇ Ἀντιοχείᾳ, ὅτι ὑποχέθησαν αὐτῷ
 ὁ Κωνσταντινὸς πόλεως Μαξιμιανὸς καὶ οἱ παρόντες
 ἐν Κωνσταντινὸς πόλει Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Κλήρως, ὡς
 εἰ ὑπογράψας τῇ καθαρῇ Νεσόρι, καὶ πᾶσι
 αὐτῷ ἀπαθματίσας διδασκαλίαν, ἔδωκεν ὡς
 λαφύσεται αἰτιολογίας ἀφορμή, ἀλλ' εὐθύς ὁ
 Κύριος καὶ οἱ μετ' αὐτῷ, καὶ ἡ σὴ Θεοσέβεια καὶ
 οἱ μετ' αὐτῇ, καὶ ὁ Κελεσίος καὶ πάντες οἱ ἀπαν-
 ταχῇ τῇ ὁρθόδοξῃ πίστεως ἱερεῖς τῇ σὴ Θεο-
 σεβείᾳ κοινωνήσων. ὁ δὲ τῷ τέλει φησὶν, εἰ
 τῇ σεβυμίας τῇ περὶ πᾶν συγκρίτῃ τῶν
 τῷ Θεῷ Ἐκκλησιῶν ἡ σὴ ὁσιότης κατορθώσεται,
 ἀλλὰ ἀμοιβὰς ἐπενέγκαιτο δεύτερον, ὁ αὐτὸς
 Βασιλεὺς γράφων Συμεὼν τῷ συλίτῃ ἵνα ὡς
 κινήσῃ εἰς ἀγάπην μετὰ Κυρίῳ τῷ Ἀντιοχείᾳ
 λέγει, ἀλλὰ τῷ ποιήσῃ, καὶ τῷ Κυρίῳ ὁμο-
 τοήσῃ ἥπερ οἱ ἐν τῇ Δύσει καὶ οἱ ἐν ταῖς καὶ
 οἱ ἀπανταχῇ σωτρεύχουσι. τρίτον, ὁ Ἀντιοχείᾳ
 ὑπακέσας τῷ βασιλικῷ πρᾶγματι, ὅς τῇ μὴ
 ἀναγκάσῃ τῇ Ρωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ μὴ
 ὑπακέσας, τῷ βασιλικῷ δὲ πρᾶγματι πα-
 ραχῆσας, ἔγραψεν Ἱππολὺν, ταῖς ὁσιωτάτοις
 καὶ Θεοφιλεστάτοις ἀδελφοῖς Εὐστῳ, Κυρίῳ, καὶ
 Μαξιμιανῷ, ἐν ἧ ἔπει, σωμαίνῳ τῇ χειρὶ
 τῷ Κωνσταντινὸς πόλεως Μαξιμιανῷ, καὶ κοινῶς ἐ-
 σθῶν ἅπασιν τοῖς κατὰ πᾶν Οἰκουμενῶν Θεο-
 σεβεστάτοις Ἐπισκόποις, ὅσοι πᾶν ὁρθόδοξον καὶ
 ἀμώμητον ἔχουσι καὶ τηροῦσι πίσιν. τέταρτον, ὁ
 Ἀντιοχείᾳ ἔγραψε πρὸς Κύριον ἀπαθματίσας
 Νεσόριον, καὶ πέμψας καὶ ὡς πᾶσι πίστεως μετὰ
 Παύλῳ Ἐμέσῳ ἢ δεξιῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐ-
 τιγράψας αὐτῷ, ἐξηλάσαν αἱ Ἐκκλησίαι. πέμ-

πῶν, ὁ Παῦλ[Ⓞ] διδάσκων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐν τῇ
 μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ παρῶντες Κυρίλλ[Ⓞ]ς, ὁ λαὸς ἐ-
 βόα, πῶν Ἐπισκόπων τὴν πατέρα Κύριε σῶσον, 20
 καλῶς ἤλθες Ἐπίσκοπε ὁρθόδοξε, τῆς οἰκ-
 μῆνης παιδούτ[Ⓞ]α, τῇ δὲ λαῶ ἀμειβόμε[Ⓞ]ς ὁ Παῦλος
 ἔφη, τὰ ὑμῶν ὑμῖν παρεθήκαμεν, αὕτη γὰρ τῷ
 πατρὶς ὑμῶν (ἦτοι τῷ Κυρίλλ[Ⓞ]ς) ἡ διδασκαλία,
 ἥτις ὁ Θεσσαυρὸς παροικιῶν ὑμῖν τῷ μακαρίτ[Ⓞ]α Ἀ- 25
 θανάσι[Ⓞ]α τὰ δόγματα, τῷ μεγάλῳ Θεοφίλ[Ⓞ]α τὰ
 διδάγματα, τῶν ἐσλῶν τῆς ὁρθοδοξίας . σημείω-
 σαι, ὅτι ὅπερ ἐκ ἰαχυσ[Ⓞ]α ὁ Πάπας ποιῆσαι, καί-
 τοι ἀποσταθεῖς ὑπὸ τῆς Συνοδ[Ⓞ]ς ἀγαπητῆσαι κα-
 τὰ τῷ Ἀντιοχεί[Ⓞ]α, ἐπελάσων ἡ τῷ Βασιλέ[Ⓞ]α συμ- 30
 βεβλήτε καὶ ἀπειλή . δύνανται, ὅτι ἐν τῇ ἐρήνῃ
 τῶν μεγίστων Ἐκκλησιῶν ἡδεμία μνήμη ἰδικῇ τῷ
 Πάπ[Ⓞ]α, ἀλλ' ἐν πᾶσι τῶτοις ἐμοτιμί[Ⓞ]α δέκνυνται
 τῷ Πάπ[Ⓞ]α μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἕδ[Ⓞ]α
 πλέον . τρίτον, ὅτι ὁ Κωνσταντιν[Ⓞ]α πόλεως καὶ ὁ 35
 Κλήρ[Ⓞ]ος σωτήν[Ⓞ]ασι πρὸς ἐρήνῃα τῶν δύο Ἐκκλη-
 σιῶν, ἡδεμία δὲ μνήμη τῷ Ῥώμ[Ⓞ]α . τέταρτον, ὅτι
 ὡς κοινωνῶσι τῷ Ῥώμ[Ⓞ]α ὁρθοδόξ[Ⓞ]α ἡ οἱ ὁρθό-
 δοξοὶ Ἐπίσκοποι, ἕτω καὶ ὁ Ῥώμ[Ⓞ]α κοινωνῶσι τοῖς
 λοιποῖς Πατριάρχ[Ⓞ]α, καὶ ἰδὲ ἀνωτέρ[Ⓞ]α Πατριάρχ[Ⓞ]α 40
 φον εἰκαστὸν τέταρτον περὶ τῶν . πέμπτον, ὅτι
 ἐμοτιμῶν μᾶλλον τῷ Ῥώμ[Ⓞ]α ὁ Ἀλεξανδρεί[Ⓞ]α,
 ἐπειδὴ τῷ Κυρίλλ[Ⓞ]α συντρέχ[Ⓞ]ασι, ἦτοι συμφωνῶσι
 οἱ ἐν τῇ Δύσε[Ⓞ]α, ἔξ[Ⓞ]α ἐς καὶ ὁ Πάπ[Ⓞ]ας, καὶ οἱ ἐν
 Κωνσταντιν[Ⓞ]α πόλει, καὶ οἱ ἀπανταχ[Ⓞ]α . εἵκ[Ⓞ]α, ὅτι 45
 ἐξίσ[Ⓞ]α καλῶνται Ἀρχιεπίσκοποι ὁ Ῥώμ[Ⓞ]α, ὁ Ἀλε-
 ξανδρεί[Ⓞ]α καὶ ὁ Κωνσταντιν[Ⓞ]α πόλεως . ἕβδομον,
 ὅτι ὁ Ἐπίσκοπ[Ⓞ]α Ἐμῆνης παιδούτ[Ⓞ]α τῆς οἰκ-
 μῆνης καὶ πατὴρ τῶν Ἐπισκόπων καλεῖται, ὡπερ
 ἐκαλήθη καὶ ὁ Ὅσι[Ⓞ]α ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Ἀθανάσι[Ⓞ]α 50
 ἐν τῇ δευτέρ[Ⓞ]α ἀπολογί[Ⓞ]α, καὶ ὁ Ἐπιφάν[Ⓞ]α ὑπὸ
 τῷ Ἰερωνύμ[Ⓞ]α ἐν τῇ πρὸς Παμμάρχιον ἐπιστολῇ .
 καὶ λοιπὸν μάτ[Ⓞ]α ὅτι μόν[Ⓞ]α τῷ Ῥώμ[Ⓞ]α ἀνίστα[Ⓞ]α ὡς
 περὶ τὸν οἱ παπῆ[Ⓞ]α . ὁ γάρ[Ⓞ]ος, Ἀθανάσι[Ⓞ]α καὶ
 Θεοφίλ[Ⓞ]α ἐσλῶι τῆς ὁρθοδοξίας καλῶνται, ὅπερ

ταύτην ἐστὶ τῇ ἐπέτῳ κίων τῆς πίστεως ἐστὶν ὡς ἔπει οὐλίππῳ ἀνώγειν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΑΖ'.

5 Περὶ τινων ῥητῶν τῶ θείῳ Κυρίῳ ὁπὸ τὰς παρὰ τὴν βασιλέα Θεοδοσίον ἀπολογίας αὐτῆς , καὶ ὁπὸ τῆς παρὰ τὸν Κωνσταντινουπόλεως μαζικὸν ὑπιστολῆς αὐτῆς , καὶ τῆς παρὰ τὰς τὸν μονήρην βίον ἀσκήν-
τας , καὶ τῆς παρὰ τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην , καὶ ὁπὸ τῆς παρὰ Ἀριμνίαν ἐγκλυκλίᾳ ἐπιστολῆς Προκλῆς Κων-
σταντινουπόλεως , ἐξ ὧν δέκνυται μὴ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μοναρχικὸν ἀζίωμα , ἀλλὰ τὸ κύριον εἶναι τῶν
ἁγίων πατέρων , καὶ πῶς ἐσχάτην ψῆφον τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου .

10

Οὐ Κυρίῳ ἐν τῇ παρὰ Θεοδοσίον τὴν Βασι-
λέα ἀπολογία καμὴν μέγα τρίτῃ τῆς τρίτης
Συνόδου φρεσὶν , ἐπειδὴ ὡρᾷ Θεοπεθέμεθα σκο-
ποὶ καὶ λαὸν κινεμένοι . καὶ σημειώσαι ὅτι ἐλέ-
15 γει σκοπὸν καὶ κηδεμόνα οὐκ ἔχει ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ , ἀλλὰ σκοπὸς καὶ κηδεμόνας πεθεμὸς δὴ
λογεῖται ἀμέσως ὡρᾷ Θεῷ . Οὐ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ
φρεσὶ , ἐκταῖσα γὰρ οἱ μακάριοι πατέρες ἡμῶν
20 Διρετικῶν καὶ ἡμεῖς ἀπετάξαντο δυσερπίαις . καὶ
σημειώσαι ὅτι ἐχ' Ὁρῶμης μόνῳ , ἀλλὰ κοινῶς
οἱ πατέρες , καὶ πῶς Ῥωμαϊκῶν Ἐκκλησιῶν , ἀλλὰ κοινῶς
καὶ ἀμέσως πῶς κοινῶν Γερουσιῶν ἐξίστα ἀπετά-
ξαντο ταῖς τῶν Διρετικῶν δυσερπίαις . Οὐ αὐτὸς ἐν
25 τῇ αὐτῇ φρεσὶ , καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν
συνεστώτες καὶ τῆς ὀρθοδοξίας φύλακες διαι-
κῶσιν αὐτῇ πῶς ἀλήθειαν , ἥτοι τῇ Νεσορίᾳ .
καὶ σημειώσαι ὅτι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐχ' εἶς , ἀλλὰ
πολλοὶ οἱ συνεστώτες , καὶ ἐμὸν ἢ Ῥώμης Ἐκκλησία
30 μεγάλη , ἀλλὰ πολλοὶ ἐξίστα Ἐκκλησίαι , καὶ ἐ-
μὸν Ὁρῶμης , ἀλλὰ κοινῶς τῆς ὀρθοδοξίας φύ-
λακες οἱ ἅγιοι πατέρες , οἱ καὶ ἐμαχέσαντο Νε-
σορίᾳ καὶ ἐνίκησαν αὐτήν . Οὐ αὐτὸς ὑπιστολῇ παρὰ
τὸν Κωνσταντινουπόλεως μαζικῶν λέγει , ταύτῃ
35 παρεδωκάν πῶς ὡρᾷ Θεῷ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἅγιοι
πατέρες , καὶ γεγονῶσι Φωστῆρες ἐν κόσμῳ λόγον
ζωῆς ἐπέχοντες . καὶ σημειώσαι ὅτι ἐλέγει τὸν Πέ-
τρον καὶ τὸν Ῥώμης ὡρᾷ Θεῷ τῆς πίστεως
πῶς ἀλήθειαν , ἀλλὰ κοινῶς τὰς Ἀποστόλους καὶ
40 τὰς ἁγίας πατέρας , οἵτινες καὶ κοινῶς Φωστῆρες
εἰσὶ , καὶ λόγον ζωῆς ἐπέχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ , ἥ-
τοι ἐν τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ . Οὐ αὐτὸς ὑπιστολῇ

παρὰ τὰς ἀσκήντας τὸν μονήρην βίον λέγει , ὅτι
ταῖς τριακασίαις δεκάοκτώ συνήδρους ἦν ὁ Χρῆστος ,
ὅπως γὰρ φρεσὶ δύο ἡμεῖς εἰσὶ συνπληροὶ , καὶ τὰ
ἑξῆς . καὶ ὅτι συνέδρους ἦν ἀσκήτες ἐν αὐτοῖς ὁ Χρῆ-
στος , καὶ ὅτι οἱ ἅγιοι πατέρες Ποιμένες λαῶν , Φω-
στῆρες Ἐκκλησιῶν , ἐυτεχνέστατοι μυσαγωγοὶ . καὶ
σημειώσαι ὅτι τὸ συνέδρους καὶ συνήδρους ἐν τοῖς
συνεστώσι ἐν ταῖς Συνόδοις ταύτῃ ἐστὶ . ὁ δὲ ἄλλος ,
ὅτι ἐμὸν Ὁρῶμης , ἀλλὰ κοινῶς οἱ πατέρες ἐ-
ξίστα Ποιμένες λαῶν καὶ Φωστῆρες Ἐκκλησιῶν καὶ
ἐυτεχνέστατοι μυσαγωγοὶ παρὰ πᾶσι λαοῖς καὶ
Διρετικῶν ἀντίπαλοι . Οὐ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἐν
πολλοῖς ἄλλοις τόποις λέγει . ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἔχει
πῶς μέριμναν τῶν Ἐκκλησιῶν , καὶ ὑπιστολῇ παρὰ
τὸν Ἀντιοχείας Ἰωάννην φρεσὶ , μηδεὶς ὑπιστολῇ
τῇ ὡρᾷ Θεῷ τοῖς ἁγίοις καὶ ὀρθοδόξοις ἡμῶν
πατέρεσιν Ἀθανασίῳ , Βασιλίῳ , Γρηγορίῳ , Θεο-
φίλῳ καὶ τοῖς λοιποῖς . σημειώσαι ἔτι , ἐξ Ἀρ-
μενίας ἐλθόντες ἀνδρες προέβαιον παρὰ τὸν Κων-
σταντινουπόλεως Πρόκλον περὶ ἡνῶν περὶ πίστε-
ως πραγμάτων , ὁ Πρόκλος ἔγραψεν ἐγκύκλιον
ὑπιστολῇ εἰς πῶς Ἀριμνίαν , ἥς παρὰ τὸ τέλος φρε-
σὶν , ἀλλὰ φυλάττοντες τὰς ὡρᾷ Θεῷ αὐτῶν
λάβετε τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων τῶν ἐν
Νικαίᾳ πῶς ὀρθόδοξον πίσιν ἐκτεμεῖν , καὶ τῶν
περὶ τὸν ἅγιον καὶ μακάριον Βασίλειον καὶ Γρη-
γόριον καὶ τῶν λοιπῶν τῶν αὐτοῖς ὁμοφρόνων . καὶ
λοιπὸν ἐκ τῶν σημειώσαι ὅτι οὐκ ἔστι ἐν τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ μοναρχικὸν ἀζίωμα , ἀλλὰ τὸ κύριον ἐστὶ
τῶν ἁγίων πατέρων , καὶ ἡ ἐσχάτη ψῆφος ἐστὶ τῆς Οἰ-
κουμενικῆς Συνόδου .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΗ'.

45

Περὶ τῆς πεπρασμένης μαρτυρίας τῶν παπιστῶν ἐκ τῶν θρησκῶν τῶ ἁγίου Κυρίῳ , καὶ ἐτέρων ψου-
δοσολογῶν Βέκκων καὶ Γεωργίου μετοχίτη ὑπὲρ τῆς μοναρχίας τῶ Ῥώμης . καὶ περὶ λοιπῶν ἐμμερ-
τύρων ἀλλὰ πολλῶν , ὅτι πλάσμα λαμπρῶν καὶ παροφύρεσιν οἱ παπιστῶν μαρτυρίας τῶ Κυρίῳ , καὶ ὅσα
ὁ Βέκκος καὶ ὁ μετοχίτης Γεώργιος οἱ παπιστῶν καὶ φθορεῖς τῶν πατερικῶν βιβλίων . καὶ ὅτι ἐξαίρετως
50 ἡ Σύνοδος ἔχει πῶς ἐξέσται τὰ δεσμῶν καὶ λυαῖν , καὶ πάλιν ὁ Ῥώμης ἐμοναρχεῖ .

Καὶ ὡς τεύθει ἐστὶ δῆλον ὅτι ἡ μαρτυρία ἡν παρ-
εδωκάν ἡμῖν οἱ παπιστῶν ὡς ὁπὸ τῶ βιβλίου τῶν
θρησκῶν τῶ ἁγίου Κυρίῳ πεπρασμένη ἐστὶ καὶ διό-
λα ψεύδης , ἐστὶ δὲ αὕτη , ὅτι ἡμᾶς ὡς μέλη ἐμ-

ρῶμεν τῇ κεφαλῇ ἡμῶν τῷ τῆς Ῥώμης Ἀρχιερεῖ καὶ
τῷ ὡς τοσολογῶν θρόνῳ , ἀρ' ἐν ἡμέτερον ἐστὶ ζητῆσαι
τὴν πίστιν καὶ τὴν διδασκαλίαν μέλλομεν καὶ κρατῆν ,
ὅτι αὐτῶν μόνων ἐστὶν ἐλέγχων , ὑποδιόρθωσιν , ὑπο-
ἡμῶν ,

ἡμᾶς, ἡπικουρῶν, ἀγατιθόαι, λύειν καὶ δεσμεῖν·
ταῦτα οἵ παπισταί. Ἀλλὰ ῥηπὸν πρῶτον, ὅτι ταῦ-
τα τὰ ῥήματα ἀντίκειται καὶ ἀξίμετρον τῇ θείᾳ
γραφῇ καὶ τῇ πράξει τῆς ἡθρολικῆς Ἐκκλησίας
καὶ αὐτὰ τὰ Κυρίως. ὁ Κύριος δὲ ἔφη ἔρχομαι
καὶ ἔφ' ἐφρόησαν, ἔφ' ἔγραψα ἀντικείμενα τῇ διδα-
σκαλίᾳ τῆς Πνεύματος καὶ ἐαυτῶν. δεύερον, ἔχ
εὐρίσκειται ὡς τοῖς θησαυροῖς, καὶ τὸ δὴ γελοῖον ὅ-
τι ἐρωτήσαντες τὴν Ἱεροσολύμων Νεκταρίον περὶ τὰ
των τὸν Ἰσσανδὸν Πέτρον, ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι ἔ-
δωκεν αὐτὰ ὡς τὸ Ὁμῶν τῇ Ἀκινάτῃ. τρίτον, ὅ-
τι ὡς ἐψεύσαντο Λατῖνοι περὶ τῆς ἡπικουρῆς Ἀ-
θανασίου πρὸς τὴν ἑλπίδα τὸν Ῥώμη, ἔτω ψευδον-
ται ὡς ταῦτα περὶ τῶν Κυρίως. τέταρτον, ὅ-
τι ἐὰν ἄλλοι πῶς ἐπὶ ἐβάλετο ταῦτα ὁ ἱεὺς
πρὸς τὴν ἑσπερίαν, ὁ Διέρετος πρὸς τὸν Κωνσταν-
τινον, ὁ Λέων καὶ τὰ ἑσπερία ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος
καὶ τὸν Σωμόδε, ὁ Βιγίλιος πρὸς τὸν πέμπτου σύ-
νοδον, ὁ Διάλογος πρὸς τὸν Νησάριον, καὶ πῶς
ὁ πρῶτος Νικόλαος καὶ ὁ μετ' αὐτὸν Ἀδελανδὸς πρὸς
τὸν Φώτιον, κείμενα καὶ καθαρῶς τὰς Πα-
πας ἐπ' ὅψει πάσης τῆς Οἰκουμένης, πέμπτου,
ἐκ τῆς καταστροφῆς τὰ ῥήματα ταῦτα ὑπὸ πά-
σης τῆς παύσεως παραγωγίας, δι' ὅπου οὐκ ὁ-
μῶς τῆς πολυλογίας ἀρκῶν εἶπεν ἵνα ὅσον τῶν ἐ-
ρημῶν ὡς τὰ παρὰ κεφαλῇ, καὶ πρῶτον, ὅ-
τι ὁ τύπος τῶν Κελεσίων τῶν πιστῶν καὶ ὁ ἐξέλεον καὶ
ὁ ῥῶς κρατῶν κατὰ τῆς ἀγέρας τῶν Νεσόρων,
ἐκείνη καὶ ἀνεκείνη ὑπὸ τῆς Οἰκουμένης Σωμό-
δε, ἡ τῆς καὶ πῶς ἀμφιβολίας ἔλυσεν, καὶ τὸ τὶ
διὰ πιστεύειν καὶ ὁ ἐξέλεον καὶ κρατῶν κατὰ τὴν προ-
τροπὴν τῶν Βασιλέων καὶ πάσης τῆς Οἰκουμένης πῶς
πρὸς τὸν παρὲνδον, εἶτα καὶ αὐτὸς ὁ Κελε-
σιος τὰς πατέρας τῆς Σωμόδε ἀπὸ τῆς ἡπικου-
ρῆς αὐτὰ παρὼτατον ἵνα περὶ τῆς πίστεως κρι-
νωσι τὸ δίκαιον. δεύερον, ὅτι ἡ λέξις ὁ Ῥώμη
καὶ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ἀντιοχείας καὶ ἄλλοι τὸν Νε-
σόρον, ἀλλ' ἐπὶ ἡντιαν καὶ μάστιγα παραποινῶν
πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς ἐξέλεον ἡ Σύνο-
δος ἐκείνη αὐτὸν. τρίτον, ὅτι ἐκ ὁ Ἀρχι-
ερεὺς τῆς Ῥώμης διωρῶσας τὰς ἀμφιβαλλόντας ὡς
πάση τῇ Οἰκουμένῃ, ἀλλ' ἡ Σύνοδος. τέταρτον, ὅτι ἐκ
ὁ Ῥώμη, ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἐπεκύρωσε τὰ ὑπὸ τῶν ἀρ-
χάων Σωμόδων καὶ πατέρων διορισθέντα, καὶ τὸ
σύμβολον ὡς πρὸς μὴν ἀποστολήν, ὡς τὰς
ἐξίστα καὶ τῇ Ῥώμης καὶ παντὶ χριστιανῷ μὴν ὡς
εἰς ἐπεκύρωσε. πέμπτου, ὅτι ἐκ ὁ Ῥώμη, ἀλλ' ἡ
Σύνοδος διέθετο τὰ πράγματα, καὶ τὸ μὴ τῆς βα-
σιλικῆς πρὸς τὴν διαδοχὴν πῶς ἐν τῇ Σωμόδῃ
πρὸς τὴν διαδοχὴν, καὶ τὸ δὲ τὰ συμβόλια τῆς πίστεως καὶ
τῆς μαρτυρίας τῶν ἁγίων ἐγκρίτων πατέρων λυ-
σασα πῶς ἀμφιβολίας πῶς ἀναφύσασα ὑπὸ τῆς ἀ-
ρετικῆς καθοδημονίας, καὶ τὸ δὲ τῆς συγκρίσεως με-
τὰ τῶν σιωποῦν καὶ πατρικῶν συγγραμμάτων δε-
χθεῖσα πρῶτον πῶς ἡπικουρῶν Κυρίως, εἶτα πῶς

ἡπικουρῶν τῶν Κελεσίων, καὶ τῶς καὶ τῆς συμφω-
νίας πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν μετὰ τῶν Κανόνων καὶ
ἁγίων πατέρων διόσασα τὸν Νεσόρον τῇ ἀφορ-
μῇ καὶ τῇ ἀναθέσει, καὶ τὸ δὲ τῆς ἐξέλεον τῶν Νε-
σῶν καὶ τὸ ἔθος καὶ τὰς Κανόνας πράξεις τῶν ἁγίων
ἡπικουρῶν κατὰ τὰς ἁγίας Κυρίως καὶ μέντοι δι-
καιοσύνας τὸν Λεγάτον τῶν Ῥώμης Κυρίως, ἀρ-
γῆσας δὲ τὸν Ἀντιοχείας καὶ τὰς περὶ αὐτὸν
Ἐπισκόπους. ἡ Σωμόδος ἄρα ἔχει ἐξουσίαν πῶς
ἐξέλεον τὰ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, ὡς ἔλεγε καὶ ἡ
Σύνοδος Σωμόδος γράψασα τῇ Πάπᾳ Λέοντι,
καὶ ὡς ἐκείνου καὶ καταφυτόν πῶς ἐξέ-
λεον δεξάμενοι, πῶς μὴ ἐκ τῶν μέλλουσιν ἐξέ-
λεον, τῶν καλῶν δὲ πῶς ἀκαρπίας ἡπικου-
ρῶν ἐξέλεον. ὅπερ ταῦτα ἐν τῇ ἐλπίδι καὶ
ἐξέλεον, καὶ ἰδὲ τὸν τόπον βιβλίου περὶ τῆς κε-
φαλῆς πρώτης, Παραγράφῳ εἰκοστῇ ὁ γὰρ
πῶς, ὅτι ὁ Ῥώς Ἀνδρέας βεβλήμενος εἶπεν ὡς
ἐξέλεον περὶ τῶν πρώτων τῇ Πάπᾳ πράξις ἐξέλεον,
καὶ εἶπεν ὅτι ἔχει εἶπεν μαρτυρίαν ἀξιόλογον πῶς
τῇ Κυρίως ὡς τοῖς θησαυροῖς, ὅτι ἐτόλμησαν εἶ-
πεν ῥητῶς τὸ πλάσσειν, Φοβέμενος τὸν ἔλε-
γον τὸν ὡς τὰς ἐξέλεον, ἀλλὰ μόνον εἶπεν ὅτι
ἐξέλεον πατέρες ἄλλοι καὶ πλείονα ἄλλα ῥητὰ πε-
ρὶ ταύτης τῆς ὕλης, μάλιστα δὲ πάντων τῶν ἁγίων
Κυρίως ἐν τοῖς θησαυροῖς, καὶ πᾶσι γὰρ τα-
μῶν ἡ ἀπόστολὴ τῶν Ῥωμαίων ἀρχιερέως ὡς
τοῖς τῇ Κυρίως συγγάμμασι, ταῦτα εἶπεν ἐξέ-
λεον. ὡς οἱ σημείωσαι ὅτι ἐμάστιγα πασῶν
τῶν περὶ τῇ Πάπᾳ μαρτυρίαν ἡ τῇ Κυρίως ὡς
περὶ τῆς, δηλὸν ὅτι πρὸς τῇ Κυρίως ἐκείνη
ἄλλου μαρτυρίαν οἱ Λατῖνοι ἀξιόλογον περὶ
τῆς ἀρχῆς τῇ Πάπᾳ. καὶ πᾶσι παρ' αὐτῶν πρὸς
βαλλόμενοι περὶ ταύτης τῆς ὕλης ἀναμετρήτοι καὶ θεο-
κρούσοι δεκρετάλοι ἡπικουρῶν τῶν ἀρχαίων Πα-
πῶν, καὶ τῇ Κωνσταντίνῳ τὸ μέγα θέσπισμα, καὶ
τῇ Σιλβέστρῳ τῷ, ὁ πρῶτος θρόνος ἐκείνηται, καὶ
τῇ ἱερίᾳ καὶ Ζωσῆμ καὶ Βοιφατίᾳ καὶ Κελεσίῳ
οἱ τῆς ἐν Νικαίᾳ Κανόνες, καὶ τῇς πρώτης ἐν Νι-
καίᾳ Σωμόδος ὁ ὅλος κανὼν ἐξέλεον κατὰ πῶς
διεφθαρμένον τῶν παπιστῶν ἐρύκασαν ἔχον τὸν Ἀ-
λεξανδρινόν. πῶς ἐξέλεον τῶν τῶδε Ἐκκλησιῶν ὡς
τῇ Ῥώμης, καὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ Σωμόδος οἱ περὶ Ἐκ-
κλησίαν Κανόνες, ἡ δηλὸν πάντα τὰ τοιαῦτα πλά-
σματα ψεύδη καὶ ἀνύπαρκτα καὶ παρεξηγήσεις.
καὶ τῇ ἀπὸ καὶ οἱ παπιστῶν ἀναγκασμένοι ὑπὸ τῆς ἁ-
ληθείας, ἀνατρέψαι μόνοι τὰ ἱερά. δεύερον,
ἐπειδὴ ἡ πρωτόδικα μαρτυρία περὶ τῆς ἀρχῆς τῇ
Πάπᾳ ἐστὶν ἡ παρὰ μαρτυρία τῇ ἁγίᾳ Κυρίως,
αὕτη δὲ σαφές εἶναι πᾶσι λαμβάνειν, πᾶσι
σῶμα ἄρα καὶ ἡ μοναρχικὴ ἐξέλεον τῇ Πάπᾳ λαμβά-
νεται. ὅθεν ἐξέλεον βλέπων ποτὲ μὴ τὸν Ῥώς,
ποτὲ δὲ τὸν Ἐπίσκοπον Ἰωάννην τοιαῦτα πρὸς τὸν
περὶ τῆς ἀρχῆς τῇ Πάπᾳ, καὶ μάλιστα ἱερίαν
τὸν καρδιῶν μέγαν νομιζόμενον ἐν τῇ ἀποστολῇ
πρὸς τὴν

πράξα καὶ λέγοντα ἡ ἐξουσία τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλη-
σίας καὶ τὰ ἄλλα Ἀρχιερέως ἐπὶ Φανερά διὰ τῶν Εὐα-
γγελίων, ἐπὶ γε μὴν καὶ διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συ-
νόδων, ἔπειτα ὅτι οὐκ ἀνέχεται καταλιπεῖν ἀνέξετα-
5 ςεν, ἐπεὶ ἔχει περὶ τούτων πολλὰ καὶ αἰσχρολογί-
αν πρὸς κατατροπὴν θληρόν τι παπισμῶν, ὅπερ
διὰ τὴν ἐκκλησίαν ὁ ἱερεὺς παρετήσατο εἰπεῖν, κα-
φισιόεις τὸ, ἐν ἡμεῶν καὶ περὶ τούτων ἐκλήθησαν οἱ
πράξα δωδεκάτη, καὶ οὐκ ἐνόησαν ἀρμόδιον τὰ με-
10 ταῦτα ποιῆσαι τῶν Λατίνων τεχνήματα, καὶ τῶν
συμμαχίων Εὐσεβίων καὶ Γρηγορίων, τῶν τε πρὸς
τὰς ἀρχαίους τῶν Ἑλλήνων πόντων, συνχωρίαν, φυ-
λακίον, καὶ ὅλους βίαν, καὶ τὰ πρὸς τὰς ἀποστο-
χλαυδίαν, ἀργυρίαν, καὶ χρυσίαν, ἅπερ ἰδὲ
15 κατωτέρω ἐν τῇ πρώτῃ μέρῃ τῶν δεκάτων βιβλίων,
καὶ λοιπὸν λάμπει ἡ αὐθεντία τῆς κοινότητος, ἥτοι
τῶν Σωόντων ὅπῃ τε τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν
ἐπισκόπων Ῥώμης καὶ ὅπῃ πάντες ἄλλοι μερῶν ἐπι-
σκόπων καὶ μοναχῶν Σωόντων, ἐν τοῖς τῶν Κυρίων συγγράμ-
20 ματι, πρὸς ἁπλότητα, καὶ ἐπὶ καλῶς ἐκδομένον,
καὶ ὁμοῦ ἐστὶν ἐκκλησίαν καὶ τῶν Γενναίων τὰ ῥή-
ματα τῶν Κυρίων, ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ὁ Γενναῖος ἐπὶ
ψυδρογονιάδης, ὡς γὰρ ἐξῆρθε ἐν τῇ δεκάτῃ βιβλίῳ
ἐκ τῶν ὁ Γενναῖος ὁ συγγραφεὺς τῶν ταῦτα, ἀλλὰ
25 ἕτερος τις, ἐπεὶ δὲ τὸ ἀποπλάσας ἐστὶν ὁ Γεν-
ναῖος, τὸ πρὸς ἁπλότητα καὶ ἡ παρ' αὐτῷ μαρτυρία.
ἔπειτα ὅτις ἀπὸ τῶν ταῦτα συγγραφεῖς, πάντες
ἐκ ἀποστολῆς ἐστὶν εἰς μαρτυρίαν, ἐπιλέγει γὰρ ἐκ
ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ὡς Ῥώμην ἐξαπείλη, καὶ ὅτι ὁ
30 ἱερεὺς καὶ διέβρις τὰς περὶ Ἀθανάσιον διωκτικὰς

ὡς τῶν Ἀρειανῶν ἐβιβάζουσιν εἰς τὴν θρόνον αὐτῶν,
ὁ περὶ μάταιον ἐδέχθη αὐτοτέρω βιβλίῳ δὲ πρὸς,
καὶ ὅτι ὁ Διάλογος τῶν Εἰκονομάχων καὶ Ἀρειανῶν
λεγομένων, ἐκ τῶν ὁ Διάλογος, ἀλλὰ Γρηγορίου
ὁ δεύτερος, καὶ ὅτι ὁ Πάπας Νικέλας ὁ πρῶτος ἡλ-
θε σωματικῶς εἰς Κωνσταντινὸν πόλιν, κατεστάει τὸ θέ-
σπισμα τῶν Κωνσταντίνων ὡς ἀληθῆς, καὶ ἄλλα μυσία
ποιήματα ῥαψώδῃ. ἐκ τῶν τοιούτων δὲ μαρτυρίαν
λαμβάνει καὶ μάλιστα ἐν τοῖς περὶ πίστεως, καὶ οὐκ
μάταιον. ἐγὼ οὖν, λέγουσιν οἱ αὐτοὶ ὅτι τὰ ῥήμα-
τα τῶν Κυρίων ταῦτα ὡς ἀληθῆς δέχονται ὁ Βέκ-
κος λόγῳ τρίτῳ κατὰ Γρηγορίου τῶν Κυρίων, καὶ
Γεωργίου ὁ Μετοχίτης λόγῳ δούτέρῳ ὑπερὶ τῶν Βέκ-
κος. ἀλλὰ ῥητέον, ὅτι Βέκκος καὶ Μετοχίτης ἐπὶ
παπισμῶν καὶ ἐκκλησιῶν τῶν παπισμῶν ἔξοχοι, καὶ
τῶν βιβλίων τῶν πατέρων φθορῆς, καὶ τῶν περὶ
τῶν παπισμῶν πλασματικῶν ὁδῶν, καὶ ἐπὶ ἐκτεχνί-
σοφισμῶν ὡς οἱ ἰσορροκοὶ βωβί, καὶ ἡμεῖς ἐξῆρθε
ἐν πολλοῖς μεταταῦτα, καὶ κατωτέρω βιβλίῳ ἐ-
νάτῳ. ὅσον, πρὸς τούτοις ὁ Σπυρίδης κατὰ τῆς ἀρχῆς
τῶν Πάπα λόγῳ δούτέρῳ, καὶ Γερμανὸς Κωνσταντιν-
πόλεως ὁ νέος κατὰ Λατίνων βιβλίῳ πρώτῳ,
ἰωάννης ὁ Φερνὴς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀγίων Πνεύματος,
μιχαὴλ ὁ ἀρχιεπίσκοπος κατὰ τῆς λατίνικῆς Αἰρέσεως
πρὸς τὴν Ἀντικράτειαν, Νικέλας ὁ μεθώτης βι-
βλίῳ δούτέρῳ κατὰ Λατίνων, καὶ μαρκὸς ὁ ἐ-
φέσιος ἐν τῷ εἰς τὸν ἐρημίαν Ρόδα ἀντιρρητικῶν, ἔ-
τοι πάντες δεικνύουσιν ὅτι τὰ ῥήματα ταῦτα τῶν
Κυρίων νόθα καὶ πεπλασνέντα εἰσὶν ὡς τῶν παπι-
σμών, καὶ διότις ὑπὸ τέλμης ἀθέτως ἐξῆρθε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ ΛΘ'.

Περὶ φωτίς, Νέλης, καὶ αὐτοῦμων, ὑπαριθμῶν τῶν Ῥώμης ἐν τοῖς ἡγεμόσι τῆς οἰκουμένης τρί-
35 τῆς Σωόντος, ὅντα μέγας αὐτῆς.

Ὁ δὲ τῶν ὑποσημάτων περὶ μιχαὴλ Ἀρχοντα Βελ-
γάρων φησὶν, ὅτι τῆς τρίτης Σωόντος ἡγεμό-
νες ἐκκλησιάζοντο κύριος Ἀλεξανδρείας, μένων
40 καὶ ἱερεὺς. ὁ δὲ τῶν φησὶν, ἡ γὰρ αὐτῶν δὲ
αὐτοῖς Κελεστίνος Ῥώμης, κύριος Ἀλεξανδρείας,
Γεβονάλιος ἱεροσολύμων, καὶ μένων ἐφέσιος. Ἀ-
νώνυμος ὁ λέγων ὅτι ἀπέχει ἡ τρίτη διὰ τῆς δού-
τέρας ἔτη ἀποστολῆς καὶ μῆνας τρεῖς, λέγει,
45 σὺν Κελεστίνῳ τῷ Πάπῃ Ῥώμης, καὶ τῷ πατριάρχῳ τῆς

ἀποστολῆς κυρίῳ Ἀλεξανδρείας ἡ ἀγία Σύνοδος αὐτῶν
καθῆκε τὴν Νεσόρον. ἕτερος Ἀνώνυμος ἐν τῷ γράμ-
ματι περὶ τῶν ἀγίων ἐπὶ τῇ οἰκουμένη Σωόντων φησὶ,
ἡς ἡ γὰρ αὐτῶν κύριος Ἀλεξανδρείας διέπαι τὴν θρό-
νον Κελεστίνῳ Πάπῃ Ῥώμης, καὶ ἱερεὺς ἱε-
ροσολύμων. ὁ ἅγιος Γερμανὸς γράφων πρὸς Ἀντι-
μον Διάκονον λέγει, κατὰ τὸν δὲ ἐν αὐτῇ κύρι-
ος Ἀλεξανδρείας, Κελεστίνος Ῥώμης, ἱερεὺς ἱε-
ροσολύμων καὶ Ἀνώνυμος Μελητινής.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Μ'.

ὅτι καὶ ἐκ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν τῆς Σωόντος ἡγεμόνων, καὶ ἐκ τῆς ἀποστολῆς, δεικνύται μὴ ἔχειν
50 τὴν Ῥώμης ἰδικὸν ἄξιωμα, ἢ προσεβῆν ἐν τῇ καθόλου ἐκκλησίᾳ.

Ἐν τούτοις σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι ἐκ τῶν ἐρη-
μῶν ἐκκλησιῶν ὅτι ἐκκλησιῶν, ἢ ἡ γὰρ, ἢ ὁ
ρος, ἢ ἐκκλησιῶν τῶν τῶν Ῥώμης, ἀλλὰ ἡγεμό-
νον, καὶ ἡ γὰρ, καὶ ὁ δὲ τῶν οἰκουμένης ἐκ-
κλησιῶν.

καὶ ὁ δὲ τῶν οἰκουμένης. δούτερον, ὅτι ἐκ τῶν ἀποστο-
λῶν πάντες τῶν Ῥώμης, ὁ γὰρ ἡ γὰρ Γερ-
μανὸς ὑπαριθμῶν αὐτῶν τῶν Ἀλεξανδρείας. τρίτον,
ὅτι ὡς ἐκ τῶν οἰκουμένης ἐκκλησιῶν ἡ γὰρ, ἢ ὁ
μός.

μόνας καὶ ἐρεθίζοντες τὰς ἐπισκόπους ἀ-
λεξανδρείας, ἱερουσαλὴμ, ἐφέσω, καὶ μελιτηνῆς ἀ-
ξιώμα ἢ ἰδίον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἕτως ἔδὲ τὸν

ῥώμης συνεπόντες ἡγεμόνα ἡγέμενον καὶ πρεσ-
βερν ἔδωκαν, ἡ ἐμαρτύρησάν αὐτῷ ἰδικεῖν πρεσ-
βεῖον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ ΜΑ΄.

ὅτι ἐκ τῆς τῆς Κελεσίνης Πάπας ὁπισθοῦς πρὸς Κωνσταντινουπόλιν καὶ τὸν Νεσόριον, καὶ ἐκ τῆς βασι-
λικῆς πρὸς ἀγμάτος πρὸς τὰς τῆς Συνοδῆς πατέρας, ὡς ἀπὸ διόμης μαχαίρας αἰσθάνεται ἡ τῆς ῥώ-
μης μοναρχία, καὶ τὸ μὴ δέχεσθαι ἐκκλησίαν τὰς ὑποφάσεις αὐτῆς ἐν οἰκουμενικῇ Συνοδῇ.

Τέλει πάντων ῥήτων, ὡσπερ ἵνα μάχαιραν δι-
σμον αἰσθάνηται τῆς μοναρχίας τὸ πρὸς ῥή-
μα, ἡτοι ὅπερ γράφει ὁ Πάπας Κελεσίνος Κων-
σταντινουπόλιν καὶ Νεσόριον, ὡς ἐὰν μὴ κηρύξῃς
ὡσπερ καὶ ἡ ῥώμῳ καὶ ἡ ἀλεξανδρείᾳ καὶ πᾶσαι
ἡ καθολικὴ ἐκκλησία κατέχει, ὡς καὶ ἡ αἴγια κατὰ
τὴν μεγαλήν Κωνσταντινουπόλιν ἐκκλησία ἕως σὲ
καλῶσαι κατέχει, καὶ ἐν τῇ δεκάτῃς ἡμέραις ἀ-
ρτιμολογῶντος τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς ὑπο-
μνήσεως φανερῶ καὶ ἐγγράφῳ ἐμολογία ἀφελή-
σης, ὅσοι πάσης κοινωνίας τῆς καθολικῆς ἐκ-
κλησίας οὐδέ βλησάν - ταῦτα ὁ Κελεσίνος, ἡν
ἵνα ὑποφάσιν μετὰ τὸ λαβεῖν ὁ Νεσόριος σφοδρῶ-
τερον ἐκήρυξε τὰς βλασφημίας αὐτῆς, καὶ πᾶσαν
ἐπετέλει ἱεροπρεξίαν, παρ' ἐδουδὸς ἐναντιώμενος
ἡ μεμφομένη ὡς παρήκου καὶ παρανομή. τῶς,
πῶς κέρσιν τῆς Κελεσίνης εἰς ἐδουδὸς λογισμῶν, ἐ-
πεκαλέσατο οἰκουμενικὴν Συνοδὸν, ἡ τις εἰς αὐ-
τὴν ἀφελήσῃ, ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος πρὸς ἐπὶ τῇ
τῶν πάντων ἐν ἐλπίσιν αὐτῶν ὡς ἦσαν καὶ πρὸς τὴν ἀ-
πραγίαν, καὶ ὡς μὴ ἐκφωνηθῶν ποτὲ. ὅτι δὲ
τῆς τῆς βασιλικῆς πρὸς ἀγμάτος σύμφωνον ἡ τοῖς ἐκ-
κλησιαστικοῖς καὶ οἰκουμενικῇ, ἀπιδέξατο γὰρ
αὐτὸ ἡ ἐν ἐφέσῳ Συνοδὸς, ἡ τις Θεοδοσίᾳ βασι-

βλικῇ ἀφελήσῃ ἀφελήσῃ τὰς ὑποφάσεις Κυρίλλου
καὶ Κελεσίνης καὶ Νεσορίου, μέχρι τῆς ὑποφάσεως κα-
θαρίσεως τῆς Νεσορίου ἐν ἐλπίσιν καὶ ὁσώτων
ἐλεγον αὐτῶν, ἐπειδὴ ἐγίνωσκε τὰ Θεοδοσίᾳ τῇ
Βασιλείᾳ τοῖς Θεοῖς ὁμοφρονεῖν καὶ οἰκουμενικῇ
καὶ τὸν Νεσόριον σφοδρῶς ἡλεγχοῖ ὁ ἄγιος Κύ-
ριλλος γράφων πρὸς τὸν Κλήρον Κωνσταντινουπόλεως,
καὶ ὁμιλῶν ἐν ἐφέσῳ, διότι ἐχ' ὡς ἐπὶ ὅτι, ἀλλ'
ὡς κερτὴς καὶ ἐξοχῶ καὶ ἀρχῶν τῶν ἐκκλησιῶν
καὶ πλάσι χερσὶ καὶ ἀργυρίᾳ πρὸς ἀγέγονον εἰς
τὴν Συνοδὸν. ταῦτα δὲ αὐτῶς ἐκτελεῖν ὁ Κύριλλος,
ἐκείνο τὸ ζητῆσαι τὸν Νεσόριον Συνοδὸν οἰκουμενικῇ, ἡπε-
αὐτὸς ὁ Κύριλλος κατέκρινεν, ἕπε ὁ Κελεσίνος,
ἕπε ἑτεροῖς, μάλιστα ἡ Συνοδὸς ἀσπόμενος ἐδέχθη
τὰς βασιλικὰς ὁπισθοῦς καὶ ἐντολὰς, καὶ πρὸς ἐν-
μῶς καὶ ὁπισθοῦς ἡ δὲ ἐλε κέρσιν τὰ κατ' αὐτῶν,
ἡτοι τὸν Νεσόριον, καὶ ἐπειδὴ ἐψέβη, καὶ πα-
ρεῖδε τὴν ἐκκλησίαν αὐτῆς, καὶ ἐκ ἀπώτησιν εἰς
τὴν Συνοδὸν, καθῆλθεν αὐτῶν. μάλιστα ἀρὰ λέ-
γασιν οἱ ῥώμῳ ὅτι ὁ Πάπας μοναρχίας ἐπὶ καὶ
κοινὸς κερτὴς, καὶ μάλιστα λέγασιν ὅτι αἱ ὑποφά-
σεις τῆς Πάπας ἐδέχονται ἐκκλησίαν ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν
οἰκουμενικὴν Συνοδὸν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ΄.

Περὶ τῆς ἐλπίσεως τῆς αἴγιας μελάνης ἐν Βυζαντίον, καὶ ὑποφάσεως τῆς βασιλείας Εὐδοκίας εἰς
ἱεροσόλυμα, καὶ ὡς ἐκδομήσε καὶ ἀνεκμήσειν ἐκ τῶν οἰκοδομημάτων.

Εἰς τὸν ἡμερὸν τῆς Πρύκλως τῆς Πατριάρχης ἡλ-
θον ἡ νέα μελάνη ὅσοι τῆς ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν
Κωνσταντινουπόλιν, καὶ ἐνέτυχεν τῇ βασιλείᾳ Εὐδο-
κίᾳ τῇ γυναικὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίας, καὶ ἐλά-
λησε πᾶμπολα ἀπὸ τῆς αἴγιας ῥώμης, καὶ ἡνέχθη
τὴν ἐλπίσιν εἰς πολλῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ
πάλιν ὑποφάσιν εἰς τὴν μετάνοιαν αὐτῆς, λέγων
ὅτι τὰ ἱεροσόλυμα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι τὸν Βελασπα-
νὸν τὸν πατέρα αὐτῆς ὑπὸ τῆς Πατριάρχης μετὰ
πλάσεως περιποιήσεως, καὶ δεξιῶσεως λαϊκῶν καὶ

ἱερωμένων, ἀπῆλθεν δὲ ἡ βασιλίσσα εἰς τὰ ἱεροσόλυμα
ὅπως εἰπὶ τὰ σεβάσματα πρὸς οὐκνήματα, ὡς διηγεί-
ται εἰς τὸ ἐβδόμον καὶ ὁ Σωκράτης, ὅς τις θῆλει
καὶ τὴν Εὐδοκίαν ὑποφάσαι ἀπελθεῖν εἰς τὰς
αἴγιας ῥώμης, εἴγε εἴωρα γεγονυμῶν τῆς θύλατρός
αὐτῆς τῆς Εὐδοκίας τὸν γάμον, καὶ πρὸς οὐκνήσαι τὰς
αἴγιας ῥώμης ἀφελήσῃ ἀναθήματα, ὡς καὶ ἐποίησε.
πάλιν ἡ περιουσία πρὸς ἀνέκδοτον ἡ τῆς αἴγιας με-
λάνης, ἡ τις ὅτε ἡλθον εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν,
ἡ ἀπῆλθεν πρὸς τῆς βασιλείας, ἡ τις καὶ εἴχον αὐτῶν ὡς
τις.

ἡθηνόν, ἦγεν ὡς μαύραν, μάλιστα δὲ αὕτη ἡ
 μελάνη ἰατρούσων αὐτῆς πὺν πόδι εἰς τὰ ἱερο-
 σόλυμα. διέτριψε δὲ ἡ Εὐδοκία εἰς τὰ ἱεροσόλυμα
 οὗσα χερίον ὡς φησὶν ὁ Εὐάγγελος, κτίζουσα λαύραν,
 5 καὶ γυναικῶν μοναστήρια, ἀλλὰ καὶ τὰ τέχνη τῆς
 ἱερουσαλήμ ἀνεκίνησε, καὶ ἐπληρώθη τῷ Προφή-
 τῳ Βασιλέως ἡ περφητεία ἡ φάσκασα, ἀγαθῶν
 κύριε ὅν τῇ Εὐδοκίᾳ σὺ πῶν Σιών, καὶ οἰκοδο-
 μησῇ τὰ τέχνη ἱερουσαλήμ. γράφει περὶ
 10 ὁ Εὐάγγελος ὅν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ, ἥτοι ἐν τῷ πρώτῳ,
 κεφάλαιον εἰκοστῷ πρώτῳ, ὅτι ἔκτισε καὶ Ναὸν εἰς

μνήμην τῷ Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιεπισκόπου Στε-
 φάνῃ, ὃν ᾤδον μακρῶν πῶν ἱεροσολύμων, πλὴν
 ταῦτα καὶ ἄλλα περιεσώτερα ὠκοδόμησεν ἡ Βασίλισσα
 μετὰ τὸν θάνατον τῷ Θεοδότῃ, ὅτε ἐβασίλευσεν
 ὁ Μαρκιανὸς, καθότι τότε ἐπαγγέλλεται εἰς πῶν ἀ-
 γίαν πόλιν, καὶ ἔμεινε μέχρ' ὅχρατης ἀναπνοῆς
 αὐτῆς, ὡς ἴσorest ὁ Εὐάγγελος εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἱ-
 σορίας αὐτῆς, ὅστις καὶ περὶ μοναχῶν πῶν τότε
 ὄντων εἰς πῶν Παλαιστίνην, ὡς ᾤδον τινὰ καὶ θαυμα-
 τος ἄξιον ἴσorest εἰς τὸ εἰκοστὸν πρῶτον κεφάλαιον τῷ
 πρώτῳ βιβλίῳ αὐτῆς, ὃ ὅσα ἠκρότησαν ἐκ τῆς αἰῶνος.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

15 Περὶ ὧν ἐπεμψεν ὁ Βασιλεὺς Θεοδότος δώρων καὶ σταυρῶν εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ περὶ τῆς ὡς τῷ ἱερο-
 σολύμων πεμφθείσης χειρὸς τῷ Πρωτομάρτυρος Στεφάνῳ τῇ Βασίλισσῃ Πελχερίᾳ.

Ἰσορῶν ὁ Θεοφάνης καὶ ὁ Κερβηνὸς ὅτι ὁ Θεοδό-
 20 τος ἐσελεν εἰς τὸν ἱεροσολύμων Ἀρχιεπίσκοπον
 μεγάλῳ ἐλεημοσύνῳ τῷ θανάτῳ αὐτῶν τοῖς πη-
 χοῖς, καὶ οὗσα σταυρὸν χρυσοῦ μετὰ πολυτι-
 μῶν πετραδίων. ἵνα περὶ εἰς τὸν τόπον τῷ Κρα-
 νίᾳ. ἔσελε δὲ καὶ ὁ ἱεροσολύμων Πατριάρχης πῶν
 δεξιῶν χεῖρα τῷ ἀγίῳ Στεφάνῳ, ἥτις ὁ πόπιν
 25 ἔφθασεν εἰς πῶν Χαλκηδόνᾳ, ἐφάνη εἰς τὸν ὕπνον
 τῆς Πελχερίας Αὐγένης ὁ ἀγιὸς Στέφανος λί-
 γων περὶ αὐτῶν, ἰδὲ ἐπέτυχ' ἕπερ ἐπεθύμεις,
 ἐγὼ ἔφθασα εἰς πῶν Χαλκηδόνᾳ. ὅθεν ἐξῆλθε
 μετὰ τῷ Βασιλέως εἰς ἀνυπαύτησιν τῷ λαΐσιν.

καὶ ὕστερον ἔκτισε Ναὸν, ἐν ᾧ ἔβαλον ἐκείνους τὸ
 δυνάεις καμῆλιν κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς Βα-
 σιλέας τῷ Θεοδότῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς. σφάλα
 δὲ ὁ Νικηφόρος, διηγέμενος πεπομφέναι καὶ τὸν
 Περύλιον τοῖς τοῖς λαΐσιν, ὅστις ἦν περὶ τῆς
 κῶς, καὶ ἦν πατριάρχης ὁ ἱεραρχίας. ἐκτὸς εἰ-
 μὴ ἐθέλει τις εἰπεῖν ἐκάπερ αὐτῶν ἀπεσαλκόνται
 τὸ λαΐσιν τῷ Πρωτομάρτυρος εἰς πῶν Πελχερίᾳ
 κατὰ διὰ φόρος καὶ ἄλλ' ἕπερ φαίνεται αὐτοῖς
 τῇ ἱσορίᾳ, ἕπερ ἀπίθανον, ἡ ἴσως γὰρ ὁ μὲν εἰς ἐ-
 μελέτηςσε πῶν πέμψιν, ὃ δὲ ἔπερ ἀπέσειλε.

30

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς τελευταίας Κυρίως Ἀλεξανδρείας, καὶ ἀρχιεπισκόπου Διοσκόρου. καὶ περὶ τῆς καταδρομῆς
 τῷ Ἀτήλᾳ οὐν, καὶ τῷ θανάτῳ αὐτῶν. καὶ περὶ τῷ ὅθεν ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι, καὶ πότε ἡ Βενετία.

35

Ἐπελάττησε καὶ ὁ παμμέγιστος Φωστὴρ τῆς Ἀλε-
 40 ξανδρείας Ἐκκλησίας ὁ Θεολογικώτατος Κύριος,
 ὁ μέγας πτόμαχος τῆς ὁρθοδόξης πίστεως, καὶ τῆς
 ἀπλανῆς ἀληθείας ὁ πρόβουλος, καὶ τῷ Νεστορίᾳ
 ὁ ἔλεγχος, καὶ αὐτῷ ἐκείτῃσιν ὁ Διοσκόρος. ἥ-
 45 τε καὶ ὁ ἐθνικός Ἀπὴλᾳ μετὰ πῶν οὐν (οἵτινες
 κατὰ τὸν Εὐάγγελον εἰσὶν οἱ πάλαι Μασσαγάται)
 ἐξῆλθον εἰς ἀφανισμόν τῆς ἀνατλήσεως καὶ τῆς δύ-
 σεως. ἔλεγε δὲ ἐαυτὸν ὁ Ἀπὴλᾳ ὀνομάζεσθαι
 45 μάστιγα Θεῶν, ὡσανεὶ ὑπὸ δῆθον ἀπεσαλκνός εἰς
 ἐκδίκησιν πῶν ἀμαρτωλῶν, καθὼς καὶ ὁ ἄσος ὡ-
 νομάζετο ῥάβδος τῆς ὀργῆς κυρίως κατὰ τὸν Η-

σαίαν εἰς τὸ δέκατον κεφάλαιον, ὡς βέλονται οἱ
 χρονογράφοι. καὶ τοῖς πολεμηθείς ὑπὸ πῶν Ῥωμα-
 νῶν καὶ Γότθων ὁρέθη περὶ τῶν εἰς τὰ περιδύνασα.
 τότε διὰ τὸς ἀφανισμὸς εἰς ἐποίῃ ὁ Ἀπὴλᾳ εἰς τὰς
 Ῥωμαϊκὰς χώρας, καὶ μάλιστα ἰταλικὰς, καὶ
 διὰ τὸς καταδρομὰς τῷ Ἀλαρίχῃ, ζήτουντων πῶν
 ἀνθρώπων τόπον καταφυγῆς εἰς τὰς πέριξ
 νήσους, ὁρέθη ἡ Ὀπποία, καὶ ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι
 ἡ Βενετία εἰς τὰς περὶ τὸς ποταμὸν δυοὺς χρό-
 νους ὑπὸ Χρυσῷ. ὁ Ἰγνάτιος λέγει ὅτι ζῶντες ὁ-
 νομαίετο ἤρξατο οἰκοδομεῖσθαι. αὐτῇ δὲ ἡ οἰκοδομὴ ἐ-
 γίνετο τῆς Ἀκυλίας κατὰ τὸν Η-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τῶν Κωνσταντινουπόλεως σεισμῶν, καὶ τῶν ἀρπαγῶν ἐν τῇ Οὐρανῷ παιδὸς, καὶ περὶ τῶν τριῶν υἱῶν Ὑμνῶν, καὶ τῶν ἀγώνων δι' οὓς Ν'. καὶ γυνήτες Διὰ δύο, καὶ περὶ τῶν τῶν λέγων ὅτι ἐγέννησαν ἡ Θεοτόκος,

Συνέβη καὶ ὁ φοβερὸς σεισμὸς εἰς τὴν Κωνσταντινοῦ πόλιν, καὶ ἡ ἀναγκάσθησαν οἱ πολῖται ἐξελθεῖν εἰς τὸ πεδίον καὶ λιτανεύειν (σωελεῖται) νῦν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Πρέσβυς ἀνυπόδητοι καὶ τὰ τὸν Γλυκῶν) καὶ ἡρπάζει τὸ παιδίον εἰς τὸν αἴερα, καὶ ἤκαστος τὸν ἀγγελικὸν ὕμνον, Ἄγιος ὁ Θεὸς, Ἄγιος ἰσχυρὸς, Ἄγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. ὅθεν καὶ ὁ τῶν ὅπως τὸ παιδίον ὑψώθη ἐπωνομάσθη μετέπειτα Θεὸν ὑψώμα, καὶ ὑψωμάθεια, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Νικηφόρος εἰς τὸ δεκάτην βιβλίον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας αὐτῶν κεφαλῇ τριακοσῶν ὅσων. τῶν δὲ Κωδινῶν λέγουσι τὸν Θεοδόσιον τότε μετὰ τὸν ὕμνον, ἐξορίσαι τὰς Χατζιτζαλῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀγνοῶ πόσοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι, καθότι παρὰ τῆς ἐν Χαλκιδόνι Συνόδου τῶν Θεοπασχόντων ἔπω ἦν μοῖρα κεχωρισμένη, ἐπειδὴ ὁ ἐπὶ ζήνωνος Πέτρος ὁ Κναφίτης ἦν ὁ ἐφύρετης τῆς ταιωῆς Αἰρέσεως. ἐξ ἐκείνων λοιπὸν παρῆντα ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος ψάλλεσθαι πανταχὲ τὸν Τρισάγιον ὕμνον γλώσῃ ἑλληνίδι, ὅθεν καὶ ὁ ἄγιος Σάββας ὕστερον ὅτε σωματώθηκε τοῖς Ἀρμενίοις ψάλλειν τὴν ἐκκλησίαν αὐτῶν εἰς τὴν

γλῶσσαν αὐτῶν ἐν ἱερῶν λαῶν, ὅτι εἶατο ὁμοῦς τὸ Τρισάγιον ψάλλεσθαι Ἀρμενιστῇ, ἀλλὰ μόνον ἑλληνιστῇ, ἵνα μὴ δόξωσιν εἶναι Θεοπασχόντες, καὶ συγκοινωνεῖν τῷ ἰο Πέτρῳ τῷ Κναφῇ, τῷ πατριάρχῃ εἰς τὸ, Ἀθάνατος τὸ, ὁ σωρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὡς ἰσορεῖ ὁ μοναχὸς Κύριλλος. διότι ὡς Θεολογία ὡραία πᾶσι ὁ Δαμασκηνὸς ἰωάννης εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον, κεφαλῇ ὁ γδοηκῶς τέρτω, ἡ θεία φύσις ἐστὶν ἀγέννητος δι' ἐνὸς Ν, ἀκρίτως δηλαδή. καὶ τὸ γυνῶσθαι Διὰ δύο ΝΝ, ἐκ ἐστὶ τῆς φύσεως, ἀλλὰ μόνον τῆς ὑποστάσεως. ὅθεν ὁ Πατὴρ ἐστὶν ἀγέννητος δι' ἐνὸς Ν, ὡς ἀκρίτως, καὶ Διὰ δύο ΝΝ, ὡς ἀγέννητος. ἔτε γὰρ γέγοναν ἔτε ἐγενήθη ἐκ τῶν 20 καὶ λοιπὸν ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐγέννησαν ὑπόστασιν ἐν δυοῖς ταῖς φύσεσι γνωρίζομεν θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι, καὶ ὅτε ἐπαθεν ὁ Χρῆστος, ἐπαθε τῇ παθητῇ φύσει, καὶ ἐτῇ θεότητι, ὅθεν δύο φύσεις ἐκ ἐσωρώθησαν, ἀλλὰ μόνον ἐσωρώθη 25 σαρκί, ἀπέθανε σαρκί, μενέστε κατὰ πάντα ἀπαθὲς τῆς θεότητος, ἐγὼ γὰρ πάχα τὸ Θεὸν ἄκτιστον ὄν καὶ ἀγέννητον ὡς πατέρι μου.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Τρισάγιων ὕμνων, καὶ τῶν Ἀγίων, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος. καὶ Διὰ τὴν ἐπισημαστικῶς αὐταὶ αἰτρεῖς φωναὶ, ἀλλ' οἰκῶς λέγονται.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Τρισάγιος ὕμνος ἐκ ἀναφέρεται μόνος ὅλως εἰς τὸν τῶν ὅλων, ἀλλ' εἰς ὅλον τὴν ἀγίαν Τριάδα, ὡς ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ πανααίδιμος Χρῆστος τῶν Θεοφόρων πατέρων, καθότι καὶ τὰ ἅγια Σεραφίμ Διὰ μέσας τῆς τριπλῆς ἀγιότητος δεικνύουσιν ἡμῖν καὶ φανερεῖσι τὰς τρεῖς ὑποστάσεις τῆς ὑπερβολῆς Θεότητος, καὶ ἔγω τὸ Ἄγιος ὁ Θεός, δίδωμι τῷ Πατρὶ, ὡς ὄντι ἡ πρώτη καὶ μόνη πηγὴ τῆς Θεότητος. τὸ Ἄγιος ἰσχυρὸς, ἀναφέρει τῷ τῶν, ὡς ὄντι καὶ λεγομένη ἡ δεξιὰ τῶν Κυρίων, καὶ ὁ βραχίον. τὸ Ἄγιος ἀθάνατος, τὰ τῶν ἐν τῷ Πνεύματι τῷ ἀγίῳ, τῷ ὄντι ὁ Θεοσωρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς ὁ χορηγός, μηκέτι τῶν Θεῶν Ἀπόστολον λέγοντα, εἰς Θεὸς ὁ Πατὴρ, ἐξ ἧς τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς ἐξ αὐτῆς. καὶ εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χρῆστος, δι' ἧς τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτῆς. καὶ ὁ Πνεῦμα ἅγιον, ἐν ᾧ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς ἐν αὐτῷ. ἡ γὰρ πανύμνητος καὶ σεβασμιότης καὶ ἀσπαστική Τριάς κατὰ τὸν μέγαν Ἀθανάσιον μία καὶ ἀδιάρρητος καὶ ἀχωρήσιμος, σωματικῶς

ταὶ δὲ ἀσυγχύτως, ὡς καὶ ἀτμήτως ἡ μονὰς χωρίζεται. τῇ γὰρ τριπλῇ τῇ ἡμῶν ζωῇ ταῦτα παρῆναι τῶν δοξολογῶν, Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, λέγοντα, τὰς τρεῖς ὑποστάσεις τελείας δεικνύοντες ἐστὶν, ὡς καὶ ἐν τῷ λέγειν, Κύριος, τὴν μίαν 40 ἕσαν δηλῶσιν. ὁ Ἐπιφάνιος ἐν τῷ Ἀγκυρωτῇ, Παρεργάφω δεκάτῳ, τρεῖς φωνὰς οἰκῶς. εἰ λέγουσιν Ἄγιοι, Ἄγιοι, ἵνα μὴ τὸ οἰκὸν πολυάνυμον ἀποφύγωσι, μὴ δὲ τῶν τριῶν τὸν ἀριθμὸν ἀποκρύψωσιν, ἀλλὰ τρεῖς μὲν διδῶσι τὴν ἁγιασμένην, 45 μονοθεῶς δὲ καὶ ἐνικῶς ἀποφθέγγονται τὸν λόγον, ἵνα μὴ πολυθεῖαν ὀνομάσωσι. Πατὴρ ἀληθινὸς ἐνυπόστατος, καὶ τῶν ἀληθινῶν ἐνυπόστατος, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἀληθινὸν ἐνυπόστατον, τρία ὄντα, μία Θεότης, μία ἐστὶς, μία δοξολογία, εἰς 50 Θεός. Οὕτως ἐν τῷ αὐτῷ, Παρεργάφω ἐκαστῶ ὅσων, σερμῶν δὲ Ἀγγέλων ἐν Οὐρανῷ τὸν ἐπὶ τῆς ὕμνων ἀδελφῶν σὺν Σεραφίμ καὶ Χερουβίμ τὴν Τριάδα ὁμοδόξως καὶ ὁμοσώτως καὶ ὁμοσώτως διδοῦντες καὶ λέγουσιν τὸ Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, τρεῖς φωνὰς

Φωνὰς ὑποπελύντες, ἐν σόφῳ δὲ λέγοντες καὶ
 ἡ πολυνύμως, καὶ γὰρ λέγουσιν Ἁγιοὶ πεταρην,
 ἵνα μὴ παρῶσι τῇ τῆς Τριᾶδος αἰομασίᾳ, καὶ
 λέγουσι δὲ τὸ Ἅγιον, ἵνα μὴ ἐλαπίς εἴη ἡ δόξα
 5 τῆς πλειότητος, ἀλλὰ τρεῖς, ἵνα Πατέρα καὶ Υἱόν
 καὶ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν τῇ αὐτῇ τιμῇ κτίσῃ, καὶ
 καὶ λέγουσιν Ἅγιος καὶ ἡμιάγιος, ἀλλ' ἴσως λέ-
 γουσι τὸ Ἅγιον μιᾷ φωνῇ καὶ οὐ λόγῳ καὶ μιᾷ
 10 τελειότητι, Τριάδα δοξάζοντες ὁμοῦ ἐν ἐνότητι,
 καὶ σόφῳ ἐν Τριάδι. καὶ σάββας ὁ ἀδελφὸς τῶ
 Θεολόγου Γρηγορίου ἐν τῷ τρίτῳ αὐτοῦ διαλόγῳ
 φησὶ, καὶ τῆς φωνῆς τῶν Χερυβὶμ καὶ Σεραφὶμ
 ἀκρόφων, Ἅγιος, Ἁγιοὶ, Ἅγιος, ἀσχηγῶς

βουόντων. καὶ γὰρ δὲ ἡ τετρακίς τῶν φωνῶν τὰ πνέ-
 ματικὰ ἐκείνα καὶ Θεοφόρα ζῶα, καὶ αὐτὰ πάλιν
 μονοφώνουσιν, ἡ Ἁγία, Ἁγιοὶ, φασίν, ἵνα μὴ
 τὸ οὐκὸν πολυνύμον ὑπεφθῇσιν, ἀλλὰ τρεῖς μὲν
 τὸν ἀγιασμὸν ἐσιγῆτως ἀναφωνῶσιν, οὕτως δὲ ἀ-
 ποφαίνονται, ἵνα μὴ πολυθεῖαν τοῖς νηπιόφροσιν
 ὑποπάρωσι, σημείωσα ὅπερ φησὶν Ἐφραίμ· Ἀν-
 τιοχείας πρὸς Ζηνοβιον, ὅτι οἱ Ἀνατλικοὶ τὸ Τρι-
 σάγιον λέγουσιν εἰς Χριστόν, οἱ δὲ Δυτικοὶ εἰς τὴν
 15 Τριάδα. ἀλλ' ἐπεὶ οἱ Αἰρετικοὶ λεγόμενον εἰς Χρι-
 στόν, κακῶς ἐλάμβανον, οἱ πατέρες περιέλαον αὐτὸ,
 φώκως ἀναγινώσκοντες διὰ τοιοῦτον εἰρησὶν ὁ γόγγυς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

20 Περὶ τῆς Αἰρέσεως τῶ Ἐυτυχεῖς, καὶ ὡς οἰσθητοὶ αὐτῷ Σιλωστιαρίῳ καὶ Χρυσόφῳ ὀνέχως κατὰ τὴν
 Κωνσταντινουπόλεως Φλαυίαν ὁνήρησαν, καὶ τῆς δι' αὐτῶν μάχης πρὸς Φλαυίαν τῆς Εὐδοκίας Βασιλείας.

Ἡ ῥῆσις παρορῶσα Ἐυτυχῆς τις δυστυχῆσας,
 Ἀρχιμανδρίτης, καὶ ἵνα φωνῇ ἐχθρὸς θανά-
 25 σμος τῶ Νεστορίᾳ, γέγονεν εἰς τὸν Χριστόν βλά-
 σφημι καὶ ἀνάθεμι, ἀναγκάζων τὴν Βασιλίκην
 τὴν αἰθερὶν Αἰρεσιν. ὅτε ἡρκεῖται ἐν οἷς ἡ τρίτη
 Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἡγωνίσθη καὶ διώκει κατὰ
 Νεστορίαν, ἀλλὰ κοροδοξία δαλύνων, ἡτέλλησε γυνέ-
 30 θαι Αἰρεσιάρχης. καὶ δὴ πατριάρχῃ τῶ Φλαυί-
 ανῷ εἰς τὴν βασιλεύσαν, ἐκράχθη δὲ καὶ τρεῖς
 εἰς τὴν Σύνοδον, ἀλλ' ὑπεκρίθη τὸν ἀρεῖαν, ἡλ-
 θεν οὕτως ἡναγκασμένῳ, πλὴν πολλὰ διαμαρτυρέ-
 35 σθαι, ὅτι καὶ ὁ Σιλωστιαριος, καὶ ὁ ὀνέχος
 Χρυσόφιος ἀξίωμα μὴνιν ἦν ἔτρεφον σὺν τῇ
 καρδίᾳ αὐτῶ κατὰ τὴν Φλαυίαν Πατριάρχη,
 ἐκίνησε πᾶσαν δὴ κατὰ τὸ λεγόμενον ἀγρυπνᾷ,
 μάστιγα δὲ ἐδέθη τὴν Διοσκόρῳ ὑπερυψηλῶς
 40 Ἐυτυχεῖς, ὡς καὶ γέγονε. ταῦτα συμβαίνοντα,
 ταῦτα κοσμικοὶ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχον ἐμπλέκονται
 τοῖς τῆς Ἐκκλησίας πράγμασι, καὶ ὅπως ἐκ ἑπὶ
 ὁ λόγον, ὁ πῶς ἐν μηδὲν ἀλαβάνοι τὸ μὴ πε-
 45 ραιτέρω, καὶ μὴ συλογισμῶν τὸ παλὶ μέτρον ἀ-

ρῶν, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγανταί. ἀλλὰ τὸ μῖσος δὲ ὁ
 εἶχον ὁ Χρυσόφιος εἰς τὸν Φλαυίαν, λέγει ὁ
 Βιάντης, ὅτι ἐζήτησεν αὐτὸν χρεῖματα, ὡς αὐτὸν δια-
 μαρτυρῶν αὐτῶ, καὶ ὁ Φλαυίαν, ἐσθλὸν αὐτῷ τὰ
 σκεῦη τῆς Ἐκκλησίας, καθότι ἄλλοι ὅσοι εἶχον
 πλῆθον, βιβλίῳ θούτῳ κεφαλῶν θούτῳ. ὁ Θεοφάνης
 δὲ λέγει, ὅτι ὁ Χρυσόφιος ἔπεισε τὸν Βασιλέα ζη-
 50 τῆσαι πρὸς τὴν Φλαυίαν εὐλογίας κατὰ τὴν ἀνά-
 ῥησιν αὐτῶ, καὶ ἐκείνους ἔπεμψε τῷ Βασιλεῖ ἀρ-
 τες, καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς ὀνέχος κατέπεσε τὴν Εὐδοκίαν
 ἵνα βιάσθαι τὴν μακροῦν Πελχερίαν γυνεῖαν
 Διόκονον, καὶ τῶν ὁ Φλαυίαν ἐμήνυσε τῇ Πελ-
 χερῇ, ὅθεν οὐκ ἐν ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Ἐβδόμου,
 καὶ λοιπὸν ἐμάχετο ἡ Εὐδοκία τῷ Φλαυίαν. πλὴν
 55 ῥῆσις, ὅτι ὁ Φλαυίαν ἐκ εἶχον ἀγῶνα ἀξί-
 μαρτύριον, ἡ παρὰ ἴδιον, ἀλλ' ὑπερῶς τῆς
 καθολικῆς πίστεως, εἰς τὸν Ἐυτυχεῖς ἐβλάστησεν.
 ὁ δὲ Χρυσόφιος καὶ ὁ πῶς γὰρ τὸν χρεῖματων,
 καὶ ὅπως οὐκ ἐπὶ ἐλεγχόμενῳ, ἐμάνετο καὶ
 60 τὴν ἀγίαν Φλαυίαν, τὴν δὲ ἔπρεπον ἡμᾶς εἰπεῖν
 περὶ τῶ Χρυσόφῳ, ἀρκεῖ ὅσα εἶπε περὶ τῶν
 τοιούτων ὀνέχων ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ τῆς καθ' αἰρέσεως τῶ Ἐυτυχεῖς ὑπὸ τῶ Κωνσταντινουπόλεως Φλαυίαν, καὶ ἀπὸ κατασχολῆς τῶ Χρυ-
 σαφῆ γυναικὸς παρεγγράφῃ πρὸς τὴν Βασιλῆ Θεοδοσίῳ τῷ μικρῷ, πρὸ ἐν Ἐφέσῳ Συνοδὸν κελεύσαντι
 70 γυνεῖαν τὴν Θεωρεῖσαι τὰ κατὰ τὴν Φλαυίαν καὶ Ἐυτυχῇ, καὶ τὴν κρίσιν Διοσκόρῳ Ἀλεξανδρείας ἐπιτρέ-
 ψαντι. καὶ περὶ τῆς ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς Ἀντωνίου κατὰ Ἐυτυχεῖς, καὶ ἀνακρίσεως αὐτῆς
 ὑπὸ τῆς ἐν Σαλακιδόνι Συνοδῷ.

Ἐπὶ τοῖς ὁ μετέπειτα χρηματίσας Ἐπίσκοπος
 Δουλιχίου, ὡς τότε κοσμικὸς, τὸ ἐπιτήδευμα

ῥήτωρ, καὶ ἔχων Φιλίαν μετὰ τῶ Ἐυτυχεῖς,
 καὶ γινώσκων τὴν Αἰρεσιν αὐτῶ, ἔδωκε λιβέλλον τῷ

Κωνσταν-

Κωνσταντινιπόλεως Φλαυιανῶ, καὶ ἐθεάτευσεν τὸν Εὐτυχῆ. συγκατὰ Σύνοδοι Τοπικῶς ὁ Φλαυιανὸς Ἐπισκόπων τριάντα, καὶ εὐρίσκει βλάσφημον τὸν κακογέροντα, γράφει καὶ πρὸς τὸν Ῥώμης Λέοντα τὸν μέγαν, διότι ἔχει πολλὰς συγκλητικὰς ὁ Εὐτυχὴς βουλάς αὐτῷ ὡς ἀπομύ, καὶ ἡθέλησεν ἔχειν βοηθὸν καὶ τὸν Ῥώμης ὁ Φλαυιανός. ὅστις Λέων ἡ διωκτὴς εἰς τε σοφίαν καὶ ἀγιότητα καὶ πολιτικῶς διύαμιν, καὶ ὅπως εἰπὼν ἔξιθι καὶ πρῶτος καὶ θεωρεῖ. γράφει δὲ πρὸς Λέοντα καὶ ὁ Εὐτυχὴς, ἀλλ' ὁ Λέων σιωπῶν τὸν Εὐτυχῆ βλάσφημον, ἔγραψε Τόμον πρὸς τὸν ἅγιον Φλαυιανόν, βεβαιῶντα τὰ κατὰ Εὐτυχῆς πεπραγμένα. ἔδωκεν δὲ καὶ μετὰ τοῦ Εὐτυχῆ, ὅ,τε Ῥώμης καὶ ὁ Φλαυιανός, ἀλλ' ὅ, ὅπως μετενόησε, καὶ λοιπὸν καθάρεισα ὑπέβαλεν αὐτὸν, αὐτὸς δὲ κατεσκεύασε μετὰ τῆς ἐνέχουσας χρυσῆς τόσον (καθὼς θέλει ὁ Νικηφόρος) ὥστε γινώσκει παρ' ἐγγραφίον πᾶσι καθάριον αὐτὸ πᾶσι τῶν Φλαυιανῶν γινώσκοντων ὅτι ἐν τῇ Κωνσταντινιπόλει σιωπῶν, καὶ ἀπορρίπτει τὴν Σύνοδον οἰκουμενικὴν, ὡς καὶ ἐγινέτο ἐν τῇ Εἰσέσει, ἐν ᾗ ἐπέτρεψεν ὁ Βασιλεὺς πᾶσαν πλὴν κρίσιν Διοσκῶν καθὼς φησι καὶ ὁ σχολαστικὸς Λέωντιος, κρίσιν δὲ λέγει πᾶσι αὐτοῦ τῆς Συνόδου. ἐμὴν δὲ κρίσιν εἶναι μόνον τὸν Διόσκορον, ὅθον ὁ Χωναράς σαφές εἰσεν φησὶν, ὅτι δηλαδὴ ἐπέτρεψεν Διοσκῶν μετὰ καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων τὰ κατ' αὐτὰς (Φλαυιανὸν καὶ Εὐτυχῆ) θεωρεῖσαι. πᾶσι ληστρικῶς ἐγινέτο ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς αὐτῆς μικρῆς Θεοδοσίας, ὅστις ἔγραψε πρὸς τὸν Λέοντα τὸν Πάπαν, ἵνα εὐρεθῇ παρὼν εἰς τὴν Σύνοδον ἐκείνην. αὐτὴ γράφει δὲ πρὸς τὸ Βασιλεῖα ὁ Λέων, καὶ δὴ ἔειλε καὶ εἰς τὸν Κωνσταντινιπόλεως

Φλαυιανὸν μίαν ἐγκύκλιον ὑποσολῶ σιωπῶν (ἥτις ἀνωτέρω εἰρηται Τόμος) ἡ φασιν ὑποσολῶ αὐτὸν ἐπὶ τὰ τάφους τῆς ἀγίας Πέτρας μετὰ πολλῆς πρῆσεως καὶ νηστίας, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις οἷς εἶδετο, δεηθῆναι τῆς ἀγίας ἐκόντας, καὶ ὡς ἀνθρώπος ἐγὼ ἐθέληκα τῇ ὑποσολῇ ὡς τὸ θεόν, καὶ διορθώσαν τὰς, καὶ μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ὁφθῆναι αὐτῷ τὸν Ἀποστόλου λέγοντα, ἀγγέλων αὐτῷ καὶ διορθώσαν, καὶ λαβὼν ταύτην εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς ὁ Λέων, ἔβρεν αὐτῷ διορθωμένην παρ' αὐτῆς τῆς Ἀποστόλου, ὡς ἐδηγήθη ὁ Ἀλέξανδρος Ἐυλόγιος, ὁ ἑωρακὴς καὶ τὸν Λέοντα εἰς τὴν ὀπίσταν αὐτῆς ὡς χαρίζοντα αὐτῷ διὰ τῆς ὑποσολῆς πᾶσι δεξιῶν. πᾶσι γὰρ ὅμως ἀρκεῖ τῆς οἰκουμενικῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου τῆς Φύμιοι, τῆς πᾶσι τοιαύτης ὑποσολῆς ἀπαγορεύσεως, καὶ ὑπερεγκωμιαζομένης ὡς μίαν εἰλην τῆς εἰλημένης πίστεως, ἐπὶ τῆς ἀσφαλῆς ὁμολογίας τῆς κορυφαίας τῶν Ἀποστόλων πεπεταμένη καὶ πεμελιωμένη. μετὰ ταῦτα δὲ πᾶσι, εἰ καὶ εἰπον τινες τὰ ἀνωτέρω περὶ τῆς ὑποσολῆς, ὅμως ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος ἐκ ὑποσολῆς ἀπλῶς, ὥστε ὅτι ὁ Λέων ἐδεήθη τῶν Ἀποστόλων περὶ τῆς ὑποσολῆς, ὥστε πᾶσι ἀπὸ κρίσεως τῶν δι' ἐκτελεστικῶν ὅτι ταῦτα δηλονότι εἰπον πᾶσι Λέοντι οἱ Ἀπόστολοι, ἀλλὰ πρῶτον παρέβαλεν αὐτῷ ταῦς 25 θύσαν ὑποσολῆς κυρίως, τῇ μίᾳ πρὸς Νεστόριον, καὶ τῇ ἐτέρᾳ πρὸς Ἰωάννην Ἀντιοχείας μετὰ πᾶσι ἐρήνην. εἴτα παρέβαλεν αὐτῷ πᾶσι συμβόλῳ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τῶν Συνόδων, ἔπειτα τῇ ἐξέτασει καὶ ἐροῦν καὶ ἀναψύλαφθαι καὶ συγκρίσαι, ἐβεβαίωσεν αὐτῷ καὶ ἐπήνεσεν, ὡς ἡ τρίτη Σύνοδος πᾶσι κυρίως πρὸς Νεστόριον.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ὁρεθόντων ἐν τῇ ληστρικῇ Συνόδῳ ταύτῃ πατέρων, καὶ ὅ, σιωπῆς ἦται ἥτε ἐπὶ Φλαυιανῶ Σύνοδος καὶ αὐτῇ, καὶ τῆς βίας ἧς πρὸς τὰς πατέρας ἐποίησεν ὁ Διόσκορος, ἔξαρχος ὢν τῆς Συνόδου, καὶ τῆς ἀναιρέσεως τῆς Φλαυιανῆς διὰ Διοσκῶν ὑπὸ τῆς Βαρσαμά, καὶ τῆς Φόνος Χρυσῆς πᾶσι Βασιλείας Πελαγονίας πρὸς ἀγμάτι.

Παρήσαν δὲ ταύτῃ τῇ Συνόδῳ πρῶτος ὁ Ἀλέξανδρος Διόσκορος, ἱεραρχὶς ὁ ἱεροσολύμων, Δόμνος ὁ Ἀντιοχείας, Φλαυιανὸς ὁ Κωνσταντινιπόλεως, Θεοδόσιος ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας. ἐνέστη δὲ ὁ Διόσκορος καὶ ἐκάλεισεν ὁ Φλαυιανὸς πέμψαι, ἀφ' ὧν τὸν Κανόνα τῆς δευτέρας οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ᾗ μετὰ τὸν Ῥώμης τὸν Κωνσταντινιπόλεως εἶναι διορίζεται. ἡθεροῦ δὲ ἡ μὲν ἐπὶ Φλαυιανῶ ἐν Κωνσταντινιπόλει ἐν ἔτει τῷ τετρακιστοῦ πεσσεκακτοῦ ὁ γὰρ, ἡ δὲ παρῆσα τῷ τετρακιστοῦ τεσσακτοῦ ἐν ἑαυτῷ. ἦσαν δὲ Ἐπίσκοποι ποτε μὴ ἐκ τῶν τριάντων καὶ δύο, ποτε δὲ τέττω ἐλάσσονες, καὶ ποτε πλείονες, πάντα αὐτῆς ἦσαν ἀγκυράματα. ἦσαν καὶ λεγόμενοι τῆς Ῥώμης

Λέοντος ἱεραρχὸς Ἐπίσκοπος, Ῥενῶντος Πρεσβύτερος καὶ ἱεραρχὸς Διόσκου, οἱ τινες ἔφερον καὶ πᾶσι ἐρεμνίαν ὑποσολῶ τῆς Λέοντος. ἐκ ἀφῆκε δέποτε ὁ Διόσκορος ἀναγινώσκειν τῆς Λέοντος πᾶσι ὑποσολῶ κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Συνόδων, ἐν αἷς ἀναγινώσκονται τῶν μὴ ἀναγινώσκων εἰς τὴν Σύνοδον Πατριαρχῶν αἱ συνάξεις καὶ ὑποσολῆς, ἀλλὰ μόνον τῆς Εὐτυχῆς ὁ ἀλβανὸς εἰς τὴν Σύνοδον ἀναγινώσκει, πλήρης δολιοτήτων καὶ σοφισμάτων, ἐκ δὲ τῶν Ἐπισκόπων κατεσκεύασε λαλήσαι ἐν τῇ Συνόδῳ μόνον μερικὰς, ὅσοι δηλονότι ἐνομίζοντο βοηθεῖν τῆς Εὐτυχῆς καὶ συγκοινωνοὶ τῇ αὐτῇ ἀρεῇ, τῶν δὲ λοιπῶν τινὰς μὴ ἀπεσόμεσε, τινὰς δὲ ἐφύβησε, καὶ καὶ λέγειν τὰ μετὰ τὴν Βαρσαμά τις Ἀρχιμανδρίτης τὸ γινώσκον τὸν Πατριάρχην Φλαυιανόν

τῇ βαλῇ τῇ Διοσκόρῃ ἐφόρουσον, ἔπειτα εἰς
τὴν ἐκκλησίαν συνάγον ἐκράχθη ὁ Διοσκορος
ἐξ ὧς καὶ τὸν φόβον ὑπέγραψαν καὶ
ὡς ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ὁ Πέτρος

τὴν Χρυσὴν ἡγήθη διὰ τὴν ζωὴν, λέγει ὁ Θεο-
φάνης. ὁ δὲ Χρυσάφις ὁ χρηματίας πάντων τῶν
κακῶν αἵματος ἐφονεύθη τῇ τῆς Παλλερίας πα-
ράσταλιν κατὰ τὴν Κεδρεὼν.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ὑπὸ Διοσκόρῃ χειροτονίας ἐν τῇ θρόνῳ Κωνσταντινπόλεως Ἀνατολίας, καὶ τῆς πρὸς Θεοδοσίῳ τὸν
Βασίλειον ὑπὸ τῆς Λέοντος Ρώμης περὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατὰ Διοσκόρῃ. καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίαν
10 Συνόδου ὑπὸ Μαρκιανῆς Βασιλέως, ἐν ᾗ ἀνεθεμελιώθη ἡ τῆς Εὐτυχῆς Ἀίρεσις, καὶ καθήρεθη ὁ Διοσκορος.

Ἐχειρότονσε δὲ ὁ Διοσκορὸς Κωνσταντινπόλεως
Πατριάρχην τὴν Ἀποκρισάριον αὐτῇ Ἀνατό-
λιον, ὃν ὁ Ταράσιος εἰς τὴν πρώτην προῆλθεν τῆς
15 ἐβδόμης Συνόδου Ἐξαρχοῦ τῆς τετάρτης καλῆς,
καὶ λέγει ὅτι σιωπηλῶς ἐργάσθη καὶ τῇ Εὐτυχῇ. τότε
τὴν χειροτονίαν καὶ τοὺς γονομῶν ὑπὸ τοιαύτης Συ-
νόδου ληστρικῆς, διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτῇ ἡ ἐκκλη-
σία ἐξέλιπε, καθὼς συνεχώρησαν ἡ τετάρτη Σύ-
20 νοδὸς καὶ μάλιστα τὸν Ἀντιοχείας εἶναι Ἀντιο-
χείας, τὸν καὶ ἐκείνου ὑπὸ ἐκείνης χειροτονήσαντα τῆς
Συνόδου, τὰ δ' ἄλλα ὅλα ἡθετήθησαν παντελῶς,
μάλιστα ὁ ὑπερήφανος Διοσκορος ἔδωκε καὶ Πα-
τριάρχικόν δίσκον τῇ Μητροπόλει Ἐφέσῃ, ἀλλὰ
25 καὶ ἐκεῖνο ἡ τετάρτη Οἰκουμενικὴ ἀθήνησεν. ἀφ' ἧς
δὲ ἐτρέξαν τὰ πράγματα τριετησίως, ἐμύνησε
λίαν ὁ Λέων Ρώμης Ἐπίσκοπος, καὶ ἔγραψεν εἰς
τὸν Θεοδοσίον ταῦτα, ἐπεὶ ἐν τῷ σινεδρίῳ τῶν Ἐ-
πισκόπων, ὅπερ γενέσθαι προσετίξατε ἐν τῇ Ἐ-
30 φέσῳ, αὐτὸν καταβλάπτεται τὴν πίσιν, δόμοι
ραληνότες καὶ περικλυτὰ Βασιλεῖ μετὰ τῶν συμ-
μοί Ἐπισκόπων ἵνα πάντα (τὰ ὑπὸ Διοσκόρῃ
ἐν Ἐφέσῃ) μείνῃσι ἀπραγῇ, καθὼς καὶ πρὸς τῆς
δίκης ἐτύχωνε, περιμένοντες δὲ τὸ μᾶλλον τῆς Συ-
35 νόδου κριτήριον, ἐν ᾗ ὁ πᾶς ἀρετῶν τῶν Ἐπισκό-
πων ἐκ πάσης τῆς Οἰκουμενικῆς συνάγεται. καὶ μετ'
ὀλίγα, πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἡμετέρων μερῶν, καὶ
πάντες οἱ εἰσὶν τὴν ἡμετέραν τὴν ὑμετέραν μετὰ
δικερῶν ἱκετεύοντες κατὰ τὴν αἴτησιν Φλαυιανῆς
40 τῆς Ἐπισκόπου ἰδικὴν Συνόδον ἐν τῇ τῆς Ἰτα-
λίας ὑπατελείᾳ. καὶ μετ' ὀλίγα, ὡς καὶ ταῦτα
ἀναγνώσκοντες ἐφραζάμεθα, ὅσα ὁ ὁ Νικήτας Καίων
ἐφραζέμεθα, ὅσα ὁ ὁ πᾶς ἐκ τῆς πάσης τῆς Οἰ-
κουμένης τῶν Ἐπισκόπων κατὰ τὸ ἔθος τῆς καθο-
45 λικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἡμετέρων πατέρων ἐλα-
θέραι τὴν πίσιν. ἐμὴν ἀλλὰ καὶ Οὐαλεντινὸν τὸν
Βασίλειον τῆς Ρώμης καὶ τὴν μητέρα αὐτῇ Πλα-
κιδίαν, καὶ τὴν γυναικα αὐτῇ Εὐδοξίαν παρεκά-
λεσε καὶ ἔγραψαν πολλὰ καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸν Θεο-
50 δόσιον ἵνα ὁρίσῃ γινώσκειν Οἰκουμενικὴν Συνόδον εἰς
Ἰταλίαν, καὶ ἀναθεωρηθῇ τὴν τε Αἴρεσιν τῆς Εὐ-
τυχῆς, καὶ τὸν ἀδικον θάνατον τῆς Φλαυιανῆς,
καὶ τὴν ληστρικὴν γνώμην τῆς Διοσκόρῃ, ὡς φαίνεται
εἰς τῆς Συνόδου τὰ πρακτικά. καὶ ὁ Θεοφάνης λέγει,
ὅτι ὁ Πάπας Λέων πρὸς τὴν Βασιλεῖ Οὐαλεντιανῆ

καὶ καὶ ταῖς Ἀρχαῖς μετὰ δικερῶν αὐτῶν ἐ-
πιστολῶν τῇ Θεοδοσίῳ γράψαι διόρισαν γενέ-
σθαι τὴν ἐν Ἐφέσῃ ἀθέσμων, ἀλλ' ὁ Θεοδοσίος ἐνό-
μισεν εἶναι ἔτιω συμφερώτερον, οἰόμενος φθιγγεσθαι
τὸν Ρώμης, καὶ τὴν λοιπὴν παθητικῶς, καὶ εἶπον,
ἀρκέσει τὰ πεπραγμένα, σημείωσαι δὲ ὅτι ἐμὸν
Λέων ὁ Ρώμης, ἀλλὰ καὶ ὁ Κωνσταντινπόλεως Ἀ-
νατόλιος παρεκίνησε τὸν Θεοδοσίον περὶ τῆς Συ-
νόδου, ὡς λέγει ὁ Ζωναράς εἰς τὸ χρονικὸν αὐτῆς
ἐρητῆς, ὅτι δηλαδὴ Λέων ὁ Ρώμης καὶ Ἀνατόλιος
ὁ Κωνσταντινπόλεως ἡγήσαντο Θεοδοσίον μὴ μείναι
ἀνέξετα τὰ κατὰ τὸν Ἀλεξανδρείας Διοσκορον
καὶ Εὐτυχῇ, καὶ ἵνα παρ' αὐτῶν ἐπιληθῇσαν εἰς
Φλαυιανόν, ἀλλὰ παντάπασι ὁ Θεοδοσίος ἀθροί-
σθησαν Συνόδον ἐκ τῆς Ἐφέσου. ἀποθανόντος δὲ τῆς
Θεοδοσίας ἐν ἔτει τῇ τετρακοσιῳστῇ πεντηκοστῇ, (ἐκ-
πεσὼν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ κατὰ τὸν Ζωνάραν καὶ Ἀδρι-
νήσας ἀπέθανε) Λέων ὁ Ρώμης (λέγει ὁ Θεο-
φάνης) ἔγραψε Μαρκιανῶ αὐτῶν τὰ πολυθρόνα
τῆς Διοσκόρῃ καὶ Εὐτυχῆς ἐν Ἐφέσῃ εἰς τὸν Ἀ-
γιον Φλαυιανόν ζητηθῆναι ὑπὸ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ
ἐκέλευσαν ὁ Βασίλειος σιωπᾶσθαι πάντας τὰς Ἐπισκό-
πους. ὁ Εὐάγγελος δὲ φησὶ ὅτι πρὸς τὴν Βασιλεῖ Μαρ-
κιανῶ οἱ περὶ Λέοντος τῆς πρεσβυτέρως Ρώμης Ἐ-
πισκόπου διακονήσαντες (ἐν Κωνσταντινπόλει) ταῖς ἀ-
ποκρίσεσιν (ἀλλὰ καὶ ἐτέρας ἐπέμψεν μετὰ γραμ-
μάτων πρὸς τὸν Μαρκιανόν ὁ Λέων, ὡς παρήκων
ἡ πρὸς τὸν Λέοντα τῆς Μαρκιανῆς Σάκρας πρὸς κη-
λεύσει αὐτὸν εἰς τὴν Συνόδον) καὶ οἱ ὡς τῆς Διο-
σκόρῃ καθυβριτικές, τὰ κατὰ σφᾶς ἱκετεύον-
τες σιωπῶντες κριθῆναι, παρώτρυνε δὲ μάλιστα
Εὐσέβιος ὁ Δουβλαῖς, ἐξ ὧν ἦν ἐκκλησίαν ἐν
55 νοδῷ ἀλίζετα, βιβλίῳ δευτέρῳ κεφαλαίῳ δευ-
τέρῳ. καὶ λοιπὸν ὁ Μαρκιανὸς καὶ ἡ Παλλερία ἡθροί-
σαν τὴν Οἰκουμενικὴν τετάρτην Συνόδον ἐν Νικίᾳ,
ἐπειδὴ δὲ ἦσαν πολλοὶ πατέρες ἀποθνῆσθαι καὶ δε-
ραπέας δρόμοι, καὶ οἱ λεγόμενοι τῆς Ρώμης ἐδεήθη-
σαν παρῆναι ἐν τῇ Συνόδῳ, ὁ Μαρκιανὸς διὰ τὸ
συμφερώτερον, ὅς καὶ ἀπελθεῖν εἰς Νίκαν ἐκώλυτο
ὑπὸ τῶν πολιτικῶν φροντίδων, μέτρησεν τὴν
Συνόδον εἰς Καλλικλόν, ἥτις ἀεθρομάτισε τὴν Ἀί-
ρεσιν τῆς Εὐτυχῆς, καὶ καθάλα τὸν Διοσκορον διὰ
τὰ πολλὰ αὐτῇ ἐγκλήματα, καὶ ἐβεβαίωσε τὸ
δόγμα τῆς καθολικῆς πίστεως, καὶ ἄλλα ἀναγκῶς
διώρισε.

διώρσε· καὶ ταῦτα πάντα δι' ὀρσμά τῃ βασιλείῳ, καὶ ἡ ἀφ' αὐτοῦ παρὰ τῶν ῥώμης, ἢ ἄλλας τινὲς Πατριάρχας· ὁ δὲ ῥώμης ὀργανικῶς μόνον σωτήρη

σεν, εἰ καὶ ἑμόνος, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπὸ Διοσκύρου καὶ θυβριόαντες, καὶ ὁ Δορυλαῖος Εὐσεβίου, καὶ αὐτὸς ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνατόλιος.

ΠΑΡΑΤΡΑΦΟΝ Β'.

Περὶ σημειώσεων τινῶν ὑπὸ τῶν ἐρημόνων ἐν τῇ παρόντι κεφαλῇ, ὅτι καὶ ἐκκαθάρσιν τρέψας σωά- γεται μὴ εἶναι τὸν ῥώμης, πρὸς τῇ μηδεμίᾳ μνήμῃ αὐτῶν ἐν ταῖς σημειώσεσιν τῆς ὑπὸ Φλαυιανῆς Σωμῶδης γινώσθαι, κριτὴν μόνον τῶν Αἰρέσεων, ἢ ἀναμαρτήτην, ἢ ὑπεροχικὸν τῆς καθόλου Ἐκκλη- σίας κριτὴν, ἢ Ἐκκλησιᾶν ἔχοντα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. καὶ ὅτι τὸ ὄνομα τῆς Ἐκκλησίας πρῶτον ἰο- ὑπὸ τῆς Αἰρετικῆς Εὐτυχῆς ἠκούσθη, καὶ τὸ μόνον ἐρῶναι τὰς γραφάς, τὰς δὲ οὐκ εἶσαι τῶν πατέρων μὴ καταδέχεσθαι, ὁ λαβὼντες οἱ Διερχοκαλβίνοι δόγμα ἐποίησαν.

Εἰ ταῖς σημειώσεσιν ταῖς γυναικίαις ἐν Κωνσταν- τινουπόλει ὑπὸ Φλαυιανῆς κατὰ Εὐτυχῆς, ση- μέωσαι ὅτι ἡ τοιαύτη ἐν Κωνσταντινουπόλει Σωμῶδης ἀγία καὶ μεγάλη καλεῖται. δεύτερον, ὅτι ὁ Δορυ- λαῖος Εὐσεβίος ἐν τῇ κατὰ Εὐτυχῆς λιβελλῇ λέ- γει, ὅτι πιστεύει ὡς ἡ πρώτη Σωμῶδης, καὶ ἐπιταί τοις ἐν Ἐφέσῳ φρονήσεσι καὶ τοῖς οὐκ εἰσὶν ὡς ἐν Κυρίᾳ, Ἀθανασίᾳ, Γρηγορίᾳ, Γρηγορίᾳ καὶ Γρη- γορίᾳ, Ἀπικῇ καὶ Περικλῇ. καὶ σημειώσαι ὅτι τῶν ἁγίων πατέρων γίνεται μνήμη πρὸς σύστασιν ὁμοεξεί- ας, τῇ δὲ ῥώμης ὑδεμία ἐνθύμησις ἰδική· τέλ- ρον, ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει πρὸς βεβαιώσιν ὁμοεξείας ἀνεγνωσθῆσαν αὐτῶν Κυρίᾳ ὑπὸ λαῖς, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὑπὸ λαῖς λέγει Κύριος, ὅτι ἐπεται ταῖς τῶν πατέρων δόξαις, καὶ μάλιστα τῇ ἀγίᾳ Ἀθα- νασίᾳ, τῇ δὲ ῥώμης ὑδεμία μνήμη. τέταρτον, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Φλαυιανὸς σημειώσας ταῖς ὑπὸ λαῖς Κυρίᾳ, ἐξέειπε πᾶσι πίσι αὐτῶν κατὰ Εὐτυχῆς, ἐν ᾗ πάλιν ὑδεμία μνήμη τῇ Πάπᾳ. πέμπτον, ὁ Σελούκιος Βασίλειος ἔπει, ὅτι πᾶσι ἀσέβειαν Νεστορίᾳ μέλλουσιν ὑπὸ λαῖς πᾶσι οἰκτι- ρῶν, ἐπέχει δὲ οἰκτίρας σημειώσας ὁ Κύριος, καὶ σημειώσας ὅτι ἐλέγχετο αὐτῶν ὅτι ὁ Κύριος αἰσθάνετο τὸν κατὰ Νεστορίᾳ πόλεμον οἰκονομικῶς ἔγραψε πρῶτον εἰς τὸν ῥώμης, αὐτὸς ὅμως ὡς ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ διδασκαλία τῇ ἀγνῶς κατὰ τῇ Ἀλά- σορος, ὅθεν καὶ ὡς τιμᾶται τῇ ῥώμης καὶ πάν- των τῶν Πατριάρχων. ὅταν, ἐν τῇ οὐκ εἶσαι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μαρτίνος εἶπεν, ὅτι ἐδείχθη αὐτῇ ὁ Εὐτυχῆς ἵνα ὑπογράψῃ ἐν τῇ τόμῳ τῆς πίσεως αὐτῇ, ὁ δὲ ἐκ ἡνέχετο, εἰπὼν μὴ εἶναι ἐμὸν τὸ ὑπο- γράφειν, Ἐπισκόπων δὲ μόνον. καὶ σημειώσαι καὶ τῶν καρδηνάλεων τῆς ῥώμης ὡς ἐξέμῃ βιβλίᾳ δε- κάτῃ μέρος οὐκ κεφαλῇ πρῶτῳ. ἔσδομον, ἐλ- θόντος τῇ Εὐτυχῆς εἰς τὴν Σωμῶδην πρὸς δόσλογι- αν, ἔγραψε τῇ Σωμῶδῃ ὁ Βασίλειος, ἡμεῖς τῆς εἰρήνης φρονήζοντες καὶ τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίσεως, θέλομεν συναῖναι τῇ (κρι- νομένη τῇ Εὐτυχῆς) ἀκράσῃ τὸν Πατριάρχον Φλω- ρόγιον, ἐπειδὴ ὁ λόγος ὑπὲρ πίσεως ἐστίν, ὅθεν ἡ Σωμῶδης τὸν Βασίλειον, Ἀρχιερέα καὶ φύλακα τῆς πίσεως ἀφῆκον. ἀνεγνωσθῆσαν ἐν τῇ πεπραγ-

μῇ ἐν ταῖς ἐξ πράξεσι κατὰ Εὐτυχῆς, ἵνα ἀ- κούσῃ ταῦτα ὁ Φλωρόγιος. καὶ τῶν γυναικῶν, 15 ὁ Εὐτυχῆς ἀπαθήσας καθήρεθαι. ἦσαν δὲ Ἐπίσκο- ποι ἁγιοισμένοι, καὶ Ἀρχιεπίσκοποι ἁγιοισμένοι, σημέ- ωσαι ὅτι καὶ ὁ Βασίλειος ἔχει τὴν φρονήσιν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ὡς εἶπε καὶ ὁ Κύριος πολλὰ καὶ ὡς εἶ- πομεν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν καυχᾶται ὁ Πάπας 20 ἔχειν ταύτῃ ἰδικῇ ἀξιώματι. σημειώσαι ὅτι τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Σωμῶδην ἀνακρίνων ὁ Βασίλειος, συνακροατὴν αὐτῇ πέμπει, καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῶν παρὰ τῇ Σωμῶδῃ Ἐπισκόπων κρίνει τὴν Αἶρεσιν Εὐτυχῆς, καὶ καθαιρεῖ τὸν Αἰρεσιάρχην, 25 καὶ λοιπὸν ὕψλος τῶν παπῶν ὅτι ὁ ῥώμης μό- νος ἐστὶ κριτὴς τῶν Αἰρέσεων. ὁ γὰρ, μετὰ τὴν κα- θάρσιν αὐτῇ ὁ Εὐτυχῆς ἔδωκε λίβελλον ὡς ἀδί- κως καθήρεθαι, ὅθεν ὁ Βασίλειος ἔπεισε τὸν ὕ- πατον Πρωτογόνον, καὶ σημειώσας γυναικίαις, ἀ- 30 νεγνωσθῆσαν ἅπαντα τὰ πεπραγμένα ἐν τῇ Σωμῶδῃ, καὶ ἀνέκρινον ὁ ὕπατος τὴν Σωμῶδον καὶ τὸν Φλω- ρόγιον, καὶ σημειώσαι τῇ Βασιλείᾳ τὴν ὑπεροχὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. ὅταν, ἐν ταύτῃ τῇ μετὰ τὴν κα- θάρσιν τῇ Εὐτυχῆς πράξει, τῇ Εὐτυχῆς ἀλ- 35 λὰ καὶ παλιμβόλῃ φανερῇ, Σελούκιος Ἐπί- σκοπος ἔπει, ἐπειδὴ πρὸς ὀλίγων ἡμερῶν γράμ- ματα τῇ ῥώμης Λέοντος ἐμφανίσθη ὑμῖν, περιέ- χοντα ὅτι ἡττάσθαι ὁ Εὐτυχῆς, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐν τῇ γραφῇ τῆς ζητήσεως τὴν ὑμετέραν ἀκράσιν 40 ἀφ' ἧς τῇ λιβελλῇ δέσεως, πῶς νῦν ὁμοεξείας καὶ λέγων περὶ τῶν πίσι εἶναι τὸν λίβελλον ὑπὸ τῇ ῥώ- μης Ἐπισκόπου, πᾶσι ὑπὸ Σωμῶδῃ παρῆναι Ἐκ- κλησίαν αὐτῇ ἐπεκαλέσε; καὶ ἐν τῇ οὐκ εἶσαι διδάχθητε ὅτι ὡς τοῖς αὐτοῖς ὑπὸ λαῖς ὁ Εὐτυχῆς. καὶ κατωτέρω, 45 Κωνσταντῖνος Διάκονος ἔπει, ἀνακρίνων τῆς καθάρσεως, ἐπεκαλέσατο πᾶσι ἁγίαν Σωμῶδην τῇ ῥώμης καὶ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἱεροσολύμων καὶ ὁμο- σαλονίκης. καὶ, ὑπὸ λαῖς πᾶσι ῥώμης καὶ πᾶσι Αἰγύπτου καὶ πᾶσι ἱεροσολύμων Σωμῶδον. καὶ, ὁ Φλω- ρόγιος εἶπε, θορυβῶ γυναικίαις καὶ ἀναλυθείης τῇ Σωμῶδῃ, εἶπε (ὁ Εὐτυχῆς) πρῶτος ἐμοί, ὑπὸ λα- 50 λῆμος τὴν ῥώμης καὶ τὴν Αἰγύπτου καὶ τὴν ἱεροσολύμων Σωμῶδον, καὶ γὰρ νομίζω ἅπτον εἶναι λα- θῆναι τὴν τὸν ἀγνώτατον καὶ θεοφιλέστατον Φλαυιανόν, ἀπελ-

ἀπελθὼν ἔπειν αὐτῷ . καὶ λοιπὸν σημείωσαι
ὅτι τὸ πρῶτον ἀκρωθὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὄνομα τῆς
Ἐκκλησίᾳ ὅπῃ τὰ Ῥώμης πρὸς Αἰρεσιάρχην εἶμα-
ρος ἐξῆλθε τῷ Εὐτυχῆς . δεύτερον, ὅτι ὁ Ῥώμης
5 πρὸς ψόγον τῷ Εὐτυχῆς ἔπειν ὅτι ἐπεκαλέσατο τὴν
ἐκείνη ἀκρόαση . τρίτον, ὅτι ὁππκαλεσάμενος τὴν
ἀκρόαση τῷ Ῥώμης, ἦν ἀπατεῶν, ποτὲ μὲν γὰρ
ἔλεγεν εἶτω, ποτὲ δὲ ἄλλως . τέταρτον, ὅτι καὶ
ὁ Εὐτυχῆς τὸν Ῥώμης ἐπεκαλεσάμενος, καὶ ὁ Ῥώ-
10 μης τὴν πρὸς αὐτὸν ταύτῃ Ἐκκλησίᾳ ὡς Κωνσταν-
τινουπόλιν γραψας, εἰς αὐτὴν ἔχουσιν, ἐπειδὴ βασιλικῇ
ἐπιστολῇ ὁπρωτογενὲς ἀνέκρινε τὰ τῆς Συνόδου, εἶτα
ἐπειδὴ μήτε ἡ βασιλικὴ ἀνέκρισις ἔχουσι πέρας ἐ-
πιθεῖναι τοῖς πράγμασιν ὡς καὶ τὰ τῷ Ῥώμης γραμμα-
15 τα, οἰκονομικῇ Συνόδου ἀνέκρινε συγκεκληθῆναι, ἥς
τὸ κράτος ἐμφανίζων ὁ Δορυλαῖος ἔπειν, ὅτι ἔυχομαι
τὴν ἀγίαν καὶ ὁμοῦσιον Τριάδα τῇ μελλομένῃ ἔσεσθαι
οἰκονομικῇ Συνόδῳ κατὰ τὸ θέμισμα τῶν φι-
λοχρίτων ἡμῶν Βασιλέων φυλαχθῆναι τὴν ὑπό-
20 θέσει ταύτῃ, περὶ τῶν δύο ὅπῃ χρεῖς φύσε-

ων δηλονότι . πέμπτου, ὅτι ἐμόνον τὸν Ῥώμης
ἐπεκαλέσατο ὁ Εὐτυχῆς, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀλεξανδρείας
καὶ τὸν Ἱερουσαλὺμ καὶ τὸν Θεσσαλονίκης . ὅταν,
ὅτι ἐκ ἐπεκαλέσατο τὰς Πατριαρχίας ὡς ὁμο-
μύους τὶ ἰδικῶς μόνες, ἀλλὰ τὰς Συνόδους αὐτῶν,
ἐν αἷς καὶ τὸν Ῥώμης Συνόδον, ὃν τὸν Ῥώμης ὡς
Ἀντικρίτορα καὶ ἀναμάρτητον καὶ κριτὴν ὑπερ-
χικόν τῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πραγμάτων . μυθο-
λόγημα ἄρα τῶν παπικῶν ὅτι ὁ Ῥώμης ἔχει τὴν
Ἐκκλησίαν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν . ἔβδομον, ση-
μείωσαι ἐν τῇ αὐτῇ πράξει τὸν Εὐτυχῆ ἔπον-
τα περὶ τῶν ἀγίων πατέρων, εἰ δὲ περὶ τῶν τι παρ'
αὐτῶν ἐν ταῖς λέξεσιν ἡ Διασφαλισθὲν, ἡ δια-
πληρηθὲν, τὸ μὴτε ἐκβάλλειν μὴτε καταδέ-
χεσθαι, μόνος δὲ τὰς γραφὰς ἐρῶναι ὡς βεβαι-
οτέρας ἔσας τῆς τῶν πατέρων ἀθέσεως . καὶ ση-
μείωσαι ὅτι καὶ ἐκ ταύτης τῆς ὡς ἀληθῶς ἐ-
σφαλισμένης καὶ πεπληρωμένης γνώμης τῷ Εὐτυχῆς,
λαβόντες οἱ Διπλανοκαλβίνοι, δόγμα ἐξείρεται
τῆς Αἰρέσεως αὐτῶν πεποιήκασιν .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ 5'.

Περὶ τῆς ὁππολῆς τῷ Βασιλέως Θεοδοσίῳ πρὸς Λέοντα Ῥώμης, πρὸς ἀγνοίαν αὐτὸν κατὰ τὴν Φλαυ-
25 αῖν, καὶ νομίζοντος ἀδίκως καθαιρεθῆναι τὸν Εὐτυχῆ . καὶ περὶ τῷ Λιβέλλῳ τῷ Εὐτυχῆς πρὸς
Λέοντα Ῥώμης, καὶ τῆς οἰήσεως τῷ Λέοντι εἰς τὸ γινέσθαι κριτὴν τῷ Εὐτυχῆ καὶ τῷ Φλαυῖαν, καὶ
ἥς ἔγραψε πρὸς Φλαυῖαν ὁππολῆς . καὶ περὶ τῆς ἰσχύος τῷ Βασιλεὺς πρὸς ἀγνοίαν
30 αὐτοῦ τὰς Ἐκκλησίας, ἐξ ὧν πάντων, καὶ ἐκ πρὸς ἀγνοίαν πολλῶν πρὸς πολλὰς Ἐκκλησίας, δεικνύται
μὴ ἔχειν τὸν Ῥώμης Ἐκκλησίαν ὅπῃ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας, εἶπε ἰδικὸν ἀξίωμα ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἄγιον
30 ὄντα, συναρμολογεῖται τοῖς πατέρεσι . καὶ ὅτι αἱ Διατυπώσεις, ἐπὶ Ῥώμης, ἀλλὰ τοῖς πατέρεσιν ἀνή-
κασιν εἰς τελειότητα τῆς πίστεως .

Ὁ Βασιλεὺς Θεοδοσίος ὅτι ἐπεὶ εἶχε καταθύ-
μιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως Φλαυῖαν, ἔρηται
35 ἀνωτέρω ἐν τῇ ἀρχῇ τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ . ὅθεν
νομίζων αὐτὸν ἀδικῶν ἐν τῇ κρίσει τῷ Εὐτυχῆς,
ἐπεμψε συλλαβῶν τὸν Φλαυῖαν, καὶ πάλιν
ἀνέκρινε ἐποίησε ἅλα τῷ ἱπτάτῃ Πρωτογενῆς .
εἶτα καὶ τοῖς ἐν πᾶσι ταῖς τῷ Εὐτυχῆς Αἰρεσι-
40 ἀρχαῖς ἀναφανέσιν, καὶ ἁπλοῦς καθαιρεθῆναι, ὁ
Βασιλεὺς ἔγραψεν εἰς τὸν Ῥώμης Λέοντα, φημὶν
σοφίας καὶ ἀγνοίας ἔχοντα, πρὸς ἀγνοίαν αὐτὸν
κατὰ τῷ Φλαυῖαν, ὅπερ ἐκ ἐξῆν, καθότι τῷ
Φλαυῖαν ἅλα τῆς πρὸς ἀγνοίαν Συνόδου καθε-
45 λόντος τὸν Αἰρετικόν, ἐκ ἐξῆν τὸν Βασιλέα ἀνα-
κρίνειν τὴν ψῆφον αὐτῶν, ἀλλ' ἡρεμῶν, ἴσως δὲ
ὁμοῦς τῷ ἐγὼντο βελήσας τῷ κρείπτονος, ἐπειδὴ
περὶ πολλοὶ εἶποντο τῷ Εὐτυχῆ, ἵνα θεωρηθῇ κοι-
νῶς ἡ Αἰρεσις καὶ διόκληρηθῇ τὰ τῆς πίστεως, ὡς
50 συμβέβηκεν ὅπῃ τῷ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ, ὃς μὴ
ἀρεσθῆς τῇ καθαιρεθείσῃ Ἀρείᾳ πρὸς τῆς Αἰγυ-
πτιανῆς Συνόδου, ἀνέκρινε τὰ καὶ αὐτῶν, πέμψας
εἰς Αἰγυπτίον Ὅσιον τὸν Κεδρένης, καὶ τέλος ἅλα
τὸ πολλὰς ἡκολυθικῶς τῷ Ἀρείῳ, συνεκρίτισε
τὴν πρώτῃ οἰκονομικῇ Συνόδῳ, ἀλλὰ δὴ καὶ

ὁ Εὐτυχῆς ἔγραψεν εἰς τὸν Πάπαν λίβελλον Ἐκ-
κλητικῆς ὡς ἔρηται ἀνωτέρω . ὁ δὲ Λέων λαβὼν
τὰ τῷ Βασιλεὺς γραμμάτια, καὶ τὸν λίβελλον
Εὐτυχῆς, ἐνόμισεν ἔυλογον γινέσθαι κριτῆς
αὐτῶν περὶ τῷ Εὐτυχῆ καὶ τῷ Φλαυῖαν, καὶ δὴ
πέμψας τῷ Φλαυῖαν ὁππολῆς ἐν ἡ λέγει, ὅτι
ὁ Βασιλεὺς μεμινῶν ὑπερ τῆς ἐρήνης τῆς κα-
θολικῆς Ἐκκλησίας, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν . δεύ-
τερον, ὅτι καὶ ὁ Εὐτυχῆς ἔγραψεν ὅτι ἡδίκηθη
ὡς καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἦτοι ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει
Συνόδῳ κρινόμενος, ἔδωκε λίβελλον Ἐκκλητικῆς
πρὸς αὐτὸν, ἦτοι τὸν Λέοντα . τρίτον, ζητεῖ πρὸς
τῷ Φλαυῖαν ὁ Λέων μαθεῖν τὰ γινόμενα, ἵνα κρι-
νῇ δικαίως, καὶ μὴ ἀπατηθῇ ἀμφιβολία τιτὶ τῶν
δύο μερῶν, φησὶ γὰρ, ἐπειδὴ ἡμεῖς οἱ βεβλημένοι
τῶν ἱερέων τῷ Δεσπότης δικαίως εἶναι τὰς κρίσεις,
ἐδὼν δυνάμεθα μὴ διαγνωθῶντων τῶν πραγμά-
των εἰς τινὸς μέρους πρὸς κριμα ὑποφύνασθαι, περὶ
ἡ τὰ πραχθέντα ἀκούσασθαι . τέταρτον φησὶν, εἰ
γὰρ ἡμεῖς καταθύμιον καὶ πρὸς φυλακτέον τῷ Θεῷ
ἐμπεινότερος, ἵνα μὴ αἱ Διατυπώσεις τῶν ἀποστολικῶν
τῶν πατέρων αἱ θεόθεν τὴν ἰσχύϊ ἔχουσιν, καὶ εἰς
τὴν τελειότητα τῆς πίστεως ἀνήκασιν, φανερῶς
ἐρημιά

ἐρμηνεία μολυνθῶσι, ταῦτα ὁ Λέων. ἐν οἷς ση-
μαίνων πρὸς μὴ τὸ πρῶτον, ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς
ἔχει πλὴν μέριμναν τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας,
ὡς καὶ ἐμὲνος ὁ Ρώμης. δεύτερον, ἐμὲν τῷ Λέοντι
ἔγραψεν ὁ Βασιλεὺς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκ-
κλησιῶν, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἀλεξανδρείας Διοσκώρῳ, καὶ
τῷ Ἱερουσολύμων Ἰβραημῷ, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ
Ἀντιοχείας Ἰωάννῃ, καὶ τῷ ἀγίῳ Κυρίλλῳ καὶ Συμεὼν
τῷ Σουλτίῃ, καὶ τῷ Βερβόρας Ἀκακίῳ. τρίτον,
ἐμὲν τῷ Βασιλεὺς καὶ τῷ Πάπᾳ ἐστὶν ἴδιον φρον-
τίζειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρων
διωκόμενων ὡς εἰρητῆ ἀνώτερω κεφαλῇ δεκάτῳ ἐκτῷ
καὶ κεφαλῇ τεταρτῷ. ὅτι ὁ χρυσόστομος καὶ ἡ ὁ Καρ-
θαγὴν Σύνοδος ἐφρόντιζον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκ-
κλησιῶν Ρώμης, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας, καὶ ὁ
Ἀντιοχείας Ἰωάννης ἔγραψε τῷ Νεσορίῳ ὅτι ὁ ἀνά-
κτορος ὁ κοινὸς πατήρ ἐγώ εἰμι αἴτιος τῆς εἰρήνης ταύ-
της τῶν τριῶν Ἐκκλησιῶν, δηλονότι Ρώμης, Ἀ-
λεξανδρείας, καὶ Ἀντιοχείας. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον,
σημαίνει ὅτι ὁ Εὐτυχὴς ὡς ἔδωκε λίβελλον ἐν
τῷ δικαστηρίῳ Ἐκκλητίᾳ, ἀλλὰ λίβελλον περὶ τῷ
πίστιν, ὡς εἰρηκὼν ὁ Ἐπίσκοπος Σέλευκος ἀνώτερος,
τὸν δὲ τῆς Ἐκκλητίᾳ λίβελλον ὑπεψιθύρισεν. ὡς
ὁ Φλαυιανὸς εἶδον τοῦτον ἤκουσε ἀπὸ τῷ Εὐτυ-
χῆς, ἀλλὰ ὁ Φλωρόντιος ἀπόντες αὐτῷ πρῶτος τῷ
Εὐτυχῆς περὶ τῷ λίβελλῳ τῆς Ἐκκλητίᾳ, ἀνέφε-
ρε περὶ ταῦτα τῷ Φλαυιανῷ, εἶτα καὶ ὁ Διάκονος
Κωνσταντῖνος καὶ ὁ Φλωρόντιος ἐκ ἤκουσαν ἀπὸ
τῷ Εὐτυχῆς ὅτι ἔμελλε πέμψαι εἰς Ρώμην λίβε-
λλον Ἐκκλητίᾳ, ἀλλὰ ὅτι ἐπεκαλέσαστο τὴν Σύνοδον
Ρώμης, Ἀλεξανδρείας, Ἱερουσολύμων, καὶ Θεσσα-
λονίκης. ὡς λαθραίως ἔγραψε πρὸς τὸν Ρώμης
ὁ Εὐτυχὴς τὸν τοῦτον λίβελλον, περὶ ὃ ὁ Πάπας ἀ-
πατήτης, ἔγραψε τῷ Φλαυιανῷ ὅτι ὁ Εὐτυχὴς
δὲδωκε λίβελλον Ἐκκλητίᾳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐκ-
καλέσας αὐτὸν, ἥτοι τὸν Πάπαν. δεύτερον, ὅτι
ἐκ καὶ ὁ Εὐτυχὴς παρεῖχεν ὡς ἀληθῶς λίβελλον
ἵνα ἀνακρίθῃ ἀπὸ τῷ Ρώμης, ἐδεμίαν ἰχὺν
ἔχειν ἡ Ἐκκλησία, ἐπεὶ δὲ ἦν ἀπὸ Κανόνας, καὶ γὰρ
καὶ ἡ σωήθεια καὶ οἱ Κανόνες τῶν συνοδικῶν τριῶν
Οἰκουμενικῶν Συνοδῶν ἀπὸ τῆς Συνοδῆς τῆς Ἐπαρχίας
βάλλονται γυμνάζεσθαι καὶ ἀνατυπῶσθαι τὰς συμβαινέ-
σας ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἀμφιβολίας, καθ' ὃν τρέ-
πον σεσαφηνίσαι ἀνώτερω ἐν πολλοῖς, καὶ ἐκ ἐ-
δύατο ἕτε ἡ κοινοτομία τῷ Αἰρεσιάρχῃ, ἕτε ἡ
Θέλησις τῷ Πάπᾳ ἀνατρέψαι τῆς καθολικῆς Ἐκ-
κλησίας πλὴν ὡς ἔδοξεν, καὶ συζητῶν τὸ διόλου ὡς ἔ-
δοξεν, διὸ ματαίως εἶπον ὁ Λέων ὅτι ἡ Ἐκκλησια-
στικὴ διοίκησις ἐδίδετο ἐκείνῳ τὸ ἀνακρίναν, καὶ γὰρ
ἐκ τῷ ποτε γέγονεν, ἔδει εἶπαι ποτε γέγονεν, ἀλλὰ
ἐπεὶ δὲ πῶποτε ἐκ ἐγώ εἰμι, ἐκ ἐδωθήναι πᾶν, ὅθεν
κατέρυον ὅτι τὸ ἀληθές θεμέλιον τῆς ἀνακρί-
σεως, ὅπερ ἦν τὸ βασιλικὸν αἰσάγμα, ἀνατῶν
εἰπὼν, καὶ γὰρ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις, σωή-
ψαι, καὶ τῷ Θεοφιλεστάτῃ Βασιλεὺς ἡ πίστις πο-

καὶ φροντίδα ἐνέβαλε περὶ τῆς εἰρήνης τῶν Ἐκ-
κλησιῶν. ὅτι δὲ τῷ Βασιλεὺς τὸ αἰσάγμα ἀνα-
κρίνει τῶν Ἐπισκόπων τὰς ψήφους, πλὴν τῶν ἀ-
ποφάσεων τῶν Οἰκουμενικῶν νομίμων καὶ κανονικῶν
Συνοδῶν, μάρτυρες σαφῆς (ἵνα ἐκαστὸν τὰς πο-
λλὰς) αἱ γενόμεναι ἐπὶ τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ Συνο-
δοι ὑπὲρ τῷ ἀγίῳ Ἀθανασίῳ, καὶ τῷ γεγεννημένῳ
ἐν τῇ τρίτῃ Οἰκουμενικῇ Συνοδῷ, καὶ ἐκείνο τὸ
τῷ ἀγίῳ Κυρίλλῳ ὅτι ὁ Ἀντιοχείας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν
ἀποστάται ἐτόλμησαν χωρὶς βασιλικῆς αἰσάγ-
ματος καθελᾶν αὐτὸν καὶ τὸν Ἐφέσου μένοντα,
καὶ ἐκείνο τὸ μὴ δυνήθῃαι αὐταῖς τὸν Φλαυιανὸν
ἀνακρινόμενον ὑπὸ τῷ Πρωτογένης. Διὰ αἰσάγ-
ματος δὲ βασιλικῆς ἐμὲν ὁ Πάπας κρίνει καὶ ἀνα-
κρίνει, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι Πατριάρχαι καὶ Μητρο-
πολίται καὶ ἀπλῶς Ἐπίσκοποι. ὅτε δὲ ἐσάλυεν
ἡ ἀπόφασις τῆς πρώτης Συνοδῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου
καὶ οὐκ αἰνέται, καὶ ἡ τῆς τρίτης ὑπὸ Θεοδοσίου,
πᾶσα Ἀνατολή καὶ Δύσις καὶ Ἀφρική συνηγωνί-
σθησαν τῷ μᾶλλον ἐκείνας ἀκινήτας, ὡς καὶ γέγο-
νεν. Διὰ βασιλικῆς ἐν Θεωσιματῷ, καὶ ἐν
ἀπὸ τῆς Φλαυρίας Εὐτυχῆς ἐξήτα ὁ Λέων ἀνα-
κρίνει, ἀλλὰ ὅπως ἐδυνήθη ὡς ἐρηθίσεται.
ὅθεν ἐκ ἀποβλέποντες εἰς τὰς ἐκείνας τῷ Αἰρεσι-
άρχῃ καὶ εἰς τὴν Θέλησιν τῷ Πάπᾳ, ἀλλὰ εἰς τὴν
γνώμην καὶ ἐνέργειαν τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας, ἥς
καὶ ὁ Ρώμης μέρος ἐγένετο συνοδικῶν τῶν Οἰκ-
ουμενικῶν Συνοδῶν. ἐν ταῖς ἀποθέσει ὅτι ὡς περὶ ἐκ
ἐπεγόμετο ἰδικόν τι ἀξίωμα τοῖς θρόνοις Ἀλεξαν-
δρείας, Ἱερουσολύμων, καὶ Θεσσαλονίκης ἀπὸ τῆς
πρὸς αὐτὰς Ἐκκλητίᾳ τῷ Εὐτυχῆς, ἕτως ἔδει τῷ
θρόνῳ Ρώμης ἀποσεχωρῆναι τὸν τοῦτον ἀπὸ τῆς αὐ-
τῆς Ἐκκλητίᾳ. εἶτα ὡς ἔγραψε τῷ Ρώμης ὁ Βα-
σιλεὺς, ἔγραψεν ἴσως καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριάρ-
χαις, ὡς ἔγραψεν αὐτοῖς καὶ περὶ Στεφάνου καὶ
Βασιλίου τῶν μητροπολιτῶν τῆς Ἐφέσου, καὶ ἰ-
δὲ βιβλίῳ πετάρῃ κεφαλῇς πρώτῃ Παράγραφον
ἐκείνῳ τρίτον. πρὸς τὸ τρίτον, ῥητέον ὅτι ἔλεγχος
σαφῆς ὁ μακάριος Λέων τὸν μετὰ τὸ χρίσμα Πα-
πῶν, εἰπὼν ἵνα μὴ αἱ ἀνατυπώσεις τῶν πατέρων
ἐρμηνεία φάσιν ἵνα μολυνθῶσι, ἐλέγεται γὰρ
τρία τινὰ εἶπαι, πρῶτον, ὅτι τῶν πατέρων αἱ
ἀνατυπώσεις θεόθεν ἔχουσι πλὴν ἰχὺν καὶ ἐκ
τῷ Πάπᾳ τῷ βεβαγοῦντι τὰ φῶλα συγγράμματα
τῶν σχολαστικῶν, ἀντικείμενα ὄντα τῇ Ἐκκλησιαστικῇ
καὶ ἀληθείᾳ. δεύτερον, ὅτι αἱ ἀνατυπώσεις αἱ
ἀνήκουσαι εἰς τελειότητα τῆς πίστεως εἰς τὸν ἀπο-
σκυπητὴν, ἥτοι τῶν ἀγίων πατέρων καὶ ἐμὲν τῷ
Πάπᾳ, ὅς ὅτε ἐστὶν ἀγίος συναριθμαῖται τοῖς ἀ-
γίοις πατέρεσι καὶ ἀνατυπῶν, ὅτε δὲ μόνῃ τῇ
τελειότητι μίτρα καὶ τῷ πολυτελεῖ ἔραϊ καὶ τῷ
ἀποδεδιγημένῳ βίῳ καὶ τῷ αἰσάγματι, ὁρίζονται
ἀποφαινόμεθα παύσαι, ἕτε ἀνατυπῶν ἕτε Πά-
πας ἐστὶ. τρίτον, ὅτι αἱ ἀνατυπώσεις τῶν πα-
τέρων ἀνήκουσιν εἰς τελειότητα τῆς πίστεως, ὡς βλά-
σφημον

σφηνον ἑκάτερον τὸ τῆς συγγραφῆς τῶν Κανόνων, ἡ-
τοι τὸ, εἰ καὶ παῖς ἡ Οἰκουμενὴ ἀποφάνοιτο

κατὰ τὴν Πάπαν, ἥτοι τῇ τῆς Πάπας γνώμῃ ὀυαντίον,·
μεῖζον ἰσχύος ἡ γνώμη τῆς Πάπας τῆς Οἰκουμενικῆς.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Ζ'.

5

Περὶ τῆς ἀντιγραφῆς τῆς Φλαυϊανῆς πρὸς Λέοντα Ρώμης, καὶ πέμψεως τῶν κατὰ ὀτυχεῖς ὑπομνημά-
των ὁμοθυμᾶς χάριν, ἐξῶν, καὶ ἐτέρων τοιούτων ὑπὸ πολλῶν Σиноδῶν καὶ Πατριαρχῶν καὶ Μητρο-
πολιτῶν γυναικῶν, καὶ κατὰ ὡρίεσθαι, συνάγεται μηδὲν εἶναι ὑπερφυγικὸν ἀξίωμα τῆς Ρώμης ἐν
τῇ καθόλου Ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἀδελφικῶς σύμπνοιαν καὶ ὁμοφωνίαν περὶ τὴν πίσιν, καὶ τὸ ἀσπεί-
10 χαν τὴν Ρώμης μὴ ἀπατηθῆναι, ὡς ἴσως τῶν πρὸ αὐτῆς Ἐπισκόπων Ρώμης ἠπάτηται.

10

Α', τίγραφον ὁ Φλαυϊανὸς τῷ Λέοντι, καὶ ἐπέμψ-
καὶ τὰ ὑπομνήματα τὰ γενόμενα ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει κατὰ Εὐτυχῆς, ὃς πρὸς ἀνάκρισιν, ἀλλ' ὁ-
15 μαθυίας χάριν, ὡς καὶ ἡ Σύνοδος ἡ τρίτη ὑ-
μαθυίας χάριν ἐπέμψεν τὰ ἐν αὐτῇ ὑπομνήματα
τῷ Κελεσίῳ. Φέρει δὲ ὡς μαρτυρίαν κατὰ Εὐτυ-
χῆς πῶς πρῶτον Οἰκουμενικῶς Σύνοδος καὶ πῶς τρί-
τῳ. Ἐφέρει δὲ τὸν τύπον τῆς Κελεσίῳ, ἀλλὰ τὰς
20 ὁμοφώνους Κυρίως, ὡς ὅσον ἔσας τῆς τρίτης Σινό-
δος. ἐμμένοντι δὲ ἐν τῇ ὁμοφωνίᾳ ἔπε περὶ Ἐκ-
κλησίαν, ἔπε περὶ ἄλλων ἱερῶν ὧν ἔγραφον αὐτῷ ὁ
Λέων, ἀλλ' ὅτι τὸν Εὐτυχῆ ὡς ἐπὶ ταῖς ἀλόνται
τῆς ἱεροσυνῆς ἐγυνώσασθαι καὶ τὰ ἀσπαστῶν μο-
25 ναστρέει καὶ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας. ὅθεν καὶ ἡ
σὴ ὁμοφώνως γινώσκει τὰ κατ' αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ὑπὸ
πῶς τῶν Θεοσεβούνων πλῆθος Θεοφιλεστάτοις Ἐπι-
σκόποις δὴ ἡμῶν ποιησάτω πῶς αὐτῶν δυοσεβούνων,
ἵνα μὴ ἀγνοίᾳ πολλῆς τῶν παλαιῶν φρονήσεων
30 τῶν, ἐφ' οἷς ἐάλω σαφῶς, ὡς πρὸς ὁμοφον-
ξον ἢ ἀλλὰ γενομένων, ἡ καὶ ἐτέρων τὰς πρὸς αὐτὸν
ὁμιλίας ἀρεθίστως ποιήσονται. ταῦτα ὁ Φλαυϊανὸς.
ἔξ ὧν ἔχ' ὑπερφυγικὸν σημαίνεται ἀξίωμα ὡς πρὸς
τὰ γράμματα, ἀλλ' ἀδελφικῆς σύμπνοιαν καὶ ὁμοφωνίαν
35 περὶ πῶς ὁρθόδοξον πίσιν ὑποδηλῆται, ὅθεν ἡ κατὰ
τῆς Σαμοσατῆς ἐν Ἀντιόχειᾳ Σύνοδος γράψασα τοῖς
ἀπανταχῆ περὶ αὐτῆς καὶ τῆς μετ' αὐτὴν γενόμενης
Ἀντιόχειας Δόμνῃ, Φησὶν, ἐδηλώσαμεν περὶ ὑμῶν ὅπως
τῶν γράψετε (τῷ Δόμνῳ) καὶ παρ' αὐτῶν τὰ κοι-
40 νωνικά δέχοντες γράμματα, τῷ δὲ Ἀρτεμῷ (πα-
λαιῶ Ἀριεῖκῳ, ὃς ἠκολούθησεν ὁ Σαμοσατῆς) ἔπε
δοξαλαῶν, καὶ οἱ τὰ Ἀρτεμῷ φρονῶντες τῶν κοι-
νωνιστάτων, Εὐσεβίῳ, Βιθλίῳ, Ἰβδόμῳ, κεφα-
λαίῳ τριανταῶν. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Ἀλέξαν-
45 δρος ὁμοφώνως πρῶτον τοῖς ἀπανταχῆ γράψας κατὰ
Ἀριεῖς καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτῶν, λέγει, ἐδηλώσαμεν δὲ
καὶ τῇ ὑμετέρᾳ Θεοσεβείᾳ ἀγαπητοὶ καὶ ἡμιώτατοι
συλλαβεσθαι, ἵνα μὴ τινας ἐξ αὐτῶν ἀσπαστῶν
50 σαιτω καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐλθῶν, μὴ ἀσπαστῶν,
μήτε Εὐσεβίῳ, ἢ ἐτέρῳ τινὶ γράφοντι περὶ αὐτῶν
πιστῶν, πρέπει γὰρ ὑμῶς χειριστῶν ὄντας, πάντας
τὰς κατὰ χεῖρας λέγοντάς τι καὶ φλυαροῦντας ὡς
Θεομάχους καὶ Φορέας τῶν ψυχῶν ἀσπαστῶν,
καὶ μήτε χαίρειν τοῖς τοιούτοις λέγειν, ἵνα μὴ
ποτε καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν κοινωνοὶ γινώμεθα,

Σωκράτης Εὐβελίῳ πρῶτον κεφαλαιῷ ἔκτῳ. πρὸς τῶ-
τοῖς ἡ ἐν Σαρδικῇ Σινόδῳ ὁμοφώνως τοῖς ἀπαν-
ταχῆ φησὶ περὶ ὧν καθηρέκα Ἀριετικῶν, τῶν τοῖς
μηδὲν κοινωνῶν ὡς ἀγγέλατε, ὃς δὲ μὴ γὰρ κοι-
νωνία φωτὶ πρὸς σκότῳ, τῶν πᾶντας μακαρίποιᾶ-
τε, ὃς δὲ μὴ γὰρ συμφωνία Χριστοῦ πρὸς Βελίαν. Καί,
φυλάξατε ἀγαπᾶσθαι μὴτε γράφειν πρὸς αὐτῶν, μὴτε
γράμματα παρ' αὐτῶν δέχεσθαι, ἀσπαστῶν δὲ
μᾶλλον καὶ ὑμᾶς ἀδελφεῖ καὶ συλλαβεσθαι ὡς τῷ πρῶ-
ματι παρῶντες τῇ Σινόδῳ ἡμῶν συμπηροῦσθαι
δι' ὑπογραφῆς ὑμετέρας, ὑπὲρ τῶν ὡς πᾶντων τῶν
ἀπανταχῆ συλλαβεσθῶν πῶς ὁμοφώνως ἀσπαστῶν,
Ἀθανασίῳ ἀπολογία δεύτερα. ὡς τῶν σωμάτων καὶ
ἀπὲρ ἔγραψεν Κυρίως καὶ Κελεσίῳ περὶ τῆς
ἀκοινωνίας Νεστορίου τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς καὶ
πολλοῖς τῶν τότε ἐγκρίτων Μητροπολιτῶν. ὁμοφον-
πον ἐν ὑπογραφῇ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ Σινοδοὶ καὶ πα-
τέρες, κατὰ τῶν ἔγραψε πρὸς τὸν Λέοντα καὶ
ὁ Φλαυϊανὸς κατὰ Εὐτυχῆς, ὡς καὶ ἐκτετέθειται πα-
πισαὶ ἐξ οὗ ἀφελῶνται. ἐνταῦθα μνημονεύεται καὶ
ἔπερ γράφει ὁ Βασίλειος ὁμοφώνως περὶ τῆς με-
λέτης, ἔδοξε ἀσπαστῶν τὰς ἐν Δύσει μὴ ἀκρίτως
δέχεσθαι τὰς κοινωνίας τῶν ἐκ τῆς Ἀντιόχειας ἀ-
φικνησάντων, ἀλλ' ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν κανονικῶν
ἀπολαμβάνεσθαι, καὶ μὴ παντὶ γράφοντι πίσιν
ὅτι ἀσπαστῶν τῆς ὁρθοδόξου ἀσπαστῶν, ἔτω γὰρ
εὐρεθῶνται τοῖς μαχομένοις κοινωνῶντες. ταῦτα
ὁ Βασίλειος. ἐν οἷς σημειῶσαι πρῶτον, ὅτι ἐκ τῶν
ὁ μέγας Βασίλειος, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ πᾶ-
τερον ἔθος ἔγραψε τοῖς Δυτικῶν φυλάττειν μὴ
δέχεσθαι τὰς Ἀριετικές, μὴτε πιστῶν αὐτοῖς,
ἵνα μὴ κοινωνοὶ γίνωνται αὐτοῖς, καὶ γίνονται καὶ
αὐτοὶ οἱ Δυτικοὶ ἀκοινωνῆται κοινωνῶντες τοῖς ἀκοι-
νωνήτοις. δὲ πρῶτον, ὃς τῷ Ἐπισκόπῳ Ρώμης ἡ μόνη ἡ
μονάρχῃ ἔπε γράψαν, ἀλλὰ τοῖς ἐν Δύσει, ἥτοι τῷ Πά-
πα καὶ τοῖς Δυτικῶν Ἐπισκόποις, τῶν τῇ κατὰ
Δύσιν Σινόδῳ, ἐπεδὴ ὁ Πάπας καὶ οἱ Δυτικοὶ Ἐ-
πίσκοποι ἐπλανήθησαν ὡς πᾶν τῶν Μακεδονιανῶν ἐν
Ρώμῃ καὶ Σικελίᾳ καὶ Ἰβυρικῇ. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ
Φωφάνης λέγει, ὅτι Λιβέριῳ τοῖς Ἀνατολικῶν
γράψας, ὁρθοδόξῳ τῶν Μακεδονιανῶν ἐμαρτύ-
ρησε. καὶ σημειῶται ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης πλάτης
ἠκολούθησεν ἀπάτη, καὶ ἐπομῶς μαρτυρία ψεύ-
δους, ἐξ ὧν πρᾶξεν ὅπως τὰ μεγάλα κακὰ ἐν τῇ
Ἀνατολῇ

Ἀνατολῇ

Ἀναγλῇ ὡς ἔρηται ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον κε-
φαλαίῳ δεκάτῳ πέμπτῳ. καὶ κατὰ τῶν φερθέντων
ὁ Βασιλεὺς ἔγραψε τοῖς ἐν δούσῃ μὴ δέχεσθαι ἀ-
κρίτως τὰς ὑπὸ τῆς Ἀνατολῆς, ἐκ μὲν ὅτι ἐγί-
νωσκον ἐν τῇ Ῥώμῃ μοναρχικὸν ἄξιωμα. ἰδὲ καὶ
βιβλίῳ ἑκτῷ, κεφαλαίῳ ἐβδόμῳ, Παραγράφῳ

δεκάτῳ τρίτῳ τὰ ἐκεῖ λεγόμενα περὶ τῆς ἐγ-
κυκλίας πρὸς τὸς ἀπανταχῇ ὀρθοδόξους ἐπιστολῆς
τῆς Πάπας Μαρτίνου, καὶ τῆς κατωτέρω ἐν Ῥώμῃ
Συνόδου, καὶ ἀνωτέρω βιβλίῳ δούτερον, κεφαλαίῳ
ἑκτῷ Παραγράφῳ δεκάτῳ πρώτῳ.

5

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Η'.

Περὶ τῆς μετὰ τὰς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει ἐπὶ σωμαλεύσεως ἐπὶ Φλαυιανῷ κατὰ Εὐτυχῆς ὀγδόης συ- 10
νελύσεως, καλέουσαι τὴν Βασιλείαν, ἐπὶ παραστάτῃ Ἰπάτῳ Πρωτογόνῳ, καὶ τῆς ὑποφάσεως τῆς
Βασιλείας περὶ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καὶ τῆς ἐγκυκλίας ἐπιστολῆς Λέοντος Ῥώμης πρὸς Φλαυιανὸν,
ἐξ ὧν πάντων, καὶ ἐκ ὑποφάσεως συνάγεται μὴ γράψαι τὸν Λέοντα ὡς ἀνεξέταστον, ἢ ἀναμάρτητον,
ἢ ἄρχοντα τῶν Ἐκκλησιῶν τῇ ἐπιστολῇ, ἀλλ' ὡς μερικῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον.

Εὐγύνιστον ὁ Φλαυιανὸς τὰ περὶ Εὐτυχῆς ἐν
ἐξ σωμαλεύσεως, ἐν δὲ τῇ ἐβδόμῃ, ὅτε παρεγέν-
ετο ὁ Εὐτυχῆς μόνος ἐν τῇ Συνόδῳ, ἔπεμψεν ὁ
Βασιλεὺς σωμακράτῳ τὸν Φλωρεῖτιον, ὅτε καὶ κα-
θρέθη ὁ Αἰρετικὸς, εἴτα ἔγραψεν ὁ Βασιλεὺς εἰς
τὸν Ῥώμης, ὅτε καὶ ὁ Εὐτυχῆς ἔπεμψε τὸν λίβελλον
τῆς Ἐκκλησίας τῷ Λέωνι, ὅτινα γράμματα λαβὼν
ὁ Λέων, ἔγραψεν εἰς τὸν Φλαυιανόν, ἐν ᾧ ἔλεγε
καὶ περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῷ Εὐτυχῆς ὡς ἔρηται ἀνω-
τέρω, ὅπερ γράμμα λαβὼν ὁ Φλαυιανὸς ἀντέ-
γραψεν αὐτῷ ὡς ἔρηται πάλιν ἀνωτέρω. ἐν τῷ τοῖς
ὁ Βασιλεὺς ἰδὼν ὅτι ἔδον συμπεράνεται ὑπὸ τῆς
Ῥώμης, τετύπωκε σωμαλῶσαι Οἰκουμενικὴν Σύ-
νονδον, ἥτις πρὸ τῆς ἀθροισθῆναι, ὁ Βασιλεὺς ἢ
ἵνα κατανοήσῃ πρὸς ἀρχαίους τὰ γινόμενα ἐν ταῖς
ἐπὶ σωμαλεύσεσιν, ἢ ἵνα τὸ δέναι τὸν Εὐτυχῆν λί-
βελλον, λέγοντα ἀδίκως καθαιρεθῆναι, καὶ ἐνό-
μισε γινόμενης πάλιν μερικῆς ἐν Κωνσταντινῇ πόλει
Συνόδου, διορθωθήσεται, ὥρισε καὶ ἐγένετο καὶ ὀγδοὴ
συνέλευσις ἐπὶ παραστάτῃ Ἰπάτῳ Πρωτογόνῳ, ἐφ' ᾧ
καὶ τῆς Συνόδου ἀναγνωσθέντων τῶν ὑπομνημάτων,
κατεγνωσθῇ ὁ Εὐτυχῆς καὶ ὡς Αἰρετικὸς καὶ ὡς ἀμετα-
μέλητος. ὅτι δὲ πρὸ τῆς σωμαλεύσεως οὗ παρὲν ὁ
πρωτογόνος ἐτυπώθη ἢ ἀθροισις τῆς Οἰκουμενικῆς συ-

νόδου φανερόν ἐστιν, ἔλεγε γὰρ ἐν αὐτῇ ὁ Ἐπίσκοπος 15
μελλομενός, εἰ καὶ τὰ μάλιστα Οἰκουμενικὴ ἐκε-
λεύσθη Σύνοδος, καὶ πεφύλακται τὰ κυριώτερα τῶν
πραγμάτων ἐν ἐκείνῃ τῇ Συνόδῳ. ἐν τῷ τοῖς λαβὼν τὸν
ἀντιγραφὸν τῷ Φλαυιανῷ ὁ Λέων, ὅτι καὶ ἐν περὶ 20
Ἐκκλησίας ἢ εἰρήνης τῶν Ἐκκλησιῶν ἀντέγραψεν αὐ-
τῷ, ἀλλ' ὑποκύψας τῷ βασιλικῷ πρᾶγματι, ἔ-
γραψε τῷ Φλαυιανῷ ἐγκυκλίῳ ἐπιστολῇ περὶ
τῶν δύο ἐπὶ τῆς Χρυσῆς Φύσεως, ἔγραψε δὲ καὶ
ὡς μονάρχης μόνος, ἀλλὰ μετὰ Συνόδου τῶν δυ- 25
τικῶν Ἐπισκόπων, ὡς ἔγραψεν ὁ Ἰβλῆς μετὰ
Συνόδου ποιήκοντα Ἐπισκόπων τοῖς Εὐσεβιανοῖς,
καὶ ὁ Δάμασος μετὰ τῆς ἐν Ῥώμῃ Συνόδου ἔγραψε
τῇ ἐν τῷ Ἰκρυμῷ Συνόδῳ, καὶ ὁ Κελεστίνος ἐτύπω-
σεν ἀκοινωνήσαν τῇ Νεσόρει μετὰ τῆς ἐν Ῥώμῃ 30
Συνόδου. ἔπε ἔγραψεν ὁ Λέων ὡς ἀνεξέταστος καὶ
ἀναμάρτητος Ἀρχὴν τῶν Ἐκκλησιῶν τῇ ἐπιστολῇ,
ἀλλ' ὡς μερικῆς Ἐκκλησίας Ῥωμαϊκῆς Ἐπίσκοπος,
καὶ ἅτε μαρτυρίας τῶν ἁγίων πατέρων Ἰλαρίου,
Ναζιανζηνῆς, Ἀμβροσίου, Χρυσόστομου, Ἀυγστίνου καὶ 35
Κυρίλλου, πρᾶξα δούτερον τῆς τεταρτῆς Συνόδου.
ἔτις ἔγραψε καὶ ὁ Κύριλλος πρὸς Νεσόρειον, καὶ ὁ Σω-
φρόνιος πρὸς Σέργιον, καὶ ὁ Φλαυιανὸς πρὸς τὸν Λέοντα.

40

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς ἁγίας τῆς ἀθροισθῆναι Συνόδου πρὸς τὸν Βασιλέα Θεοδοσίον ἐπιστολῆς τῆς Λέοντος Ῥώμης, ἐξ ἧς
συνάγεται εἶναι τὸ ἔχον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κριτήριον τὸ οἰκουμενικόν, ὑφ' ᾧ καὶ ὁ Ῥώμης, καὶ μόνον
τὸν Βασιλέα Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀθροισθῆναι.

45

Ἐγραψεν ὁ Λέων περὶ τῆς ἀθροισθῆναι Συνόδου
καὶ τῷ Βασιλεῖ ἐπιστολῇ, ἐν ᾗ φησὶν, ὅτι ἐπεί περ
ἡμετέρα δούβεια ἢ εἰς ἡμῶν τῶν Θεῶν τῶν εὐλαβε-
στάτων καθολικῶν ἀλήθειαν ἀγαπᾶσα, τετύπω-
κε σωμαδικὸν κριτήριον, ὥστε τῷ ἀπέρῳ γέροντι
τῷ ἀλήθειαν περὶ τῆς μάλιστα διέσφαλται φανε-
ροποιηθῆναι, τὰς ἀδελφὰς τὰς ἡμετέρας ἰσχυρὰ καὶ
Ῥωμαίων καὶ Ἰλαρίον πέποιθα εἰς τὸν πόντον ἐμὸν (ἢ
εἰς τὰς τῆς ἐμῆς παρεστῆς ὡς γράφει τῇ Παλχε-

ρίᾳ, ἢ εἰς τὰς ἐμῶν τῇ ἀγίᾳ τῆς ὑμῶν ἀδελ-
φότητος Συνόδῳ παρέσονται, ὡς ἔγραψε τῇ ἐν Εὐ-
φρόσῳ Συνόδῳ) καὶ σημείωσαι ὅτι μὴ δὲ δυνηθεῖσιν
τῶν ἐν Κωνσταντινῇ πόλει καὶ ἐν Ῥώμῃ Συνόδων, μὴτε 50
αὐτῆς τῆς Πάπας, σαλπίζοντες καὶ ἀπειλῶντες, καὶ
κρίναν διηκῶς ἐπαγγελλόμενοι, καὶ τὰ ὑπομνήματα
ζητῶντες, ἵνα μὴ ἀμφιβολία ᾖ ἀπατηθῇ, Οἰκε-
μενικὴν Σύνοδον ὀρίζεται συγκροτηθῆναι, καὶ ὑπὸ
τῆς Πάπας, ἀλλ' ὑπὸ μονωτάτῃ τῷ Βασιλεῖ, ὥστε τῷ
ἀλήθειαν